

داستانی دوو شار

چارلز دیکنز

داستانی دوو شار

۱۷۵۷-۱۷۹۳

وهرگيراني

جهلال سهعيد زاده

دهزگای تووژينهوه و بلاوکردنهوهی موکريانی

● داستانی دوو شار (۱۷۵۷-۱۷۹۳)

● نویسنی: چارلز دیکنز

● وهرگيراني له ئینگلیزی بۆ کوردی: جهلال سهعيد زاده

● کورتکراوهی: ئه. جوهنسۆن و جی. سی. تووړنلی

● نهخشه سازی ناوهوه: گوران جهمال رواندزی

● پیتچین: دلیر

● بهرگ: مهربان زهندی

● ژماره ی سپاردن: ۹۱۰

● نرخ: ۲۵۰۰ دینار

● چاپی یه که م ۲۰۱۰

● تیراژ: ۵۰۰ دانه

● چاپخانه ی موکريانی (مهولیر)

MUKIRYANI

زنجیره ی کتیب (۴۴۵)

ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION

هه موو مافیکی بۆ دهزگای موکريانی پارێزراره

مآپه: www.mukiryani.com

ئیمهیل: info@mukiryani.com



..... ۱۵ - كاسبى له پاريسدا

..... ۹۱ - ۱۶ - دارنى دەگەرپتتەوہ بۆ فەرەنسا

..... ۹۹ - ۱۷ - ميستر لۇرى له پاريسدا

..... ۱۰۵ - ۱۸ - دادگايى كردنى دارنى

..... ۱۱۴ - ۱۹ - تەقە دەروازەيەك

..... ۱۱۷ - ۲۰ - خاتوو پروس براكەى دەدۇزيتتەوہ

..... ۱۲۷ - ۲۱ - سايدنى كارتون پيلانەكەى خۇى دەگيرى

..... ۱۳۲ - ۲۲ - بەسەرھاتى دوكتور

..... ۱۳۷ - ۲۳ - ميستر لۇرى بەلئينيەك دەدات

..... ۱۴۳ - ۲۴ - سايدنى كارتون نامەيەك دەنوسى

..... ۱۵۳ - ۲۵ - تەواو بوون لەپاريسدا

..... ۱۵۶ - ۲۶ - درومان كۆتايى پيھات

..... ۱۶۵ - ۲۷ - گاليوتينە

ناومرۇك

..... ۷ پيشەكى

..... ۸ كەسايەتى

..... ۹ -۱ دوكانەكەى مانسيۆر ديفارج

..... ۱۵ -۲ پينەچى

..... ۱۹ -۳ دادگايى

..... ۲۷ -۴ سايدنى كارتون

..... ۳۲ -۵ دوكتور مانيەك لەلەندەندا

..... ۳۶ -۶ پيكدادانيك لەپاريسدا

..... ۴۱ -۷ دارنى و مامەى ماركۆس

..... ۴۵ -۸ دارنى دەريارەى خۆشەويستى دەدويت

..... ۵۰ -۹ كارتونيش ھەر ئەوہ دەكات

..... ۵۶ -۱۰ دروستكەرى ريگە و بان

..... ۶۳ -۱۱ جاسوس

..... ۶۸ -۱۲ شادى و پەژارە

..... ۷۵ -۱۳ شۇرش

..... ۸۰ -۱۴ تەواو بوونى قەلاى چاتيۆو

..... ۸۵

پيشه‌كى

چارلز ديكنز يه كينكه له گوره ترين و به‌ناوبانگترين روماننوسه‌كانى ئينگلته‌رايى كه له سالى ۱۸۱۲ى.ز.دا له بنه‌ماله‌يه‌كى هه‌ژار و ده‌ستكورت له‌داي‌كبوه.

ئهو پياوه له سه‌ره‌تادا هه‌واڤتيرى رۆژنامه‌يه‌ك بووه و پاشانىش كه بۆ يه‌كه‌مين جار دوو كتيپى له ساله‌كانى ۱۸۳۶ و ۱۸۳۷دا به چاپ گهياند ناويانگى باشى ده‌ركرد.

ئهو پياوه گه‌وره‌يه پاش نووسينى چهند رومانتيكىتر له سالى ۱۸۷۰دا كۆچى دوايى كرد.

ديكنز ژير و رۆشنبیر و شارستانی بوو و شه‌قامه‌كانى له‌ندهنى له هه‌موو جينگه‌يه‌كيتر زۆرتر خۆش ويستوه. ئهو پياويكى گه‌وره و خۆش‌پروو و خۆشه‌ويست بووه به دايم وردبين بووه له هه‌ر جينگه‌يه‌كدا سه‌باره‌ت به هه‌ر جۆره هه‌لس و كهوتى خه‌لك. هه‌ر بۆيه له بوارى هونه‌رى و ئه‌ده‌بیدا چاكترين و گه‌وره‌ترين ده‌ره‌پنه‌ريش بووه و توانيوه‌تى هه‌ر جۆره نه‌خش و رۆڤى هونه‌رى وه‌ك لاواز، مامناوه‌ندى ياخود كلاسك ده‌ره‌پنه‌ت.

به توانايه‌كى زۆر سه‌رسوڤ هيننه‌روه ئه‌پروانييه هه‌ستى ناڤه‌سى هه‌ر مرۆڤي‌ك، هه‌ر بۆيه له زۆربه‌ى رۆمانه‌كانيدا بارودۆخى ئالۆزى كۆمه‌له‌كه‌ى خۆى ده‌هيننه‌ت به‌ر باس و ليكۆلينه‌وه و به ويته‌يان ده‌كيشى و هه‌ندى جار به‌ر بۆ كيشه‌كانى ناو كۆمه‌له‌كه‌ى چاره‌سه‌ر ده‌دوژينه‌وه.

ئهمه‌ش ((داستانى دووشار)) كه يه‌كينه‌كه له‌دوو هه‌ولە سه‌ره‌تاييه‌كانى له‌بوارى رۆمان نووسينى ميژوييدا. كه ئهم چيرۆكه يه‌كه‌م جار له سالى ۱۸۵۹ى.ز.دا له چاپداوه كه باس له داستانه‌كانى شۆرشى ۱۷۸۹ى.ز. له فه‌ره‌نسه‌دا ده‌كات.

له‌م چيرۆكه‌دا باس له‌و رووداو و كاره‌ساتانه‌ى كه له نيوان هه‌ر دوو شارى له‌ندهن و پاريس روويانداوه ده‌كریت و به‌ويته‌ كيشراون كه كاتى روداوه‌كانيش له نيوان ساله‌كانى ۱۷۵۷ تا ۱۷۹۳ى.ز.يه.

كه‌سايه‌تى

سايدنى كارتۆن: پاريزه‌رى له‌ندهن. پياويكى به‌توانا و له‌خۆ بردوو. هاوكارى مستر سرايقر راجيڤر كلای: جاسوسى بئىلى پير.

جيزى گرانچيتر: هه‌والده‌رى بانكى تيلسۆنه‌كان.

مانسيۆر ئيرنست ديفارج: دوكاندارى شه‌رابفروژ له شه‌قامى ئانتوينه ريبه‌رى شۆرشگيريه‌كانى ئهو شه‌قامه‌يه.

مانسيۆر گابل: نوينه‌رى ماركۆس ا.س.ت ئيفرموند.

گاسه‌رد: پياوكوژ

جايكۆس يه‌ك، جايكۆس دوو، جايكۆس سى: شۆرشگيرن. هاوكارى ديفارج ده‌كه‌ن.

جايكۆس چوار: ناوى نه‌يه‌نى ديفارج.

جايكۆس پينچ: هاوكارى ديفارج بوو. دروستكه‌ره‌وه‌ى ريبگه و بان بوو له‌دواييدا بوو به دارشكين.

جارويس لۆرى: فه‌رمانبه‌رى بانكى تيلسۆنه‌كان كه دۆستى بنه‌ماله‌ى مانيتت بوو.

دكتور مانيتت: دكتورى پاريس بوو ماوه‌ى چهند سال زيندان بوو له به‌ندبخانه‌ى باستيل.

سۆلومۆن پروس: ئهو له هه‌ندى شوينى تردا به جان بارساد ناسرابوو جاسوس و هه‌والده‌رى نه‌يه‌نى بوو. براى خاتوو پروس بوو.

ماركۆس ايس.تى. ئيفرموند: شه‌رافى به ناو بانگ عه‌شيره‌ت دار و ده‌وله‌مه‌ند مامه‌ى چارلز ايس.تى. ئيفرموند.

چارلز ايس.تى. ئيفرموند: ليقه‌وماوى فه‌ره‌نسى كه ناسرا بوو به چارلز دارنى.

مستر سترايقر: پاريزه‌ر له دادگاى له‌ندهن.

مادام ديفارج: ژنى مانسيۆر ديفارج. ريبه‌رى ئه‌ شۆرشگيريه‌كانى شه‌قامى ئانتوينه.

لويس مانيتت: كچى دكتور مانيتت.

لويس ايس.تى. ئيفرموند: كچى پاريزه‌ر ئيفرموند.

ڤينگينس واته ((تۆله‌سين)): ريبه‌ريكى ئافره‌ت بوو له‌نيو ئه‌ شۆرشگيريه‌كانى شه‌قامى ئانتوينه.

دوكانه كەي مانسيۆر ديفارج

شەقامى ئانتۆينە يەككە لە ھەژارنشىنئىن تىن بەشە كانى پاريس. لەوئى مندالە كانىش وەك پياوھ پيرە كان دەنگيان گړ و رەنگيان گۆر اېو. گومان دەكرا بە سەر ناوچاوانى ھەمويانە بە پياو و ژنەوہ برسپەتە نەخسى خۆى نواندبوو.

قەساخانە و گۆشتفرۆشە كان جگە لە ھەندئ پيشە و پەلانىبۆگەن كراو ھىچى تىدا دەست نەدەكەوت. ھىچ دوكانىك بريقەى نەئەدايەوہ جگە لەو دوكانانەى كە تەفەنگ و شت و مەكى شەپى تىدا دەفرۆشرا كە برىتى بوون لە تىژترين چەقۆ برىسكەدارە كان و زۆرەى جۆرى تەفەنگە مەرگ ھىنەره كان كە ئەبوايە رۆژى بە مەبەستى بە ئەنجامگە ياندنى كارەساتىكى دلئەزىن كەلكيان لى وەرېگرايە.

لەوئى لە شەقامى ئانتۆينەدا بەرمىلىتى كەورەى شەراب لە بار داكەوتبوو شكابوو. شەرابى سوور دەستىكرد بە جوولان بەرەو درز و قوژبنە كان و لەنيوان قولوتە كان و درزە كان جىگەى خۆى كردهو و لە بازى شوين گۆملاوكەى بچووكى دروستكرد.

لەو دور و بەرەدا لە دوور و نزىكەوہ لىرە و لەوئى و لە ھەموو شوينىكەوہ بە پەلە و بى درا كەوتن خەلكە كە دابارين بە سەريدا و ھەر يەكە بە گويرەى خۆى كارەكانى خۆيان وەستاند و ھاتن بۆ بەرەست كردنى شەراب كە پيش ئەوہى لە ناو درزەكاندا نوقم بىت كەلكى لىوەرگرن. بۆيەش بازى كەس چۆكى دەنايە زەوى و بۆ خۆى قولەمشتى لى پەر دەكرد كە بىفرىنى. يان ھەندئ كەسش بىنيان پىوہ دەنا و ھەليان دەقوراند. ئەوانى تىرش بە پەرداخ و جام دەھاتن بۆفاندنى تۆزى شەراب.

لەوئى لە شەقامى ھەژارى و ماتەميدا دەنگى خەندە و شادى و پىكەن دەھات بەلام كە بە خىرايى شەراب برا و براپەوہ تىر خەندە مرد خەلكى ھەژار و برسى ھەر يەكەو گەراپەوہ بۆ سەر ئىش و كارى خۆى.

پياوئىكى بالا بەرز و كەلەگەت پەنجەكانى خۆى لە قورواى سەرووى شەرابەكە

ھەلژەند و بە ديوارىكەوہ پىنج پىتى كەورەى نووسى BLOOD (خوين).

كاتى ئەمەش ھاتبوو كە خوين بە يەكجار شەقامى ئانتۆينە بگرىتەوہ و ھەر ھەموو ناو شەقامەكە سوور بكات. لە سووچىكەوہ بەرمىلە شەرابەكە بەرەو دوكانى شەرابفرۆشەكە دەبرا. لە بەردەرگای دوكانەكەدا مانسيۆر ديفارج كە خاوەن دوكانەكە بوو راوہستا بوو. پياوئىكى زۆر سەرنجراكىش بوو لە تەمەنى سى سالىدا سەرى تاس بوو بەلام بە روالەت باش بوو وا ديار بوو كە پياوئىكى زۆر بە توانا و وريا بوو ئامادە و زرت و زينو بوو وەك كەلەپياوئىك كە دوژمن سلى لىبكات. حازر بوو بۆ ھەر چەشنە بزوتنەوہ يەك.

مانسيۆر ديفارج بۆ ساتى راوہستا و مشت و مرى خەلكەكەى بوو بەدەستھىنانى گوئلى شەراب سەير كرد. بە خۆى وت: ((كۆرە دەمن حەقم چىيە؟! بەرمىلىك شكاوہ دلئىام بەرمىلى ترم بۆ دەھىن!)).

سەيرى پياوہ بالا بەرزەكەى كرد كە خەرىكى نووسىنى ئەو چەند پىتە سام ھىنەرانە بوو بە ديوارەكەوہ. بانگى لىكرد: ((بىم بلى گاسپىرد ئەوہ تۆشيتى؟! ئاخىر بۆ لە ناو شەقامىكى گشتيدا شتى وا دەنوسى؟! بۆچى شوينى تر نىيە لىرە باش تر بىت و شتى لەو بابەتەى تىدا بنوسى؟!)).

مادام ديفارج لە ناو دوكانەكەدا دانىشتبوو كە لە ھەمان كاتدا مېردەكەى گەراوہ ژوورەوہ. ئەو ئاfrەتەيك بوو ھەر لە تەمەنى خۆيدا. ديفارج بەجووتى چاوى گەش و زۆر جوان و دلرفىنەوہ رووسوور و داوین پاك و خۆش ئەخلاق بوو گەردنى بەرز و دەم و چاوى پان بوو.

لەم كاتەدا كە مېردەكەى دەھاتە ژوورەوہ بە سووچىكى چاوى تىتى روانى و ئىشارەتى لىكرد كە بۆ شوينىكىتر پروانى وەك لەو شوينەوہ چەند كەسى خۆيان دەكرد بە ژووردا بۆ ناو دوكانەكە.

خاوەنى مەيخانەكە مانسيۆر ديفارج چاوىكى گىرا بە ناو دوكانەكەيدا چاوى بە ئەفەندىيەكى پىر كەوت كە ئاfrەتەيكى جوان و كەم تەمەنى لەگەلدا بوو كە لە سووچىكەوہ لە سەر كورسىيەكان جىگەيان گرتبوو.

ناو دوکانه که خه لکی تری زۆر لیبوو به لām ته نهها ئەم دوانه لاهه کی بوون. کاتیك ديفارج به پائيانا تپه پری کرد، ههستی کرد به وهی که پیاوه پیره که سه رنجی هاوری جوانه که ی بۆ لای ئەو راده کیشا که پیتی بلّی ((ئهمهش له خۆمانه)). ديفارج له بهر خۆیه وه وتی: ((ئهمانه له سه ر زه ویدا چ ده کهن)). ((من نایاناسم)).

ديفارج وای به باشتر زانی که چیت سهیری ئەو دوانه نه کات و له گه ل سی پیاوی تر که خه ریکی خواردنه وه بوون دهستی کرد به وت و ویت. به کتیکیان به مانسیۆر ديفارج وتی: ((ئهو ه چ روویداوه جاکیۆس؟ ئەوه ئەزانی بهرمیله شکاوه که هه ر هه مووی نۆش کرا؟)).

ديفارج وه لāmی دایه وه: ((به لّی هه ر هه موو دلۆپتیکی جاکیۆس!)). پیاویکی تریان وتی: ((شتیکی ئاساییه که ئەم هه یوانه چاره ره شان هه ک چاوبرسی چه شتی شه راب بووین ده با هه ر له برسانا بمرن. وانیبه جاکیۆس؟)). مانسیۆر ديفارج وتی: ((وايه جاکیۆس)).

پیاوی سی یم پیا له ی شه رابه که ی دانا. ((ئا! وه ک چوار پیه کی لاواز دایم مه زه ی تالی له ده میان دایه. ژيانی سه ختیان له پیتسه. راسته مانسیۆر ديفارج؟)). مانسیۆر وه لāmی دایه وه: ((وايه تۆ راست ده کهیت جاکیۆس)).

ئیشارتیکی مادام ديفارج سه رنجی ئەوی راکیشا. وتی: ((سه روه ران ئەو هۆده که ئیوه ده تانویست له سه ره وه ی پله کانه. برۆن بۆ هه وشه خالییه که به کیکتان که پیتتر لیره بووه، ئەو شاره زایه و ریگه که تان نیشانه دات.

پاره ی شه رابه که یان داو لیاندا رۆیشتن. ئەوه یان که له مانسیۆر ديفارج گه وره تر بوو، نیتیکتر بووه وه و روخسه تی وه رگرت له گه لیا وت و ویت بکات. وت و ویتزه که یان کورت بوو. له به که م کاتدا له ده م و چاوی (مانسیۆر ديفارج) دا شتیك ده رکه وت و خیرا ماق بوو. پاش یه ک چرکه مانسیۆر ديفارج سه ری راوه شان د و چووه ده ره وه.

پاشان پیاوه که ئیشاره تی له ئافه ته جوانه که کرد و پیکه وه ئەوانیش چونه

ده ره وه. مادام بی ئەوه ی هه یچ سه رنجی ده وری خۆی بدات به رده وام مایه وه له سه ر رستنی دروومه انه که ی خۆی. له هه وشه که ی پشتته وه دا مستر جارویس لۆری (پیاوه گه وره تره که) له گه ل خاتوو لویس مانیت و (مانسیۆر ديفارج) دا به کیان گرت ه وه که پیتشتریش بۆ ئەو مه به سته پیکه اتبوونه وه. له و هه وشه یه دا ديفارج کارتیکی سه رسورمینی کرد چۆکی دا دا دهستی راستی خاتوونه شاجوانه که ی ماچکرد. ديفارج پیتتر نۆکه ری دکتۆر مانیت باوکی لویس مانیت بوو. دایکی لویس مرد و باوکی بزب بوو. هه یچ که س نازانی چۆن و چی به سه ر هات پاره و نه ختینه کانی له به نکی تیلسو نه کاندای بوو که به نکیکی به ریتانی بوو. لویسی مندالیان هینا بۆ ئینگلته را. خاتوو جارویس لۆری که به کیک بوو له کارمه نده ره سمیه کانی به نکی تیلسو نه کان و هه ره ها دۆستیکی دیرینی باوکی بوو. پاره که ی باوکی هینایه گه ر بۆ سه رف کردنی له بواری زانستی و گه شه پیدان و به ختو کردنی لویس مانیت. مستر لۆری داوای له ئافه رتیکی ئینگلته رایی کرد (مسس پروس) بۆ ئەوه ی مناله که (لویس مانیت) بباته لای خۆی و به ختو بیکات. مستر پروس وه ک دایکیکی چاک به ئومید و خۆشه ویستییه وه بۆ کاتی مندالی ژيانی به و منداله به خشی.

ئیسستا لویس گه وره کچیکی جوانه. خه به ریکی ناکاا بۆته هۆی ئەوه ی که له گه ل مستر (لۆری) دا بیت بۆ پاریس. هه والی دکتۆر مانیت (باوکی لویس مانیت که وترابوو مردووه) ئیسستا ده لّین زیندوه. له زیندانه گه وره که ی پاریس (زیندانی باستیل) زیندان بوو و به م زوانه ئازاد کراوه، له لای خزمه تکاریکی کۆنی خۆی دایه (دیفارج) وه ئەو خزمه تی ده کات. ديفارج هه ستایه سه ربی ره نگی گورا. هیتشتا بۆنی چاکه کردن و پیاوه تی لیده هات. هه ر له ویتدا رق و تووره یی خوی نواند به رامبه ر به وانه ی که خراپه یان به رامبه ر کردوه.

ديفارج وتی: ((پله کان به رزن با له سه رخۆ بچینه سه ره وه)).

مستر لۆری به چیه وتی: ((ئهو ئیسستا دکتۆر مانیت به ته نیا خۆیه تی؟)).

((هه لبه ت که وایه. چونکه ئەو بۆ خۆی عاده تی گرتوه که بۆ ماوه یه کی دریت به ته نیا بپیتته وه. جا ئەو که ی تاقه تی که سی ماوه)).

«باشه زۆر گۆراوه؟»

«گۆراوه! هەر نایناسیتوه».

هەر که گه‌یشتنه سهره‌وه‌ی نه‌و قاته، دیفارج له ناو گه‌رفانه‌که‌یدا کلێله‌که‌ی ده‌ره‌یتنا.

«ده‌رگاکه‌ت لی داخستوه؟»

«لام وایه که داخراو بی‌ت پارێزراوتره».

«بۆ؟»

«چون بۆ؟ چونکه نه‌و ماوه‌یه‌کی درێژ ده‌رگا له سهر داخراوه و ژیاوه بۆیه‌ش ده‌بی ده‌رگا لێکراوه‌یی بترسی».

مستر لۆری قێرانی: «بۆ شتی واش هه‌یه؟»

دیفارج وه‌لامی دایه‌وه: «به‌لێ شتی واش بووه. له‌م دنیا جوانه‌دا هەر نه‌بی‌ت و نه‌ک ته‌نانه‌ت روو نه‌دات به‌لکو هه‌موو روژی روته‌داته‌وه. هەر وه‌ک ته‌مه‌ی که ئیستا له‌ فه‌ره‌نسا روو نه‌دات».

نه‌م وت و وێژانه هەر هه‌مووی به‌ چه‌وه ده‌کران که ئافره‌ته‌ جوانه‌که یه‌ک وشه‌ی تی‌نه‌ته‌گه‌یشت. به‌لام کاتی گه‌یشتنه سهری سهره‌وه ته‌م‌چاره ته‌ویش بۆ خۆی هه‌ستی پێک‌کرد. ده‌م و چاوی ماق بوون و که‌وته په‌رۆشیه‌وه. وه‌ک ترس چوو ده‌لی که مستر لۆری قسه‌ی بۆ کرد ته‌وه‌نده‌ی تر وه‌ی له‌ده‌ستدا.

«وره‌ت به‌رز بی‌ت. خۆشه‌ویستم! به‌خیره‌ت به‌! تا ساتیه‌کی تر هه‌موو نه‌هاته‌کان کۆتایی دیت. ئیستا خۆش‌حال به‌ ته‌نها له‌و شادییه‌ بیر بکه‌ره‌وه که تو خۆت به‌دیاری بۆ ته‌وی ده‌هینی.» سهره‌نجام گه‌یشتنه سهره‌وه. که ده‌هاتنه سهر له‌ناکاو سی پیاویان دیت که له‌درزی ده‌رگا‌که‌وه سهری ناو ژووره‌که‌یان ده‌کرد. له‌گه‌ل چهره‌ی پێی نه‌مانیان بیست خێرا هه‌ستانه سهر پێ و ده‌رباز بوون. نه‌و پیاوانه هەر نه‌و سیانه بوون که له‌ مه‌بخانه‌که‌دا خه‌ریکی خواردنه‌وه بوون.

دیفارج وتی: «برۆن کورپی باش وازمان لی بی‌نن ئیمه‌ لێره کار و کاسییمان هه‌یه».

هەر سێکیان خێرا رایان‌کرده خواره‌وه.

مستر لۆری توپه‌ بوو! به‌ چه‌ وتی به‌ دیفارج «ته‌کری چاوپێ‌که‌وتنمان بی‌ت له‌گه‌ل مانسیۆر مانیتدا؟»

«من نه‌و نیشانی چه‌ند که‌سی ته‌ده‌م، نه‌و که‌سانه‌ی که له‌وانه‌یه نیاز و مه‌به‌ستیان باش بی‌ت. هه‌موویان وه‌ک خۆم ناویان جاکیۆس بی‌ت. تو ئینگلته‌راییت، تیناگه‌یت داوات لێده‌که‌م بۆ یه‌ک ده‌قه لێره‌دا بمینه‌ره‌وه».

دیفارج به‌ کلێلی ده‌رگای هۆده‌که ده‌ستی‌کرد به‌ خه‌خه‌ر وه‌ک مه‌به‌ستی ناگادار کردنه‌وه‌ی که‌سێک بی‌ت که له‌و دیو ده‌رگا‌که‌وه له‌ ژووره‌وه‌یه. پاشان کلێله‌که‌ی له‌ نیو ده‌رگا‌که‌دا چێگیر کرد و هیدی هیدی کێلۆنه‌که‌ی ترازاند. ده‌رگا کرایه‌وه سهری ناو هۆده‌که‌ی کرد. له‌ به‌ر خۆیه‌وه هه‌ندی شتی وت، ده‌نگیه‌کی کز و لاواز وه‌لامی دایه‌وه. سهریه‌کی دواوه‌ی کرد و ئینجا ئیشاره‌تی کرد له‌وانیش که بی‌نه‌ژووره‌وه. مستر لۆری باوه‌شی کرد به‌ناوقه‌دی کچه‌ جوانه‌که‌ دا و هه‌لیگرت و وتی: «وه‌ره ژووره‌وه وه‌ره ژووره‌وه».

ته‌ویش به‌ لێوه له‌رزی وه‌لامی دایه‌وه: «من ته‌ترسم!».

«ته‌ترسی؟»

«ته‌ری من له‌و ته‌ترسم، له‌ باوکم».

ته‌و (مستر لۆری) ده‌سته له‌رزۆکه‌کانی کچه‌که‌ی ئالاند له‌ ملی و توژی هه‌لیگرت و به‌ په‌له‌ بردییه‌ ژووره‌وه.

له‌ نیو هۆده‌که‌شدا کارکردن به‌رده‌وام بوو پیاویکی سهر و ریش سپی، سهری له‌ناو خۆیدا بوو پشتی کۆمابوو. و به‌ سهر کورسیه‌کی درێژه‌وه خه‌ریک بوو. زۆر سهری قال بوو. نه‌و خه‌ریکی که‌وش چاک کردن بوو.

پینهچی

له کاتیکدا سهر سپیبه که سهری به سهر کاره کهیدا دانه وانده بو ، مانسیور دیفارج وتی:
(روژ باش)).

سهرسپی بۆ چرکه یه که سهری بهرز کرد و پاشان به دهنگی کزه وه له ژیر لچه وه وتی:
(روژ باش)).

(ده تینم ئیستاش ههر به سه ختی کار ده کهیت)).

له پاش ماوه یه کی دریتو بیدهنگی له پر سهری بهرز کرده وه و وتی: ((به لئی من ئیستاش
ههر خهریکی کارم!)).

کزی و لاوازی دهنگ ههر زور جیگهی داخ و نه سهف بوو. گومان ده کرا ته مانه نه که
هه موو هوئی ناته واوی و زه عقیکی دهرونی خوئی بیت به لکو هوئی نه بوونی ته جروبهش بوو.
پیاوه پیره که دهستی جلی شری له بهر دابوو. ریشی سپی کرد بوو دهم و چاوی قوپابوو به
چه شنیکی ههراسان چاوی دهرتوقی بوو که نیشانی نه دا که به شیتوهیه کی ناسروشتی وای
لیهات بیت. سهری چاوپیکه وتن که ره کانی نه کرد. له وانیه وای دیار بی که نه نازانی کهس
له واییه. له وانیه به بونه مانه وهی زوری له زیندانا میشکی تیکچو بیت. مستر لوری
به بی دهنگ هاته پیشه وه لويس له پال ده رگا که دا جی هیشت. دیفارج وتی: ((وه ره! تو
چاوپیکه وتنت هه یه نه پیلوانه کی که ئیستا خهریکی دروستیان ده کهیت نیشانییده و پیمان
بلی نه مه چ جو ره پیلوانیکه؟)).

دهنگی لاواز وه لامی دایه وه: ((وتی نه مه پیلوانی نافر تانه یه. بونافره تیکی جوانکیله
نه مه له موده ی نوییه. به لام من قهت پیلوانی وام نه دیوه بهس ته نه مانه کهیم چاوی
که وتوه. به توژی له خو بایی بونه وه سهری پیلوانه کانی کرد. بۆ ته وهی نه پیلوانه
دهست کردی دهستی خزیه تی نه ونده ی تر له خو بایی بوو فیزی کرد.
مستر لوری پرساری کرد: ((نه وه تو ناوت چیه؟)).

((ناوی من؟ ناوی من! قه لای باکووری سه د و پینه چه)).

((چی؟ یانی به ته واوی وایه قه لای باکووری سه د و پینه چه)).

لوری پرسی: ((تو کارت پینه چیه تی نییه. وایه؟ تو کارت نه مه نییه؟)).

پیاوه پیره که توژی وه ستاو وتی: ((نه کار و کاسبی من پینه چیه تی نییه. نه مهش
له زیندانا فیتر بووم. مه جالیان دام که فیتر بم)).

مستر لوری بی چاوی تروکاندن سهری دهم و چاوی ته وه ده کرد.

((دکتور مانیت تو منت له بیر نایه ت؟)).

پیلوانه کان له دهستی داکهوت. به سهر سوپرمانه وه سهری پرسیار که ره کهی کرد ((دکتور
مانیت تو مانسیور دیفارجت بیر ناکه ویتسه وه؟ تو جارویس لوری، خه زینه داره کهت بیر
ناکه ویتسه وه؟)).

مانیت به تی روانینیکی دیلیکی چه ند ساله یه که به یه که سهری ده کردن. به لام دیسان ته و
نیگایه به دالغه وه ده رزیشت. وه ها که ده ماری بیر کرده وهی کویر بیو. بیر وای له وه شه وه
زه نگه دا نوم بیوو. دهستی پیلوانه کانی هه لگرتسه وه دریتوهی به کاره کهی خوئی دایه وه.

له کاته دا که نه وه سهری دانه وانده بوو به سهر کاره کهی خویدا، هیدی هیدی لويس خوئی
کیشا به ره و کورسییه کهی که له سهریدا کاریده کرد. چه قه کهی له ده ستدا کهوت، دانه وهی که
هه لئی بگریته وه. سهری کراسه کهی لويسی کرد. به روانینیکی خه ملاوه و نه ترسه وه
هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا و به دالغه ی که چه که دا چوو. حازر بوانیش ههر ته ترسان! نه وه
چه قه کهی به ده ستسه وه بوو، به لام که چه که یه که دهنک ههستی به ترس نه ده کرد و
ترسنو کیش تیدا دیار نه بوو.

((تو کییت؟ نابی کچی زیندان وانه که بیت؟)).

ته ویش ناهینیکی هه لکیشا وه لامی دایه وه: ((نه)).

((تهی تو کییت؟)).

نهیده توانی وه لام بداته وه، بویه له ته نیشته ته ودا له سهر کورسییه که دانیشته. دوکتور
مانیت توژی کشا به ولاره. خوئی له لويس دورر خسته وه به لام لويس دهستی کیشا به سهر
شانی (مانیت دا)، ته ویش چه قه کهی داخست و دهستی کرد به روانین به که چه که دا. قه خاوه

ته لاییه که می به سهر شانیدا په خش ببوو، به شهرم و ترس و لهرزهوه دهستی کی کیشا به سهر قژیدا. پاشان ناهینکی قولی کیشا و بهردهوام له سهر پینه چیه تیه که می خوی مایه وه.

دیسان وهستا، قژه کانی لویسی گرتوهه نزیکی کردهوه سهیریکرد.

وتی: ((ته مه ته. خویه تی. به لام شتی وا چۆن نه بی)).

دهستی گیرایه وه به ملی خویدا کیشای و نهوی له په ته ریسراوه که که به سهره برشت دروستیکردبو له سهر خۆ و به دیقته نایه سهر ته ژنوی خۆی و خاوی کردهوه که به شیکه له چه ند تاله مووی ته لایه که چه ند ساتیک له مه و پیش خۆی رستبووی دروستکرا بوون.

دیسان قژی کچه که می گرتوهه قوله مشتی و له سهر خۆ چاوی پیا خشانده وه.

((ههر خویه تی. به لام شتی وا چۆن نه بی؟ خۆ تهو شه وهی که من بانگ کرام بو دره وه تهو قژه خاوه کانی خۆی به سهر شامدا شوړ کرده وه. وه ختیکیش که هینامیان بو قه لای شیمال ههر هیتشتا تالی موو ههر به سهر شانی پالتاوه که مه وه مابو)).

هه لگه راپاره وه به لای کچه که دا و به په ژاره و تورپیه وه لای کرده وه. به لام کچه که ههر هیتشتا له شوینی خوی دانیشتبوو به بی ترس. دیفارج و مستر لوری بو یارمه تی کچه که هاتبوون. لویس وتی: ((ببوون. سهر و ره کانه نه یه نه پیشه وه بو لامان. بیده نگ بن، وشک بووه ستن. مه جو لین)).

مانیت قیراندی ((ته وه دهنگی کی بوو؟. تو ناوت چیه؟)).

((ناخ. گه ورم تو پیوسته له کاتی کتردا ناوی من بیسیت. ته بی بزانی دایکم کی بووه باو کیشم کی بووه. به لام من نیستا ناتوانم پیته بلیم. ناتوانم پیته بلیم تیره کوپیه. ته وه ش که نیستا لیژدها پیته ته لیم ته مه یه که من تو م خۆش نه وی. داوات لیده که م ماچیکم بکه پته وه. رووی خۆ شه ویستی خۆم لی تاشکرا که م. وه ک منالیک دهستی خسته سهر شان و ملی پیاره پیره که و کیشای به لای خویه وه و سهری خسته سهر سینه و مه مکی خۆی.

((سویاس بو تو خوایه سهرده می غم و نارده تی کوتایی پیتهات. ههر لیژده ده ژین بو نینگلته را با ههر له ناسایشا بزین ناسایش ناسایش. سویاس بو خوا که له م ناکامه دا تو هی نایه ناو ناشتی و ناسایشه وه)).

بو ماوه یه کی زور ههروه ها له باوه شی کچه که مایه وه. پاشان ورده ورده دهستی شلبوو

خزایه خواره وه. هینمیه کی تهو تو دوا به دوا ی تهو تو فانه سامانکه دا هات و شهویش وه ک مندالینکی ساوا خه ونینکی قورسی لیکهوت.

مستر لوری دانه وهی پیاره نوستوهه که می هه لگرت ((ته بی به په له و به بی دوا که و تن هه لیکرین و برۆین)).

لویس وتی: ((باشه! به که لکی رویشتن بو سه فهر دیت؟)).

((بو رویشتن چاکتره له وهی که لیژده له نیو ته م شاره ساماوییه دا می پیته وه؟)).

دیفارج وتی: ((راسته له بهر هه ندی هژی تریش بیته مستر مانیت ته بی له دره وهی فهره نسدا بیته. ده بی برۆم گاریبه ک و چه ند ته سپی بانگ بکه م)).

مستر لوری وتی: ((ته مه ش فرمانیکه و ته گهر تهو فرمانه ییش بو به ته نجام گه یانندن بیته نهوا من نامادم. منیش پیایو یکم ههر بو ته م کاره؟)).

خاتو مانیت وتی: ((که وای لیتهات دهی نیمه لیژدها جیبیلن خۆ شه زانن که تهو چه ند هه یمن بو ته وه. که چونه دره وه ش درگا که دا بجن. نیمه به یه که وه به جیبیلن. مه ترسن تهو له گه ل مند زور هه یمن ته بیته منیش ههروه ها)).

ههر دوو کیان پیکه وه چونه دره وه بو ته وهی ته رتیباتی رویشتنه که ریکبخهن. ههر تهو نه تهوان رویشتن کچه که دانیشتن و سهیری باوکی کرد. شه وه زهنگ تاریک و تاریکتر بوو.

مستر مانیت به هیمنی راکشابوو تا کو تیشکی خوری به یانی له درزی درگا که وه خۆی نیشاندا.

کاتی رویشتن نریکبو وه وه.

وه ک مو عتادیک که به زهخت دابرا بیته دهستی کرد به خواردن و خوارنده وهی ههر هه موو تهو شتانهی که بو یان دانابوو. به بی دوا که و تن تهو جل و بهرگانهی که بو یان هینابوو له بهر بیکرد و له گه لیاندا رویشتن. لویس قو لی کرد به قو لی تهودا دهستی کیشایه دره وه و پیکه وه له گه ل (لویس) دا له په کان هاتنه خواره وه.

له دور و بهری مه بخانه که دا هیچ که س نه مابوو. که رویشتنی تهوان بی نیته. ته نهها مادام دیفارج نه بیته که تهویش چیچکانی کردبوو پالی دابوو به ته مووی درگا که دا خۆی له هه موو شتی ک کردبوو به نابه له وه وه ک ناگای له هیچ نه بیته.

دادگایی

له ساله کانی (۱۷۸۰) دا بانکی تیلسوئنه کان یه کیتک بوو له شوئینه واره مؤدیل کۆنه کان له نندندا. شوئینیکی بچوک و تاریک و نوتسک و ناخۆش بوو به لām ساحیه کانی بهو شوئینه تهنگ و بچوک زۆر خۆشحال بوون. ئەو هشیان ده زانی که نه گهر روالتهی شوئینه واره که تازه تریان دستکاری کراو بوايه ئیتت نهو شوئینه جی سهرنج و ریز نه ده بوو. له نیتۆن چوارچیتوی دیواره سهر به رزه کانیدا بهس ته نهها کۆمه لیک ده بیتران که به فیز و ده ماره وه خه ریکی ئال و گۆر کردن و کاسجی کردن بوون که زۆر به یان ته مه نیان زۆر له سهر وه بوو. دیار بوو که نه گهر هه رزه کاریک تی که له به وان بوايه نهوا تا نهو رۆزه ی که به نه ندازه ی پیویست ته مه نی سهر نه که وتایه نهوا قهت مه جالی نهو هی پی نه نه درا که بیته ده ره وه، بۆیه ده یان شار ده وه.

سهر له به یانییه کی مارس یه کیتک له کار مه نده کۆنه کانی بانکی تیلسوئنه کان نیردرا بۆ لای جیرمی کرانچر، نهو په یامه پینه ره ی که به رده وام له ده ره وه ی مال وه داده نیشته.

کارمه نده پیره که وتی: «باشه تۆ نه زانی دادگای لیکۆلینه وه بیللی پیری بانگ کردوه؟».

جیری به په شوکاوی وتی: «ب.. ب.. به لئی گه وره م».

«تۆ مستر لۆری ده ناسی؟».

«چاکتر له وه ی که بیللی ده ناسم گه وره م».

«زۆر باشه. ده ی بچۆره لای ده رگاوانه که ی دادگا که و نه م یادداشته بده ره ده سستی مستر لۆری. جا نهویش ریگهت ده کات بجیته زووره وه. که چوووته زووره وه خۆت نیشانی مستر لۆری بده و چاوهر وان به تا کو تۆی ده ویت».

جیری یادداشته که ی هه لگرت و ته عزیمتکی بۆ ده رگاوانه که گرت و به پری بوو بۆ لای بیللی. کاتیک که خۆی کیشا ده ره وه. نیازی بوو به ناو نهو کۆمه له خه لکه رهش و روته دا بروات که هه موویان چاوهر وان بوون له شوئینی هاتنه ژوره وه ی تاوانبار وه له هاتنی تاوانباریک و دیتنی نهو له زهت بهن. هه موو ده رگاوان به ده رگاوان گیرا بوون به لām کاتیک که جیری خۆی کرد به ژورا یادداشته که ی نیشاندا یه کیتک له ده رگاوان کرایه وه و هاته ژوره وه.

جیری له ته نیشته خۆیدا له پیاویکی پرسی: «نهو هۆکه ی تر چییه؟».

«چارلز دارنی — نهو پیاوه ی که تاوانبار کراوه به مه ی که یارمه تی پاشای داوه».

مستر کرانچر چاوی له ده رگاوانه که بوو که یادداشته که ی به ده سته وه بوو ده رۆیشته بۆ لای مستر لۆری که به سهر کورسییه که وه له گه له چنه د قازییه کیتر دانیشته بوو. که یه کیتک له وان مستر سترا یفر بوو. نهو له «دارنییه وه» دیار بوو که هه ندی به لگه نامه ی به ده سته وه بوو. له به رامبه ری نهو دا ده ره به کیتک دانیشته بوو که هه ر چاوی له سه قفی هۆله که م کردبوو. کاتیک که مستر لۆری کرانچری دیت به هیمنی تیی کوتا و ئاگاداری کرد.

به هاتنه ژووره وه ی قازی گه وره هه موو قسه و ده نگ کردنیک کۆتایی پتهات. پاشان زیندانییه که هینرایه ژووره وه. هه موویان نه یانویست چاویان پیتی بکه ویت ته نیا یه ک نه فەر نه بیته که بۆ خۆی به قوولتی چاوی بریبوه سه قفی هۆله که و ناویشی سایدنی کارتۆن بوو.

زیندانییه که پیاویکی گه نج بوو له ته مه نی ۲۵ سالیدا. وادیاره پیاویکی ماقوول بیت له سه رخۆ و به هیمنی سه ری ریزی بۆ قازی گه وره دانه واند.

بیدهنگی له هۆلی دادگا که دا حاکم بوو. دوئینی چارلز دارنی رایگه یانده بوو که بیگونا هه به لām نهو تاوانبار هه وه ی که یارمه تی لوئیس پاشای فه رپه نسای داوه له شه رپه کانیدا به رامبه ر به پاشای ئینگلته ره. نهو تاوانبار کراوه به وه ی که له نیوان ئینگلته را و فه رپه نسادا هات و چۆی کردوه و نهو کۆمه له زانیارییه نه ی کۆ کردۆته وه که پاشای ئیمه چهند و چۆن هیزی چه کداری ره وانیه که نه دا و باکووری نه مریکا

کردووه.

پیاوه تاوانباره که به بیدنهنگ گوینگرگرت له ئه و تۆمهتانهی خرابووه پالی به لām ههر بهو بیدنهنگییه رووی کرده هۆلی دادگا که و ئیشارهتی کرد له دوو نهفهر که له لای چهپیهوه دانیشتبوون. روالهتی گۆرابوو گۆرانیکی وهها که هه موو کهسی باری سهرنجی بۆلای ئه و دوو کهسه راکیشا. یه کیتک له و دوانه ئافرهتیک بوو له ته مه نی بیست سالیدا ئه و دیکهش پیاویکی ماقوول بوو که زۆریه ی مووی سهری سپی کردبوو وادیار بوو باوکی ئه و بیته. لوپس که پیاوه ماقوول که قۆلی کردبوو به قۆلی باوکیدا، به په ژارهیه کی زۆره وه سهیری زیندانییه کهی ده کرد. جیری له ناو کۆری خه لکه کهدا تیگه یشت که ئه وان چاودیری زیندانییه که ئه کهن.

وه کیلی لایه نگر هه ستایه سه ری پی و به سه رهاته کهی بۆ قایمه قا دادگا که گنپرایه وه. وتی: «ئهم زیندانییه به مه بهستی کاسبی کردن وه ک پیشه یه که له نیوان فه رنه سا و ئینگلته را دا هاتو چۆی کردووه. چ کاسبییه که هیه ناشکرا نه بیته. به لām خۆشه ختانه پیاویکی چاکی وه ک جان بار ساد که سه رده میتک دۆستی زیندانییه که بووه و راجیر کلای که خزمه تکاری ئه و بووه له زیندانه کهدا ئه و به لگه نامه ی دۆزییه وه. که ناوه رۆکی به لگه نامه کان لیسته ی هیژه کانی ئینگلته رایبی و شوینی جیگیر بوون یان بووه. پاریزه ری لایه نگر درێژه ی پیدای و وتی: «ناتوانین سوور بین له سه ر ئه و دی که ئهم به لگه نامه به ده ست و خه تی زیندانییه که نووسرایته. ئه مه نیشانه دات که وادیاره ئه و زیندانییه زیره که و سه رچاوه یه کی زانیارییه کانی سه ربازی بووه بۆیه تیگۆشاهه که به م شیوه له ههر چه شنه روداویک ئاگادار بیته».

له پیتشدا جان بارساد شایه ده کهی به م راستییانه وریا کردووه.

له دوا ی ئه وه مستر سترایفر که لایه نگری چارلز دارنی بوو به چه ند پرسیار ئه و دی تاقیکرده وه:

«(نایا قه ت جاسوسیت کردووه؟)»

«(باوه رتان بیته نه)»

«(قته زیندانی کراویت؟)»

«(نه)»

«(قته له بهر قه رزاریش زیندان نه کراویت؟)»

«(شتیککی وا نایینم که له سه ری وام لی به سه ر بیته)»

«(قته له بهر قه رزاریش زیندان نه کراویت؟)»

«(به لی)»

«(چه ند جار؟)»

«(دوو یان سه س جار)»

«(نایا تا ئیستا به به دکاری و بی پروایی تاوانبار کراویت؟)»

«(ته نها یه کجار ئه ویش له یاری کارتدا بوو وایان پی و تم به لām خۆ ئه وان مه ست

بوون ئاگیان له خۆیان نه بوو)»

«(نایا تۆ دلنیایت که ئه و زیندانه دهناسیته وه؟)»

«(به لی)»

«(تۆ چاوه روانی ئه وهیت پارهی که پی بدریت بۆ ئه و به لگه نامه؟)»

«(برواتان بیته، قته)»

پاشان، راجیر کلای هات و وتی هه ندی جار به لگه نامه ی له و جۆره م له گیرفانی زیندانییه کهدا دیتووه له و کاتانه دا که جله کانیم ده ق کردووه. ئه و به لگه نامه شه که به دادگا نیشاندراون ههر له هۆده کهی ئه ودا دۆزیومه ته وه. ئه و چاری لی بووه که له «کالیسدا» ئه و لیسته و به لگانه ی نیشان کابرایه کی فره نسی داوه. راجیر کلای له لایه ن مستر سترایفره وه پیی راگه یه ندراره که ئه بی قه بوولیبکات که ماوه یه که له مه و پیش دز بووه.

پاش ئه مه مستر لۆری هات. پرسیار ی لیگرا ئه گه ر له مه و پیش زیندانییه که ی دیتیت. وتی که ئه و دیوه له کالیس له کاتیکدا که به سه ر ته خته ی پاپۆره کهدا په رپیه ته وه ..

«(چ کاتیک بوو که ئه و له ته خته ی پاپۆره که په رپیه وه؟)»

«(تۆزی پاش نیوه شه و)»

«تایا تۆ لەو سەفەرەدا هیچ ھاوڕێیەکە بوو؟».

«دووھاوڕێم ھەبوون. پیاویک و ژنیکی کە لێرە حازرن».

«میس مانیّت».

کیژۆلەھێکی جوان کە پێش ئەوێ ھەستیتە سەر پێ ھەموو دانیشتوان لایان کردووە بەلایەو.

«میس مانیّت سەیری زیندانییەکی کرد».

بۆ چارلز دارنی زۆر ناپەرھەت بوو کە بەرامبەر بەو حەشیمەتە راوەستێ بەلام تا ئیستاش ھەر بێ دەنگ و بێ جوولە وەستابوو. بەلام روو بە روویونەو لەگەڵ لوئیس (مانیّت)دا. رەنگی دەگۆریت و دەکەوتیتە لێو لەرزە.

«خاتوو مانیّت. تۆ قەت ئەم زیندانەت دیوە؟».

«بەئێ گەرەم».

«لە کوێ؟».

«بیرم کەوتەو بە سەر تەختی سوار بوونی پاپۆرەکەو».

«تۆ وت و وێژت لەگەڵ زیندانییەکەدا کرد؟».

«کاتیکی ھاتە ئەم بەرەو ھەستیکرد کە باوکم زۆر ھیلاکە و ھیزی تیا نەماوە پیاوانە بە گوێرە پێویست یارمەتیداین و باوکمی لەبا و بۆران رزگار کرد».

«ئەو ئەو بەتەنیا ھاتە ئەمبەرەو؟».

«نە».

«چەند کەسی لەگەڵ بوو؟».

«دوو ئەفەندی فەرەنسی».

«لە بەینیاندا هیچ بەلگەنامەیکە ئاڤوگۆر کرا وەک ئەم بەلگانە؟».

«چەند بەلگەیکە بەلام نازانم ناوەرۆکی بەلگەکان چی بوون؟».

«ئەو ئەم زیندانییە چی پێ وتی؟».

«ئەو زۆر بەرەحم و بەزەبی بوو، بۆ باوکیشم کەلکی زۆر بوو».

«لەم کاتەدا شاھتەکە دەستیکرد بەگریان بێدەنگ و چاوەکانی پڕ بوو لەفرمیسک».

«لەجوابی چاکە ئێودا هیچ نازاریکم پێ نەگەیاندیّت».

«خاتوو مانیّت گشت کەسی ئەزانێ کە ھاتنی تۆ بۆ ئەم دادگایە چاوەروان نەکراو

بوو و تۆ وەک ئەرکی سەرشارنی خۆت ھاتوویت، تکایە درێژە پێدە».

«وتی پێم کە ئەو خەریکی ھاتوچۆ کردنە بە مەبەستی کاسبی ئیشی شت و مەکی ناسک و بەنرخ دەھێنێ بۆیە کە ناری خۆی دەگۆری، وتیشی نیازی ھەیە بەم زوانە ھاتوچۆی نیوان فەرەنسە و ئینگلتەرا بکات».

«ئەو باشە دەربارە ئێمە ھیچی نەوت؟».

«ویستی درێژە بدات کە چۆن کێشەکە دەستپێکرد و بە بیر و رای ئەو ئینگلتەرا تاوان بار بوو. ھەرەھا بە گالتەو و تسی لەوانەییە جۆرج واشنتون لە میژووودا بەناویانگتر بیّت لە جۆرجی سییەم».

قازی گەرە سەری لە یادداشتەکانی خۆی ھەلپری و بە روالەت دیار بوو تۆرە ببوو لە قسەکان. ھەموو خەلک چاویان بریبوو شایەدەکە لەو کاتەدا کە ئەم قسانەیی دەگێڕایەو.

پاشان دکتۆر مانیّت بانگکرا و پرساری لیکرا ئەگەر زیندانییەکی دیبیّت یان نە؟

«بەس یەك جارم دیووە ئەویش کاتیکی لە لەندەن ھات بۆ لام».

«تایا لەناو پاپۆرەکەدا ھاوسەفەری تۆ بوو؟».

«ناتوانم بێم».

«ھۆیەکی تاییەتی تێدایە کە ناتوانی بلیت؟».

«ھەییە».

«ئەو یەكە بۆتە ھۆی بەدبەختی و نازاردانی تۆ لە ماوەیەکی درێژی زیندانییدا لە ولاتەکی خۆتدا بە بێ ئەوێ کە دادگایی بکریت و بە تاوانبار ناسرابیّت؟».

«ماوەیەکی درێژی زیندانی».

«تۆ لەو ماوەدا زیندانی بوویت و ئیستا رزگار کراویت؟».

«وام پێ ئەلێن».

((به لّام ئەى تۆ هېچت له بېر نايەت؟))

((هېچم له بېر نايەت دەربارەى ئەو ماوەى كە لەزىنداندا خەرىكى پىنەچىيەى بووم و ئەم كاتەى كە خۆم له لەندەندا بىنيمهوه له پال كچه خۆشهويسته كه مدا ئەژيم))

شايه ديك بانگكرا كە وتبوى ئەو زىندانىيەى لەشارپكدا ديوه كە لەوى مەيدانىكى گەوره نۆردوگايەكى سەربازى تيدا بوو. قازىيەكان ئەيان ويست بيسەلمينن كە ئەو بەبۆنەى كۆكردنەوى زانبارى گرینگى سەربازى رۆيشتوو.

سايدنى كارتۆن له هەر هەموو ئەو ماوەدا بێدەنگى خۆى پاراست و هېچ سەرنجى نەدايه. هەر لەو شوپنەدا بۆ خۆى دانىشتبوو. هەر سەيرى سەقى هۆلەكەى دەکرد. بەلام له پرڤا چەند كەلىمەيەكى به سەر لەتى كاغەزەوه نووسى و فرپيدا بۆ مستر سترايفر. مستر سترايفر پاش خويندنەوى ئەو چەند وشەيه وتى به شايەدەكانى وت:

((باشە ئيوه سوورن له سەر ئەوى كە ئەم زىندانىيە بۆ بيت؟))

((بەلئى، به تەواوى سورين))

((قەت كەسى ترتان له شپۆهەى ئەم زىندانە ديوه؟))

((قەت له شپۆهەى ئەم نەديوه كە بليمن سەهوم كرددوه))

((دەى به باشى سەيرى ئەو پياوه بكەن. دۆستى رۆشنيير و داناي منە))

مستر سترايفر له كاتىكدا كە پەنجەى بۆ ئەو پياوه دەكىشا كە لەتە كاغەزەكەى

بۆفرپى دابوو وتى: ((دەى به باشى سەيرى ئەو دۆستە رۆشنييرەى من بكەن))

((له بېر و برواى ئيوهەدا هەيه كە ئەوه زىندانى بيت؟))

ئەگەر چى دۆستە رۆشنييرەكەى ئەو غەمبار و تەپ و تۆزاوى و سەر و چاوى ليل بوو به روالەت به خۆى دانەدەگەيشت و جل و بەرگى وەك جل و بەرگى حاكميك كرددوبەهر خۆى. هەموو خەلكى ناو هۆلى دادگاگە به كەم لوتفييهوه سەيريان دەکرد و هەموويشيان زۆر بەلايانەوه سەير بوو.

مستر سترايفر وتى: ((ئەگەر به ريكەوت پياويك له وينەى ئەم زىندانىيە له ناو

ئەم هۆلى دادگاگەدا پەيدا ببیت، لەوانىيە بەريكەوت پياويكى تریش له ناو ئەو

شوتيلەدا بوويت. كە واى ليهاات شايەدبىيەكەش هېچ سوودى نەبوو))

ئيت شايەتى تر نەمايوو كە گوپى ليگرن بۆيه وتارى دوايى خويندرايهوه. قازى گەوره تيبينى خۆى راگەياند. هەر دوانزده ئەندامى دەستەى سەرۆكايەتى دادگاگە به مەبەستى هەلسەنگاندنى كۆرەكە هۆلى دادگاگەيان جى هيشت.

مستر كارتۆن ئەبوا ناگادارى زۆر شت بووايه كە رووى ئەدا نەك خۆى ناشكراى بكات. لەوانەش كاتيك كە خاتوونە مانىهەتى به كزى و لاوازى ديت خۆى يەكەم كەس بوو كە دەستىكرد بەگرىان.

((ئەفسەر! يارمەتى ئەو ئەفەندييە بدە با ئەو ئافرەتە جوان غەمرە لەهۆلى دادگاگەدا ببەنە دەرەوه، مەگەر چاوت لى نيبه خەريكە ئەكەويت؟))

زىندانىيەكە وا ديار بوو كە زۆر بەپەرۆش بوو بۆ ئەو زەحمەتەى كە سازى كردبوو بۆ خاتو مانيت و داواى له مستر كارتۆن كرد كە پيى رابگەيهنى كە ئەو زۆر به پەرۆشە سەبارەت بەو پەژارەى كە ئەو بۆى دوستكردوو.

هەيئەتى دادگاگە بۆ ماوەى سەعات و نيويك بزر بوون لەو ماوەدا جيى كرانچير تەخت خەوى ليكەوتبوو. بەلام كە بەهاتنەژوورەوى ئەوان خەبەرى بووهوه، خيرا رايكرد بۆ لاى مستر لۆرى و لەتى كاغەزى وەرگرت كە به پەلە تيدا نوسرابوو ((تاوانبار نيبه))

سایدنی کارتۆن

له دهرهوهی دادگاکهدا مستر چارلز چاوپیکهوتنی کرد له گهل دۆستهکانی که بریتی بوون له مانه: دکتۆر مانیّت، لويس مانیّت، مستر لۆری، مستر سترايفر، شهو کهسهی که پاريزگاری لیده کرد و مستر کارتۆن یاریده کهی مستر سترايفر.

ناسینهوهی دکتۆر مانیّت وهک پینهچییه کهی ناو زیندان زۆر نارهحهت بوو. شهو هاتۆتهوه نیازی ههیه شهو گوزهرانه پرمهترسییهی خۆی بهبووژینیتتهوه. دهم به پیکه نین و رووخۆش له لای راستیانهوه راوهستا بوو لهروانیندا ماق مابوو. ههندهئ جار بیرى زیندانی بوونه کهی خۆی دهکوتسهوه تارماییه کهی رهش به سههیدا دههات. تهنیا خۆشهویسته کهی (کچه کهی) له بهر دهستدا بوو بۆ بههیزکردنی شهو له لابرندی شهو پهژاره و ماته میه دا.

مستر دارنی به سوپاسهوه دانهوی و دهستی خاتوو مانیّتی ماچکردهوه. پاشان به گهرمی سوپاسی مستر سترايفر کرد و وتی: «مستر دارنی من زۆر خۆشحالم که له ژبان و تاییه تهندییهکانی تۆ لایهنگریم کرد. ههر چهند شهمه هیرشیکى گهوره بوو بهرامبهه به تۆ بهلام خهتهرناکیش بوو».

دارنی وهلامی دایهوه: «تۆ ژبانی منت پاراست منیش نابى قهت له بیرم بچیتتهوه».

مستر لۆری وتی «ئیسش ههر هه موومان رۆژیکى پر له هیلاکیمان بوو. خاتوو لويس دیاره نهخۆشه مستر دارنی کاتیکی پرله مهترسی لهپیشدا بوو و ئیمهش هه موومان ناومید بووین دها هه موومان پرۆینهوه بۆ مالهوه ئیتر بجهوین».

مستر سترايفر وتی «تۆیش قسه بۆ خۆت شه کهی من شهوکارم ههیه به شهو دا کار شه کهم».

دکتۆر چاوی بریه دارنی و بهو نیگایهش بیاجونهوهیه کهی نامۆبی هات به بیردا.

شهمهش نیگایه کی قیناوی و پر له مهترسی بوو. لويس که دهستی به سهه شهو دا رادهکیشا وتی: «باوکه شه کری پرۆینهوه بۆ مالهوه؟».

شهویش ههناسهیه کی قوولئ ههلکیشا و وتی «بهلئ». شهم جا گاریهک بانگکرا و باوک و کچه کهی سوار بوون و کهوتنه ری. مستر سترايفریش ههر رۆی. مستر لۆری کهوته دواى. دارنی و کارتۆن به تهنیا مانهوه.

کارتۆن وتی «مستر دارنی تۆ بۆچی کزی؟».

دارنی وهلامی دایهوه «ههسته کهم زۆر بیده ماخم».

«دهی وهه با پیکهوه بازئ شهراب بچۆینهوه. لیسه میوانخانهیه کم شاره زایه خواردنهوهی خۆشی لایه».

به خیرایی ههر دوکیان بهرامبهه به یه کتری لهوی دانیشتن.

کارتۆن پرسیاریکرد: «تۆ ههسته کهی دیسان بگه رپیهوه بۆ جیهان؟».

«بهلئ وا شه زانم تانیستا سهرم لی تیکچوه، بهلام پیموایه که شه بیّت».

کارتۆن پهرداخیکى له شهراب پرکرد و ههلی قوراند.

وتی: «ئیتر شهمه شه بی قایلته بکات. خۆیشم ههروهها شه ره زووی گهوره شم شهمه بووه بگه رپیهوه بۆ دنیای خۆم. دنیا بۆ من نه بووه، منیش باش نه بووم بۆ دنیا».

چارلز دارنی نهیزانی چۆن وهلامبدا تهوه.

کارتۆن درێژهی پیدای: «هاورئ خاتوو لويس کیژۆلهیه کی جوانکیلهیه شه زانی؟ باشه چۆن کچیکى ناوا بهسۆز هه رزه کار شه ههستهی بۆ دههات دهستکاته گریان؟! شهو بهزییه به تۆدا دههاتهوه دهگریا من خۆم چاوم لیبوو که بۆت دهگریا».

دیسان دارنی هیچ وهلامیکى نه دایهوه بهلام له بهر شهوهی که له دادگاییه کهدا هاوکاری شهوی کردبوو سوپاسی کرد.

شهویش وهلامی دایهوه: «من نه شهمهوی تۆ سوپاسم بکهی و شیاری سوپاس نیم. مستر دارنی مه جالم بده با پرسیاریکت لیبه کهم تۆ شه زانی منیش له تۆ شه چم؟».

«به راستی مستر کارتۆن قهه بیرم لی نکردهوتهوه».

«باشه. كه وايلىتهات هەر ئىستا بىرى لىكەرەهە».

دارنى وەلامى دايەو: «تۆ بە كارەكانتا نيشانتاوه كه لەمن ئەچى».

«بەلام قەت لەو باوەردا نىم تۆئىشى وات كردبى».

«ئەمنىش لەو باوەردا نىم ئىشى وام كرديت. هيجمان».

دارنى وتى: «بەلام تا ئىستاش هيج خالىك نىيه رەفتار و دۆستايەتى نىمه

قەدەغە بكات. روخسەتم بەدە با وىرى من بيت».

كارتۆن وتى «حەز دەكەى هينى هەر دووكان حەسبب كەى؟».

دارنى وەلامىدايەو «ئەرى حەز ئەكەم».

كارتۆن وتى: «ساقى مەيگىر شەرابى زۆرترم بۆ بىنە. لە سەر سەعات (دە)يشدا

لە خەو هەلمسىنە».

لىستەى خوارنەو كه حسابكرا و دارنى شەويكى خۆشى بۆكارتۆن بە ئاوات

خواست. كارتۆن كه تەنيا مايەو هەستايە سەرى و سەرى خۆى كرد لەئاوینەيه كدا

كه لە بەرامبەريەو بەديواره كەدا هەئاسرابوو. لەئاوینەيه كەدا خۆى بە پياويكى بە

توانا و ژير و دل فراوان زانى بەلام ئەو توانايە قەت بە ريگەيه كى باش كەلكى لى

وهرنەگىرايىت زۆر لەدارنى توره بوو چونكه دارنى زۆر لەروخساردا لەئەو ئەچوو بەلام

لە چەن لايەكى ترهه زۆر لەو باشت و بەرزتر بوو. لەولايشەو لويس، بىرى لويس دللى

بردبوو نەكا لويس پياويكى تر دللى برپىنى. شەرابى زۆرتى خواردەو. دەستى كيشا

بەسەر شانى خۆيدا و خەوى لىكەوت.

پاش چەند سەعات مەيگىرە كه هات و كارتۆنى لەخەو هەلساند و ئەويش خۆى

گورج كردهو و بەرەو هۆدەكەى سترايقر كەوتە رى بۆ ئەوئى يارمەتى بدات لە

سازدانى رى و شوينەكانى كارەكانى رۆژى دواتر.

سايدينى كارتۆن لەو كاتەدا كه مستر سترايقر بە سەر تەختىكەو راکشابوو

كارەكانى ئەنجامدا. هەردوو كيان پىكەو لە پەسا شەراييان دەخواردەو. بۆ ئەوان

رۆژى خۆيان بوو هەردوو كيان سەرخۆش بوون.

كاتىك كارتۆن هەموو بەلگەنامەكانى نامادە كرد. بردنى بۆ لای مستر سترايقر

پاش پىكەو زۆرتى لىكۆلینەو شەرابى زۆرتريشيان خواردەو.

مستر سترايقر وتى: «سايدينى، ئەوا هەموومان تەواو كرد».

تۆ ئەمەرى كيشەكەت باسكردەو. تۆ زۆر باش بوويت بۆ هەموو پرسىاريك

جىگەى خۆى ديارىكرد. تۆ بە تەواوى ئەو شايبەدانەت تيشكاند».

كارتۆن وەلامى دايەو: «من دايم باشم. وانىيه؟».

«ناتوام نكۆلى بكەم. بەلام چى بوو بە هۆى ئەوئى كه سروشت تىك بچيىت؟! خۆ

تۆ دايم لەسەرخۆيت. هەر ئەو سايدينى كارتۆنەيت كه هاوقوتابى من بوويت

دەئىستاش هاى لەپلەيه كى بەرزدا و ناومىديت».

«بەلى هەر ئەو كەسەم هەر ئەم كەم شانسم. تا كاتىكيش لە قوتابخانەدا بووم

ئەچووم بە جىي كورەكانىت تاقىكردنەو دەكرد لە جياتى بۆ خۆمى بكەم».

«ناخر عەيبەكەى تۆ هەر ئەو بوو. بۆيه ئىستاش لە هەولەكانتا وزە و مەبەست

نەماو. ئەى بۆچى من لە هەولەكاندا دايم سەرکەوتوم، بۆ، تۆ تيشكاوى؟».

«ناخر بەشيكى لە بەر ئەوئى كه تۆ ئەمەرم پىدەكەى كه يارمەتيت بدەم و لە

لايه كى ترهه تۆدايم بىر لە داها تووى خۆت دەكەيتەو مەنىش هەر لەرابوردوو بىر

دەكەمەو».

سترايقر وتى: «بەلى تۆ بە لای راستدا داكەوتى بەلام من لەسەرخۆم مامەو».

كارتۆن دريژدى پيدا «هەر لەو كاتەشدا كه لەپارىس پىكەو قوتابى بووين تۆ

هەر سەفەرت دەكرد بەم لاو بەولادا بەلام من هەر لە شوينى خۆمدا مامەو».

«ئەى ئەو گوناھى كى بوو؟».

«لايبە با لە سەرى نەرۆين».

مستر سترايقر وتى «دەى باشە وەرە با پىكەو دوا پىك بخۆينەو بە سەلامەتى

شايبەدە جوانەكەو».

«ئەو جوان نەبوو».

«بەلام جوانە، ئەو پەسەند كراوى ناو دادگاكه بوو».

«ئەو دادگايه قازى تىدا نىيه ئەوئى جوان بيت».

دكتور مانيٽ له لهندن

دوانيوه پړوي روژنيكي يه كشمه مه، چوار مانگ پاش دادگايه كهي چارلز دارني،
 مسټر جارويس لوري له شه قاميكي بهره وه تاودا پياسه يده كړد. نهو بهر پيوه بوو بو
 نهوهي له گهل دوسته كهي خويدا پروات بو خواردني ناني نيواره. دكتور دوو قات له
 خانويه كي باله خانهي به كړي گرتبوو له يه كيڼ له شه قامه هيمنه كاني لهنده ندا.
 له ويدا دكتور پاره يه كي به گوږه ي پيويست لهو نه خو شانهي كه نه هاتن بو لاي به
 مه به سټي عيلاج و دهوا و دهرمان دهست نه كهوت.

مسټر لوري بوچوونه ژوروهه بوناو ماله كه دهستي نا به زهنگي دهرگا كهدا.

«دكتور مانيٽ له ماله وهيه؟»

«هيشتا نه هاتوه، گه وره م.»

«نه ي خاتو لويس له ماله وهيه؟»

«قوربان هيشتا نه ویش نييه.»

«نه ي خاتو پرووس ههيه؟»

«قوربان دلنيا نيم.»

«باشه كه وايليهات نه چمه سهره وه چاوه پروان ده م.»

كچه كهي دكتور ماله كهي خوځ كړد بوو كه گشت كه سينك ههزي لينده كړد، شاخ
 نهو زور به سه ليقه و به دهستو برد بوو. ههر قاتيك سي هوهدي بوو كه دهرگاي
 هوهدي كان كراوه بوون وها كه به نازادي ههوا به ناوياندا هات و چوي ده كړد. كاتيك
 كه له م هوهدي بو نهو هوهدي دهچوو. هوهدي سييهم سهرنجي بو خو راکيشا. لهويا
 ميژنيك دانرابوو كه هيني دانيشټني دكتور مانيٽ بوو لهو سهرده مه ي كه له پاريسدا
 له دوكاننيكي مه يخانه دا ده بخوارده وه و جگهره ي ده خوارد و نيستا كه لگي لي

«تو گيژت كړدم. من وام نه زاني له ته واو ماوه ي دادگايه كهدا نهو نافرته
 يه كجار شيتي كړد وويت. به لام نيوه زور په له تان نه كړد بو نهوه ي بزنان نهو چي به
 سهر ديت.»

«گشت كه سينك چاوي ليوو كه چي به سهر هات. من شيت ناخومه وه نه مه وي

توژي راکشيم.»

ماله كهي به جيهيشت و به ناو شه قامي سارد و ماته مي دا كه وته ري.

هه لونا به هوهدي خه وه كيدا و په ريه سهر جيگاي خه يال وخه و كه سهرينه كاني

به فرميسكي بي هوهده خوسابوون.

نيستاش ههر نهو پياويكي باشه، چالاكه قهت نه يتيوانيوه كاريكي چاك بو خو ي

بكات و هيمني و ناسايش بدوژنيته وه.

وهرنه دهگپرا.

مستر لۆرى به دهنگى بهرز وتى: ((سهرم سوپماوه ئەم كاپرا هەموو شتێك دەهێلێتەوه بۆ ئەوەی ئەشكەنجەى خۆى بدات)).

دهنگى ناسكى خاتوو پرووس مستر لۆرى راجله كاند كه وتى: ((ئەى تۆ بۆچى لەو شتە سەرت سوپماوه؟)).

((تۆ چۆنى؟)).

((من زۆر چاكم. سوپاس ئەى تۆ چۆنى؟)).

((وەللاھى من بۆ خانە جوانەكەم دلەم تەنگە)).

((ئەتوانم بپرسم بۆچى؟)).

((چوزانم هەموو جۆره كەسێك دین بۆ چاوپێكەوتنى. هەر وەها زۆربەى ئەوانیش)).

مستر لۆرى دەیزانى كه خاتوو پرووس بەمەى كه هەر كەس سەبرى لويس بكات توورە دەبێت. لۆرى دەیزانى كه ئەو يەكێكە لەو ژنانەى كه عەشقى پاك و خاوینى خۆى كردۆتە قوربانى و هېواشى خزمەتكردنه بە كچىكى لاو و پىگەيشتوو. بۆ ئەوەى ئەو نامانجانەى كه لە ژيانى رەشى ئەواندا قەت نيشانە درا بون بدرەوشىنیتەوه. مستر لۆرى وايدەزانى كه لە دۇنيادا هېچ شتێك لەو باشتر نىيە كه بە بىر و باوەر و خزمەت بە دل شكاوێك بكەيت و ريز و سوپاسى دانا بۆخاتوو پرووس بەبۆنەى ئەو هەلوپستەپەوه. زياتر لەوەى كه ريز بۆ ژنێكى دەولەمەند كەباقە پارەكانى لە بانكى تىلسۆندا هەلچنپەوه.

مستر لۆرى وتى: ((مەجال بدە با پرسيارىكت لىبەكم. باشە دكتور لەگەل لويس قسە دەكات؟ قەت بىر لە سەر ئەو كاتە دەكاتەوه كه خەرىكى پىنەچىەتى بوو؟)).

((قەت؟)).

((خۆ شتێكى زۆر نامۆ نىيە؟ هەموومان دەزانين كه ئەو بوو بە قوربانى تاوانىك كه نەيكردبوو. ئەو بۆ ئەبى قەت بىرى لىنەكاتەوه؟)).

((وابزانم ئەو مەترسى لەدەستچونى دووبارەى پوول و پارەكەى دەكات. كه دەبێتە

هۆى بىزارىيەوه)).

((راستە)).

خاتوو پرووس دريژەى پيدا و وتى ((هەندى جارانىش لە نيوەى شەودا رادەپەرى و لە هۆدەكەى خۆيدا دەكەوتتە هات و چوو و خوار و ژوور كردن. جا خاتوونەكەى من دەچىتە لاى و ئەجا پىتكەوه خوار و ژوور دەكەن تا ئەو وەرەس دەبێت. بەلام تا ئىستاش هېچ شتێكى دەربارەى ئەو نا نارامىيەى خۆى لاى ئەو نەدركاندوو)).

لەم كاتەدا شەقام دەستىكرد بە دەنگدانەوهى تەقەى پى. وا گومان دەكرا بىرەوهى پىاسە ماندووەكان بۆتە هۆى ئەو تىفكرىنە.

ميس پرووس وتى: ((ئەوان لىرەن)).

ميس پرووس بە ديمەنى خۆشىيەوه پالتا و كلاو كەى خۆشەويستەكەى (لويس) تەكاند و دەقى كرد و پرچە پرەكەى دەفكرد، لويسيش هەر وەك ئەو بە رووخۆشىيەوه سوپاسى كرد. دكتوريش پىكەن گرتى و وتى خاتو پرووس ئەوەندە رووى خۆشى پىداوه خراپىكردوو.

پاش خواردنى نانى ئىزارە چونە دەرەوه بۆ ناو باخچەكە دانىشتن. لەوئ مستر دارنى هات بۆ سەردانى دكتور و لويس بە خۆشى چاوپىكەوتنى كرد. خاتوو پرووس كه وا ديار بوو تورە بىت ئەوانى بەجىهتشت و چوو دەرەوه.

كاتىك كه دانىشتن سەرى قسەكانيان قۆستەوه بۆ باسى خانووه كۆنەكەى لەندەن. لەم قسانەدا مستر دارنى لە دكتور مانىتى پرسى: ((باشە تۆ زۆربەى بورجەكانى لەندەنت دىوه؟)).

((من و لويس لەوئ بووين. زۆربەى ئەو بورجانەشمان دىوه. بۆ ناگادارى ئەوانە زۆر جوان)).

دارنى تۆزى بە تورەيىيەوه وتى: ((خۆشت دەزانى منىش لەوئ بووم لەو كاتەدا وەك سەرھەلداوێك دژى پاشا دەستگىر كرام هەر بۆيە نەمدەتوانى بىيانىنم. چۆن پىيان دەوتم تۆ زانىارى كۆ دەكەيتەوه بۆيە لىرەيت؟)).

لويس پرسىارى كرد هۆكەى چى بوو؟)).

پیکدادانیک له پاریسدا

مارکوس نیفرموند کۆشکه‌کی پاشای جیپیشیت. له پله‌کان رۆشتنه خواروه بو
 هه‌وشه‌که و له‌ولا سواری گالسکه‌ی خۆی بوو بۆی دهریاز بوو. له بارودۆختیکی
 ناله‌باردا بوو هیچ کەس له ناو کۆشکه‌کی پاشادا له‌گه‌ڵی نه‌ده‌دوا تهنانه‌ت پاشایش
 ناوړی لینه‌ده‌دایه‌وه.

له دۆختیکی ناوادا په‌سه‌ند وایه چاوێک بگێرێ به‌و خه‌لکه‌ پرژ و بلاوه‌ی که
 له‌ترسی ئه‌وه‌ی نه‌ک بڼ به‌ ژیر گاری و ئه‌سپه‌کانه‌وه چۆن رایانده‌کرد. نۆکه‌ره‌که‌ی وه‌ک
 له‌گه‌ڵ دۆژمنیک تیگه‌یرایی هه‌ر ده‌بجورپه‌ ئه‌سپه‌کان ناخاکه‌ش هه‌یچ هه‌ولێ بۆ
 پاراستنی خه‌لک نه‌ئهدا. ناره‌زایه‌تییه‌کی زۆر به‌رامبه‌ر به‌ گاریچه‌یه‌ نۆکه‌ره‌ توره‌که
 کرا، به‌لام هه‌یچ نه‌کرا خه‌لکه‌ هه‌ژاره‌که‌ وازیانه‌ئینا. هه‌ر کەس ئه‌یتوانی هه‌ولێ خو
 دهریاز کردنی بدا.

گاریه‌که هه‌ر هه‌رشێ ده‌کرده سهر خه‌لکه‌که به‌ په‌له به‌ ناو شه‌قامه‌که‌دا له‌م لا بۆ
 ئه‌و لا دهرۆشیت هه‌رشێ ده‌کرده سهر ئه‌و شوینه‌ی که ژن و مناله‌کان ده‌ترسان و
 ده‌یانقیژان له‌ ترساندا. له‌کۆتاییدا له‌ کونجیکی شه‌قامه‌که‌دا له‌ پال کانیه‌که‌دا یه‌کیک
 له‌ تابه‌کانی گاریه‌که‌ دهریهری و مندالێکی کرد به‌ ژیره‌وه و ئیتر گاریه‌که‌ راوه‌ستا.
 مارکوس که‌ له‌ده‌لاقه‌ی گاریه‌که‌وه ملی کیشابووه دهره‌وه وتی «ئه‌وه کێ بوو ئه‌و
 غه‌له‌ته‌ی کرد».

پیاویکی بالا‌به‌رز ته‌رمه‌ به‌چکۆله‌که‌ی منداله‌که‌ی له‌ ژیر گاریه‌که‌ دا کیشایه
 دهره‌وه له‌ پال چاوگه‌ی کانیه‌که‌دا رایکیشا و به‌سه‌ریدا ده‌نگی هه‌لدا و ده‌ستیکرد به
 گریان.

یه‌کیک له‌ حازربووان وتی «ببوره‌ گه‌وره‌م مانسیۆر مارکوس. ئه‌وه مندال بوو

«له‌ چه‌ند گۆرانکاریه‌که‌دا هه‌ندێ کرێکار هۆده‌یه‌کی کۆنیان دۆزییه‌وه. دیواره‌کانی
 ئه‌و هۆده‌یه‌ به‌ نووسینی میژوو ناو نیشان و دوعا و پارانه‌وه و هه‌ندێ شتی تریش له‌و
 بابه‌ته‌ که‌ زیندانییه‌ کۆنه‌کان نووسیبووین پرکرا‌بووه‌ یه‌کیک له‌و وشه‌ گه‌له‌ش
 نووسرابوو چال (DIG) ئه‌مه‌ش وه‌ک گه‌ران بۆ شتی ناو ته‌ختی هۆده‌که‌ هه‌لکترابوو
 به‌تاقه‌ت پشکینرا. که‌ له‌ ژیر به‌ردی‌کدا بازێ لاپه‌ره‌ی کۆن و پرتوکاو که‌ له‌ ناو
 جزدانیکی شپردا مابوو دۆزرایه‌وه. ئاخ‌ر چۆن زیندانییه‌کی داماو‌ی نه‌ناسراو که‌
 ئه‌وانه‌ی نووسیبی قه‌ت نه‌خوینرابوووه. به‌لام بازێ شتی تاییه‌تی نووسیبوو».

لويس هاواری کرد: «باوه...! تۆ نه‌خۆشی؟».

دکتۆر مانی‌ت له‌ نا‌کاو راپه‌ری که‌ ده‌ستی گرتبوو به‌ سه‌ریه‌وه. ئه‌و دیمه‌نه‌ی دکتۆر
 هه‌موویانی زیره‌ پینکرد.

«نه‌کچم. نه... من نه‌خۆش نیم. دلۆپی زله‌ی باران که‌ دیته‌ خواروه‌ من
 رانه‌په‌رینێ باشته‌ بچینه‌ ژووره‌وه».

به‌ خه‌یرایی هه‌موو شتیکی له‌ خۆیدا شار‌دییه‌وه. بارانیش ده‌ستیکرد به‌ بارین
 ئه‌ویش پێستی ده‌ستی نیشانه‌دان که‌باران ته‌ری کردبوو. مستر لۆری روانی به‌سه‌ر
 نه‌وجه‌وانی دکتۆره‌وه دلۆپی بارانی دی. هه‌ر به‌و نیگا رقابویه‌وه ده‌ی روانی بۆ مستر
 لۆری که‌ له‌ دهره‌وه‌ی دادگا‌که‌دا تیتی ده‌روانی.

دکتۆر وتی «تۆفانی‌ک به‌رپویه‌. به‌لام هه‌یدی هه‌یدی دیت».

کارتۆن وتی «به‌راستی دیت؟».

به‌ کورتی بوو به‌ هه‌رش و گرمه‌ی تۆفان و بارینی ته‌رزه‌لوکه‌ و هه‌وره‌تریشقه‌،
 بۆیه‌ هه‌یچ ده‌نگیک نه‌ما که‌ ببیسریت. له‌ دوا‌ی نیوه‌ شه‌و پاش هه‌له‌هاتنی مانگه‌شه‌و
 هه‌موو شتی‌ک ته‌واو بوو و کۆتایی پێهات.

به‌ رۆیشتنی میوانه‌کان ناقوسه‌ گه‌وره‌که‌ی شه‌قامی پاولس له‌ هه‌وا‌ی ئازاد و
 خا‌ویندا هه‌ر ده‌نگی ده‌دایه‌وه. مستر لۆری وتی «شه‌و باش مستر کارتۆن».

«شه‌و باش مستر دارنی. تۆ بلایی شه‌ویکی ئا‌وا‌ی دیکه‌ پیکه‌وه‌ رابورین؟».

لادیکاندا دەرۆیشت که خەرمانه کان له دهشته کان و کینگه کاندایا لواز و که مبیون لوازتر له وەرزیڤه کان و کرێکاره هه ژار و ماندوووه کان بهردهوام وا باوهڤ دهکرا که کینگه کان نه هامةتی و قوربه سهرییان به سهه خهنگدا دابهشکردبوو.

گارییه که ههروهها به هیمنی بههوه گردۆله کان بههوه ناسۆ دهرۆیشت. ریگه چاکه ریک لهو کاتهدا به چاویکی سهه سوڤماوانه وه سهیری نهوی کرد که دای به پالیا و تیپهڤی کرد. پاشان رایکرد بۆ سهه تهپۆلکه که و چاوی تیپهڤی. لهولا گارییه که له تهپۆلکه که چوهه خوارهوه بۆ ناو ناواییه هه ژاره که. هه موو لادییه هه ژاره کان له بهه دهکی ماله کهی خۆیان دانیشتهبوون چاوهروانی خواردنه سووکه کهی نیواره بیان دهکرد، هه ندیخ منال ده بیهران که سهگیان پی نه بوو.

باجیکی زۆر زۆر بهی خهنگی نهو لادییهی کوشتهبوو باج بۆ نیشتمان باج بۆ کلیسه، باج بۆ کینگه، باجی گشتی نه مانه هه موو نهو خهنگه بیان نازار دهدا که لهو دییه دا مابونهوه.

گارییه که به ناو ناواییدا خولی ده خوارد. وهرزیڤه کان هه موویان ماق مابوون سهیری نهویان دهکرد نهویش سهیری نهوانی دهکرد. کابرای ریگه چاکه که له تهپۆلکه که هاته خوارهوه.

مارکۆس به گاریچیه کهی وت: «نهو کابرایهه بۆ بینه». کابراکه بیان هیئا.

«من به پالئا تیپهڤم کرد له ریگه دا».

«به ئی گهورهه. من خۆم به بهخته وهر ده زانم که تو به پالئا تیپهڤرت کردوه».

«من به پالئا دهرچوم، ههروهها دووباره له سهه لوتکه که شدا. باشه بۆچی تو نهو نه ده به سهه سوڤمانه وه سهیری گاریه کهت دهکرد?»

«گهورهه، من سهیری نهو پیاوهه دهکرد پیاوینک له ژیر گاریه که دابوو. نهو خۆیی به زنجیره که دا هه لواسی بوو».

«کی بوو؟ تو هه چي کهس لهم دهره دایه دهیناسی. کی بوو؟»

«ببوره گهورهه. نهو خهنگی نهو دهره نه بوو. نهو غه ریب بوو. قهت نهو پیشتر نه دیوه».

«له کی تهچوو؟»

«گهورهه نهو به تهپ و توژداپۆشرا بوو. وه تارماییه کی سپی وا بوو. تارماییه کی رهقه له بوو؟»

«نهی چی به سهه هات؟ رایکرد؟»

«گهورهه، له تهپۆلکه که دهرچوهه خوارهوه. شهیتانیکیش له دواي بوو؟»

مانسیۆر وتی: «چه نی بچ عهقل بوون! لهوانه یه نهوه دز بوویت نیوههش هیچتان نهوت. دوورکه وه. مانسیۆر گابل».

گابل نوینهری مانسیۆر مارکۆس بوو. نهو باج و مزه و کری و شتی تری بۆ مارکۆس کۆ ده کردهوه.

«گابل نه گهر نهه پیاوه هات بۆ ناوایی خیرا دهست به سهریکه».

«مانسیۆر، من زۆر پی خوشحالم به به نه نجام گه یاندنی نه رکه کانت».

مارکۆسی وتی: «دهی بهردهوام به».

کاتیئک که مارکۆس گه یشته چاتیۆ (قه لایه که) دنیا تهواو تاریک ببوو.

نۆکه رهکان چرا به دهست هاتن بۆ به خیر هاتنی و چاوپیکه وتنی نهو دهره وازه گهوره که کرایه وه.

«تۆ بلئی چارلزی برازام تا نیستا گه یشتیته ئیره له لهنده نهوه؟»

«نه مانسیۆر هیشتا نه گه یشتوه».

دارپنی و مامهی مارکۆس

مارکۆس به سەر پله کانه دارینه کاندای سهرکهوت بۆ ناو قهلاکه. چراوک به دهست کهوتبووه پيشهوه. ههيوانه گهوره کهی جيهيشت و سهرکهوت بۆ ناو سى هۆده تاييه ته کهی خۆی که له ژووری سييه مداميژيکی گهورهی دوو کهسی بۆ خواردنی نانی ئيژارهی تيدا بوو.

وتی: «خۆ وهك دهبيستم برازا کهم هيشتا نهگهيشتووه ئيتر گومان نا کهم ههر نه مشه و بيت. ميژه که لتي گهريين با ههر وا بيت. من تا چاره که کاتژميژيکی تر خۆم ناماده ده کهم».

لهم کاته دا که نهو خهريکی خواردنی نانی شهو بوو. دهنگی تاييهی هاته گويی. نهو دهستوریدا که برازا کهی دهلي با تا نانی شهو چاره پوانی بن. له ماوهی کهی کورتدا برازا کهی هاته ژوورهوه. نهو به چارلز دارپنی له ئينگلته رادا ناوبانگی ده رکردبوو.

دارپنی له کاتيکدا که خهريکی جينگه گرتن بوو وتی: «گه وهره م تۆ دويني پاريست به جي هيشت?»

((دويي، نهی تۆ؟))

((من يه کهو راست که له نده نهوه هاتوم))

((ماوهی کهی ژۆره دوور کهوتويه وه))

((سه رقال بووم به هه ندي ئيش و کاری جزا و جزۆ))

مامهی وتی: ((بيگومان وايه))

((کاتيک که له ربي بووم که و تمه ناو مه ترسييه کهی گه و ره وه. ليم شيواوه که بۆ لهو

بارودۆخه دا که به ده وری مندا خولی ده خوارده وه تۆ بۆ ته تويست روخساريکی زياتری

به دگومانی دروست بکهیت))

مامهی به زه رده خه نه وه وتی: ((نه، نه، نه))

برازا به به دگومانييه وه سه يری مارکۆسی کرد «خۆ نه زانم نه گهر بتوانيايه منت راده گرت. له راستیدا من ژۆر پي خۆش حالم به وهی که تۆ له دادگا که دا لايه نگرت نييه. بۆيه نه گهر ده سه لاتت بوايه نه وا منت له زيندان ده نا».

مامهی وتی: ((ده گونجا له بهر سه ربه رزی عه شيره ت وامده کرد))

((به راستی خۆش به حالی خۆم که تۆ ديسان جوابه که ت به ساردی وه رگرت))

مامهی وتی: ((به داخه وه نه ي بلیم له م رۆژگار ه دا بۆ عه شيره تيکی گه و ره ش ها و رپيه کی بچووک ده سنا که و يت. هه مويان به پاره ی ژۆر فرۆشراون، له م باره وه نه ده بوو ناوا بيت به لام له هه موو شتيکدا فهره نسه به هيچ ده رده چي. باو و باپيري ئيمه ده سه لاتی ژيان و مه رگيان بوو به سهر نهو خه لکه ی له ده ورياندا ده ژيان به لام ئيمه هه موو مافيکمان له ده سداوه. ژۆر خراپ ههر ژۆر))

برازا که وه لامی دايه وه: ((مامه ئيمه ئيستا و رابوردووش ره فتارمان له گه ل خه لک خراپ بووه. بۆيه من بروام وايه له هه موو بنه ماله کانی تری فهره نسه ژۆر تر جينگی رقين بۆ خه لک))

((ده لييگه ري با و اي ههر نيشانه ی ريز و ئي حترامين))

((نهو ريز و ئي حترامی که ئيستا من ده زانم به س هيني ترس و نۆکه ريبه. من قه ت نهو سيستمی که باو کم (برا که ت) جيی هيشتووه بۆم قه بوو لينا که م. من به شي کم لهو سيستمه مه به لام بي ده سه لاتم. تيد ده کۆشم بۆ دا بين کردنی داخوازييه کانی نهو بي دا يکانه ی که من ههر ده بي ريزيان لي بگرم. نه مه وي نهو غه له تانه ی که پيشتر کراون چاره سهريان بکه م))

((نه گهر داوا ی يارمه تيم لي بکه يت داوا که ت بي که لکه))

چارلز وتی: ((نه مه خۆی تاييه تمه ندييه که و فهره نسه ش منی له ده سداوه، من ژيانيان پيد ه به خشم و زين دوويان ده که مه وه))

((نه مه هيشتا تاييه تمه ندي تۆ نييه))

((ئەگەر سېھىنى رۆژم لېيۈۋەۋە. ئەبى پەسەندى نەكەم)).

((ھىوا و بروام وايەكە شتى وا نايىت)).

((ئەمە كۆشكىكە لە بەدبەختى و مالىۋىرانى. قەللى سەركىزى و نەدارىيە. بى سەر

و گەورەيە. شك و گومان دلپىسى و برسىيەتى و رەنجكىشان)).

ماركۇس بە روالەتتىكى خۇشەۋە وتى: ((ئەھا! ئەگەر ئەۋە بو بە راست من ئەبى

مەجال بدەم بەۋ كەسەي كە بارى قورسى ۋەزەكە ۋەر ئەگرىت)).

مامەي وتى: ((ۋە تۆش چۆن دەت ھەۋى بىت)).

((من ئەبى كار بەكەم)).

((لە ئىنگلتەرا وا بزام)).

((بەلى. لەۋى ناۋبانگى بنەمالە ھىچ چەشەنە نازارىك لە من نايىت)).

ماركۇس پرسىيەرى كىرد: ((تۆپىۋىكى فەرەنسى دەناسى كە لەۋى بىۋە بىۋىت)).

((بەلى)).

((دكتۆرىك لەگەل كچەكەي)).

((بەلى)).

ماركۇس وتى: ((بەلى. تۆش ماندوۋ بوۋىت شەۋ باش)).

لەۋ كاتەدا كە ئەۋ سەرى رىزى دادەنەۋاند بۆ شەۋ باش لە نگاكەيدا شتىكى

دەشاردەۋە كە رازىكى نەيىنى بوۋ كە ئەۋ نەيىنىيە بە تۋانارە دزايەتى برازاكەي

دەكرد. بەلام ئەۋ دەشيزانى كە پرسىياركردن لەم بارەۋە لە مامەي بى كەلكە)).

مامەي وتى: ((شەۋباش خەۋنى خۇشت بىت! ئادەي مانسىۋر برازاكەم رىنمونى

بەكە بۆ ھۆدەكەي خۇ.)).

بە نەرم و نيانى لە ژىر لچەۋە وتى بە خۇي: ((نەرى ئەگەر حەزەت كىرد لە سەر

جىگەدا بىسوتىنە)).

لە پاش ئەۋەي كە برازاكەي چوۋە سەر جىگەكەي بۆ خەۋتن. ماركۇسىش خۇي

چوۋە ناۋ ھۆدەكەي خۇي. شەۋزەنگ بە تەۋاۋى خانوۋەكەي داپۇشى ھەروەھا كە

دەۋرۋ پىشتى ۋلاتنى داگىر كىرد. برسى لە دالغەي خۋاردنى خۇشدا. بەپەرۋش بوۋ بۆجل

و بەرگى جوان و ئاسايش. پاشان لەۋ كاتەيدا كە تىشكى ھەتاۋ داۋ لە كۆشكەكە و

دارستان و كىلگەي ئاۋايىيەكەي روۋناككردەۋە سەرەتاي رۆژى سېھى دەستى پىكرد.

پىۋان و ژنانى ئاۋايى سەر لەبەيانى سارد و سۆلە بۆ دەستپىكردنى ئىش و كارى

خۇيان ھاتنە دەۋە. ھەندىكىيان بۆ جوۋت كىردنى مەزراكانيان و ھەندىكىشان

گاكانيان دەدايە بەر بۆ ئاۋدان و لەۋەراندن لەۋ ئالغەي لە گوى رىگەكاندا شىن

بوۋبون.

كۆشكەكە دىرتەر خۇرى لىدەھات. دەلاقەكان كراۋە بوۋن. لە بەر تىشكى

روۋناكىدا ئەسپەكان لە دەرگاي ھاتنە ژورەۋەدا ديار بوۋن كە سەر شانى خۇيان

دەلىسايەۋە. سەگەكانىش چەناگەيان نابوۋە سەر دەستيان و پاش كەۋتبوۋن بۆ

مەجالى گەران بىتارام بوۋن. ئەمانە ھەموۋ ئەۋ شتە ئاسايانە بوۋن كە ھەموۋ

بەيانيان روۋى ئەدا. بەلام ئەۋ زەنگى كۆشكەكە بۆچ دەنگى دەھات؟ بۆچى ئەۋ

پىۋانە لە شەقامەكەدا سەرەۋخۋارىيان دەكرد؟ ئەۋ بۆ ئەۋانى تىش ئەسپەكانيان

دەرەتان و سۋارىيان دەبوۋن و بە گەرەكەكەدا غارىيان دەكرد؟ ئەۋ ھۆي ئەۋ پەلەۋ

تۋرەيە چ بوۋ؟

ھۆي ئەۋ ھەموۋ ناتارامىيە لە سەر جىگەكەي ماركۇسدا دەۋزىتەۋە.

بە سەر رەسمى دلىكەۋە كە لەگەل چەقۇيەكدا لە سەر جىگەكەي ماركۇسدا

دانرابوۋ لاپەرەيەك پىچرا بوۋ بە مىشتۇي چەقۇكەدا كە ئەم چەند وشەي پىۋە

نوسرابوۋ. ((بە پەلە بۆ سەر قەبرانى لىي خورن. لە لايەن جاكىۋسەۋە)).

دارپنى دەربارەى خۇشەويستىيەۋە دەۋىت

دوانزىدە مانىگ رابورد. دارپنىش ۋەك مامۇستايەكى زىمان ۋە ئەدەبىي فەرەنسى خەرىكى فېر كىردن بوو. زۆرىەى كات لە ((كامېرىج)) بوو. ئەو شوپىنەى كە ئەو ۋەك مامۇستايەكى زۆر باش بو ئەو خويىندكارانەى زاراۋەى مۇدېرپىيان دەخويىند ناوبانگى دەركرد. بۇ خەۋانەۋەش دەچوۋە لەندەن.

ھەرزەكار ۋە ئویندار بوو. لەو رۇژە خەتەرەۋە كە لويس مائىتى دىتېو خۇشىدەويست. قەت دەنگىكى ئاۋا زەلاڭ ۋە خۇشى نەيىستېو قەت روومەتى ئاۋا جوان ۋە شىرىنى نەدىتېو لەو كاتەۋە كە ئەو فەرەنسىەى جىن ھىشتېو سالى تىپەرى كىرېو بىرەۋەرى كوشتى مامەى ۋە رووداۋى قەلاى ((چاتېۋ)) ۋەك كارەساتىك ھەر لە مېشكىدا ھات ۋە چۆى دەكرد. لە بارەى خۇشەويستى خۇيەۋە لەگەل كەس نەدۋابو.

رۇژىش رۇژىكى ھەتاۋىيە ۋە ھاۋىنە ئەۋىش تازە لە ((كامېرىج)) ھاتتەۋە بە تەمايە لە بارەى خۇشەويستىيەكەيەۋە لەگەل دىكئۆر مائىت بدوئىت. بە سەر رىئوۋە بۇ مالى ئەۋان ئاگادارىش بوو كە لەگەل خاتوۋ پرووس لە دەرەۋەيە.

لە دەلاقەيەكەۋە دىكئۆر مائىتى دىت كە بە سەر كورسىيەكەۋە پالكوۋتېو. ۋزەيەك كە لە رۇژانى سەخت ۋە ئازار كېشاندا ئەۋى يارمەتيدەدا، ئىستا بوۋە بە ۋرەيەكى بەرز ۋە بۇ لەشى ئەۋ گەپراۋەتەۋە. ئەۋ ئىستا لە ۋرە ۋە لە لەشدا بەھىزە. خويىندەۋەى زۆرە ۋە كارى دەرمانىشى دەست پىكردۆتەۋە. بەردەۋام شادمانە ۋە لە رابوردوۋىيەكى زۆر زۆر بە سەر چوۋە ھەۋرىكى ماتەم بەسەر رووناكىيەكانى بىر ۋە رايەۋە دەبىنى.

كاتىتەك كە دارپنى ھاتە ژورەۋە خويىندەۋەكەى دەست لى بەردا ۋە لە پال خۇيدا داينا.

دىكئۆر ۋتى: ((چارلز دارپنى بە دىتنت دلشاد دەمەۋە. بۇ ماۋەى چەند رۇژىك لە دالغەى تۇدا بوۋىن. دوئىنى ماستر سترايقر ۋە ماستر كارتۇن لىرە بوون ئەۋانىش ۋتىيان

تۆ ۋەك شىۋەى ئاسايى دەرەنگ دىتت)).

دارپنى بە بىستىنى ئەۋەى كە ئەۋ دوانە لەۋ مالدەدا بوون زۆر پى خۇشحال نەبوو. ھەۋالى ساغ ۋ سەلامەتى خاتوۋ مائىتى پىرسى.

((باشە، سەلامەتە لەگەل خاتوۋ (پىروس)دا چۆتە دەرەۋە بەم زوۋانە دەگەپتەۋە)).

((دىكئۆر مائىت من ئەزامم كە لە دەرەۋەيە. بۇيە كەلكم لە ھەل ۋەرگرت ۋ داۋات لىدەكەم لەگەل بدوئىم)).

لىرەدا ۋەستانىك بوو.

دىكئۆر بە دەنگى گومان لىنكراۋە ۋتى: ((بەلى)).

((كورسىيەكەت بىنە ۋ دەستېبىكە)).

((لە ماۋەى ھەژدە مانگەى رابورودا شادمانىيەك كە ھەستىم پىكردوۋە ئەۋە بوۋە كە لە سەردانە بەردەۋامەكاندا بۇ مالى ئىۋە پىي خۇشحال بووم. ھىۋاشم ئەمەيە كە ئەۋ شتەى كە باسى لە سەر دەكەم لە داھاتوۋدا ...)).

((باسەكە باسى لويسە؟)).

((ئەۋەيە، دىكئۆر مائىتى خۇشەويست. بە دىستىنى يەكەم جارى كچەكەت خۇشم دەۋى خۇشەويستىيەكى قوول ۋ بەرپىزەۋە. ئەگەر خۇشەويستىيەكىتر ھەبىت لەم جىھانەدا. بەس تەنھا ئەۋم خۇشەۋىت. تۆش بۇ خۆت خۇشەويستىكت ھەبوۋە بەلئىن بىدە با خۇشەويستىيە كۆنەكەت باسى من بىكات)).

دىكئۆر روۋى كىرد بەۋلاۋە ۋ نىگىۋى دوور خستەۋە. ۋتەكانى دارپنى بىرى بىرىنىكى قوۋلى لە لەشى مائىتدا نوپىكردەۋە ۋ ھىنايە بەر چاۋى.

((تكتات لىدەكەم گەرەم. باسى ئەۋە مەكە! دەربارەى ئەۋە مەدوئ)).

گرىيانەكەى ۋەك گرىيانى كەسەرىكى كۆن بوو. دەستەكانى داگرت بۇ دارپنى بۇ ئەۋەى داۋاى لىبىكات كە بىدەنگ بىت. بۇ ماۋەيەك دارپنى راۋەستا.

دىكئۆر بەدەنگى كزەۋە ۋتى: ((داۋاى لىبوردن دەكەم. من گوماىم لە خۇشەويستى تۆ بۇ لويس نىيە. ئەى خۆت ھىچت لەگەل خۆتدا دركاندوۋە)).

«نه گهوره م تهنانهت بۆشم نه نووسيوه. تو ئەزانی من بۆچی ههستمکرد بهوهی که کچه کهت تا چ رادهیهک بۆ تو پێویسته. من ئەزانی لهو کاتوه که تو خۆت دیوه تهوه نهوه له هواسه ریک چاکتر بووه بۆ تو. ئەوهش ئەزانی که خۆشهویستی نهوه بۆ تو و خۆشهویستی تو بۆ نهوه گهورهترین شته بۆ زانی ههردووکتان».

دکتۆر مانیت بیدهنگ دانیش و سهری دانهوند. ههناسهی سوار بوو بهلام هیچ نیشانهیهک لهقوولی سۆزی ههستی خۆی نه درکاند.

«به ریز دکتۆر مانیت! من دهبنم تا چ رادهیهک ئیوه پێویستتان به به کتر ههیه. به دریزایی نهوه رادهیهی که توانیومه منیش خۆم بۆ نهوه مه بهسته دابینکردوه. بهلام ههه خۆشدهوی. به رزی ناسمانهکان شایهتی خۆشهویستی منه».

باوکی به نیگه رانییهوه وهلامی دایهوه «پروا ده کهم».

«لهوه مهترسه که داخۆ به هینانی لویس بۆ زانی خۆم به گویرهی خۆم خۆشبهخت بيم. بۆیهش بۆ خۆم جیی پرسیار ده بیته له بهر نهوهی له نیوان تو و لویسا جیاوازییهک دروستبکه م. ئیستاش مه بهستم نهوه نییه و قهت شتی واش ناییت».

دهستی خسته سه ر شانی دکتۆر «نه گهوره م. منیش وهک تو له فهره نسه وه به به ده ختی و نایاسایی سوار کراوم بۆ ئیره. منیش وهک تو ده مه وی زانی خۆم له ولاتی بیگانه دا بدۆزمه وه. من بهس داواکارم چاره نووسی خۆم له گه لدا به شکه یته. هیوا و ههز و زانیتم له گه لدا به شکه یته. بۆ نه وهی تا مه رگ وه فادارت بم. تکاشم نه وه یه که نه مه دروستکه ری جیاوازی له نیوان تو و لویسا به لکو زانیتم تیکه ل به زانیان ده که م».

باوک سه ری به رز کرده وه. کیشه یه که له می شکیدا هاتوچۆی ده کرد. هه ندی بیره وه ری تال و ترشی له راوله تی دارنیدا خۆی نیشاندده دا. که ده که وتنه یادی نه وه بیره وه ریبه تالانه ی که نه وه هه ر هه ولی ده دا له یادیان با ته وه.

«چارلز دارنی، تو له خو بردوانه و پیاوانه قسه ده که یته. بۆیه سوپاست ده که م. منیش هه ولده دم نازادانه له گه لته بدویم. تو ده لیلیکت به ده سته وه یه که

لویس ئالوده ته خۆشهویستی تو؟».

«نازانی. تا ئیستا نازانی».

«تو تکام لیده که ی که له گه ل لویسا له م باره وه بدویم؟».

«نه گهوره م. ئیستا نه».

«ئهی به هیوا ی من چیت بۆ بکه م؟».

«بهس تو به لینی نه وه م پیده که نه گه ر لویس له باره ی خۆشهویستی منه وه له گه ل تو دا قسه یکرد. تو به دژی من هیچ نه لیت. بهس هه ر نه وه بلێ که من پیم گویت. ده شانی نه گه ر نه وه هه ستبکات له نیوان خۆشهویستی تو دا جیاوازی دروستده کات. نهوا قهت من په سه ند ناکات».

دکتۆر وتی: «به لینی ده ده م نه گه ر هه ر کاتی که نه و نیشانیدا که تو بۆ زانی نه وه پێویستی، نهوا منیش ده تده می. هیچ شتیکیش به رگری له وه ناکات. ته نه انه ت بیره وه ری سالانی رابوردویشم و هه ر وه ها نه وه غه له تانه ی که کردومه».

«سوپاس برۆا و متمانه ی تو به من نه بهی بیته برۆا و متمانه یه کی پته وتر وه رگه رپته وه بۆ خۆت له لایه نی منه وه. ناوی ئیستای من نه گه ر چی به سووکی له ناوی دایکم گه راده ته وه به لام نه وه ش نییه که به ناشکراییی من به تو و تو وه، به هیوام ناوی راسته قینه ی خۆم پی بلیم. پیتشت ده لیم که بۆچی له نینگلته رادام».

دوکتۆر وتی: «راوهسته!».

«به هیوام پیت بلیم له وانیه من شیوا ی نه وه برۆا و متمانه ی تو بۆم و شتی شارا وه م له گه ل تو دا نه بیته».

«راوهسته هه ز ناکه م بیسم و گویمگرم. هه ر کاتی که داوام لیکردیت نه وه جار نه و شتانه م بۆ شیده که یه وه. نه گه ر سه ر که وتیت یاخۆ لویس هه زی لیکردیت. نه توانی سه ر له به یانی نه وه رۆژی که زه ما وه نده که ده که یته پیم بلیت. په سه ندی ده که یته؟».

«به هه زه وه».

«ده ستت بده ده ستمه وه. به م زووانه نه وه (لویس) ده گه رپته وه. باشتر وایه نه م شه و

من و تو پیکه وه نه بینیت. برۆ! خوات له گهل!

کاتیک که دارنی نهوی جیهیشت تاریکی کردبوو. شتی دواي نهوه لويس هاته وه. به پله خۆی کرد به ژوردا. سهری له خاتوو پرووس دا نهویش له سه ره وهی پله کان بوو به دیتنی کورسییه خالییه که سهری زۆر سوور مابوو.

هاواریکرد: ((باوکه، له کویت)).

هیچ وهلامیکی لی نهیست به لام هه گویي له برتهیهک بوو له سهه جیگه کهیه وه.

به پله به ره وه نهوی رویشت سهیری کرد به ترسه وه هاته دواوه به کول له ترسیکی زۆردا دهستی کرده گریان. ((من چی بکه م؟ من چم له دست دیت؟)).

نه به کامی و بی پروایی پاش چهند دهقهیهک لی دوور که وته وه. گه پاره وه بوو هۆده کهی دوکتور. به هیمنی تهقهیدا له ده رگاکه و به نه رمی بانگی لیکرد. برته و بۆلهی دکتور به تهقهی ده رگاکه وه تهواو بوو. خیراش هاته ده ره وه بۆ لای لويس و بۆ ماوهیهکی زۆر پیکه وه بیاسه و خوار و ژورریان کرد. به بیندنگی و به ره حه تی بۆ دوکتور هه قسهیده کرد.

به درێژیی نه وه شه وه هه کچه که بیندنگ هه لده ستا و سهیری باوکی ده کرد به خه وتویی. خه ونی قورس بوو که ره سهی بینه چیه تییه کهی و جلی کاره کهی وه ک خۆی مابوو. کچه که هه ناسه بییه کی ره حه تی ده کیشا و به سوپاسه وه ده گه پاره وه بۆ جیگه ی خۆی.

- ۹ -

کارتونیش هه ره نه وه ده کات

هه ره نه وه یان سه ره له به یانی زوو مستر سترایفر وتی: «سایدنی، پیکیکی دیکه م بۆ تیکه ل که بری قسه م هه یه بۆت!».

بۆ ماوهی چهند رۆژیک سایدنی سه رقائی پاک و خاوین کردنی به لگه نامه کانی سترایفر بوو. بۆ نه وه دادگاکان داخراون و تا نۆقامر هه یچ دادگایه ک نابیت. له کۆتاییدا کاره کان کۆتاییان پیهات. به لام به هه لاکیه کی زۆره وه.

سترایفر وتی: «نیستا بروانه! نه مه وی هه ندی شتت پی بلیم که لات سهه سورهیته ره. نه ویش نه وه یه. نه مه وی ژن بینم».

((به پیروژت بیت! نا کرئ بزائم کییه؟)).

((هه لئ بیته)).

((من بۆم نا کرئ به م سه عات پینجی به یانییه هه لئ بینم. یانی می شکم ری پی نابات)).

((باشه که وای لیتهات، خۆم پیت ده لیم. نه گه ره توانیم حالیتکه م. وه ک خۆت ناگاداریت من له تو خاسترم. یان من نه وه پیاره م که زۆر زۆر به خۆیدا ده گات)).

کارتون پیشنیاری کرد: ((بلی زۆر سازشگار و له خۆرازی)).

((باشه. نه لیم زۆر سازشکار. زۆر سازشکار واته ترسنۆک له هه نای ژندا. خۆ تو زیاتر له من له مالی دکتور مانیتدا بویت. من له هه لئس و کهوتی تو به رانه ره به وان زۆر شه رمم ده کرد. سایدنی تو هاوړیه کی نه سازیت)).

سایدنی قومیککی هه لئقوراند و پیکه نی.

سترایفر وتی: ((پروانه. پیاری چاک و سه ره که وتوو به. من بۆ خۆش به ختی ژیان له تو که متر پیوستیم به که ره سه هه یه. چۆن نه وه کاره ش ده که م؟ له به ره نه وه یه که عه قلی تیدا به کار ده به م. من زالد به م به سه ره جیهاندا)).

«باشه، دەی ئەو خانمە کۆچە؟».

«ئەو خانمۆلە غازبە خاتوو مانیته. پەسەندی دەکەیت؟».

سایدنی وتی: «چۆن ئەبێ بە دلّم نەبیت؟».

«بەلێ سایدنی. تۆچاکتر لەوەی کە من بیرم لێدەکردەووە مەسەلە کەت قۆستەووە،

من بەشی خۆم هەیه لەم شێوێ بێ ئەوەی کە بۆم بگۆردییت بەرژەووەندیم هەیه.

هەست بەو خۆشیهش دەکەم کە بۆ پیاویک دەگوێجی مایکی هەبیت و هەستبکات کە

ئامادەبە بچیتە نێو ئەو مالهە. بەلام ئەگەر نەبکات. دەشتوانیت لەدوورەووە بە

ژیانی تاکە کەسی درێژە بدات. من پێموایە خاتوو مانیته شیاوی من دەبیت. ئەو

خەلکە داھێنەرێکی سەرخراکێشە. بۆیە خۆم بۆ ئامادە کردووە. ئەو لە ماوەیەکی

کورتدا من لە قەلبی پیاویکی دەوڵەمەنددا دەبینیتەووە. ئەڕێ ئەو چوون خۆت تا

ئێستا ژنت نەهێناوە؟ رۆژێک ئەبێ نەخۆش دەکەویت. پێیستیت بە کەسیک دەبیت

کە چاوەدیریت بکات».

سایدنی وتی: «بیری لێدەکەمەووە».

کەواتە مستر سترايفر بپاریدا کە ژن بەبیت و بیری لێکردەووە کە پشودانی ئەم

هەفتەیه تەرخانبکات بە سەردانی مائی خاتوو مانیته و هەست و بیر و بۆچونی خۆی لەم

پێوەندییەدا دەربە بکات. رێگاکی گرتە بەر کە لە یەکەم قۆناغدا دەبێ سەردانی مستر

لۆری بکات لە بەنکی تیلسۆنەکاندا کە ئەو دۆستی بنەمالە مانیته. رۆیشت و لەگەڵ

ئەودا دەریارە داھاتووی پرشنگاری بدویت.

بە دەنگی بەرز وتی: «سلاو! چۆنی؟».

مستر لۆری وەلامی دا یەو بە دەنگی هێمن و لەسەر خۆ لە بەر ئەوەی کە ئەویش

وێک ئەو قسە بکات:

«ئەتوانم چیت بۆ بکەم؟».

سترايفر خۆی دا بە سەر مێزە کەدا وتی: «ئەها! شتیکی گرنگە. ئەمەوێ خۆم لە

ژنەپێناندا تاقیبکەمەووە. ئەویش لەلای دۆستیکی بچکۆلە دیڕینی تۆ، خاتوو

مانیته».

بەشک و گومانەووە دەبروانی بە قیافەیدا و دەستی دەهێنا بە چەناگە خۆیدا و

ناھی کێشا: «ئەها...! خۆشەویستم!».

سترايفر دوپاتی کردەووە: «ئەها! خۆشەویستە کە من. گەورەم. مەبەستت چی بوو؟».

«هەلبەتە مەبەستت دۆستانە بوو. بەلام بەراستی تۆ دەزانسی مستر

سترايفر». (مستر لۆری بێدەنگ بوو سەری راوێشاندا).

«گەورەم. مەبەستت چیه؟ بۆچی مەگەر بە کەلکی من نایەت؟ بۆ دەوڵە مەندیم؟

بۆ مەگەر سەر بەدەرۆ بوینم؟».

«نە کەس گۆمانی لەوەدا نییە».

«ئەو کەوای لێهات تۆ لەم کەوێدا مەبەستت لە چیه؟».

«باشی! من... ئەتەوێ ئێستا بۆ ئەوێ بچی؟».

سترايفر پالی نا لە مێزە کەووە وتی: «راستەوخۆ».

«کەواتە وا بزائم بۆم ناکریت».

«بۆچی؟ هۆیە کە تۆم بۆ روونکەرەووە».

«من نامەوێ بڕۆم تا بەلگە یەک بە دەستەووە نەبیت بۆ ئەوەی بپروام بە سەرکەوتن بیت».

سترايفر بە تورەیییەووە وتی: «تەنانەت سێ هۆی باشم بۆ هینتاتییەووە بۆ ئەوەی

سەرکەوتوو بۆ».

«کاتیگ ئەلیم سەرکەوتوو. مەبەستت ئەوێ بە سەر کاری ئەو کابانەدا سەرکەوتوو بۆ».

سترايفر بە پێکەنینیکی تورپەووە بە دەنگی بەرز وتی: «دەوێ بۆ پێم نالیی مەرۆ».

«ویستم بلیم ئەگەر لەم کارەدا تووشی هەلەیه کە بێت نەبیتە هۆی ئازار و

نەخۆشیی ئەو، لەوانەشە دکتۆر مانیته بەلایەووە ناسۆر بیت کە راستییە کانت پێ بلێ.

لەوانەیه خاتوو مانیته هەر پێی ناخۆش بیت تەوەرە کە بێتیتە بەر باس. تۆ بە لاتەووە

باشتر نییە ئەگەر من تیبکۆشم رێگە چارەیه ک بەدۆزمەووە کە خۆی بۆ خۆی هەستی

پێبکات، پێش ئەوەی تۆراستە و خۆ بچیت بۆلای؟».

سترايفر وتی: «زۆر چاکە! با بزائین سەر لە بەیانیمان بە خێر ئەبیت».

لە بانکە کە دەریارە. بپاریدا کە رێگە چارەیه ک بۆ دەریاز بوون لەم بێرۆکە

بدۆزیتتهوه ئىدى ئەوهى ھىچ لەبىرىدا نەبىت.

كاتىك سەر لە ئىواره مستر لۆرى بانگىکرد. گومان دەكرا سترايفر ھەر ھىچ شتىكى لە بىر نەمابوو. مستر لۆرى وتى: خەرىك بووم بەرەوماڵ دەپزىشمەو. من بەبى شك وا دەزانم كە لە وت و وىژەكاندا سەر لە بەيانی ھەر زۆر راستم گوتوو. باوەر ناكەم كە لەم كارەدا لەگەل خاتوو مانىت سەرکەوتوو دەبين.

مستر سترايفر وتى: ((بە داخم بۆيان لىم گەرى با ئەو شتەنەش لە بىر بەينەو. جا كە ئەوان عەقلىان پىر نەشكا چاكتر وايە منىش خۆم بكىشمە دواو. پىشتىش ئزانى عازەب بىعەقلى بوون. خۆ ھىچ زەختىك نەكراو، قەد بەو ئافرەتە عازەبەم نەگوتوو شووم پىبكات. راستت دەوى باوەر ناكەم قەت داواى شتى واشم كرديت. سوپاسى تۆش دەكەم لە بەر ئەوهى سەرم ئىشاندى.

مستر لۆرى پىش ئەوهى توانىيتى بۆچوونەكانى ئەو تاقىبكاتەو سەرى لىشتىوا و خۆى لە دەرەوى كىشمەكە دىتەو و رىگەى مالىەو گرتەبەر لە كاتىكدا بەسەرگەردانى بىرى لەو ئەكردەو كە ئىستا سترايفر لە راستىدا لە چ دنيايەكى راستەقىنەى پر لەھەستدا دەژى.

لە چاويكەوتنى دوايى لەگەل سايدنى كارتوندا مستر سترايفر پىبوت كە لەبارەى ژن ھىنانەكەيەو بىرى چاكترى لىكردۆتەو و پاش چەند قسەيەك بۆ پشوووان بەرەو دەفن شىر ھاتە خوارو.

ھەرەوھا سايدنى لە لەندەن مايەو، رۆژىك ھەستا چوو بۆ لای لوىس مانىت. لەلیدوانىدا لەگەل ئەو ھەستى بە ئاسوودەيى نەدەكرد. لەروانىنىدا بۆ روالەتى سايدنى وتى: ((كارتۆن ئەترسم وەزعت باش نەبى)).

((بەلام ئەو ژيانەى كە ئىستا بەرىئەو ئەبەم ئەوندە خۆش نىيە كە سەلامەتم بكات)).

((بمبورو كە تىشكەم خستە سەر ئەو. ئەى حەيف نىيە ژيانىكى باشتر نەبىت؟)).

لوىس بۆ جارى دووم سەيرىكردەو. زۆر غەمبار و دل نارەحت بوو كە بە چاوەكانى كارتۆنەو فرمىسكى دىت. تەنانەت لەدەنگىشىدا لەرزۆكى فرمىسك دەبينرا. لەو كاتەدا كارتۆن وەلامى داىەو.

وتى: ((زۆر دارە. ناتوانم لەمە باشتر بم. من وردە وردە دائەچم و نوقم دەم)). بە دەستەكانى دەم و چاوى خۆى داپۆشى. لوىس تا ئىستا ئەوى وا بەنەرمى نەدىبوو. بۆيە بۆ ئەو بەداخەو بوو.

((تكايە بمبورو، خاتوو مانىت. من تووشى ھەلە بووم بۆ ئەوهى كە ئەو شتەى كە لەدەلدا بوو بە باشى پىت راگەيەم، گویت لىبوو؟)).

((مستر كارتۆن ئەگەر بۆ ئەو شتە حەزىك لە دلئا پىكىت. ئەوا من خۆشحال دەم)).

((رەھمەتت لىبى خاتوو مانىت. لەگوى راگرتن بۆ من خەمت نەبىت. من وەك جوانە مەركىك وام. ھەموو ژيانى من ئەبوا باشتر بوايە بەلام ئىستا ئىتر دىرە)).

((نەمستركارتۆن بەراى من ھىشتا داھاتوو لەرەت وەستاو بۆ پىچاچوونەوھى چاكتر ھىشتا زوو)).

لوىس بە لەخۆبىر دووى و بە دەنگىكى لەرزۆكەو دەدوا.

((ئەگەر واش بوو خاتوو مانىت. كە تۆ رى كەويت گەرىتەو بۆ ژيانى خۆشەويستى، من تەنھا ئەو دەم پىدەكرىت تۆ لەگەل خۆم بەرەو داچوون بەم. بەلام بەباش ئەزانم كە تۆ ناتوانى ئەو ھەلوئىستە باشەت بەرانبەر من ھەبىت. من بە ھىچ كەسش نالىم. من بەش خۆم سوپاس گوزارم كە نايىت)).

((بىجگە لەوانەش، بۆ من ناتوانم رزگارم بكەم مستر كارتۆن؟)).

((نە، بەلام ئەگەر ماوئەيەكى درىتر گوى راگرى ھەموو ئەو كارانەى كە تۆ پىت ناكرى بۆ من بە ئەنجام گەيشتوو. ھىوادارم تۆ بزانى كە تەنيا حەزى رۆحى منى. تىشكى رووناكى تۆ بە سەر باوكت و بە سەر مالىەكەتاندا خۆى نواندوو و وا بزنام سىبەرەكۆنەكانىشى سىرپوئەو. لەو كاتەو كە دەتناسم لەگەل پەژارەيەكدا رووبەرپوو بوومتەو كە ھەرەشە لە ژيانى خەيالىم دەكات. وا بىرمەدەكردەو كە تىبىكۆشم بۆ دەستپىكرديكى دى. ئەمانە ھەموو داغە بوون! بەلام بە ھىوام تىبگەيت كە ھۆى ئەمانە تۆيت!)).

((يانى ھەرچى شتە تەواو بوو؟ شاھ... نە مستر كارتۆن، ھەولبەدە، دىسان ھەولبەدە!)).

دروستكهری ریگه و بان

ماوهی چند رۆژتیک بوو خه لکی شه قامی نانتۆینه چاوه پروانی هه والی به سه رهاتی هاورپیه کیان به ناوی ((گاسپرد)) بوون. ئەو به دهستی پۆلیس دهستگیر کراوه. رهوانهی لادییهک کراوه که چند جینایهتی تیدا خولقاوه. ئەوان چاوه پروانی مانسیۆر دیفارج بوون هه والیکیان بۆ بهینی. زۆریه یان له ناو دوکانی شه پراب فرۆشه که به دریتیبایی سهعات چاوه پروان بوون، خاتوو دیفارجیش بیدهنگ دانیشتیوو خه ریکی شت رستن بوو.

سه ره نجام، له دوری نیسه رۆژدا دوو ههیکه لی تهپ و تۆزای به ناو بازاردا تیبه رپان کرد. یه کیکیان خاوه نی دوکانی شه رابفرۆشه که بوو شه ویتریان دروستکهری ریگه و بان بوو که کلته یه کی شینی له سه ردا بوو. که سیش له گه لیان نه دوا له کاتی هاتنه ژوره وه یاندا بۆ نیو دوکانه که. وی ده چوو هه موو چاوه کان له روانینی بۆ ئەوان وه رگه رانه وه.

مانسیۆر دیفارج وتی: ((سه ره ران، رۆژتان باش)).

دهست به جی هه موو زبانه کان کرانه وه دهنگیکی به کلپه ی گریانه وه وتیان: ((رۆژباش)).

دیفارج دهستی راوه شان و وتی: ((هه وایه کی ناخۆشه، سه ره ران)).

به دواي ئەو قسه دا هه موویان سه یری پاڵ دهسته کانی خۆیان کرد و سه ریان داخست و بیدهنگ بوون. پیاویک هه ستایه سه ر پی و چوو ده ره وه. دیفارج به ئیشاره ته وه وتی به خاتوو دیفارج: ((ژنه که! سه فه ریکی دوور و دریتۆم له گه ل ئەم براده ره (دروستکهری ریگه و بان) کردوه. هاورپیه کی چاکه پیی ده لێن جاکیۆس. شتیکی بده ری با بیخواته وه.

دوه مین پیاو هه ستا چوو ده ره وه خاتوو دیفارج شه رابی هینا بۆ دروستکهری

((نه، بیکه لکه بهس لیمگه ری با بیکیشم له ناوه رۆکی هه سانه وه ی ژیان پی له دلّه خورپیدا. ئەو بیره وه ره ی که دلّم بۆتۆ کرده وه بۆ ناخرین جار له جیهاندا. ماوه م پیبده با بروا بکه م. کاتیک یادی ئەمرۆ ده که سه وه. درۆ داپۆشراوه کام لای تۆ سه لامه تن و له گه ل که سیکی تردا دابهش نه کراون؟)).

((ته گه ر به وه هیتور ده بیته وه فه رموو بلی)).

((سو یاس. دیسان، خوا بتیاریزی)).

دهستی ئەوی هینا به گۆنا و لیبیدا و به ره وه ده رگا که که وته ری.

کارتۆن وتی: ((هه بی قهت ئەو بابه ته بۆ جاریکی تر بیر نه که سه وه. کاتی که مردم هه بی بیر بکه سه وه له و وتانه ی که بۆ خۆم ناخرین جار له گه ل تۆ دوام)).

ئەو به شیوه یه کی باوه ری نه کراو به خۆی داچوو. به ئاسانی نه ته توانا بزانیته که تا چند دوور ده که ویتته وه. لویس ده گریا ئەو کاته ی که راده وه ستا و لای ده کرده وه.

کارتۆن وتی: ((مه گری من شیاوی ئەو هه موو گریانه نیم. پاش یه ک یان دوو سه عاتی تر هه بی لای هاورپیه کم بم. من تکایه کی ترم کرده وه که واته هه بی برۆم.

ده زانم پیویستی به وتن نییه چونکه له رۆحه وه سه ری هه له پیناوه. ئەوهش ئەمه یه بۆ تۆ، هه ره ها بۆ ئەوانهش که لای تۆ جینی ریزن هه بی هه ر کاریکیان بکه ویتته من بیکه م. هه بی له پیناوی ئەوانه ی که یارمه تی تۆیان دایته و تۆیان خۆشده ویت هه رچی مه ترسییه بیگره نه ستۆ. دایه له یادی رۆژانی خۆشحالی رابوردوی تۆ دام. ئیستا پیاویک هه یه که ژیان خۆی له پیناوی ژیان خۆشه ویستی کدا ده به خشی)).

بۆ دوا جار وتی: ((خواحافیز له گه ل هیوای کامه رانی)).

پاشان ئەوی (لویس) ی به جیهتشت.

رینگه و بان که پیی دهوترا جاکيؤس. کلاوه کهی به نیشانهی رییز و سلاو داگرت. سییه مین پیاو ههستا چوو دهروه.

مانسیؤز دیفارچ به خواردنهوی تۆزئ شەراب خۆی نوێکردهوه. سهیری کهسی نه کرد. کهسیش سهیری نهوی نه کرد. ته نانهت خاتوو دیفارچیش دورینه کهی رانه گرته وه و دهستی کرده وه به رستن. له درێژهدا وتی: ((تهرئ هاوریم ته واوتکرد؟)). (به ئی سوپاس)).

((که واته بئ به دوامدا هۆده کهی خۆت ببینه که نامادهیه. برو خۆت بجه سینه ره وه)).

چوونه دهروه بۆ ناو حهوشه که و پاشانیش به پله کاندای سههرکه وتن بۆ هۆده تروسکه که ههر شه هۆدهیهی که جارێکیان پیاوێکی سههرسپی سههری دانه وانده بوو خهریکه ی پیللو چاککردن بوو.

ئێستا پیاوێکی سههرسپی لینه بوو. به لām سئ پیای تری له وێبون. شه سئ پیاوێ که له درزی ده رگا که وه سهیری پیاو په ده که یان ده کرد. ههر شه سئ پیاو بوون که یه که یه که دوکانه که وه هاتنه دهروه. سئ جاکيؤس.

دیفارچ له سهرخۆ ده رگا که ی داخست به دهنگیکی سووکه وه وتی: ((جاکيؤس یه که، جاکيؤس دوو، جاکيؤس سئ شایه دن من (جاکيؤس چوار) فه رمانم پیدراوه بۆ شه م چاو پیکه وتن. شه ویش هه موو شتیکیان پیده لیت، جاکيؤس پینج)). دروستکهری رینگه و بان به کلێته که ی ده م و چاوی پاک کرده وه. ((مانسیؤز من شه بئ له کوپوه ده ستپیکه م؟)).

((له سه رتادا شه بئ راست بیت)). ((یه که م جار نزیک یه که سال له مه و پیتش گاسپیترم دیت. له ژیر گاریه که ی مارکۆسدا. که به زنجیر هه لواسرابوو. گاریه که خه ریک بوو به سه ر کرده که سه ر ده که وت)).

جاکيؤس سیه م پرسیا ری کرد شه چۆن پاش ماوه یه که شهوی ناسییه وه.

((به بالابه رزیدا. کاتیکی مارکۆس شهوی که هه زی لینه کرد داوا ی لیکردم منیش وتم به قه د دیوی شه بیت!)).

جاکيؤسی دووم وتی: ((تۆ شه وه ت که بچکۆله بیته وه)). ((به لām له م کاته دا شه هیچی نه کرد. باش پاشه کشی کرد. له راستیدا شهوی کرد که کردی. خیرا ون بوو. گه وه و بچوک بۆ ده گه ران. چه ند مانگ له داوی گه ران؟ ده یان دوانزده؟)).

دیفارچ وتی: ((چه ند مانگ گوم بوو گرنگ نبیه. خۆ سه ره نجام گپاپیه وه. درێژه ی بده ری)).

((جاریکی تریش له سه ر کرده که خه ریکی نیشکردن بووم. شه ش سه ربازم دیت نه هاتن. له ناویاندا پیاوێکی بالابه رزم دیت که ههر دوو بالیان به ستبوو به له شییه وه. هه مویان خۆلای بوون کاتیکی که تیپه ریان کرد پیاو به بالابه رزم ناسییه وه. به لām له م کاته دا شه نه یترانی له کرده که وه به ره و خوار را بکات. سه ره گه وه ی سه ربازه کان پیی وت. ((وه ره)). خیرا به یین بۆ گۆره که ی. نیت شه وان ههر به پال هینایان بۆ بهر ناوایی که کهوت به زه ویدا هه لیان ساند ه وه. که هه لیان ساند ه وه چاوی خۆل و خویناوی پتوه بوو ده ستیان کرد به پیکه نین. که نه ی شه توانی پاکی کاته وه هینایان بۆ ناو ناوایی، خه لک هه مووی لیان کۆ بووه وه. به ناو شه قامه کاندای تیپه ریان کرد. به په شوکاوی رویشتن و سه ره که وتن بۆ زیندانه که. ده رگاکانی زیندان کرانه وه. ناوا (ده می کرده وه و خیرا به ستی وه ک بلئی شتیکی قوتدا) قوتی دا)).

دیفارچ وتی: ((ده ی درێژه ی بده ری جاکيؤسی پینجه م)). ((هه موو خه لکی ناوایی لای کانیه که دا ده ستیان کرد به چه کردن. داوی روشتن بۆ خه وتن به لām به دا لعه ی شه پیاو په رانه خه ونی خراپیان دیت. له بهر شهوی که نیت جاریکی تر له وی نایه ته خواره وه هه تا شه مریت. سه ر له به یانی له ناو هۆله بچکۆله که یدا بالای به رزی ده رکه وت. که له پشت توله ناسینی په نجه ره ی زیندانه که وه سهیری ده ره وه ی ده کرد. وردی ده ره وه ده بووه که جاریکی تر قه ت بۆ نه یه تییدا بگه ری و پیاسه بکات)).

ئەو چوار گۆيگىرى تر بە ماتەمەۋە سەيرى يەكتىبان دەکرد. بە ناۋچەۋانى ھەر كامبائەۋە ئاۋاتى رۆژى تۆلە ئەستاندەۋە ديار بوو. ھىۋايان دەخواست بىنە قازى لە كاتى گۆيگرتن بۆ كابرانى دروستكەرى رىگەۋبانداندا.

دروستكەرى رىگە و بان وتى: «ساۋەى ھەفت رۆژان لەۋى مایەۋە. ھەموو خەلگى ئاۋايى ئاگايان لىبوو. بەلام بە دزىۋە چونكە دەترسان. لەكاتى ئىتۋارەدا. ئەو دەمەى كە خەلگى ئاۋايى لە سەر كانىيەكەدا يەكيان دەگرتەۋە. بەتېكرا سەرنغيان بۆ لای زىندانەۋە راکىشا. ھەندېكيان وتىبان ئەو بۆ مردن رانەگىراۋە. چون داخۋازىيەك نىرراۋە بۇپاشا كەتپىدا نىشاندرارۋە كە بە بۆنەى مردنى منالەكەيەۋە شىت بوە».

جاكيۋسى يەكەم وتى: «گۆى راگرن! داخۋازىيەك نىردرا بۆ پاشا. لىرە گشت كەس بروت پىدەكات كە پاشا لە نىۋو گارىيەكەدا داخۋازىيەكەى ۋەرگرت لە سەر شەقامدا. كە لە پال شازندا دانىشتىبوو. ئەۋىش دىفارچ بوو لىرەدایە. كە لە تاقىكردنەۋەيكىدا لە ژيانى خۇيدا، رايكرد بۆ سەر رىگە و بەرى ئەسپەكانى گرت و دادخۋازىيەكەى دايە دەستى پاشا».

جاكيۋسى سى وتى: «ھەرۋەھا منىش ئەزام. كە پارىزەرانى پاشا دەورى ئەۋيانگرت و تىھەلچون».

دىفارچ وتى: «درىزەى بدەرى».

«سەر لە بەياني رۆژى دوو شەممە، لەو كاتەى كە خەلگى ئاۋايى لە خەۋ ھەلدەستن. لە سەر كانىيەكەدا دارىكيان(دارى قەنارە) ھەلخست كەچۋاردە پى بەرز بو».

بۆ ئەۋەى نىشانىدات كە بەرزايى دارەكە چەندە، دەستى بۆ ھەلخست.

«ھەموو كار و فرمانىكى ئاۋايى راۋەستا كەس ھەيوانەكانى نەكردە دەرۋە بۆ لەۋەراندن خەلگ ھەموۋى لەلای كانىيەكەدا كۆ بوۋنەۋە. لەكاتى نىۋەى رۆژدا دەنگى دەھۆل دەھات ئەۋيان لە زىندانەكەۋە ھىنایە خوارۋە كە بە چۋاردەۋىدا سەرباز گرتبۋويان. ئەو ھەر ۋەك پىشۋو بەستراۋوۋە. تەنانەت دەمىشى بە پەمۆيەك بەسترا بوو لەبەر ئەۋەى قسە نەكات. ھەرۋەھا، بى ئەۋەى دەنگى لىۋە بىت ھەر لەۋى

ھەلىيان ۋاسى. پاش مردن بە ھەلۋاسراۋى لەۋىدا بەۋ بەرزىيەۋە جىيان ھىشت زۆر ترسىنەر بوو، باشە ئىتر ژنان چۆن ئەتوانن لەو كانىيە ئاۋ بەننن؟ لەكاتىكدا سىبەرى ئەۋ تەرمە ھەلۋاسراۋە بە سەر كانىيەكەۋە بىت، ئىتر مندالان چۆن بىن بۆ لای كانى بۆ يارىكردن؟».

«زۆر ترسىنەر بوو. سەر لە نىۋارەى دوشەممە بوو من ئاۋايىم جىھىشت. ئەۋىشم بەجىھىشت. كە لام كەدەۋە سىبەرى دارى ھەلۋاسىنەكەم بە سەر كلىساۋە دەبىنى. بە سەر ئاشەكەۋە دەمىنى، ھەرۋەھا بە سەر زىندانەۋە. من كە ئاگادار كرام ئەم پىۋادەم دىت. لەگەل ئەۋدا تا ئىرە بەپى ھاتوم. لەگەل ئەۋدا سوار دەبووم و دابەزىوم. دۋىنى شەۋ تەۋاۋ دۋىكە كە لەگەل ئەۋدا بووم. ئىستاش ئىۋە من دەبىنن».

پاش ماۋەيەك بىدەنگى جاكيۋسى يەكەم وتى: «باشە تۆ بە ئىمانەۋە كارت كرد و كىرپاتەۋە بۆ ئىمە. ئەتوانى تۆزى بچىتە دەرۋە چاۋەرۋانى ئىمە بىت؟». دروستكەرى رىگە و بان وتى: «بەسەر چاۋ». دىفارچ لەگەلپىدا ھارپىي كىرد تا دەرۋە تا سەر پلەكان پاشان گەرايەۋە.

جاكيۋسى سى وتى: «تۆ دەلپى چى. ئەتوانم ناۋى بچەمە ناۋ لىستەكەۋە؟».

دىفارچ وتى: «ئەرى. بىخەرە ناۋ لە بەين چۋەكانەۋە».

جاكيۋسى يەكەم: «قەلاكە ۋ ھەموو بنەمالەكەى ئىقرمۆند؟».

دىفارچ دوۋپاتى كەدەۋە: «قەلاكە ۋ ھەموو بنەمالەكان».

ژمارەيەك وتى: «دلىبايت كە لىستەكەى ھىشتا ھەر ماۋە؟».

«ئەمە راستە كە بە شىۋەيەكى نەپىنى نووسراۋە كە خۆمان نەبىت كەس لىپى تىناگات باشە ئەى ئەگەر ئىمە گىراين ژنەكەت ئەتوانى لە كاتى پىۋىستىدا بىخۋىننىتەۋە؟». دىفارچ بە برواي تەۋاۋى وتى: «جاكيۋس قەت لەۋە مەترسە لىستەكە بۆ ئەۋ ژنى منە زۆر پىۋىست نىيە. كاتىك كە ناۋىك دەنۋوسرىت ھەر ئەۋ ناۋە لە مېشكى ژنەكەى مېشىدا دەنۋوسرىت. ئەۋ ناۋەكان دەلپى بە خۆى ھەرۋەھا كە خەرىكى رستنە».

بە راستى ھەر ناۋىك لە مېشكىدا دەۋراتە بەر تەقەل و دوورىنەۋە تەنانەت بە

ليستەيش له كاتى دوورينه وەدا كه له بيري ناچيت.

گشتيان له بهر خۆيانەوه وشەي پەسەند كردنيان دەگوتەوه. تا يەكێك وتى: «ئەهەي دەربارەي دروستكەري رێگە و بان؟ ناگەرێتەریتەوه بەم زووانە؟ خۆ زۆر ئاسانە ئەهەي باشە هێچ خەتەري لى هەستناكریت؟».

ديفارج وتى: «ئەهەي هێچ شتى نازانیت. خۆم ناگام لى ئەبیت. ئارەزووى وايە كه دنيایەكى جوان پەيدا بكات. پاشا، شازن، هەروەها دادگا. ئەو رۆژى يەكشەممە چاوى پىيان بكەوێت پاشان دەيگێرمە دواوه».

«چى؟! ئەمە عەقلە رێگەي پىبدریت پاشا و نەجىبزادەكان ببينیت؟».

ديفارج وتى: «جاكيۆس ئەگەر شىر نيشانى پشيله بدەيت. حەز دەكات بىخوائەوه. ئەگەر كەرويشك نيشانى سەگ بدەيت له چەند رۆژيكدا دەيكوژیت».

زياتر وت و ويژ نەكرا، ئيتەر هەر يەكەو چوون بە لايەكدا.

چەند رۆژيك دروستكەري رێگە و بان له دوكانى شەرابفروشييه كەدا مايەوه. ژيانى نوێ و بە دلێ خۆي بوو. بەلام مادام ديفارج زيەري پىكردبوو، دايمە بىدەنگ بوو دايمە خەريكى دوورين بوو هێچ تىبىنييه كى له مانەوهي ئەودا نەدەنا، كاتيك ئەوى دەبىنى پىيه كى بۆ ئەچەسپاند (واتە وەك مەشقى سەربازى).

ئەو هەر رۆژانى يەكشەممە حەزى لەوه نەدەكرد كه هاورپى ديفارج بكات بۆ چاوپىكەوتنى پاشا.

وەك هەميشە خاتوو مانىت خەريكى دروومان بوو. تەنانەت له كاتى سوار بوون له گارى و لەشونە گشتيه كانىشدا.

يەكێك لەرێبواره كان وتى: «خاتوون، دايمە خەريكى دوورينينت».

«ئەوه چى ئەچنيت؟».

«زۆر شت».

«وەك چى؟».

خاتوو مانىت وتى: «بۆ وىنه كفن بۆ گۆر».

پىاوه كەش خىرا تا بۆي كرا لى دوور كەوتەوه. دروستكەري رێگە و بانيش بەو

وشە هەژا، بەلام كاتيك كه چاوى بە پاشا كەوت و قژە زەردەكانى شازنى له نىو گارىيه كەدا ديت هەموو شتىكى لەبەر چوو، سەرنجى راكيشا بۆ لای ئەو هەموو ئافرەتە جوانانەي كه سەر بەدادگا بوون. وەك روانين بۆ ئەو هەموو ئافرەتە دەم بەپىكەنينانە، و يان ئەو دەولەمەندە باشانەيان روانين بۆ ئەو هەموو ئالتوون، يان ئەو ئارىشمە رۆشانە يان ئەو وىنە بەتەكەبورانە.

دروستكەري رێگە و بان شتىكى له ياد چوو بوو. كلێتە شىنەكەي هەلگرت و هەللى خولاند و هەتا توانى هاورارى كرد: «بۆي پاشا، بۆي شازن».

ديفارجيش كاتيك كه هەچى قسەيه تى تەواو بوو وتى: «ئەها! تۆ هاورپىيه كى باشى».

دروستكەري رێگە و بان خىرا شپىزە بوو بە خۆيدا چوووه نەكا غەلەتتىكى كرديت: بەلام، نە!

ديفارج چپاندى بە گوێدا وتى: «بە راستى تۆ هەر ئەو هاورپىيهت كه ئيمە ئەمانەويت. كه وايلىهات كارى ئيمەت رەحەتتر كردووه».

دروستكەري رێگە و بان پەسەنديكرد.

ديفارج هەر درێژەي دايه: «ئەم بى عەقلانە هێچ نازان. تۆ بەسووكى سەير دەكەن تەنانەت ئەسپ و سەگە كانيان. وەرە با ئيمەش زۆرتەر گالتهيان پىبكهين. رۆژى ئيمەش هەر ديت».

خاتوو ديفارج بەنىگايەكى ساردەوه سەيرى دروستكەري رێگە و بانى كرد و وتى: «تۆ گوێ بگرە. ئەگەر پۆلێك پەلەو وەرت نيشانبدەن كه تواناي هەلغوپىيان نەبیت. بىت بلێن ئادەي پەرەكانيان لىكەرەوه بۆخۆت تۆش خىرا دەستپىدەكەيت تا دوا دانە پەرى لىدەكەيتەوه. نايكەيت؟».

«با، چۆن نايكەم خاتوون».

خاتوو مانىتيش دەستى راكيشا بۆ نيشاندانى رێگەكە و وتى: «خۆ تۆ ئەمپۆكە ئەو پۆلە پەلەو وەرته ديت، ئىستا برۆرەوه».

جاسوس

كاتيتك كه ديفارجه كان (ژن و ميړده كه) به ناو قور و چلپاودا ريگه يان گرته بهر و بهره و مال كهوتنه ري خاتون به ميړده كه ي گوت: ((ته وه جاكويوسي پوليس چي ده گوت؟)).

((كوره هم شهو شتيكي وا نه بوو، به لام دهیگوت جاسوس يكي تازه هاتوته نيو هم به شه ي شاره كه مانه وه)).

((نه ها، باشه! پيوسته ناوي بجهينه نيو ليسته كه وه. ناوي چييه؟)).

((ناوي جان بارساده، خه لكي ټينگلته رايه)).

((باشه. هيچ شتيك گوتراوه ده رباري رواله تيه وه؟ قيافه ي چونه؟)).

((ته مهنی له دهوري چل سال دايه. بالاي پينج پي و نو ټينج به رزه، قري ره شه دم و چاوي باريكه لووتی به لای چپا لاره)).

مادام وتی: ((زور روونه ته بي بخريته نيو ليسته كه وه)).

له نيوي شه ودا كه گه يشتنه وه دوكانه كه. مادام ديفارج دهستيكرد به ژماردني شه پره پاره يه ي كه له ماوه ي نه بوني شه واندا له دوكان كو ببووه وه. له هه مان كاتدا ميړده كه ي هه مزي شه دا له سه بيله كه ي و خوار و ژووري ده كرد. ژنه كه هه ر خه ريكي حساب و كتاب بوو كه سه رنجيدا ميړده كه ي توژي هيلاكه و خه فته تيش دايگرتووه.

وتی: ((باوږده كه ي كز و دل نيگه رانيت؟)).

وه لامي دايه وه وتی: ((توژي. ماويه كي زوريشه)).

به هيمني وتی: ((به لي. ماويه كي زوره. به لام تو له شه ستاندين زور ده خايه نيټ. ټيمه ته بي چاوه وړان بين و له خوږدووييمان هه بيټ. يادي شه و ژره بكه ينه وه كه داهاتووي لي نزيكتر ده كاته وه. سه يري دهور و بهر بكه چون دنيا پري بووه له نارې زايه تي و پيسي له تو وايه شه مانه شه توانن ون بن؟)).

((تو راستده كه يت. به لام تا ټيمه زيندووين شه و ژره ي كه نه ماني شه وان بيټ نايه ت)).
((ته گه ر شه مهش روو بدات، ټيمه ش ته بي هه و لبددين بو هاتني. هيچكام له م شتانه ي ټيمه ده يكه ين له خوږايي نييه. من بو خوم بروام به وه هه يه كه ټيمه زيندووين و سه ركه وتنيش به چاوي خومان دبين)).

روژي دواتر خاتون له شوينه تايه تيه كه ي خويدا خه ريكي دروومان بوو كه غه ريبييه كه هاته ژوره وه. كه دي شه هاته ژوره وه بو ناو دوكان گوليكي سووري دا له سه ري خوي و توژي له دوورينه كه ي خوي كه مكرده وه. ورده ورده خه لكان چوونه ده رده وه. دوكانه كه يان جيټه يشت.

غه ريبه وتی: ((روژ باش، خاتون)).

به ده نكيكي به رز وتی: ((روژ باش. مانسيور)). له بهر خويه وه وتی: ((ته مهن له دهوري چل سال، بالا پينج پي و نو ټينج. قري ره ش. روومه ت دريټ و باريك لووت به لای راستدا لاره. روژ باش)).

غه ريبه پاش شه وي داواي خواردنه وه ي كرد، وتی: ((خاتون، به شيويه يكي وه ستايانه ده يدووريت)).

((خوم پي گرتووه)).

((شه وه بوچي شه بيټ؟)).

((بو بتاقه تي)).

((بازارتان باشه؟)).

((بازارمان باش نييه. خه لك فه قيرن)).

((ناي خه لكي هه ژار و به دبه خت. خراپ لييان قه و ماوه وه ك تو ده ليټي)).

خاتون راستي كرده وه: ((وه ك تو ده ليټي)).

((ببووره، شه من بووم ده مگوت. هه لبه ته تو ش شه مه بير و بوچوونته)).

خاتون به ده نكي به رزه وه وتی: ((بوچووني من؟ خوم و ميړده كه م هه ر شه مانه مان پيگراوه كه شه دوكانه رابگرين. بي شه وي بير له شتي تر بكه ينه وه. ته نها شتيك كه ټيمه يري ليده كه ينه وه شه مه يه كه چون بڙين)).

جاسوسه كه كه بۆ كۆكردنهوه و دۆزینهوه و دروستكردى هەر ههوال و زانیارییهك هاتبوو، بواری به خۆی نهدهدا كه ناو میدی به ناوچهوانیدا دهر بکهویت. بۆیه هەر درێژهی دهاده.

((ناوا، بازار باش نییه، ناخۆ بۆ گاسپیڤدی ههزار...!)).

مادامیش به هیمنی وتی: ((ههگهر خهلك له چهقۆ كهلك وهر بگرن بۆ ئهوه مه بهسته ئه بۆ پاره بدهن)).

جاسوس دهنگی نزم کردهوه و وتی: ((باوهڤ دهکهم كه ئه مه زۆر جیی داخه بۆ هاوپییهکی ههزار له مردنیاندا. ته نانهت له مردنیشدا زۆر نازار بچیت)).

((ها لیرا؟ ئه ها! میڤردهکهم لیره دایه!)).

جاسوس کلاره که گرت به دهستییهوه و وتی: ((رۆژ باش، جاکیۆس!)).

دیفارج کوتوپر وهستا و به رقهوه سهیریکرد.

جاسوسه که دوپاتی کردهوه: ((رۆژ باش، جاکیۆس!)).

دوکانداره که وتی: ((تۆ گومانته کردهوه. ناوی ئه وه نییه. ناوی من ئیڤر نیست دیفارج)).

دیسان جاسوسه که ناو مید بووهوه وتی: ((تهواوه ههر ئه وهیه. رۆژ باش!)).

دیفارج به هیمنی وهلامی دایهوه: ((رۆژ باش!)).

((ئهمهش تیڤینییه که بۆ مادام که له شهقامی ئانتۆینهدا به نیسه بهت گاسپیڤدی ههزارهوه هه ندی رق و بیژاری ههن)).

((کەس شتی وای به من نهگوتوه. من هیچ شتیڤک دهربارهی نازام)).

((جاسوسه که ئارهقه که نا به سهرو و وتی هیمنی ترم بۆ بیڤنه)).

((ناوی تۆ، مانسیۆر دیفارج، منی خسته یادی ئه ربابی کۆنت، دکتۆر مانیت ئه وه کهی ئازاد بوو. وا بزاتم هاتۆته لای تۆ)).

((به لێ ئه وه راسته)).

((من دکتۆر مانیت و کچه کهیم له ئینگلتها ناسیوه. تۆ شتی زۆرتر دهربارهی ئه وان دهزانی؟)).

((نه)).

((ئهو ئه یه وئ شووبکات نه به پیاویکی ئینگلتها را بی. بیڤری گاسپیڤد بکهروه، گاسپیڤدی ههزار. ئه مه شتیکی نامۆیه که ئه وه ئه یه وئ میڤرد به برازا کهی مارکۆس بکات ئه وهی که گاسپیڤد کوشتی. میڤردی داها تووی ده بیست. هه لبه ته مارکۆس ئیستا له ئینگلتها رادا به نامۆیی و نه ناسراوی ده ژی. ئه وه له وئ به مارکۆس نه ناسراوه. له وئ ناوی چارلز دارنییه. ناوی بنه ماله یه کی دایکی دکتۆر له ریڤگی ئینگلتها را ییه که وه ئه م ناوهی بۆ خۆی دروست کردهوه)).

ئهم ههوالانه هیچ ئه سه ریکی له سه ر خاتوو دیفارج دانه نا. به لام له سه ر میڤرده کهی کاریڤه رییه کی زۆری دانا. له کاتیڤدا که ده بیوست به ته وای خۆی هیمن و خۆراگر نیشاندات هیڤی ئه وهی نه مابوو که به رگری له له ریڤه وهی دهستی بکات که سه بیله کهی پۆ راگرتبوو. ئه گهر ئه وه جاسوسه که له سه ر خه کانیڤا تیڤشکایه ئه وای جاسوسی نه ده کرد.

ئهمه مل پیا کردنه. له کۆتاییدا سه رکه وتنیکی به ده سه ته یڤنا، بارساد هه ستا خواردنه وه کهی حسابکرد و رۆیشته نه دهره وه پاش چه نه ده قیه ک قسه کردن ژن و میڤرد به رده وای له وئ مانه وه تا ئه ویش چوه دهره وه. خه می ئه وه شیان بوو که له وانیه بگه ریته وه.

دیفارج به سوکی وتی: ((تۆ بلێی ئه مه راست بیست؟)).

مادام وهلامی دایه وه: ((ئه وهی که ئه وه ده بیوت له وانیه درۆ بیست بۆی هه یه راستیش بیست)).

((ئه گهر واییت و ئه گهر تا ئیمه ئه ژین ئه مه کۆتایی پیڤیت، یا خوا چاره نووسی میڤرده کهی له دهره وهی فهره نسا پیاریڤیت)).

((چاره نووسی بۆ ئه شوپنه ی که خۆی ئه یه وئ بروات ته پیاریڤیت و به ره و کۆتایی پیڤه اتن ئاراسته یان ده کات. ئه وه کۆتاییه ی که خۆیان ده یان هه ویت. ئه مه ته وای بۆ چوونی منه)).

سه ر له ئیواره مادام دیفارج ده بیوست له شه قامی ئانتۆینهدا له شوپنیڤکه وه بۆ

شادی و پهژاره

ئەو رۆژە رۆژى زەماوەندى لويىس مانييت و چارلز دارنى بوو. هەتاوى نيوەرۆ رۆشن و بەتەين بوو. مستر لۆرى، لويىس و خاتوو پرووس لە ديوى دەرەوى هۆدەكەى دكتۆر بوون. لە ناويشەوه دكتۆر و چارليز سەرگەرمى قسەکردن بوون. خيرا گشتيان رۆيشتن بۆ كليسا.

بوك زۆر جوان بوو. نە مستر لۆرى و نە خاتوو پرووس نەيان ئەتوانى زۆر باسى جوانى ئەو بکەن.

مستر لۆرى وتى: «ئاي نازيزەكەم! ئەمانە هەمووى بۆ ئەم رۆژە بوو. يادى بەخيز ئەو كاتەى كەتۆم بەمنداڵى لە باوەش دەگرت و بە سەلامەتى بە ناو ئينگلتەرادا تىپەرمان كرد. بەرپيتر چارلز ئەبى بەنسبەت من ريزى زۆرتەر بييت. خو قەت وا بىرناكەيتەوه خاتوو پرووس، ها؟».

خاتوو پرووس وتى: «قسەى قسۆر خو تۆ ئەو كارانەت لەبەر خاترى دارنى نەكردوو، ئيتر لەبەرچى ئەو ئەبى مەمنوونى تۆ بى؟».

مستر لۆرى وتى: «لەوانەيه تۆ راستكەيت، بەلام ئەى بۆ ئەگریت؟».

لە راستيدا خاتوو پرووس ئەوەندە خوڤحال بوو كە بە چاوانيدا فرميسك دەهات. بەلام سۆزىكى شاراهى پيىبوو. سۆزەكەش ئەوه بوو كە براكەى ماوهى چەند سال پيشتەر جى هيشتەبوو و تا ئيستاش هەر خوڤى دەويست نەبوو بەميردى لويىس.

خاتوو پرووس وتى: «من ناگرېم. بەلام بە چاوانتەوه فرميسك دەبينم».

مستر لۆرى وتى: «ئەو فشه. بە چاوانى منەوه؟ ئادەى خوڤهويستىم لويىس گيان پيش ئەوهى چارلز بيته دەرەوه بتبات بۆخوى ماچيكم بەدرى با هەستى خۆمست پى بنوينم».

شوينيكي تر بچيت. بۆ سەردانى ژنيك كە ئەويش وەك خوڤى خەريكى دوورين بوو. ئەوان هەر بى خود شتيان دووريبوو. بۆيه ئەو كارە ميكانيكيبه (واتە ئەو كارەى كە زۆرتەر ميشكى پى هيلاك ناييت) ئەوانى لە خواردنەوه و خوادرنى دابريبوو. دەستيان لەبريتى دەميان كارى دەكرد. هەر كە دەستيان لەكارکردن هەلگرت خيرا مەعیدەيان داواى خواردن دەكات.

كاتيک كە هەوا تاريك بوو. تاريكايى تەواوى فەرەنساي داگرکرد.

زەنگى كليساكان كە لەهەواى خوڤى ئيواراندا دەنگى دەهات. ئيستا دەبى لەگەڵ دەنگى تەفەنگدا تيكەلبيت. ئەو بانگەى كە دويني بەهيز بوو ئيستا دەبى بيدهنگ بييت و برپيت. ئەو ئافرهتەى كە لە شەقامى ئانتوينەدا تا دويني خەريكى دروومان بوو بەم زووانە ئەبى شتى بدوورپيت كە تا ئيستا نەدووراوه و ئەبى ئەو كە لەسەرانه بزميرى كە دەيان برن. ئەوان ئەبى لە پال گاليوتن (دارى سەرپرين)دا^(۱) هەر بدوورن.

۱- دارى سەرپرين: (GUILLOTINE) كەرەسەيه كە كە بريتييه لە ناسنيكى تيز كراو كە لە بەينى دوو كۆلەكەى ناسنيدا دروستكراوه. لەلاى خوارەوى ئەوهوه ناسن يا دارىكى وەك كۆتە دانراوه كەسەرى تاوانباريان تيدەكرد و ناسنە تيزەكەش بە هيزهوه دەهاتە خوارەوه كە لەپشتى ملهوه زەلامەكەى سەر دەبرى. ئەم كەرەسەى سەرپرينە يەكەم جار لە ئيتاليا لە سالەكانى ۱۳۰۰ دا بۆ ئەو مەبەستە بەكار هيترا. كە ئەم كەرەسەيه دكتۆر گويلوتين (Dr. guillotine) بۆ ئەم مەبەستە لە كاتى شوڤشى فەرەنسەدا هيناي. ئەم كەرەسەيه دەستكردى دكتۆر گويلوتين نەبوو، لويىس ئانتوينە دروستيكرد يەكەجار پييان دەگوت لويىس.

دەرگای هۆدەكەى دكتور كرايهوه و له گەل چارلز دارنيدا هاته دەرەوه. رەنگى روومەتى پەرىبوو وەك مردوو زەرر بوو تەنانەت درزىكى رووناكى تيدا نەدەبينا. بەلام هەلس و كەوتى هيمىن بوو خۆيشى خۆشحال نيشانەدا. نىگای چاوى مستر لۆرى نىگايەكى فيلاوى نەبوو. ئەو دەيزانى كە شتىك لە ژووورەوه روويداوه. بۆيە ئاوا حەپەساوه.

دكتور بالى خستە سەر شانى لويىس و هينايە خوارەوه بۆلاى گارييه كەى كە مستر لۆرى پيشتر بۆ كارى پيوست بە كرتى گرتبوو. ئەوانى تيريش بە گارييه كەى تر كەوتنە دوايان و خيرا لە كلتسيه كەى دراوسياندا، بچ ئەوهى هيج لاوه كيهه كە لەويدا حازر بىت، لويىس مانيت و چارلز دارنى بوون بەژن و ميتد.

بۆ خواردنى ناشتا گەرانەوه بۆمالەوه، هەموويان خۆشحال بوون. هەندى ئەلماس كە لەلايهن مستر لۆرييهوه پيشكەشكرابوو بە سەر شانى لويىسەوه بريقەى دەدايهوه. خيرا لويىس خواحافيزى لە باوكى كرد. بۆ ئەوان ئەمە جيا بوونەوهيه كى قورس بوو بە تايبەت لەو كاتەى كە ئەو لە فەرەنسەوه هاتوو بۆ ئينگلتهرا. بەلام ئەمەش ماوهيه كى زۆر ناخايەنيت لەوانەيه پاش دە پانزده رۆژى تر يەكتە بيبينهوه. پاشان پيئەكهوه ماوهى پشودانيان تەواو دەكەن و دەگەريئەوه.

لەكۆتاييدا باوئەشى لەملى كچه كە كردهوه: «بببە چارلز هين خۆتە». لە شووشەى گارييه كەوه دەستى ديار بوو كە بۆ خواحافيزى تەكانى دەدا كە ئەرۆيشت دكتور و مسترلۆرى و خاتوو پرووس دەستيان بۆ ماڵ ئاوايى تەكان دەدا.

تا كاتيك كە لەبەر چاويان ون بوون.

دكتور زۆر شادمان بوو و بە سەر كەوتوييهوه هەوليدا بۆ ئەوهى كامەرانى كچه كەى بە فيرۆ نەدات. بەلام هەندى شت بوون كە نازارى ئەويان دەدا لەكاتيكدا كە دەستەكانى كيشا بەناوچەوانيدا و بە شپىزى و هيبلاكى روويكرده هۆدەكەى خۆى. مستر لۆرى يادى كاتى پينەچيه تيبه كەى كردهوه كە لەمال مانسيۆر ديفارج دابوو. وتى بە خاتوو پرووس: «وا بزأم باشتر وا به ئيمه هيجمان له گەلئى نەدوتين و موزاجيمي نەبين من ئەبى بۆم بۆلاى تيلسۆنەكان و خيرايش بگەريئەوه. پاشان هەلەگەريين و

دەچين بۆ لادى بۆ خواردنى نانى ئيواره وا خۆشحالت دهبين». دەرگای هۆدەكەى دكتور بە دەنگى تەقەى دەرگايەكى بەرز راجلەكا. بە هەلپەوه وتى: «خوايه هاوار، چى بووه؟».

خاتوو پرووس بە هيمايەكى ترساو و رەنگ پەريوهوه دەرکەوت هاوارىکرد. وتى: «هەچى شتە تەواو! تازە تەواو بوو! ئيت چى بلين بەلويىس گيان؟ تەنانەت من و پيلاوه دروستكراره كانيشى نانايتتەوه».

مستر لۆرى ئەوهى كە پيئەكرا بۆ هيوەر كردهوهى خاتوو پرووس وتى و خۆى كرد بە هۆدەكەى دكتوردا. ميژەكەى هەلگيرابوو رووبە پەنجەرەكە و سەرى كردبووه كارەكەى خۆى.

«دكتور مانيت! هاوپيى خۆشهويست! دكتور مانيت!».

بۆ چركەيهك نيوه قسە و نيوه تورە بەسەر قالييهوه سەرى بەرز كرد و ديسان بەردەوام مايهوه لە سەر ئيشه كەى خۆى. مستر لۆرى تيكەيشت كە ئەو خەريكى چاك كردهوهى پيلاوه. ئەو تاكەكەى هەلگرت كە لەپال خۆى داينابوو وتى: «چى بووه؟».

«پيلاوى پياسە كردنى نافرەتتەكى هەرزەكارە. ئەبوايه ئيست زۆر دەمىتە تەواوم كردبايه».

«بەلام دكتور مانيت سەيرى من بكە».

بە نيشانەى ملكەچ بوون سەرى راوهشان وەك ئەوهى كە عادەتى گرتى بە جى بە جى كردنى ئەمريت.

«منت لەبىر نيبه. هاوپيى خۆشهويست؟ ديسان بىر كەرەوه. ئەمە ئيشى تايبەتى تۆنييه. دەى بىر كەرەوه هاوپيى خۆم. دەى».

بەلام ئەمانە بيكەلك بوون. ئەو هەر بەردەوام مايهوه لە سەر كارەكەى خۆى تەنانەت بۆ وتنى يەك وشەيش بەرگرى لە خۆى كرد.

مستر لۆرى برياريدا كە ئەمە ئەبى وەك نەينيبهك بپاريزيت لە لويىس و هەموو

ئەوانەى كە دەيناسن. بە يارمەتى خاتوو پرووس، بە دەستەكانى دكتور وترا كە ناساغە و پىيوستى بە چەند رۆژىك پىشودان ھەيە. دەربارەى لويىشىش، خاتوو پرووس بە ھىوا بوو بۆى بنوسى كە داواى لىنكراوہ بۆ ماوہى چەند رۆژىك بىروات ئاگادارى نەخۆشيك بكات.

بە ھىواى چاكبونەوہى ئەوہوہ. مستر لۆرى بىرپارىدا بەبى ئەوہى دەرکەوئت ئاگادارى بكات و ھۆشى پىوہ بىت. بۆ ئەم مەبەستە چەند بىرپارنامەيەكى دابوو كە بۆ ئەوہى چەند رۆژىك لە بانك نەبىت بۆ يەكەمجار لە ژيانى كارمەندىدا ھاتەوہ بۆمالموہ.

رۆژى دواتر ئەو ھەر لە مالموہ بوو لەو ھۆدەيەى كە رىك دكتور لەكاتى نىشكرندا لەژىر چاودىرى ئەودا بوو ھەولئى نەدەداد بۆ ئەوہى قسەى لەگەل بكات، نەك ئەمە بدۆزىتەوہ و ببىتە ماىەى ئاومىدى. دكتور ئەو شتانەى كە بۆى دانرابوو بۆ خواردن و خواردنەوہ ھەليگرت و بەردەوام ماىەوہ لە سەر كارەكەى ھەتتا تەواو ھەوا تارىك بوو كەئىت نەدەبىنرا. كاتى كەكەرەسەكانى وەك شتىكى بىكەلگ دانا، مستر لۆرى ھەستا و بە دەنگىكى سروشتى وتى: ((ئەچىتە دەرەوہ؟)).

دكتور ھەستايەوہ روانى بوو و بە سووكى دووپاتى كردەوہ: ((دەرەوہ؟)).

((بەلئى، بۆ ئەوہى لەگەل من پىياسە بكەيت، بۆچى نە؟)).

دكتور ھەولئىنەدا بۆ ئەوہى ھۆى نەچوونە دەرەوہى خۆى بلئت. ھەر دوو دەستى خستە سەر ئەژنۆى خۆى و بە سەر ئەژنۆوہ دانىشت. واديار بوو بە شوئىن وەلامى ئەو پرسىارەدا بگەرئى ((بۆچى نە؟)) بەلام ھىچى زياترى نەگوت.

ئىوارەى داھاتوو كاتىك كە ھەوا تارىك بوو مستر لۆرى وەك جارى پىشوو لئى پرسى: ((دكتورى خۆشەويستەم، دەچىتەدەرەوہ؟)).

وەك جارى پىشوو وەلامى داىەوہ ((دەرەوہ؟)).

((بەلئى، بۆپىياسە لەگەل مندا. بۆچى نە؟)).

ئەم جارەكە ئەو لە وەلامدانەوہ خۆى پاراست، مستر لۆرى ھەستايە سەر پى و بە نىازى ھاتنەدەرەوہ بە تەنيا ھاتە دەرەوہ. بەلام چوو بۆ ئەو ھۆدەيەى كە ھەموو

روداوەكان لەژىر چاودىرى ئەوان بوون. دكتور ھەستايە پى و چوو بۆ لاي پەنجەرەكە و بۆ يەك جار سەيرى دەرەوہى كرد. كاتىك كە زانى مستر لۆرى گەرايەوہ و رۆبىشتە داواہ بۆ سەر قەنەفەكە.

نۆ رۆژ مستر لۆرى ھەر لە مالموہ ماىەوہ. ئەمە كاتىكى دوودلئى و دل لە داوىى بوو بۆ ئەو، لەبەر ئەوہى كە ئەو بەرپرسى بۆ ئەوہى كە ئەم ھەوالئەى بەلويى نەگەياندووہ، ھەر وا لاي خۆى شاردوويەتبيەوہ. ديارە بەم بۆنەوہ لويىشىش قەت لە خۆى نابورئى.

دەستەكانى دكتور بە شىوہيەكى سەر سورھىنەر بەم كارەفىر بووبوون لە بەر ئەوہى لە ميژ بوو عادەتى گرتبوو بەم كارە. ئىوارەى نۆھەم مستر لۆرى ئەوہنە سەيرى دەستىكرد چاوى رموئلئى كرد و بە سەر كورسىيەكەوہ خەوى لئىكەوت. تا بەيانى ھەلنەستايەوہ. بەيانى تيشكى ھەتتا كە لە پەنجەرەكەوہ ھاتە ئەم ديوہ خەبەرى كردو بەلايەوہ عەجىب بوو كە لە سەر پىخەفەكەى نەبوو. ھەستا و چوو بۆ ھۆدەكەى دكتور و روانى وەك ئاسايى جلى كردبوو بەرى و ميژەكە و كەرەسەى كار پىكردنەكان خرابوونە ئەولاوہ.

مستر لۆرى بىدەنگ ھاتە داواہ و چوو بۆلاى پرووس خانم بۆ ھاوبىرى كردن. بىرپارىندا لە سەر ئەوہى كە ھىچ نەخەنە رووى دكتور و ھىچى پى نەلئىن و چاودەروانى ناشتا بن و لەو كاتەدا خۆش و چلۆنى لەگەل بكن و ھەا كە ئەلئى ھىچ رووى نەدا بىت. ئەمەشيان كرد. دكتور بەشىوہى تايبەت بانگكرا بۆ ناشتا و ھات. دەربارەى شتىكى تايبەت نەدوان. بەلام كە ويستيان بە رىكەوت بىر كەنەوہ كە چ رۆژىكە و چەند شەممەيە دىتيان كە ئەو خەرىكە حساب دەكات بۆيە نارەحەت بوو. لەوہ دوا مستر لۆرى ويستى داواى دەوا و دەرمان بۆ خۆى بكات ديارە ئەو كەسەى كەداواى لئىدەكات خودى دكتورە.

ئەوسا كە قاپ و قاچاخى ناشتا كۆ كرانەوہ دەستىكرد بەھاودەردى كردن: ((دكتورى خۆشەويستەم من ئىستاش دلئى ھا بە نەسىحەتەكانى تۆوہ لە چەند قۆلئىكەوہ كە خۆم ھەزم لئىيەتى و ئەمەوئ دەربارەى دۆستىكى خۆشەويستەم نەسىحەتم بكەى.

له بهر خاترى ۋە نەسىحەتم بېكەۋە لە بەر خاترى كچەكەى)) .

دكتۆر بە دەنگىكى نزم وتى: ((بچۆ ناو جەرگەى باسەكە بزنام چى دەلئىت)).

مستىر لۆرى وتى: ((ماۋەيەكى زۆر لەمەو پىش دۆستىكم لەرزىكى گەورەى لىكەوت و لە سەر مېشكى كارى دانا. ئەو خۆى نەيدەزانى چ ماۋەيەك بەو نەخۆشپىيەۋە ماۋەيە، بەلام ئىستا ئەو چاك بۆتەۋە. خۆشى نەيدەزانى چۆن چاك بۆتەۋە. بە داخەۋە لەم دوايانەدا دوو چارى ئەو نەخۆشىنە بۆتەۋە)).

دكتۆر پرسىبارى كرد: ((چەندۋەختە؟)).

((نۆ شەو و نۆ رۆژ دەبىت)).

((ئەى كچەكەى زانىۋيەتى بەم باسە؟)).

((نە بەھىۋام ھەرگىز نەزانىت ۋەك نەئىنپىيەك لىمان شاردۆتەۋە. ئەمە ھەر لاي خۆم و يەكىكى تر ئاشكرايە كە ئەرىش لەۋانەيە دۆستى خوى بىت)).

دكتۆر دەستى خۆى گەست و ئەمەى زەرمزەمە دەكرد: ((ئەۋە نىشانەى

خۆشەۋىستى ئىۋەيە سوپاس)).

بەم شىۋە مستىر لۆرى زانى كە ھاتۆتەۋە سەر ھۆش و ئىتر ھىچى نەگوت بۆيە: ((ئىستاش دكتۆرى خۆشەۋىستىم مەن پىۋىكى كاسىم. بە شىۋەى دروست ناتوام لەگەل ئەم مەستەلەيەدا ھەلس و كەوت بىكەم مەن پىۋىستىم بە نەسىحەت ھەيە تىكات لىدەكەم يارمەتىم بەدەت. پىمبلى چۆن ئەۋە روۋى دا؟ ھىچ خەتەرىك ھەيە لەگەرانەۋەيدا؟ ئەگەر ئەو نەخۆشپىيە بگەرپتەۋە بەرگرى كردنى ھەيە؟)).

دكتۆر بۆ ماۋەيەك دانىشت بىرىكردەۋە.

وتى: ((ۋا بزىان بۆى ھەيە كەئەۋە دۆستەى تۆ ترسىكى لەدلىدا بىت مەترسى گەرانەۋەى بىكات. زۆرى لىدەترسى ئەۋەندەى لىدەترسى كە تەنانەت تواناى دركاندى لاي ھىچكەسىكى تر نامىنىت)).

مستىر لۆرى وتى: ((دكتۆر ئىستا تۆ بزانىت ھۆى گەرانەۋەى ئەو نەخۆشپىيە چىيە؟)).

ئەۋى ترىش وتى: ((ۋابزىام ھۆكەى ئەۋەيە لەكوتاپردا بىرەۋەرى شتى كە نازارى

داۋە و يەكەمجار بۆتە ھۆى نەخۆشپىيەكەى ئەو دىتەۋە بىرى)).

((ئەى بۆ داھاتوۋ چۆنە؟)).

دكتۆر خىرا ۋەلامى داۋەيە: ((بۆ داھاتوۋش مەن ئەبى ھىۋادار م. ھەر ئەۋ نەھاتە سەر خۆ بە خىرايى چاك دەبىتەۋە. ئىتر دووبارە كارىگەرى لە سەر دانانىت چونكا ئەۋەى كە ئەۋ لىتى دەرترسا روۋىدا و تەۋاۋ بوۋ بەدبەختىيەكە رابورد)).

((باشە، ئەمەش دلىنپايەكى زۆر گەۋرەيە. زۆر سوپاس گوزارم)).

ۋەك سەرى بۆ دۆعا كردن لە خوا بەرز كاتەۋە وتى: ((مىنىش ھەر زۆر سوپاس گوزارم)).

بەم جۆرە موشكىلە تەۋاۋ بوۋ. رۆيشتنە دەرەۋە بۆ ناۋ ئاۋاى بۆ رابوردن چەند رۆژلىك بە خۆشى دكتۆر جوان چاك بىۋەۋە لەماۋەى ئەۋ سى رۆژەى تردا سەلامەتتىيەكەى جارانى بەدەستەنپايەۋە. لە رۆژانى چواردەيەمدا چوۋ بۆ لاي لوىس و مېردەكەى بۆ چاۋپىكەۋتەنپان.

شەۋى ھەمان رۆژ كە ئەۋ مالىۋەى جىھىشت. مستىر لۆرى بە ھەندى كەرەسەى دارتاشپىيەۋە رۆيشت بۆ مالى دكتۆر. لەۋەى دەنگى بىنى مشار و قرتاندىن و شكاندىن دەھاتە دەرەۋە پاشان دەستىكرد بە كىشانى دارى ورد كراۋ بەرەۋ زۆپاكە ھىنسى. دارەكەى خستە ناۋ زۆپاكەۋە و ئاگرىدا، بلىسەى ئاگر بەرز بوۋەۋە كە نىۋەى تەۋاۋ بوۋ كەۋشەكان و لەتە چەرمەكان و ئەۋ شتەنەى كەدكتۆر پىنەچىيەتى پىدەكرد دوا بە دواى دارەكان خرانە نىۋ ئاگردانەكەۋە. پاشان مستىر لۆرى لەناۋ باخچەكەدا قولتوتىكى كەند و خاتوۋ پرووس كەرەسەى پىنەچىيەتىيەكەى فېردا ناۋى.

بەم شىۋە ھىچ ئەسەرىك لە پىنەچىيەكەى پارسى نەمايەۋە.

شۆرش

ئەودەمەي كە لويس و ميتردهكەي گەرانەوہ بۇ مال. ئەو كەسەي كە سەردانى مالىياني كرد سايدنى كارتون بوو. ئەمەش ماوہيەك رابورد ئەو ھەر لەوئ وەك سەردان ماہيەوہ. ئەو يەكئك بوو كە ھەموو جارئك سەردانى مالى ئەوانى دەكرد سائك شەش جار دەھات. ھەر كە ماوہيەك يئچوو مائەكە بە دەنگى شاد و پئكەنيى مندائەوہ قەرہالبخ بوو. ئەمەش جيگەي سەرنج بوو كە لەوانەيە لويسى ھەزار سەردەمەي سايدنى كارتونى خۆشويستبئت بۆيە ئاوا خيرا خيرا دئت بۆ سەردانى ھاوپئكانى.

يەكئكى تيريش لەوانە كە بەردەوام سەردانى دەكردن مستر لۆرى بوو. شەويكئان لە نيوہي جولايى ۱۷۸۹ دا درەنگان بوو خۆي كرد بە ژورەكەدا كە لە تيلسۆنەوہ ھاتبوو لە پشئى پەنجەرەيەكئ نەبينەوہ لە پال لويس و ميتردهكەيدا دانئشت.

وتئ: ((كە بئر دەكەمەوہ ئەبئ بە تاريكە شەو، لە تيلسۆن دەريچم. بە درئئايى رۆژگار و بارئكى زۆرمان دەبئت بە جۆرئك كە نازانئن يەكەجار كاميان ئەنجامبەدين. ئەمەش وەك ئەو مەترسييەي پاريى وايە. خەلك پارەكانى خۇيان دەخەنە بەردەستى ئئمە و دەينئرن بۆ ئينگلئەرا تا ئەو جيگەي بۆيان دەگونجئ)).

دارنى وتئ: ((ئەوہ نەشەمەي خراپە)).

((بەئئ بەلام ئئمە ھۆكەي نازانئن. ئەوہ كوا مانئت؟)).

لەم كاتەدا دكتور ھاتە ناو ژورەكەوہ و وتئ: ((ئەمە تام. يارى وەرەقەم لەگەل دەكەيت؟)).

((لەو قەناعەتەدا نئم ئەم شەو يارئت لەگەل بكەم. تەواو ھيلاكم بەلام حەز لە چايى دەكەم. ئەگەر لويس بماندائئ)).

لويس وتئ: ((ھەلبەتە)).

((سوياس خۆشەويستم، ئەي مندالكەت بە سەلامەتى خەوتووە؟)).

((بەئئ، خيرا ئەخەوئت)).

((زۆر راستە ھەموو باش و سەلامەتن نازانم بۆچى نابئ ھيچ شئئك لئردەدا باش و سەلامەت بئ. ئەي خوا تۆ شوكر. بەلام ئەوہندە گئر و گرفتەم ھەيە بەم رۆژگارە خۆم لە بئر چۆتەوہ. گەنجيەكەي جارائم نەماوہ! چايەكەم. خۆشەويستەكەم! سوياس ئئستاش با بە ھئمنى دانئشئن و قسە بكەين)).

ھەمان رۆژ دوورتر لەوئ لە شەقامى ئانتۆئنە دەنگى داخوپئن و تورپەكئ مەزن لە قورگئ ئەو خەلكانەي كە وەك ھەردئكى چر و پئر لە قۆلو بازووى بەھئزئ بەرخۇدان كە بە تورپەي رەشەباي زستانان بەرەوئزەي لق و پۆبئ دارستان دەبئت و بەرز دەبئتەوہ. ھەموو دەست و پەنجەكان پئر لە چەك بوون، چەك تەفەنگ كوتەك دارئن و ئاسئن. خەنجەر و چەقۆ. تەور و پاچ، يان ھەر شئئكى تئزئ ھەرپەشە پئكردن و قرتاندىن.

ئەو خەلكانەي كە نەيانئوانى شئى تر بە دەستەوہ بگرن ھاشاؤليان دەھئنا بۆ دار و بار و ديوار و زۆريان لئدەكرد تا ئەو رادەيەي كە خوئئ لە دەست و پەنجەيان دەھات. مەركەزئ ئەم خەلكە رقاوى و تورپە دوكانەكەي ديفارج شەرابفروؤش بوو. لەوئدا ديفارج خۆي لە دووكەل و بارووتدا رەش بووئو ئارەقەي كرددبوو شاخەي دادەرشت و دەستوورى پئدەدان.

قئراندى: ((جاكئۆسى سئبەم نزيك بەرەوہ لئم. ئئوہش جاكئۆسى يەكەم و دوہم. بە جيا، جيا ھەر يەك بئ بە سەرپەل بۆ نئشئمانپەرورەكان تا ئەو جيگەي ئەتوانئ ئەي كوا ژنەكەم؟)).

ئەويش وەك ھەمئشە بە ھئمنى كە ئەم جارەيان خەريكى دوورئن نەبوو. وتئ: ((ئاعە لئرا. لەگەلئتا دئم و حازرئشم. بەم زوانەش من لە پئشەوہي ژنان دەبئئت)).

ديفارج قئراندى: ((وہرن. ھاوپئيان و نئشئمانپەرورەكان! ئئمە ئامادەبئن بەرەو باستئيل برۆئئ!)).

وہک دہریای زیندوو دہنگی ھلّمہت بہرز دہبووہوہ. بہ پۆل خەلکی شار بووبہ ھاوړییان بہرہو شوینی دیاریکراو. ناگر و دوکەل خیرا دیوارہ ئەستور و بەردینہکانی داپۆشی ھەرہو ھاوړییان ھەشت بورجی گہورەش. دیفارچ لە نیوان بلیسە ی ناگر و دوو کەلدا ھەر خەریک بوو ھاواری دہکرد: «ھاوړییان خەریک بن. جاکیۆس یەک. جاکیۆس دوو. جاکیۆس سێ جاکیۆس ھزار، جاکیۆس بیست و پینج ھزار. ھلّمہت بہرن دژی ھلّمہت بہران».

مادام میژدە کە ی بانگکرد: «وہرہ، ئیمەش دەتوانین وەک پیاوہکان بۆ گرتنی کۆشکە کە شەر بەکەین و بکوژین». ژنیەک ھات بۆ لای، بە شپۆازی جۆراوجۆر خۆی پر چەک کردبوو، کە ھەر شپۆە یەک چەک ھەلگرتن بۆ تۆلە ی برسیەتی بوو.

لە پر ئالایەکی سپی لە «باستیل» ھوہ ھەلکرا، و لە پر دیفارچ خەلکە کە ی ھاندا بۆ گرتنی ئەو مەتەریزە ی کە دەوریان گرتبوو. ئەو مەجالێ ھەناسە کیشان و پشودانی نەبوو تەنانەت نەیدەتوانی سەر وەرگێرێ. کاتیکی زانی وا لە ناو ھەوشی دەرەوہدا. ھەموو جینگە یەک قەرەبالغ و قیرە و تەقە ی خۆشی بوو.

«زیندانییەکان!»

«گیراوەکان!»

«بەشە نھینییەکان!»

خەلک خیرا ئەفسەرانی زیندانە کە یان گرت و ھەرەشە ی مەرگیان لێکردن ئەبێ ھەر کامیان بەشە نھینییەکانی زیندانەکانیان نیشانبدەن. دیفارچ خۆی یەکیکیانی گرتبوو.

دیفارچ وتی: «بورجی باکوورم نیشانبدە. دە ی خیرا کە!»

کابر وتی: «من وەفادارم، پیتان دەدەم ئەگەر بین لەگەلم بەلام کەسی لێ نییە».

«مانای سەد و پینج، بورجی باکوور چییە؟»

«ھۆدە یە کە»

«نیشام بەدە»

«کەواتە لێرەوہ وەرە».

بە ناو ھەیوانە بەردینەکاندا کە بە ھیچ شپۆە یەک تیشکی ھەتاوی لێنەدەکەوت بە ناو دەرگای ناشرین و کۆنە ھۆدە ی بچکۆلەدا و بە ناو پلەکانە خوساوەکاندا تیتپەریان کرد. دیفارچ و جاکیۆس سێ کە لەگەلیدا ھاتبوو، ئەفسەری زیندانە کەری نوینی دہکردن.

وہک بەدوای قەرزدا بگەرپت سەرخی دیوارہ ئەستورەکانی دەدا. دہنگی تەقە و لێکدان دوور کەوتەوہ نەما.

پیاوہ کە لە بەردە رگایەکی بچکۆلەدا راوہستا. کلبلکی کردە ناو کێلونە کە و ھیۆاش پالێ پتوہ ناو دەرگاکە ی کردەوہ. «یەک سەد و پینج، بورجی باکووری!»

پەنجەرە یەکی بچکۆلە ی تیدا بوو. کە بەناسن تولکیش کرابوو. بەلام شیشە ی تیدا نەبوو زۆر بەرزیش بوو. لوولە زۆپایەکی زلە ی تیدا بوو کە ئەویش ھەر تولکیش کرا بوو. قەنەفە یەکی بچکۆلە ی دارینی تیا بوو لەگەل یەک میژ و جینگە یەک بۆ نوستن. چوار دیوارییەک تاریک و رەشی لیبوو کە چەند ھەلقە یەکی ژەنگ ھاوردوی تیدا بوو.

دیفارچ وتی: «شەوقە کە بگێرە بە دیوارە کەدا، لەوانە یە بیان دۆزمەوہ».

پیاوہ کە بە گوئی کرد.

«راوہستە! جاکیۆس سەیری ئیرا بکە».

جاکیۆس خویندییەوہ: «ا.م.م.»

لە بەر خۆیەوہ دیفارچ وتی: «ئەلکساندەر مانیت خۆ لێرەشدا نووسراوہ دکتۆریکی ھەژار. ئەو میلە ئاسنینەم بەدەری!»

دایھیناوە بۆ قەنەفە دارینە کە و میژە کە و بەچەند لیدانێک لە تیکردن.

«جوان سەیری لەتەکانی بکە جاکیۆس. جوان بگەرێ! ئەمە چەقۆکە ی من. ئەو

پینخەفە بەدیتنە و ناو پووشە کە ی بگەرێ. تۆش چراکە بەرز بگرە بۆمان».

دیفارجیش خۆی ناو لوولە زۆپاکە گەرا. ھەندێ دۆرژنگ و پیس و چەپەلی

ھینایە دەرەوہ بە پەنجەکانی جوان گەرا تەنانەت ناو ناگردانە کۆنە کەش کە لە خوارەوہ بوو ھەر گەرا.

«جاکیۆس، ناو وردە دارەکان و پلوپووشەکان ھیچی تیا نەبوو؟»

((نه هیچی تیا نه بو!)).

((دهی با همه مووی کۆ بکهینه وه. تۆش ناگریان به)).

پیاوه کهش ناگری پیوهنا و جیبانهیشت با بسوتین. ئیتر له ده رگا بچکۆله که وه هاتنه ده ره وه. ناوا گه رانه وه بۆ ناو حه وشه که هاوار کردن دهستی پینکرد.

خه لکه که کارگرتی زیندانه که یان گرتبوو هه ره وه دادگایی کردن لییان ده خوری. مادام دیفارجیش له نزیکیدا بوو. هه ره نه وه میرده که ی ده رکه وت بانگی لیکرد. کاتیک که فهرمانده ی زیندان له نزیکیدا به سه ر شوژی وه ستابوو له دواوه لییان داو و نیوه مرد و درا به زه ویدا و خاتونه که خیرا پیی نا سه ر فیری ملی و سه ری بری.

به م شیوه شوژش دهستی پیکرد و هه رواش درێژه ی پیندرا روژی شه قامی ناتتۆینه هاته پینش و شه قامیش توره بوو. پیاویک له به کری گراوه کانیان به داری روژسنایی شه قامه کانداهه لۆاسی. زیندانه کانی زیندانی باستیلیان سازاد کرد و پیاوه ره مه ق رویشتوه زیندانبیه کانیان به سه ر شانوه هینایه ناو شه قام. به گشتی له رقی شه وه ی نه وان ئیشیان پی گه یشتبوو له رهنج و عه زابدا چه وسابونه وه. ناو میدیان هه ست پیکردبوو نه یان ده توانی نیشانه یه کی له خوژی بدرکینن بۆیه ره حم له دلپان نه مابوو.

- ۱۴ -

تهواو بوونی قه لای چاتیوو

ئه وه دئیسه ی که گاسپیردی تیا کوژرا دئیسه کی هه ژار بوو. به چوارده وریدا هه وشه یه کی ویرانه بوو. هه موو شتیك له کۆنه و په ک که وتوو ده چوون. ماله کان، نه رده کان، حه یوانه کان پیاوه کان، ژنه کان و منداله کان ته نانه ت شه خاکی که ژییانی پی به خشی بوون.

بۆ ماوه ی چند سالتیکی زۆر بوو که ئه م دوایبانه ی بنه ماله ی مارکۆس پارهبه کی هه ره زۆریان چه پاو کرد بوو به بۆنه ی چند باجگرتیکی وه ک ((مانسیۆر گابل)) ده وه. ئیستا شتیکی وا نه ماوه که له یادی بکه ن بۆیه پشتیوانی له و خه لکه هه ژاره وه که له ویدا ده ژین زۆر سه خت و دژواره.

خه لک هه ره شه و خه لکه یه که بریان ده کرده وه مارکۆس رویشتوه. له کۆی شه و خه لکه دا چند لاره کیبه ک له و دئیبه دا ده ژین. شه و چند که سه ی که ئیش و کاریان ببوه فیرکردنی خه لک له بیر و بۆچوونی نوێ بۆ شه و کاته ی که بیری نوێ پیویست ده بیست.

زیندانی سه رگرده که هه ره شه یه که گاسپیردیان برد بۆ کوشتن. ئیستا ش هه ره سهربازی تیدایه که ته فسه ره کان شه مریان پیده که ن. به لام یه کیک له ته فسه ره کان ناگای له پیاوه کانی نه بوو که چی ده که ن ته نانه ت هه ندی جاریش که شه و ده ستووری پیده دان شه وان ئیشیکی تریان ده کرد. بیری نوێ له پاريسه وه بۆ شاره کانی تریش په ری سه ندبوو له شاره کانی شه وه بۆ لادیکان، ئیستا ش گه یشتۆته نیو سهربازه کان.

دروسته که ری رینگه و بان ئیستا ش هه ره به رده وام له سه ر ئیشه کۆنه که ی ماوه ته وه شه گه ر چی شه و گه راره ته وه بۆ زه همت کیشانه که ی خوێ به گویره ی خوێ پیی راگه یاندراره که شه و زیندوو خوێ راگرتیت. هه ندی جار که کاری ده کرد، به ناو

لاوه کيیه توره کاندا پیتلاوی دارینی له پیده کرد. خۆی موسه له ح ده کرد و به پی تیده پیری. ئەم لاوه کيانه بیری نویمان به ناو ولاتدا پهره پیده دا که له لایه ن ریبه ره شۆرشگێره کانیانه وه له پاریس ئەمریان پی ده کرا.

رۆژێکی جولای لاوه کيیه که له سهر ئەو ریگه که به رهو گرده که ده چوو له ناواییه وه خۆی له دروستکهری ریگه و بان نزیکه کرد وه. پیاوه که سهیری دروستکهری ریگه و بانی کرد، سهیری خوار ناوایی کرد، روانی بۆ کلیسا و بۆ زیندانه کهش که وا دیار بوو ئەوهی که به ئەو دواییه دا ده گهرا دۆزیبیتیه وه.

وتی: «جاکیۆس وه زعه که چۆنه؟».

پیاوه که قتی نایه سهر بهردیک. «هه موو باشین جاکیۆس».

«نانی ئیۆاره نییه؟».

دروستکهری ریگه و بان وتی: «هیچ نییه به لām ئیستا شۆریا ههیه».

پیاوه کهش وتی: «دهی خۆ ئەوه له هه موو شوینیک ههیه. من چاوپیکه وتینیکم له گه ل ئەو خه لکانه دا ههیه که ههر هه چیمان نییه له هه چ کوپیهک».

سه بیلیکی ره شی هینایه ده ره وه. پری کرده وه. ئاگری دا، و پاشانیش له په سا مزی لیدا هه تا سه ری سه بیله که سوور بووه وه. سه بیله کهی له ده می سه ند و بازی شتی تیکرد. گریکی بچووکی لی هه لسا و چوو ده ره وه.

دروستکهری ریگه و بان هه ستیکرد به ئیشاره تیک که نیشانه یه کی تیدا بوو.

دروستکهری ریگه و بان وتی: «ئهم شه و؟».

«ئهم شه و، که سانی تریش دین بۆ چاوپیکه وتن له گه ل مندا، کوا شوین؟».

«له گوێ ریگه که دا له ده وری پینج مایل به ره و ناوایی».

«باشه، کهی تۆ ده ست له کار ئە کیشی؟».

«کاتی خۆر ناوا».

«خۆ پینج ئەوهی پری من له خه و هه لده سینی؟ من بی ئەوهی پشوو بده م دوو شه و ریگه م بریوه. بیه له با سه بیله که م بکیشم جا وه مندالیک ده خه وم. له بیرت نه چی خه به رم بکه یته وه».

پیاوه لاوه کيیه که سه بیله کهی ته واو کرد و خستییه لاوه. پیتلاوه دارینه کانی داکنه د و به پشتی خۆی خست به سهر فره به رده کاندا و خیرا خه وی لیکه وت.

ئهو دواییه رۆ به ته واوی خه وت. کاتیک که خۆر گه یشتیبه وه ناوا بوون، له خۆر ناوا دا و لیواری ناسمان سوور بوو بوون دروستکهری ریگه و بان که ره سه کانی خۆی کۆ کرده وه و ئەویشی له خه و هه لسانه د.

خه وتوه که هه ستایه سهر ئە ژنۆ وتی: «باشه. پینج مایل له خوارووی ناواییدا؟».

«له و ده و ره دا».

دروستکهری ریگه و بان رۆیشته خواره وه بۆ ناوایی خیرا چوه سهر کانییه که ئەو شوینیهی که ناژله کان تیدا ناو ده درا. چه په کی کرد بۆ چه ند که سیکی ناوایی نه وانیش بۆ چه ند که سیکی تریان گێرایه وه، له م دواییه نا که خه لکی ناوایی شۆریا وه هه ژاران هه کی خۆیان ده خوارد ئیتر نه ده چوونه ناو جیگه بۆ خه وتن. به لām ده هاتنه ده ره وه به ده ور کانییه که دا ده ستیان ده کرد به چه کردن. له کاتی چه کردندا هه موو چاوه کان به ره و عاسماندا گه ران به لām هه موو بۆ یه ک شوینیان ده روانی.

مانسیۆر گابل تازه ئارام بووه وه ئەویش رۆیشته سهر بانی ماله کهی خۆی هه ر وا وه که ئەوان بۆ ئەو شوینیهی روانی بانگی کرد له ئەو کابرای که کلیلی کلیسا کهی هه لگرتوه. با بروات زهنگی کلیسا که لیبدا ت بۆیه له وانیه پیویست بیت.

تاریکی داها ت. با هه لیکرد ئەو دار و دره ختانهی که به ده وری قه لاکه دا بوون له بهر با که وه ده ستیان به جووله کرد و سه ریان داده نه وانند و نوکیان ده دا له خانوه به رزه کهی قه لاکه.

چوار قه یافه ی زه به لاه رییان خسته ناو داره کان و خۆیان هه لدا یه ناو هه وشه کان. چوار چرا هه لکرا و هه ر یه که و له شوینیکه وه رۆیشتن. پاشان دووباره تاریک بووه وه.

به لām زۆری نه خایاند که به خیرایی ده رکه وت قه لاکه ئە یه ویت خۆی به بۆ نه ی ئەو تیشکه نامۆ یانه وه که له خۆی ده رده کات خۆی بنوین. په نجه ره کان گریان لی به رز بووه وه. دوو که ل هه لسا و بلیسه هاته سه ره وه تا بی په ره ی سه ند و دنیا رۆشن بوو.

خیرا پانتایی پی شه وهی قه لاکه ده رکه وت له ناو قرمه ی سوتاندا.

له ناو ئاواييهوه رۆشنایی دهردهكهوت. به پهله پياویتیکی ئەسپ سوار به ناو تاريكيدا به غار هاته دهرهوه كه له دهرگای مانسیۆر گابلهوه دهر باز بوو.

((كۆمهك.. گابل! كۆمهك، ههر كهسی تر!)).

زهنگی كلیساكه لیدرا بۆ ئەوهی خەلك بیتن بۆ هاوار بهلام كهس نهجوولایهوه.

دروستكهری رینگه به دووسهده نهفه ر له هاوړی چاكه كانیهوه خۆیان به سه ر چهكه كانیانهوه چه ماندبووه له باوهشیان نابوو لهپال كانییهكه دا، سهیری پزیسك و بلیسهی ئاگریان به ئاسمانهوه ده كرد.

یه كێك پێده كهنی وتی: ((بلیسه چل پێ بهرز بۆتهوه)). كهس چورتهی نه كرد.

سوارهی قهلاكه (چاتیۆ) به غار به ناو ئاوايدا تیپهړی و رۆیشت بۆ سه رگردهكه بۆ زیندانه كه. له دم دهرگای زیندانه كه دا چه ند ئەفسه رێك راوه ستابوون سهیری بلیسهی ئاگریان ده كرد. مه سافه یهك له ولاتره وه چه ند گرووپێكی سه ربازیش هه ر خه ریکي سه ریركردن بوون.

((ده جوامیره كان، كورپینه ئادهی یارمه تی بدهن. قهلاكه ئاگری تیچوه دهی فریا كهون شته به نرخه كان ئەبێ له بلیسهی ئاگر بیانپارێزن. دهی فریا كهون)).

ئهفسه ره كان سهیری سه ربازه كانیان كرد كه خه ریکي سهیری ئاگر بوون. هه یچ ئەمرێكیان پینه كردن ئەیانزانی كه به گوێیان ناكهن. وهلامیان دایه وه: ((با بسوتی)).

قهلا كهوته بهر بلیسهی ئاگر و كهس فریای نه كهوت. كزه با باوهشیانی ئاگره كهی

كرد. زۆری نه خایاند كۆی هه موو بهرد و دار داروخا دار و ده وه نه نزیكه كان به گه رما

هه لقرچان و گه لا كانیان هه لوه ری و ده ستیان كرد به دوو كه ل كردن. هه ندی له

په له وه ره كان بهو ده وردا هه لقرپین و به سه ر گر و دوو كه لدا زال بووون. گه رما زۆری بۆ

ده هینان و ناچار دائه كه وتن و نه برژان. چوار پیاو پێیان هه لگرت و به شه و به لای

باكوور و باشوور رۆژه لآت و رۆژناوا به ره و قه لای تر هاتن. رۆشته خواره وه بۆ ناو

ئاوایی و دیسان زهنگی كلیساكه لیدرا یه وه. بهلام ئەم جار هه یان بۆ ئاگادار كردنه وه

نه بوو. ئەم جار هه یان بۆ خۆشی بوو. نهك ته نانه ت هه ر بۆ شه وه. خه لکی ئاوايي حه زیان

له ئاگره كه بوو، به لیدانی زهنگی كلیساكه بۆ برسیه تی بیریان ده كرده وه. مانسیۆر

گابل كه لهو زهنگه بۆ كۆكردنه وهی باج و خهراج و مالیات كه لکی وه رده گرت نه گه ر چی باج و مووچه كه مبهش بوو بهلام هه موو جار كۆی ده كرده وه. نه مجاره ده وری ماله كه یان گرت بانگیان لێكرد بیته دهره وه. سه ره رای شه وهی كه ((گابل)) دهرگاكانی چاك داخستبوو له پشت لووله زۆپاكانه وه. خۆی حه شاردا بوو.

پیاویتیکی به خیره ت له وێ بوو، بریاریدا ئەگه ر دهرگاكه ی بۆ ئاوه لا كه ن شه یه كه م كهس شه چیته ژووه وه یهك سه ر شه چیته سه ربانه كه یان ئەگه ر یهك دوو كهس یارمه تیبات ده چیته و به خۆیه وه دووانی دیکه ش ده بات؟.

ههستی حه ماسی لادییه كان خیرا مرد، كاتیك كه تیشکی هه تاوی سه ر له به یانی له ئاسمانه وه دهر كهوت خه لك رۆیشتنه وه بۆ ماله وه. مانسیۆر گابل دیسان هاته خواره وه. بۆ خۆی سوپاسگوزار بوو كه هیشتا زیندووه.

ئه و شه وه و چه ند شه ویتیکی دیکه ش، كاره دهسته ره سمیه كان له گونده كانی

تریشدا تا شه و كاته هه یچ كامیان به قه د مانسیۆر گابل شانسیان نه بوو. به یانیان

ته رمه كانیان به هه لواسراوی له جهنگه له بیده نگه كاندا ده دۆزرایه وه. له هه ندی له

گونده كانییدا سه ربازه كان ده هاتنه خواره وه بۆ گیانی خه لك و له ئاكامدا چه ن

كه سینکیان لیده كوشتن و هه لیان ده واسین. بهلام هه ر شوینیك كه چوار پیاوه كه

ده چوون، باكوور، باشوور، خۆژناوا، خۆرهلآت هه موو سووتابوون. مه ترسیش هه موو

شه وان به رده وام بوو.

كاسبى له پاريسدا

هەلبەتە شوپىنى چاوپىتكەوتن بۆ ھەموو ئەو نەجىبىزادەنى كە لەپارىسەو ھەلاتتەبون، بانكى تىلسۆنەكان بوو لە ھەندەندا. ئەوانەى كە بىرىكىيان لە داھاتووى خۆيان دەكردەو بە مەبەستى كاسبى كردن، بۆيە لە شۆرش دەرجوون پارەكەى خۆيان دەنارد بۆ ئىنگلتەرا. ئەوانەش كە ئەو ئىمكاناتەيان نەبوو دەچوون بۆ لای دۆستەكانيان بە ھىساى ئەو كە بتوانن بە بۆنەى ئەوانەو خۆيان رزگاربەكەن يان داواى يارمەتییەكەيان لێبەكەن بۆ چارەسەرکردنى گرفتهكانيان. بانكى تىلسۆنەكان بووبو بە سەرچاوەيەكى خەبەرى كە ھەر كەس ئەھات بۆ ئەوئ بۆ بەدەستھێنانى ھەوالئىك دەربارەى فەرەنسە. ئەمەش بۆ ھەموو كەس روون بوو كە زۆرىەى لێكۆلئىنەو كەان لەوئ دەكران. ھەولال، ھەولال، دەنگ و باسەكانى فەرەنسە بازى رۆژ دەنووسران و بە پەنجەرەى بانكەكاندا دادەكوتران لە بەر ئەوئ كە خەلك ناگادار بىتت.

دوانىوەرۆيەكەيان، نيو سەعات پيش ئەوئ بانك داخۆيت، مستر لۆرى لە سەر مېزەكەيدا دانىشتبوو و چارلز دارنيس بە پئوھ دانەوى بۆ بە دەنگى ھىواش قسەى بۆ دەكرد.

مستر لۆرى وتى: «تۆ وا بىر دەكەيتەو ھەم ئەوئەندە پىر و پەك كەوتوم بۆ رۆيشتن؟»

«جەوھەكە ناھارامە، سەفەرئىكى درىزخايەن، سەفەر بۆ شوپىنىكى نامۆتەئىنە، شارئىكە لەوانەيە قەت ھىمەن نەبىت».

«چارلزى خۆشەويست، بۆ من بە ئەنازەى پئويست ئارامە. كەسى دەردى سەرى پئوئىكى ھەشتا سائە نادات. لەكاتىكدا خەلكى تر زۆرن كە ئەبى سزا بدرئىن».

سەرەراى ئەمەش، پئويستە بۆ ئەو كەسەى كە لە بانكى ئىترە مانەو دەچىت بۆ

بانكى ئەوئ، ئەبى كەسئىك بىت كەشارەزاي ناو شار و كاسبىش بىت. لە بەر خاترى تىلسۆنيس بىت پاش ئەو ھەموو سائە كە كارمكردووە، ئەبى ھەر بۆم».

وھك پياوئىك كە بىرى بەرزى ھەبىت. دارنى وتى: «شەللا منيش بۆ خۆم بچوو مایەت».

«بە راستى! تۆش ئارەزوت بوو كە بۆيت! بەلام خۆ تۆ فەرەنسيت!».

«مستر لۆرى خۆشەويست. ھەر لە بەر ئەوئەيە كە فەرەنسيم. بۆيە ھەر وھك بىرۆكئىك لەمىشكەدا دىت و دەچىت. ھەندى جار بىر دەكەمەو پئومايە ئەتوانم خەلك ھانبدەم بەوئ كە بىر بەرگرى كردنى خۆيان نيشانبدەن».

«ئەى لويس چۆنە؟ بە لامەو سەيرە بۆ خۆت تەرىق نايستەو، كە ئەلئى ئەچى بۆ فەرەنسا!».

دارنى بە پئىكەنئىنەو وتى: «باشە ئىتر نارۆم بەلام خۆ تۆ ئەلئى ئەرۆم».

«ئەلئى بەراستى ئەمەوئ بۆم. نابى قسەيەكت بىت، چارلز دەربارەى گرفتهكانى ئىشكردن و كار و بارى كەسابەت لەھالى حازردا. يا خود دەربارەى خەتەرى بەلگەنامە و كئىبەكانمان لە فەرەنسا. لەوانەيە لەچركەيەكدا بگيرين و لە ناو بچين. ئەگەر من بۆم لەوانەيە بتوانم بەشئىكى زۆر موھىميان لە تياچون رزگار كەم. يان بيان شارمەو يان بەھەر شئوئەيەك بىت نەيەلم ھىچيان لئىتت. بە دەگمەن كەسئىك رى ئەكەوئت وھك خۆم بىكات. ئەكرى پاشگەز مەو؟».

«چۆن باسى چاكەت بكەم! كەواتە بەراستى تۆ ئەتەوئ ئەم شەو بۆيت؟».

«ئەم شەو، ئىمە ئەبى لەمە زياتر چاوەروان نەبىن».

«كەس ئەبەى لەگەل خۆت دا؟».

«بەراستى جىرى ئەبەم لەگەل خۆم لە بەر ئەوئ كە ناگای لئىم بىت. لەدوايىدا كاتئىك كە من ئەم كارە بچكۆلم كرد. لەوانەيە بە وەرگرتنى ئىسراحت و خانەنشىنى لە تىلسۆنەكان بۆخۆم بژىم».

ئەموت و وئزە بە سەر مېزەكەى مستر لۆرىيەو بەئاسانى كرا. لەپال مېزەكەدا چەند ئەشراقىيەكى فەرەنسەى كە بۆ كاسبى ھاتبوون راوئستابوون. لە ناو ئەواندا سترائىقرىش

بو. ئەو كەسەي كە خەرىك بوو چۆنەيتى راپەراندن و هاندانى خەلكى فەرەنساي لە لاينەن خۆيەو شيدە كردهو. تەواو ئەو شتەنەي كە ئەو بە شىۋەيە كى نائارام دەگىرپايەو دەرني گوتى لىبوو. ھەر لەم قسانەدا بوو كە بەرپرسى بانكە كە خۆي نزيك كردهو نامەيە كى ھەلنە چراوى چلكنى ھەلدا بۆ بەردەم مستر لۆرى. تىدا پرسىيار كرابوو نايا تاكو ئىستا شويىن پىي ئەو پياوھى كە ئەدرەسى درا بۆ دۆزىتەو؟ نامە كە بە داخراوى نرايە بەر دەستى كە ئادرەسە كەي پىوھ ديار بوو كە پىوھ نوسرابوو ((زۆر بە پەلە، بۆ ماركۆس ئىيس تى ئىفرمۆندى پىنشوو لە فەرەنسا ئاگات لەو پياوانە بىت. تىلسۆن و كۆمپانیا كەي بانكە كان، لەندنەن ئىنگلئەرا)).

ئەو رۆژەي كە زەماوئەدە كرا، سەر لە بەياني دكتور مائىت داواي لە دەرني كرد كە ناوى راستە قىنەي خۆي بە كەس نەلئىت. تا ئەو كاتەي كە دكتور رازى نەبىت. بەم بۆنەو ھىچ كەسەي تر بىچگە لە ژنە كەش و مستر لۆرى ناوى ئەويان نەدەزاني.

مستر لۆرى بە بەرپىوھەرى وت: ((نە، من پرسىيارم لە گشت كەس كردهو لىرەدا بەلام كەس ئالئىت ئەو پياوھ لە كوى پەيدا دەبىت)).

ئەويش نامە كەي ھەلگرت ئەوانەي كە بە پىوھ لە نزيكيدا راوھستابوون دەيانبىنى. يە كىنكيان وتى: ((بrazاكەي وازانم لە بنەمالەي ماركۆسە كە كۆزرا. خۆشخالم بەوھى كە قەت ناياناسم)).

يە كى وتى: ((ئەو ترسنۆكەي كە پۆستە كەي خۆي جى ھىشت)).

سىيەمى وتى: ((ئەو پياوھە كە بە شىۋەيە كى نفوزى بە بىرى نوپوھ ھاتبوو ئەو ھەر دژايەتەي ماركۆسى دەكرد و بۆ خۆشەختى خەلك دەستى لە ھەموو شتەك ھەلگرت)).

سترايقر قىراندى: ((چى؟ ئەويش يە كىك بوو لەوان؟ راوھستەن با سەرىكى لىستەي ترسنۆكە كان بەكم)).

دەرني نەيدەتوانى لەمە زياتر بىدەنگى خۆي رابگرت: ((من ئەو ھاورپىيە دەناسم)).

سترايقر وتى: ((تۆ! من بە شىۋم بەوھى كە دەبىسم، چاكتر وا بوو پىسارى وام قەت نەناسىبا. ئەو ترسنۆكە ئەگەرىش پياوھى باشە لىي تىناگەم. لەوانەشە لە لاينەن منەوھ ئەوھى پى بلين. . . پىي بلنم ئەگەر لە بەر شۆرش رايكردوھ و شويىنى خۆي جىھىشتووھ،

من بەلامەوھ سەيرە، دلئباشم كە ئەندامى سەرە كى نىيە. نەك نىيە، ھەلپەتە كە ناشىت. پياوھىكى وا نايى خۆي بلكىنى بەوانەوھ. بۆ ئەوھ باشە ھەمىشە راكردووبىت.

لەگەن ئەم قسانەدا سترايقر بە بان راوھشاندىن رۆيشتە دەرەو بەدايدا زۆربەي ئەوانەش كە لە رىيدا بوون گويان گرتبوو رۆيشتە دەرەوھ.

دەرني و مستر لۆرى بە تەنيا لەو پىيدا مانەوھ لە پال مئزەكەدا.

مستر لۆرى وتى: ((ئوبالى ئەو نامەيە ئەگرتە ئەستۆي خۆت؟ ئەزاني بىگەيەنئىتە كوى؟)).

((بەلئى)).

((بۆم باسدەكەي بۆ ئەمە ئەوئەندە لىرە ماوئەتەو؟)).

((پىتئەلئىم. سەفەرەكەت بۆ پارىس لىرەوھ دەست پىدەكەيت؟)).

((لىرە و لە سەر ھەشتدا)).

((پىش ئەوھى برۆيت سەرت لى ئەدەمەوھ)).

مىشكيان زۆر ئازار داوو، دەرني نامەكەي ھەلگرت و رۆيشت. ھەر ئەوئەندە گەيشتە

شويىنى، ئەو خىرا نامەكەي دەرھىنا و خويندىيەوھ كە بەم شىۋە بوو:

بەندىخانەي ((ئەبى))

پارىس

۲۱ ژوئەن ۱۷۹۲.

مانسىور

پاش ئەوھى ماوھەكەي زۆر گىانم لە خەتەردا بوو بە دەست لادىيەكانەوھ،

دەستگىركام و بەپى ھىنامىيان بۆ پارىس. زۆر لە سەرى نارۆم مائەكەم بە تەواوى

روخىنرا.

ئەو تاوانەي كە منى پى زىندان كرا بووم، لەبەر ئەوھە ئەبى دادگايى بكرىم و ئەبى

گىاننىشى بۆ بەختبەكم (بى يارمەتى ئىوھ). ئەوھە كە من ھەولم بۆ كەسەك دا كە

لەولاتى خۆي دەرپاز ببوو. بى كەلكە ئەگەر بلنم من بۆ گەلەك ھەولمدا نەك دژايەتبان،

ئەويش لە بەر ئەوھى كە دەستورى تۆ بو داووت. بى كەلكە ئەگەر بلنم مالىاتم كۆ

کردۆتەوه، یان باج و کریم وەرئەگرتووە یان ناقانونیم نەکردووە. ئیستە دەپرسم: ((لەبەر چی تاوانبار کرام؟)). تەنھا وەلامینک کە دەتوانم بیدەمەوه ئەوەیە هەولم بۆ ئاوارەییەک داوو. ئیستا ئەو لە کوێیە؟

ئای لە مانسیۆر! ئیستا لە کویت؟ لە خەونیشدا هەر دەپرسم ناخۆ لە کویت بیت. ئەگەر بێ و لیژەدا من ئازاد بکات داوای بەهەشت دەکەم. بەلام وەلامی نییە. ئای مانسیۆر! من گریان پەژاری خۆم دەنێرمە ئەو پەری دەریاکانەوه. بەو هیوایی کە بگاتە لای تۆ لە بەنکی تیلسوئەکاندا، کە لەپاریسدا ناودارە.

لە بەر خۆشەویستی بەهەشت داوات لێدەکەم. مانسیۆر، یارمەتیمبەدە، لیژەدا ئازادم کە. گوناھی من ئەمەیه کە لەگەڵ تۆدا راست و دروست بووم. ئەگەر تۆش لەگەڵ مندا راست بیت سەرت بۆ ئەوی دەکەم.

مانسیۆر! لەم بەندیخانەی سەربەرزیهوه، ئەو شوێنەی کە مەرگ بەرەو پیریم دیت و لیم نزیک دەیتەوه، لەبریتی خزمەتە قوربەسەریەکانم هانای پارێزگاری کردنت بۆ دەینم. دۆستی بەدبەختی تۆ

گابل

دارنی زۆر میشکی پەڕیشان بوو بە خۆیندەوهی نامەکە. ئەو بە گابل و تەبوری کە لەگەڵ خەلکدا باش رەفتار بکات چاوپۆشی لەخەلک بکات. ئەوەی کە ئیشی باشە لەگەڵ خەلک بکات. بیان بەخشی بەوهی کە لە ژیاانی بچووکیاندا پێیان بەخشاوه ئیستاش نۆکەرە شەراوییهکە لە بەندیخانەدایە و تاوانەکەشی ئەمەیه کە ئەلی من ملکەچی دەستور بووم، یانی ئەوهی کە پیم ئەمر کراوه بەجیم هیناوه.

بۆ دارنی ئەمەش رۆن بوو کە ئەبێ هەر بۆ پاریس بپوات. هیچ مەترسییهکی تێدا نەدەبینی. ئەو بیری لەوه دەکردوه کە خەلکی فەرهەنسا رۆژنیک یادی ئەو کارە دەکەنەوه کە کردویەتی. ئەگەر چی ئەو کارەش ناتەواو مابیتەوه. کەواتە لەوانەیه ئەو بتوانیت ژیاانی کۆنە نۆکەرەکە خۆی رزگار بکات کە ئیستاش هەر چاودروانی دەستی ئەوه.

لەکاتیکیدا کە هەر دەهات و دەچوو، بیری لەوه دەکردوه کە چۆن بکات. بۆیه

پیراییدا نابێ لویس و باوکی هیچکامیان بزائن کە ئەو لە سەر رۆیشتنە تا ئەو کاتە کە دەروا ئەمە چاکترین کار دەبیت کە نیازەکە خۆی لای خۆی رابگریت لە بەر ئەوهی کە ئەبێ تا ئەو رادەیهی بۆی ئەکرێ دلگران بیت بەو جیابوونەوه.

بە هەموو ئەم راونیژانەوه لە میشکی خۆیدا گەرایهوه بۆ خواحافیزی لە مستر لۆری.

وتی: ((نامەکەم گەیان وەلامی نەدرایهوه. بەلام لەوانەیه قسە خۆت وەرگریت)).

مستر لۆری وتی: ((بە دلنیاپییهوه)).

((ئەو زیندانیه کە لە ((ئەبێ))دا ناویشی گابیلە)).

((گابیل)).

((پەيامەکەش ئەمەیه. نامەکە پێگەیشتوو و دیت بۆ ئیژەش)).

((کاتی بۆ دیاریکراوه؟)).

((سەفەرەکە خۆی بەیانی زوو دەسپێدەکات)).

مستر لۆری وتی: ((زۆر باشە. ئیستاش ئەرۆم. هەستی خۆشەویستی من بە لویس

راگەیهنە. بۆ لویسیش هەروەها و ئاگات لێیان بیت تا دیمەوه)).

چارلز دارنی بە زەردەخەنەیهکی پر لە گومانەوه سەری راوهشان لەکاتیکیدا کە ئەو

سوارگاریک بوو رۆیشت.

ئەو شەوه چواردهی مانگی ئوت بوو. دانیشت و دوو کاغەزی نووسی. بۆ ئەوهی پاش

رۆشتنی خۆی بگەیهنیت. یەکیکیان بۆ لویس و ئەوهی دی بۆ دکتۆر. مەوزوعەکە بۆ

هەر دووکیان شیکردبووه ئەوهشی نوسیوو کە لە فەرانساوه بۆیان دەنوسی.

رۆژی دواتر بۆ ئەو رۆژیکێ دژوار بوو. لە بەر ئەوهی کە لەگەڵیاندا دانوستانی دەکرد

بۆ ئەوهی پێیان بلێت کە نیازی چی هەیه. سەر لە ئیوارە ژنەکە و کچکە ماچکرد و

رۆیشتنە دەرەوه. ئاماژەشی کرد کە خێرا دەگەریتەوه. بەم بۆنەوه بە دلێکی فراوانهوه رتی

گرتە بەر بۆ سەفەر. بە شەوقی ئەوهوه کە بە فیکری خۆی دەروا بۆ یارمەتیدانی

زیندانیه هەژارەکە لەو پەری دەریاکانەوه دەستە ئەژنۆ چاودروانی ئەوه.

دارپنى دەگەرپتتەوہ بۆ فەرہنسا

سالى ۱۷۹۲ سەفەرئىكى دريژ خايەن بوو بۆ ئەو لە ئىنگلەتەرەراوہ بۆپاريس. ئەگەر چى هيشتا لويس پاشا بە سەر تەختەوہ مابوو ريگە و بان لەپاريسدا خراپ بوو، گاربيەکانيش ھەر خراپ بوون و ئەسپەکانيش خويړي بوون. بەلام ليږدەدا کيشەى گشتى ھەبوو. ھەر شار و لاديبەك دەستە و تاقمى (نیشتمانى)^(۱) خۆى ھەبوون ھەموو بەچەكى پېر کراوہ دەست بەچەك بوون. ھات و چوگەرانيان رادەگرت، پرسىاريان ليږدەکردن. بەلگەنامەکانيان و پېنناسەکانيان دەخوښدئەوہ سەيرى ناويان دەکردن.^(۲) دەيانگەراندئەوہ ھەر و ھەا خوار و ژووريان پيښدەکردن. ئەگەر ھەزىشيان کردبا ئەوا دەيانگرتن کہ ئەمانە ھەموو بە ناوى «نازادى، بەرابەرى، برادەرى»^(۳) و ولاتى کۆمارى^(۴) فەرہنساوہ بوو.

چارلز دارپنى لە ريگەكەى ئاوايدا زۆر دوور نە كەوتبووہوہ كە بېرى كردهوہ قەد ريگەى گەراندەوہى پيښادريت بۆ پاريس تا ئەو كاتەى كە بەوہدا بنيت بەوہى كە ھاوولاتبىيەكى باشە لە پاريسدا. ئەوہى كە لەوانەيە ريگەويت ئەو تا كۆتابى لە سەفەرەكەى بەردەوام بيئت. ھەموو دەرکيىكى لى بەسترايوو ئەوہشى دەزانى كە دەرگايەكى ديكەشى لى دەبەستريت ئەوہشى دەرگاي خۆشەويستىيەكەيتى لە ئىنگلەتەرا ئەو وەك ئازەلتيك كەوتبووہ نيو داو وەك بالئدەيەك كەوتبووہ نيو قەفەسەوہ، بە تەواوى نازادى خۆيى لەدەستدا بوو.

۲- واتە نيشتمان پەرورە يان نيشتمان پەرەست.

۳- بە ناو ليستى تاوانبارەكاندا دەگەرپان بۆدۆزىنەوہى تاوانكارەكان.

۴- بانگەوازتيك بۆ كەشۆرشيگيرەكانى كۆمارى خوازى فەرہنسا گرتبوويان بە دەسەتەوہ كە دەلئ: ((ھەموو كەس نازاد بيئت، مافى وەك يەك ھەبيئت، ناكۆكى لە بەيىنياندا نەبيئت وەك برا بن)).

۵- كۆمار: شيوازيكى دەسەلاتدريتى لە ولاتدا بى پاشا. ئەوہيش لە لايەن كەسپكەوہ كە خەلك ھەليان بۆاردبيئت.

لە تاكە رۆژتيكدا بيست جارا رادەگير، پرسىارى ليږدەكرا، ھات و چۆى پيښدەكرا. سى رۆژى تەواو بە ريوہ بوو بە سەر ريگەى فەرہنسەدا دەرويشت ھەر نەى دەگەيشتى لە قاوہخانەيەكى سەر ريگەدا لە بەر ماندوويەيى و ھيلاكى پشووئەكى بۆدا و خەوت. ھەر بە نيشانى دانى نامەكەى گايىلەوہ بووہ تا ئيږە توانيوئەتى بيئت. بۆيە بە لايەوہ سەر سور ھيئەتەر نەبوو كە لە نيوہى شەوہدا لە لايەن دوو چەكدارى نيشتمانى و مەستوولينكەوہ خەبەر كرايوہ.

مەستوولەكە وتى: ((ھۆى ھەل ھاتوو! ئەمەوى بئنيڤرم بو پاريس لە گەل چەند سەربازتيك بۆ ئەوہى ئاگايان ليت بيئت. تا چاوت بەوہى كە چاوەروانتە بكەويت)).

((ھاوشارى! من لە گەيشتن بە پاريس ئارەزوويەكى ديكەم نيبە! بەلام پيويستيم بە سەرباز نيبە)).

يەكينيك لە چەكدارەكان بە قۆنداغى تەفەنگەكەى داى لە قەنەفەى خەوتنەكەى وتى: ((بى دەنگ بە. ئارام بە! ئەريستوكرات)).^(۱)

بەريرسەكە پشتراستى كردهوہ: ((وايە وەك ئەو وەتەن پەرستە وتى تۆ ئەريستوكراتى. تۆئەبى نڭابانت بيئت، ئەبى كرئى بۆ بدەيت. ھەلسە و خۆت گورج بكەرەوہ، ھەلھاتوو!).

دارپنى كە ھيچى لە دەست نەدەھات ملكەچ بوو، ھەليانگرت و برديان بۆ بارەگا ئەو شويئەى كە ((وہتەن پەرستەكان)) پشويان دەدا و جگەرەيەكيان بۆدەكيشا يان لەدوور و بەرى زۆپاكە دا خواردنەويان دەخواردەوہ. ئەبوا ئەو لەويڤدا پارەيەكى زۆرى بۆ نڭابان كە ئيسكۆرتى بكات بەدايە و سەعات سىي بەيانيش ئەبوا لە سەر ئەو جادە تەر و پرەدا بەھاتايەتە دەرەوہ.

نڭابانەكان بريتيبيون لەدوو ((وہتەن پەرست)) بە كلتيئەى سوورەوہ. ھەر دووكيان چەكدار لەملاو لاي ئەوہو سوار بوون. يەكيتيان پەتتيكى مەحكەم بەست بە ئەسپەكانى دارپنى و ئەو سەرەكەشى ئالاند لە قۆل و بازووى خۆيەوہ. بەم شيوہ لتيان خورى. ھەندئ ترس و لەرز دارپنى داگرت بەلام دلنيا بوو كە ئەمانە ھەموو بە باش دەرئەچى كاتيك كە گاييلە پييان بلئت بۆچى

۶- ئەريستو كرات: ناوتيك بۆ بانگکردنى ئەشرف زادەكان كە لە ولاتدا دەسەلاتتيكيان ھەبيئت شۆرشيگيرەكان ئەم وشەيانە وەك ناوتيكى پيس و خرابكار بۆ ئەو ئەشرف زادانە دادەنا كە لەفەرہنسەدا نازاريان بە گەل دەگەياند.

گهراوده تهوه.

له ناو شاری ((بیوقیس)) دا خۆی له ناو خهتهرێکی گهوره دا بینهوه. کومه لێک خه لکی تووره دهووه پشیمان لێگرت و قهریمان دهکرد به سه ری دا، ((هه لتهاتوو!)) نهو دهیویست تییان بگهیه نیت و له گه لیان بدویت.

((هه لتهاتوو، هاوړییان! من له بهر هه لویستی نازاد یخواری خۆم لێره م)).

پیاوێک که پێکیکی به دهسته وه بوو لێی نزیك بووه قهراندی به سه ری ا: ((تۆ هه لتهاتوو یه کی بۆگه نی. تۆ نه ریستۆ کراتێکی بۆگه نی)).

مه ستوولێک خۆی خسته بهینی دارنی و پیاوه که: ((وازی لیبینن، وا زی لیبینن. نهو نه بی له پاریس دادگایی بکریت)).

یه کیکی تر هاواری کرد: ((نه ری! نه بی دادگایی بکریت. به لێ نه بی وه ک خائینیکی به خه یانه ت و تاوان دادگایی بکریت)).

دارنی وتی: ((هاوړی من خائین نیم)).

پیاوه که قهراندی: ((درۆ ته کات به گوێره ی یاسای نوێ خۆی و مال و مولکی هینی حکومه ته)).

به لām دارنی تا نهو کاته ی نگابانه کان هاوړی ته تی نهویان کرد تا ئیو هه وشه ی میواخانه که و ده رگا که یان له خه لکه تووره که داخست، خۆی به بیوه ی نه ده زانی.

پرسیاری کرد: ((نهو یاسای نوێ چییه؟)).

((یاسایه که که نهو که سانه ی له ولات هه لدین و ده گه رینه وه به مه رگ تاوانبار ده کرین. که

نه م یاسایه له رۆژی چوارده ی نه م مانگه دا داسه پیتراوه)).

((نهو رۆژه ی که من ئینگلته رام به جی هیشته)).

پاش پشوو دانیکی کورت، و چهند سه عاتیکی سه فه ری پر مه ترسی، له کۆتاییدا یه کتر یان له پال نه رده ی دیواره کانی ده رده ی پاريسدا دیته وه. نه رده که به توندی نگابانی ده دراو به سترابو، نهو کاته ی که نهوان به سواری به سه ری دا رۆشتن راگیران.

پیاوێکی به رواله ت دیاری کراو له مقه ره که هاته ده رده وه، وا دیار بوو که پیاوێکی ده سه لاتناره.

داوای کرد: ((به لگه نامه کانی زیندانییه که له کوێیه؟)).

دارنی به تو ره بی وتی: ((زیندانی! من مرۆ قێکی سه ره خۆ و نازاد م. من هاوولا تییه کی فه رنه سی م. من له بهر ویستی نازاد یخواری خۆم گهراومه ته وه بو فه رنه سا. له گه ل نه م نگابانه شدا سه فه ر ده که م بۆیه حه قی خۆ یام پیتراو)).

پیاوه که هه یج ناوړیکی لینه دایه وه.

دو یاتی کرده وه: ((به لگه نامه کانی زیندانییه که له کوێیه؟)).

یه کێک له وه ته ن په رسته کان به لگه نامه کانی هینا و دایه ده ستی. پیاوه که چاوی خشان د به نیو به لگه نامه کانا و نامه که ی خۆینده وه. پاشان بی نه وه ی یه وشه بلر کینێ گهرا یه وه بو ئیو مقه ره که. له م کاته دا به سواری له ده رده ی نه رده کانا را وه ستا بوون. دارنی چاویکی به ده رده ی خۆیدا گێرا نهو کاته ی که چاوه پروان بوون کومه لێکی مه زنی خه لکی که بریتی بوون له ژن و پیاو به سواری ولاخ و گاری، هه موو چاوه پروان بوون بینه ده رده وه. به لām هه موو زۆر به توندی تا قیده کرانه وه. بۆیه هه موویان نه بو ا به زۆر ماوه یه کی درێژ چاوه پروان بوونایه. بۆیه له سه ر زه ویدا را کشا بوون بو نه وه ی خه ونیان لیکه وه ی ت. هه ندیکێ تریان پیکه وه ده وان. یان بیده نگ چاوه پروان بوون. گشت که سێک چ ژن چ پیاو کلیته ی سووری له سه ر نابوو.

پاش ماوه یه کی زۆر درێژ پیاوێک هاته ده رده وه ده ستووریدا به نگابانه کان نه رده که بکه نه وه پاشان ره سیدیکیدا به ئیسکۆرته کان بو زیندانییه که یان و ده ستووریدا له نه سپه که ی دابه زیت. نه مره که ی به جی هینا بۆیه ((وه ته ن په رسته کان)) نه سپه که یان که هیلاک بوو را کیشا و بر دیان گهرا ندیا نه وه بی نه وه ی به لێن بچینه ئیو شاره وه.

دارنی براهه ناو مقه ره که وه. چه ند که سێک له سه ربازه کان و ((وه ته ن په رسته کان)) که جگه ره و عاره قیان خوار دبو وه وه، به ده نگی به رز پیده که نین هه ندیک یان به پتوه وه ستا بوون نه وانیش را کشا بوون. هه ندیک کتیبی نه ستوور به کراوه یی به سه ر میزه که وه فریدار بوون. نه فسه رێکی بی نه ده د که له تاریکی دا تارما ییه که ی دیار بوو که سه یری ده کردن.

نهو نه فسه ره ی که دارنی هینا بووه ژووره وه بو لای پیاوه که ی تر وتی: ((هاوشاری دیفارح، هاوشاری دیفارح. نه مه ته ئیفر مۆندی هه لتهاتوو؟)).

دیفارح وه لāmی دایه وه: ((خۆیه تی)).

«ته مەنت چەندە، ئېقىرمۆند؟».

«سى و ھەوت سال».

«ژنت ھېناو، ئېقىرمۆند؟».

«بەلى».

«ژنەكەت ھا لە كوئى؟».

«ئىنگلتەرا».

«بى گومان! تۆ ئەبى بىر ئىت بۆ زىندانى «لا-فۆرس»^(۷) ، ئېقىرمۆند».

دارنى بەتورپە ھەبەھە ھاوارى كرد: «بە خوا سەبەھ! لە ھېناوى كام تاواندا؟ بە كام ياسا؟».

«ئېقىرمۆند، ئىمە ياسايەكى نويمان ھەبە. لەو كاتەو كەتۆ ئىرەت بە جى ھېشتو».

ئەوانەى وت و دەستىكرد بە نووسىن.

«داوات لىدەكەم گەشەين بە لەوئى كە من بە ھەز و ئاواتەو ھاتوومەتەو. بۆ وەلامى ئەو

نامەبەھە كە لە بەردەستا ھازرە. نامەكە ھىنى ھاوولائىبەكى تىكۆشەر و شۆرشگىرە، من

ھىچ ماڧم نىبە؟».

وەلامى ئەمە بوو: «ئېقىرمۆند، ھەلھاتووە كان ھىچ ماڧىنكىيان نىبە».

ئەفسەرەكە ئەوئى كە نووسىبووى بۆ خۆى خۆئىندىبەھە و داىبە دەستى دىڧارج و ئەم

وشەبەشى دركاند: «بەنھىنى».

دىڧارج داواى لە زىندانىبە كە كرد لەگەلدا بىر وات. نىگابانىكى وەتەن پەرس تاتە لايان و

لەگەلئان رۆبىشت.

لەكاتىكدا كە لە پەلەكانى مەقەرەكە دەچونە خوارەو كە بگەرپنەھە بەرەو پارىس دىڧارج

وتى: «ئەمە تۆبىت؟ تۆبىت كچەكەى دىكتۆر مانىتت ماردەردووە؟».

دارنىش بە سەر سوڧمانىكەو سەبەرى كرد: «بەلى».

«من نام دىڧارجە، من دوكانى شەرابفۆشىم ھەبە لە شەقامى ئانتۆئىنە.. لەوانەبە ناوى

مەنت بىستىت؟».

«بەلى، ژنەكەم لەو كاتەدا بە داواى باوكىدا دەگەرپا ھاتووتە مالى ئىپو».

«باشە تۆ بۆجى ھاتووتەو بە بۆ ڧەرەنسا؟».

«تۆ ھۆى گەرپانەوئى مەنت چەند چىركەبەك لەمەوبىش بىست. بىر وا ناكەى كە راست

دەكەم؟».

دىڧارج وتى: «بە سەرھاتىكى خراپە».

«لەرەستىدا، ھەستەكەم بە سەر چووبىت. ھەموو شتىك لام چاودەپروان نەكراو بوو.

ھەمووى گۆڧانكارى بە سەر ھات. ھەمووى نارەوا بوو. وا دەزائىم كاتى بە سەر چوون بىت تۆ

ھىچ كارنىكم بۆ دەكەى؟».

«ھىچ».

«لەو بەندىخانەبەى كە ئىستا منى بۆ دەبەيت. ناتوانم ھىچ پەيامىك لە دنىباى دەرەو

دەرگرم؟ ناىا بى ئەوئى بتوانم لە خۆم دىڧارج بەكەم دادگابى دەكرىم؟».

«خۆت دەبىنىت. بەلام خۆتى بۆ دابنى پىش ئىستا كە سالى تر رەوانەى شوئىنى

ناتومىدى كراون».

«ئەمە بۆ من تايبەتەندىبەكى مەزنى كە بتوانم پەيامىك بۆ مستر لۆرى لە بانكى

تېلسۆنە كان بنىم كە ئىستا لەپارىس داىبە. تۆ ئەتوانى ئەو پىاوەتېم لەگەلدا بەكەت؟ بەس بلى

بە مستر لۆرى كە من ھاوئىزاومەتە نىو زىندانى لافۆرس».

«من ناتوانم ھىچت بۆ بەكەم. ئەركەكانى من بۆ ولاتەكەم و بۆ گەلەكەمە، من دوژمنى

تۆم ھىچ پىاوەتېبەكت لەگەل ناكەم».

دارنى ھەستىكرد كە دووبارە داواى لىبىكەتەو بىكەلكە. بىدەنگ ھەنگاويان دەنا.

رۆبىشتىيان بە نىو شەقامەكەدا سەرئىڧاكتىش نەبوو. كەسىكى خۆ پۆش بۆ زىندان دەچوو وەك

كرىكارىك كە ئەجى بۆ سەر كار، لە بەر چاوى خەلكدا بوو، بەس مىندالان بوون بە وردى

سەبىدەكردن، چەند نەڧەرىكەش لايەكىيان لىكردنەو و چەند كەسىكەش وەك ئەرىستوكراتىك

تائە و تەشەرىيان لىدەدان، بەلام لە لايەكى ترەو ھىچ ناوڧىكىيان لىنەدانەو. لە سووچىكى ترى

۷- LA-FORCE: زىندانىكى گەورە بوو لە ڧەرەنسا كە لە ژىر چاودەئىرى توندى ھىزى لەشكرى دەولەتى ڧەرەنسادا بوو. داواى كەوتە دەستى شۆرشگىرەكان و ئەوانىش ھەرەك زىندان بەكارىيان ھىنا بۆ تاوانباران.

شەقامە كەوہ كابرەك بړې خەلكى كۆ كړدبووہە كە دارپنیش له كاتى تېپهريونيدا هەندى شتى كوى لېبوو. تىنگەيشت كە پاشا خراوتە نېو زىندانەوہ و بالۆيۆرخانەكانيش گەرانەتەوہ بۆ ولاىتى خۆيان.

بەنديخانەى ((لافورس)) شوينىكى تاريك و نوتەك و ناخۆش بوو. بۆنى تاوان و گوناحى ليدەهات. ديفارج زىندانىيەكەى تەسليمى زىندانەوانەكە كړد بەم چەند وشەوہ: ((هەلھاتوہ ئيفرمۆند)).

زىندانەوان (فەرماندە) وتى: ((لەم شەيتانە! چەند كەسى وان؟)).

رەسپىدىكى دا بە ديفارج لە برىتى زىندانىيەكەى.

بە ژنەكەى وت: ((ئەلېم چ شەيتانىكە، چەند زۆرن؟)).

ژنەكەى وەلامى داىوہ: ((خۆشەويستم، لە بەر نازادى ئەبى ئيمە خۆراگر بين)).

دریژە پيدا: ((هەر وەها لە بەر نەينى. بۆيە هەموو شوينىك پر كراوہ)).

((فەرماندە)) زەنگىكى ليدا و سى پياو هاتنە ژوورەوہ، هەموويان سەيرى دارپنیشان كړد. وا بە قولى سەيريان كړد كە بۆ ماوہيەكى دريژيش هيمای لە بەر چاويان دايمىت پياويكيان كليلكەى هەلگرت وتى: ((وەرە! وەرە! لە گەل من هەلھاتو)).

سەرەوخوار كونا و كون و سەرەوژوور بە پلە بەردىنەكاندا لىياندا رۆيشتن. بە ناو ئەو دەروازانەى كە تاقانە بوونەوہ بۆ ئەو دى ريگەيان بديت برۆن و لە دواى ئەوان دادەخران. تا دەگەيشتنە بەشيكى بەرين، كە بەچەند هۆدەيەكى بچوك دابەش بووبو كە هەر كام پر بوون لە زىندانى، هەم ژن و هەم پياو. ژنەكان بەدەورى ميژىكى مەزندا خپ بوونەوہ كە خەريكى چنين و دوورين بوون و پياوكانيش بە پتوہ راوہستابوون لە نېو هۆدەكەدا هەر خوار و ژوريانندەكرد. ليرەدا پر بوو لە كەسايەتى ئەو بنەمالە ئەشرفيانەى فەرەنسا. هيشتا لەم شويى نەهاتى و بەدبەختىيەدا، ئەوان هەر شىوازى هەلس و كوتى خۆيان وەك ئەو كاتەى كە لە قەلاكەدا بەرپتوہيان دەبرد لەزىندانيشدا هەر كەلكيان ليوەردەگرت.

جواميرىك بەشىوازى خو و رەوشتى ئەشرفزادەيەك هاتە پيشەوہ دانەوى وتى: ((من سەرەرمزم بە بەخىر هانتت بۆ لافۆرس و هاوودەردى خۆشم دەردەپر سەبارەت بە تېكەلېوونت لە ناو ئيمەدا. لەوانەيە مانەوہشت ليرەدا زۆر نەخايەنيت بەخۆشيشەوہ! ئەكرى تكات لىبكەم

ناوى خۆتمان پى بلتيت؟)).

دارپنیش زانىارىيەكانى خۆى وت.

لە دواى چاوتروكانىك بە زىندانەوانەكە جواميرەكە وتى: ((بەلام هيوادارم تۆش نەينى نەبيت)).

((بە راستى من مانای ئەو وشەيە نازاتم. بەلام زۆرى دەبيسم)).

((ناە، چ حەيفە (خەسارنىكە). لە قولايى دلەوہ بە خەسارى دەزانين. بەلام لە خۆ بردوو بە

چەند ئەندامىكى ئەغومەنەكەى ئيمە ناوى نەينيان بوو، بەلام ماوہيەكى كورتى نەخاياند)).

پاشان دەنگى بەرزكردەوہ. دريژە پيدا: ((بە حەيفى دەزاتم ئەو بەشداريە نەينىيە بناسينم)).

كە دارپنى بە ناو هۆدەكەدا تېپەرى دەكرد بۆ ئەو شويىكى كە ئەفسەرەكە چاوەروانى ئەو بوو دەنگى پرتە و بۆلەى هاوودەردى دەهاتە گوئى. بە ناو دەرگاىەكدا تېپەرى كړد كە ئەو لىى داخست و بە سەر هەندى پليكانەى بەردىنەدا سەرگەوت كە لە بەردەميدا بوو. دەرگاىەكى بچكۆلەى رەشى تەقاندوہ و بەناويدا تېپەريان كړد بۆ ناو هۆدەيەكى بچكۆلەى بەتال. تەرو پر و سارد بوو بەلام تاريك نەبوو.

پياوہكە وتى: ((هينى خۆتە)).

((من لە بەر چى ئەبى بە تەنيا زىندان بم)).

((من چۆن بزاتم؟)).

((دەتوانم قەلەم و دەفتەر و جەوہەر بکرم؟)).

((ئەمانە لە ئەستۆى ئەمرى مندا نيبە، دىن بۆ چاوپيۆكەوتنت، ئەو كاتە دەتوانى داوا بكەيت. لە حالى حازردا دەتوانى خواردەمەنيەكەت بکرى و هيچى دیکە)).

لە ژيژەمىنەكەدا كورسيەك، ميژىك و قەنەفە و پيخەفيك دانراوہ و زىندانەوانەكە پيشتر سەردانى كړدوہ.

دارپنى گوئى لېبوو كليلەكەى خپەى داخستنى دەرگاىە دەهات. ئەو تەنھا مايەوہ لە زىندانى ((لافورس)دا.

مستر لۆرى له (پاریس)دا

كاتيتك كه مستر لۆرى گهيشته پاریس، له ناو شاردا هۆدهكانى بانكى تىلسۆنهكانى خسته زير كۆنترول بهو مهبهسته بوو كه بتوانى به پرواىهكى باوهڤ پيكر او كار و كاسبهكهى خوى ديبهستهوه. شهوى له شهوان له پال زوپاكهدا بوخوى دانىشتبوو. له پىڤ دەرگای هۆدهكهى تهقنرايهوه. دوو زهلامى زهه لاه خۇيان هاوئيشته ژوررهوه. پهيدا بوونيان نهونده چاره پروان نه كراو بوو كه نهو سهرتاپا به لايهوه سهر سورهيتهر و پرمهترسى بوو.

((لويس! مانيت! چ باسه؟ چى روويداوه؟))

لويس هاوارى كرد: ((ئۆف، هاوسهرى خۆشهويستم! هاوسهره كه م!))

((لويس هاوسهره كه ت؟))

((نهو ليته دابه له پاریس! نهو سى چوار رۆژه ليته دابه. هاتوه بو يارمه تيدانى كه سيك.

خراوته نيۆ زيندانهوه)).

نهو پياوه پيره دهستىكرده گريان. له م كاته دا زهنگى دەرگا گهوره كهى ههوشه كه ليبرا.

دهنگى پى و دهنگى چهند كه سيك هات له نيۆ ههوشه كه دا.

دكتور گهرا به لاي په نجه ره كه دا وتى: ((نهو ههرا چيهه؟))

مستر لۆرى قيراندى: ((مهروانه بو دهرهوه. له بهر ژيانى خۆت، مهيله بت بينن!))

دكتور مانيت وتى: ((دۆستى خۆشهويست من له باستيلدا زيندان بووم. ليته ساغم هيچ كهس زيندانه كهى منى نه ده زانى كهس نه يتوانى هيچم بو بكات زه جمهت و رهنج كيشانم ئيستاستا هيژ و توانايى پيداوم. نهوان ئيمه يان هينايه نيۆ شاروه به ههوالى چارلز به خه بهرين.

من ده زانم ههرا و دهبيت. ده توانم چارلز نازاد بكهم. نهو ههرايه چيهه؟))

مستر لۆرى دووپاتى كردهوه: ((مهروانه! تۆش نه. لويس خۆشهويسته كه م. چارلز له كوئيه؟))

((ها له زيندانى لافۆرس دا)).

((لا-فورس! لويس تۆ نه پى نهوهى كه پيت راده گه يه نم نه نجامى به ديت. تۆ نه شو تواناي هيچ كار تكت نييه. تۆ ده بيت بيندنگ ليته دا بمينيه تهوه له هۆده كهى پشته وه دا و من و باوكت به ماوهى چهند چركه يه كه به جى بيلى)).

((پنده گم نيوه چى ده لىن. من ده توانم به كه يه نيوه بكهم)).

پيره ميژده كه گرتى ماچيكرد. له دواييدا به په له كردى به هۆده كه دا و دەرگا كهى له سهر داخست. پاشان خيرا گهرايهوه بو لاي دكتور و پييكه وه ههرا دوو كيان له نيۆ په نجه ره كه وه سه يرى دهره ويان كرد بو ناو ههوشه كه. چل په نجا نه فهر له نيۆ ههوشه كه دا خهريكي تيزكردى چه قۆ، شمشير و ههرا چه كيكي تر بوون. سهر و چاويان له ژن و پياو توره و رقاويى و ترس هيتهر بوون. گريان لي هه لده ستا له توره پيدا. ته نانه ت سهر و چاوى خۇيان خويناوى كرد بوو.

مستر لۆرى وتى به چه وه: ((خهريكن زيندانى يسه كان ده كوژن، نه گهر متمانه ت به قسه ي خۆت هيه كه دا يان دهره كينيه تهوه خۇتيان پى بناستنه. پييان بلى كه تۆ كييت و له گه لياندا بچو بو لا-فورس له وان به دي ريش بيت. با ديرترى پى نه چيت)).

دكتور مانيت دهسته كانى مستر لۆرى گوشى و به په له رويشته دهره وه. كه نهو گه يشته ناو ههوشه كه مستر لۆرى گهرايهوه بو بهر په نجه ره كه. پرچى سپى دكتور، هيماى بيتونه و ههلس و كهوتى باوه پيكر او ي بوونه هاندهرى بو تيكه لبوون له گه ل خه لكه كه دا. بو چركه يه كه بيندنگ بوون. پاشان مستر لۆرى نهوى له ناو خه لكه كه دا ديتته وه كه له دهرى كو بوونه وه و هاواريان ده كرد ((بژى زيندانى يسه كهى باستيل! يارمه تى هاوپيكيه ي بدن له لا-فورس دا! ئيفرموندى زيندان كراو له لا-فورس دا نازاد بكهن!)).

مستر لۆرى په نجه ره كهى جى هيشت و به پرتاو خۆى گهيانده لويس، نهوه ش كه روويدا بوى گيرايه وه. له نيۆ هۆلى هاتنه ژوره وه دا خاتوو پرووس و منداله كهى ديت. بهو شه و گاره دريژه تا به يانى چاره و رانى هه والبوون به لام كهس نه هات. تا نيوه رۆ رۆزى دواتر. هيشتا ههرا هه واليان له هيچ نه بو، ته نانه ت وايليهات مستر لۆرى دل گران بو. نه پى لويس شيش چيت له بنكه كه دا زياتر نه مينيه ته وه. له بهر نهوه ش كه له سهر شانى نهركه نه پى هيچ تهنگ و چه له مه يه كه له نيۆ بانكه كه دا دروستنه كات. نه گهر بو پاراستنى گياني هاوپيكيه شى بيت. كاتيتك كه كيشه كهى لاي لويس كرده وه. لويس وتى باوكم نيازي وا بوو چهند هۆده يه كه له نزىك

ئەم بانكەدا بە كرىڭ بگرتت.

سەرەتا دەستى لويىس و منالەكەي و خاتوو پرووسى گرت و بۆ نىو مائە دەريەسەكە رايالپاين. ئەم پىنداويستيانەي كەتا ئەم كاتەي بۆ خۆشى نەويستبووى بۆ ئەوانى دايبىنكرد لە بەر ئەوەي كە ناسوودە بۆين. جىرى لەوئى جى ھىشت لە بەر ئەوەي چاودىرى لەوان بكات و ناگاي لىيان بىت. پاشان گەرايەو بۆ نىو بانكەكە تا ئەم كاتەي كە ماوەي ئىشكردن كۆتايى پىھات و بانك داخرا لەوئى كاريكرد. لە كاتىكدا كە ئەم زۆريەي جار لە ھۆدەكەي خۆيدا بە تەنھا بوو، تەقەي پىتەي كى بىست كە لە پلىكانەكان دەھاتە سەرەو. پاش ماوەيەك كورت پىاويك ھاتە سەرەو بۆ لاي ئەم ناوئىشانى خۆي ھەلدا خۆي بە ناوي خۆيەو ناساندا.

مستەر لۆرى وتى: «ئۆكەرەكەي تۆ، ئەي تۆ من دەناسى؟».

پىاوەكە وەلامى دايمەو: «ئەي تۆ من دەناسى؟».

«تۆم لە فرە شوين دىتووە».

«لەوانەيە لە دوكانى شەرابفروشەكەمدا؟».

«تۆ لە لايەن ماينتەو دىت؟».

«بەلى».

دیفارج لەتەي كاغەزى دا بە دەستىو ھە كە بە دەستى دكتور چەند وشەيەكەي لى نوسرابوو: «چارلز بىوہيە. بەلام خۆم نەمتوانى ئىترە جىبىلم. ھەلگري نامە و ناو نىشانىكى كورتى لە سەر چارلز پىتە كە بۆ ژنەكەيەتي. رىگەي بەدە با ژنەكەي چارلز بىتت».

مستەر لۆرى بە خۆشحالىيەو وتى: «لەگەلم دىت بۆ ئەم شوئەي كە ژنەكەي ئەوي لى دەژى؟».

دیفارج وتى: «بەلى».

كە دیفارج زۆر بە ھىواش قەسەي دەكرد، مستەر لۆرى بە سەختى لى تىدەگەيشت.

رۆيشتنە خوارەو بۆ ناو ھەوشەكە دوو ئافەرەتيان دىت كە يەكئىكيان خەرىكى دوورين بوو.

مستەر لۆرى وتى: «مادام دیفارج دلئىام! لەگەلمان دىت؟».

«بەلى». كەواتە لەوانەيە ئەم بتوانىت زىندانىيەكە بناسىت. ئەمەش بۆ بى وەيى ئەوان باشتە».

مستەر لۆرى بە گومانەو سەيرى دیفارجى كرد و رىگەكەي نىشاندا. ھەر دوو ئافرتەكە بە دوایاندا چوون. ژنەكەي تر و قىنگىنسى بانگدەكرا.

جىرى رى پىدان بىنە ژورەو لەویدا لويىسيان دىت بەتەنيا، زۆر كەيف خۆش بوو بە بىستنى ئەم ھەوالە لەعەزەتا ھەر دەستەكانى دەگوشى.

«ئەي خۆشەويستىم ورت بەرز بىت من باشم و باوكىشت دەسەلاتى لىردا زۆرە. تۆ ناتوانىت وەلامم بۆ بگىرپتەو. لە منەو مائەكەمان ماچكە».

ئەمە ھەموو ناوەرۆكى نامەكە بوو، بۆ ئەوەي كە ئەم دەستى كەوت وەك ھەوالىش ھەر زۆر بوو. دەستەكانى مادام دیفارجى ماچكرد. بەلام ئەم ھەزى پىنەدەكرد ھەر دەستىكردەو بە دوورين. لە بەر ئەوەي كە لەو تريك بوونەو دا شتى لى دەردەكەوت لويىس تۆزى بۆى وەستا و سەيرى مادامى بە ترسەو دەكرد.

مستەر لۆرى دەدا: «خۆشەويستىم لە نىو شەقامەكاندا پىكدادان ھەر بەردەوامە. مادام دیفارج ويستى چاوي بە تۆ بگەوت بۆيە ئەم ناسىنە بۆ داھاتووش ھەر باشە چونكە لەوانەيە پىويست بىت. راستە ھاوئى دیفارج؟».

ھەرسىكيان لە بىدەنگىيەكە بەردىنەدا ئەم چەند وشەيان بىست.

«باشتر وايە بلين بە خاتوو پرووس ئەم مائە بەيئىت بۆ ئىترە».

مستەر لۆرى درىژەي دا: «كەواتە ئەبى ئەم بىاننىت».

كاتىك كە خاتوو پرووس لويىسى چكۆلەي ھىنا، مادام دیفارج پرسىارى كرد:

«ئەمەيە كچەكەي؟».

مستەر لۆرى وتى: «بەلى، مادام».

مادام دیفارج وتى: «بەسە ھاوسەر ئىمەتەبى برۆين».

لويىس وتى: «تۆ بۆ ھاوسەرەكەي من باشتر دەبىت؟ ئەگەر بۆت كرا رىگەم پىدەدەي كە ئەم بىنىم؟».

مادام وەلامى دايمەو: «مىردەكەي تۆ لە بازنگەي كاروبارى مندا نىيە».

«وہك ژن و داىكى مائەكەي، داوات لىدەكەم بىت بە دادمەو. ئەوەي كە بۆت دەكرى دەربارەي مىردە بەدبەختەكەي من ھەولمان بۆ بەد».

«ئەي ئەو ھەممۇ ھاوسەر و دايكانەي كە ئىمە لەوتەي منالېوين ديومانە چى؟
ھەممومان دايك و مېردەكەيانمان ديتوۋە كە بەگۆيرەي پېئوست خراونەتە نىو زىندانەو
سەرتاپاي ژيانماندا دەيانىنن لە ئەشكەنجە و نازار و برسەيتى، نەخۇشى و بەدبەختىدا ژيان».

قىنگىنس وتى: «ئىمە شتى ترمان نەدیتو».

مادام دىفارج وتى: «ماوئەي كى زۆر. ئەمانەمان بە دنيا ھىناو. تۆ بلىي كىشەي دايك و
ھاوسەرتك لەم كاتەدا گرېنگىيە كى ئەوتۆ ھەيتت».

دەستىكردەو بە دوورين و رۆيشتنە دەرەو، ئەوانىش بە دوايدا.
مستەر لۆرى وتى: «خۇشەويستم خېرەت بنوئە، ئىمە لە خەلكانى تر باشتين. شوكرى خوا
بگە».

لويس وتى: «خۇ من ھىچ ناسوپاسىيەكم نەكردوۋە. ھەر ئومىدەوارم. بەلام ئەو نافرەتە
ترسىنەرە وا ديارە ئەيەوئ بمخاتە ژىر سىبەرىكى ترسنۆكەو و ھەموو ئومىدەكەم داپۇشى».

ئەگەر چى مستەر لۆرى ھەولئ زۆرى دا بۆ ئەوئ دلخۇشى كات ھەر وەھا لە ناخەو
كىشەيەكى مەزنى لە مېشكىدا وەك نەئىيەك ھىشتىبوۋە.

چوار رۆژ رابورد بە سەر ئەو رۆژەي كە دكتور مانىت رۆيشتىبو بۆ لا-فۆرس. پاشان
دكتور گەرايەو. ئەو دەربارەي ئەو چەند رۆژەي كە ئەو لەوئ بو كە زياتر لە يازدە نەفەر ژن و
پياۋى زىندانى بى دىفاع لە ھەموو تەمەنەكاندا بەدەستى خەلك كوزران ھىچ شتىكى
نەركاند. ئەو (واتە لويس) ھەر ئەوئەدى دەزانى كە ھەندئ لە زىندانىيەكان شۆرشيان كەردبو
چەند زىندانىيەك كوزران لە ھېرشەكەدا. ئەو وتى بە مستەر لۆرى و شتىكى نەئىيەكى لەوئەي كە
رۆيداۋە لاي خۇي بىت.

دكتور مانىت شوئىكى وەك دادگاي نىشتەجى لەزىندانەكەدا دۆزىيەو وەك زىندانىكى
بەندىخانەي باستىل خۇي ناساند. دىفارج ئەوئە ناسىيەو پاشان دكتور داۋاي ھەئسەنگاندنى
دارنى كرد بە خىرايى. دادگاكەش بەئىنى پىدا، بە ھەندئ ھۆ (كە دكتور تىنەدەگەيشت
ھۆكان چىيە) لە ئازاد بوونى دارنى بەرگريان كرد. بەلام بەئىنياندا بەوئەي كە لەزىنداندا
سەلامەت بىت و ھىچ خەتەرتك روۋبەرۋى نەيىتو نەيكوزن. دكتور لە بەر چاۋەدپىرى ئەو لەوئ
مايەو ھەتاكورق و توورەي خەلكەكە دائەمركى.

كاتىك كە دكتور ھىماي ترسەينەرى نىو زىندانەكان ھىنايە گورى مستەر لۆرى مەتەرسى
ئەوئە دەكرد كە لەوانەيە ئەو ئەزمونە بىتە ھۆي گەرانەوئ نەخۇشىيەكەي بەلام كە ئەو رۆژە
تىپەرىكرد دەرگەوت كە ئەو ياد كەردنەو بوو و رە و وزە بۆ ئەو نەخۇشىيە. دكتور وتى: «كاتى
من لەزىنداندا بە فېرۆ نەچوۋە و تىنەشكاۋە. كاتىك كە رۆلە خۇشەويستەكەم ھات بەھانى
منەو كەچاك بىمەو ئىستا لە سەرمە مېردەكەي بگەرىنمەو بۆ باۋەشى. بەيارەي كەسايەتى
پاك، من دەستى دەدەمئ!».

كاتىك كە جارويس نىگاي ھىمن و روالەتى پىيارى ئەوئ دىت
دلىيا بو كە دكتور بەرەو شار دەرۋات.

دكتور بە شېۋەيەكى عاقلانە لە ھەستى خزمەتگوزارى خۇي كەلكى وەرگرت بۆيە بەم
زوانە دەبىتە پشكىنەرى زىندانەكان كە يەكىن لەو سى زىندانە زىندانى لا-فۆرسە. بەم بۆنەو
ئەو ئەيتوانى ھەموو ھەقتەيەك چاۋى بە دارنى بگەوتت و ھەوالەكەي بىتەئەو بۆ لويس. ئەو
ھەر ھەولیدەدا كە ئازادىيەكەت. يان تەنەت بىھىتتە دادگا. بەلام رووداۋەكان ئەو ھەلەيان بۆ
نەدەرەخساند بۆيە بە لايەو زۆر قورس بوو. قۇناغىكى نوئت دەستىيىكرد: پاشا تاۋانبار بە
مەرگ كرا ئالامى رەش بە سەر ترۆپكى منارەكانى نوئتر — دام (كلىسەي سەرەكى پارىس)
دەشەكايەو زىندانەكان پىر بوون لە زىندانى ئەوانەش كە ھىچ تاۋانكارىيەكيان ئەنجانمەدابو و
گاليوتىن^(۸) ھىترابوۋە سەر پى ئەوئە چاك و جوان بوو دەيكوشت. لە نىۋان ئەو ھەموو
مەترسىيەدا دكتور سەرى داخست و ھەنگاۋى ھەلدەھىنايەو. گومانى لەئازاد كەردنى
مېردەكەي لويسدا نەبوو.

۸- گاليوتىن كە لە پەرتوكەكانى ناۋچەي خۇماندا بەگيوتىن ناسراۋە، كەرەسەيەكى كوشەندەيە كە
بۆ سەربىنى مرۆفە دروستكراۋە. ديارە لە زىندانەكاندا لەو كەرەسەيە بۆ ئىعدام كەلك وەرگىراۋە.
ئەو كەرەسەيە برىتسىيە لە سەكۆيەك و دو كۆلەكە لە پالىا تەورىكى دەمپانىش لە سەرەو دىتە
خوارەو بۆسەر سەكۆكە كە لەوئىدا ھەر شتىك لە سەر سەكۆكەدا بى، ئەي قرتىنى.

دادگایی دارنی

سالیك و سى مانگ رابورد. پازده مانگی ريك لويس ساعات به ساعات دللى له مشتیدا بوو. ناخو روژی دواتر گالیوتین سهری دارنی نهقرتاندی؟ هه موو روژیک به نیو شه قامی به بهرد دارپژراوی شارد اهرابهی مهرگیان به نیو خهلکدا دهگپرا و له خه لک پرپان ده کرد و به ره و پیری مهرگ بو ژیر تیغی تیژی ((گالیوتین)) یان ده برد. کیژوولهی ناسک نافرتهی پاکداوین، قژ رهش، قژ کال قژ بو، پیسوی لار و پییره میبرد، هه ژار و نه شرافزاده یان هه ره که سی تر هه موو روژی له زیندانه کاند ا درده که وتن وده کرانه خوارده همنه ((گالیوتین)). خو برسیتی ((گالیوتین)) بهم زوانه تیر نه ده کرا). ((نازادی، به رابه ری، برادری)) یان - مهرگ. که لهم چواره مهرگ له گهل هه مووان هاروپیته تی ده کرد و به ناسانی ده ستده که وت. ژیانیکی زور سهخت بوو بو لويس. نه گهر یهک توژ ناو میدی نیشاندایه، نهوا نهی ده توانی بی. به لام دژایه تی نه ره که کانی نهوی ده کرد. چاوه دیری باوکی و کچه که ی ده کرد هه وه که نهوی که له نه ندهن ده یکرد. نهو به گویره ی پیویست ناموژگاری لويسی بچکوله ی نه کرد له بهر نهوی له ئینگلته را له مالی خو یاندا به سه لامهت پیکه وه بژین. له راستیدا بو ئومی دواریوونیان بونه یه کی به ده ستته وه بو. نه مه بو که دکتور له نیوان شوپش و شوپشگپراندا دارای ریز و خو شه ویستی بو هه ره که په ژاره و مه ترسیه کانی ده خسته به رده م نهو، خیرا وه لامیکی بو ده دوزیه وه:

((به بی ناگاداری من هیچ شتیك له چارلز روو نادات. لويس خو م ده زام که ده توام نازادی بکه م)). روژیکیان له کاتی هاتنه مال هه ودا باوکی به لويسی وت: ((روله که م په نجه ریه کی بهرز له زیندانه که ی دایه، که هه ندی جار چارلز ده توانی بیته نهوی. کاتی که دپته نهوی (که نه مه ریکه وت نیبه) نهو له وانه یه تو بیبیت نه گهر

له شوینیکی باشدا که خو م بو ت دیاری بکه م رابه ستی نهوا ده بیبیتی. به لام تو ناتوانیت نهو ببینیت. روله گیان. نه گهر چاویشت پی بکه ویت نابی هیچ نیشاره تی بکه یه که لیت ناگادارین و پیت بزانت خه ریکی چیت)).

((تو باوکه گیان. نهو شوینم پی بلی. با هه موو روژیک بو م)).

شوینه که شوینیکی تاریک و پیس و چه په ل بوو که له کولیتی دار بریک نریک بوو. لهو کاته وه له هه موو که ش و هه وایه کدا تا دوو سه عات له ویدا چاوه پروانی ده کرد. کاتیک که سه عات ده بوو به دوو نهو هه ره له وی بوو و له سه عات چواردا به ناو میدی له وی دوو ده که وتسه وه. روژیک ههوا خو ش بوایه لويسه بچکوله که ی له گهل خوی ده برد. به لام نه گهر ههوا ناخو ش بووایه به ته نیا راده وه ستا. به لام قه د له روژانی تاق نه ده چوو ه نهوی.

دارپره که پیتشر دروستکه ری ریگه و بان بووه. به لام نه مپو له بهر بژیوی خوی خه ریکی دار ورد کرده که بو سووتاندنی ورد ده کات. پاش نهوی که چند جاریک و له هه مان کات و شویندا نهوی دپته وه. نه م جار ه یان سه لامی کرد:

((روژ باش، هاوشاری)).

ژنه که وه لامی دایه وه: ((روژ باش. هاوشاری)).

نهو بوی ده چوو که له بهر چی دیت بو نهوی. نیشاره تیکی کرد بو زیندانه که و په نجه کانی کیتشا به روومه تیدا بو نهوی نیشاندات زیندانییه که له پشتی توله کانی په نجه ره ی زیندانه که وه یه په نجه کانی کرده تولی زیندان و لاسابی زیندانییه که ی کرده وه که چو ن له پشتی توله کانه وه ده پروانییه ده ره وه.

دارشکینه که وتی: ((به لام خو نه مه ئیشی من نیبه)). درپژه ی دایه وه به دار ورد کردن.

روژی دواتر لويس کچه که ی خوی هیئا بو نهوی. دیسان دارپره که هه ره نهوی دپته وه. تهره که ی خوی نیشان منداله که دا. وتی گالیوتینه بچکوله که ی منه، پیی نیشاندا که نه مه چو ن وه گالیوتین که سهری خه لک نهقرتینی، داره کان له یه ک جیا نه کاته وه لويس هه ستی به دل خوربه کرد به لام هیچ مناقه شه ی له سهر نه کرد.

له جياتى ئهوه هەندى پارەى پيدا. له بەر ئهوهى كه ئهوه نهیده توانى له شوينىكى تر وهك ئهوه بيچاوه روانى بكات و تۆزىكىش لىنى دهرسا. هەندى جار ژنه كهى بۆ ئهوى دهروانى دهيدىت كه خەرىكه بەردهوام چاوه دىرى دهكات. كه كاتىكىش لای دهكردهوه به لایهوه هەر ئهमेى دوپات دهكردهوه: ((ئهمه ئىشى من نىيه)). و درىژهى دها به دارپره كهى خۆى.

له هه موو كهش و هه وايه كدا، له به فر و سه رمای زستاندا، له كزه و باره شى به هاردا. له تىشكى گه رمای هاویندا و له بارانى ساردى پايزدا هه موو روژنىك لوىس دوو سه عات لهو شوينه دا چاوه پروانى ده كرد. ميژده كهى هەر به پىى جارن يهك چاو چاوى پىنده كهوت (بهو شپوه كه له باوكىيه وه فير بو بوو). هەندى جار روژ له دواى روژ دهيدىته وه. به لام جارى واش هه بوو بۆ يهك ههفته ژنه كهى چاوى پىنده كهوت. له يه كىك له روژه كانى ديسامبردا، كاتىك كه ژنه كه (لوىس) له شوپى دىارى كراودا چاوه پروانى ده كرد، باوكى هات بۆ لای.

((لوىس، من هەر ئىستا لای چارلز بووم. ئهوه ده چووه بهر په نجه ره كه. به لام كه سىك نه بوو چاوى پىت بكهوى. كه واته ئه توانى ده ستى خۆتى بۆ ماچكه يت. به م شپوه تۆ دهناسى و دهن بىنى)).

لوىس چەند جارنىك ده ستى خۆى به رامبه ر به زىندانه كه ماچكرد.

((خۆشه ويستم تۆ ناتوانى ئه و بىنى، ده توانى؟)).

((نه باوكه گيان ناتوانم)).

دهنگى پىيه كه به سه ر به فره كدا هات. لایان كرده وه ژنىكيان چاوپىكه وت كه مى رى گرتبوو بى ئه وهى لایان لىبكاته وه تىده په رى. ئه و ژنه مادام دىفارج بوو.

دكتور وتى: ((ئهى ژنه هاوشارى رژىم هه يه بۆت)).

((منىش رژىم هه يه بۆ تهاوشارى)). ئه مهى وه لام دايه وه و وهك تارماييه ك به سه ر به فره كدا تىبه پرى كرد.

((لوىس، وه ره با ده ست خه مه سه ر شانته با برۆين به دللى پر له شادى و كامه رانىيه وه به ره و ماله وه. ئىره ش جى بىلین باشه! تا ئىستا باش بووه. تۆ تا ئىستا

سه رت به رز بووه به له خۆ بردووى ئه وىش به بوونى تۆ سه ره رزه. گووى رادپره. من هه والىكى زۆر گرنگم پىيه. چارلز به يانى بانگده كرپت بۆ دادگا ئه و له هه ره سخانه كه دا دادگايى ده كرپت.

((به يانى!)).

((ده ترسى؟)).

به ترس و له رزه وه وه لامى دايه وه: ((ئوميدم به تۆيه)).

دكتور وتى: ((ئوميد به من. چاوه پروانى درىژ خايه نى تۆ به ره و كو تايبى بوونه خۆشه ويستم. ئه بى له چەند سه عاتى داهاتودا بۆت بىننه وه. من ئه بى ئىستا لۆرى بىنىم)).

مستر لۆرى به ته مه نا چوو هپشتا هەر له بانكه كه دا بوو. له راستيدا ئه و هەر ئه و پى جينه هپشتبوو. كتيبه كانى هەندى جار به ده ستى باوه ر پىكراوه ره سمىيه كان بۆ دۆزىنه وهى نىشانه كانى هه لپه اتوه كان هەر تا قىده كرانه وه. ئه وهى كه له توانايدا بوو بۆ رزگار كردنى خاوه نه كهى رزگار يكردن. ئه و شاپسته ترين پىاو بوو كه تىلسۆنه كان له ماوهى ئه و كاته دژاراندا ره وانەى فه ره نسه يان كرد بوو.

له گه ل مستر لۆرىدا ميوانىك هاتبوو كه هەزى نه ده كرد كه س چاوى پىيه كه وىت. ميوانه كه گوپى له دهنگى نزيكبوونه وهى لوىس و دكتور بوو به په له هه ستايه سه ر پى و خۆى له هۆده يه كى دىكه دا شار دىيه وه. ئه و سايدنى كارتۆن بوو. له و پوه گووى له مستر لۆرى بوو كه به خپره اتنى لوىس و باوكى ده كرد و په يتا په يتا ئه وه شى ده بىست كه ده گوترا: ((هپترايه حه مالخانه كه وه و بۆ به يانى ئاگادار كرايه وه)).

هه موو به يانىه ك لىسته ي ناوه كان له زىنداندا ده خو پترايه وه. هه روه ها له هه موو زىندانى كدا. ئه و ناوى ئه و زىندانى انه بوو كه ده هپترانه ((حه مالخانه)) و پاشان بۆ به يانى روژى دواتر محاكمه ده كران.

چارلز دارنى، كه ماوه ييه كى درىژ ((له نه پىنى)) دا نه بوو، گوپى له لىسته كه وه بوو كه چەند جار خو پترايه وه. گوپى له سه دان ناو بوو كه خو پترانه وه سه دان كه سىشى دىت كه تىبه پريان ده كرد و دهر وىشتن. كه له سه ر نۆبه ش نه بوو. له كو تايبدا گوپى

له ناوی خۆیهوه بوو.

((چارلز ئیفرمۆند، ناسراو به دارپنی)).

ئەوانە بیست و سێ ناو بوون، بەلام بەس بیست ناو وەلامی دایهوه: بۆ یه کێک له ناوهکان وتیان لهزینداندا مردووه بهلام له بیریان چووه، ئەو دوانه کهشیان پێشتر براون بۆ گالیۆتین.

دارپنی ههنگاوی بهرهو پێش نا بۆ ئەو شوێنە ی که بانگراوهکان دهچوون. چهند قسهیهکی بۆ ئەوانی تر کرد. بهلام لیکبران زۆری نهخایاند. لهراستیدا لیکبران بهو شیوهیه گشتی بوو. بهلام خۆ کهس ناوری لێ نهئەدانهوه. ئەوان بهشیک بوون له ژیانی بهندیخانهیی. دالانی ((حهمالخانه)) که کورت و تاریک بوو. شەوی ناو هۆدهی تهنهایی (سلول) کپ و بیدهنگ شهوگاری درێژ و سارد بوو. روژی دواتر پازده زیندانی پێش چارلز دارپنی بران و پریاریان له سهر سهپینرا. دادگایی ههموو ئەو پازده نهفهره به گشتی کاتی یهک سهعات و نیو کۆتایی پێهات. ههر پازده نهفهره که نێردران بۆ گالیۆتینه.

لهکۆتاییدا سههری ئەو هات: چارلز ئیفرمۆند، ناسراو به دارپنی، قازی و ههینهتی مونسيفه ئاورپان لێدایهوه. به دهستووری قازی گهوره (قازی حاکم) ههینهتی مونسيفه دانیشتن ((تهپلهی پهڕینه)) کانیان کرده سهریان. هۆلی دادگاییه که لهژنان و پیاوان پر بووبوو که بریتیبوون له، تورپهترین، زالمترین و بیدهسهلاتترین خهڵکی پاريس. خهڵک به دواي ههموو دادگاییکدا دهچوون بهلام زۆر به وردی و به کهمی. هاوار و گریان پهیتا پهیتای ئەوان به حهق و به ناحهق کاری دادگاکه ی راوهستاند. ئەوان وهحشیانهترین ((ئەشکهنجە))یان ههر حوکمیکیان بۆ کوشتن و برپین ریز لێدەگرت. ئەو پیاوانه ههر یه که و بهشیوهیهک چهکیان هه لگرتبوو و هه مووشیان تهپلهیهکی سووریان کردبووه سهریان. ههروهها هه ندی له ژنان چهقۆیان پێبوو، هه ندیکیان تیز و پر بوون به سهر و چاویاندا دیار بوو. هه ندیکیان خهریکی دروومان بوون. لهنیوان ئەو ژنانهدا یه کێکیان خهریکی دوورین بوو که شیوهی زۆر ناسراو بوو که دارپنی ناسیهوه له پال دیفار جدا دانیشتبوو. که چرکه به چرکه لهگویی ئەودا

چهی دهکرد: وا گومان دهکرا که ژنی خۆی بیته.

له لای خوارووی قازی حاکمهوه له نیو دادگاکهدا دکتۆر مانیت دانیشتبوو که جلی رهشی دادگای له بهر کردبوو. تهنها یهک پیاوی تر ههبوو که جلی عادی له بهر کردبوو که تهویش مستر لۆری بوو.

چارلز ئیفرمۆند، ناسراو به دارپنی وهک هه لههاتوو یهک تاوانبار کرا. له سایه ی یاسادا تهبع سزا بدریت که بیته دهرسیک بۆ ئەو هه لههاتووای دهگهڕینهوه بۆ فهره نسا. لهو کاتای که ئەو گهراوه تهوه ئەو یاسایه گرینگیهکی تهوتۆی نهبووه. ئەو هه لههاتوو که تهبع سزای مه رگی بۆ دا برنی.

ناماده بووان هاواریان کرد: ((سهري برن. دوزمنیکی کۆمارکه یه!)).

بۆ ئەوهی ههراکه بیدهنگ بیته قازی گهوره (سهروکی دادگا) زهنگی لێدا. پاشان پرسیا ری له تاوانباره که کرد، ((نایا ئەمه راسته تۆ ماوهی چه ند سالیکی له لهندهن ژیاویت؟)).

دارپنی وهلامی دایهوه: ((به دلنایایی، راسته)).

((کهواته تۆ هه ل هاتوو نیت؟)).

((به پینی یاسا من به مانای وته هه لههاتوو نیم. من هه ره شه م له به دکارییه کانی مارکۆس کردوو. له بهر ئەوهی ههزم لیبی نهبووه. من رو شتم بۆ ئینگلته را بۆ ئەوهی بژیوی روژانه م به ده ستبینم. ههزم نه ده کرد له فهره نسا دا به نیش و کاریکی پووچی خه لکی فهره نسا وه بژیم. ئەمه ش پێش هاتنی وشه ی هه لههاتوو بووه)).

((ئهی له م بوراه دا تا چ راده یهک سه رکه وتوویت؟)).

ناوی دوو کهس له ناماده بووانی، ((تیوفیل گاییل)) و ((ئهلکساندر مانیت)) ی ناو برد. ((تۆ له ئینگلته را ژنت هیئاوه؟)).

((به لێ راسته. به لام خۆ ئەو نافره تیککی ئینگلته رایی نه بوو. به لکو فهره نسیه)).

((هاوشاریه کی فهره نسی؟ ناوی خۆی و نازناوی چییه؟)).

((ناوی لویس مانیتته. تاقانه کچی دکتۆر مانیتته. که بۆ هه موو که سیکی وهک دۆستیکی کۆمار ناسراوه. تهنها زیندانییه که ی زیندانی باستییل بووه)).

وه لآمه كه و هينانې ناوې دكتور مانيت ته سهرې خوځېشې نواند له دلې خه لكه كهدا. هه را و هورباي خوځشالې له بېره ودرېه كاني دكتور ناو هژده كې پر كړد. خه لك كه ماوه يه ك لهوه پيش رق و بيزاري خوځيان به رامېر به تاوانباره كه ده نواند نيسنا ده ستيان كړد به پيښه نين.

قازي حاكم پرسياړي كړد: ((بوچې، گه راپته وه بؤ فېره نسا، كه ي گه راپته وه؟ ته ي بؤ پيشتر نه گه راپته وه؟)).

((خيرا نه گه رامه وه بؤ فېره نسا. له بهر ته وه ي كه مه به ستم ژيان له فېره نسه دا نه بوو. به لآم له نينگلته را بوخوم ده ژيام و له وپش دهرسي ته دب و زماني فېره نسيم ده گوته وه. نيسناش له بهر نامه يه ك گه رامه ته وه كه هيني هاوشار يه كې فېره نسيه كه ژيانې له مه ترسيدا بوو به هوې بزر بووني منه وه. گه رامه وه كه تيبكوشم ژيانې ته روزگار بكه م. بويه خوم داناوه بوخوراگرتن له هه ر چه شنه مه ترسيه ك كه روو به رووم ده بيت. ثايا ته مه بوچوني كوزماره، كه ته مه جيناپته ته؟)).

خه لكه كه هاواريان كړد: ((نه!)) ديسان قازي حاكم زهنگي ليدايه وه. به لآم تيكرا هه راواريان ده كړد ((نه!)). تا هيلاك بوون.

قازي حاكم پرسياړي كړد: ((ناوې ته وهاوشار يه چييه؟)).

((يه كه م شاهه تي منه. هاوشاري گابيله. نامه كه ي مانسيور گابيل بې شك له نيو به لگه نامه كاني به رده م قازي گه وده دايه)).

دكتور پشت راستي كړده وه كه نامه كه ته بې له وې بيت. بويه پيشكه ش كراو خوځندرايه وه.

هاوشاري گابيل بانگ كرا.

((هاوشاري گابيل. ته مه نامه ي تويه؟)).

((به لې ته وه ته. ماوه ي چند مانگي ك له زيندانې ((ته بابي)) دا به بې دادگايي

راگيرام. منيش پاش ته وه ي كه هاوشاري ثيقرموند زيندان بكرت نازاد كرام)).

له دكتور مانيت پرسياړ كرا، وه لآمي پاك و خاويني و كه ساپه تي گورانكار يه كې زور باشي پيشكه ش كړد. ((هاوشاري ثيقرموند. يه كه مين دوست و هاوړې من بوو له

نينگلته را. ته و هه ميشه بؤ من و كچه كه م جيې باوهر بووه. ته و هېچ پيوه نديه كې به ده سه لآندارت يه يه نيه. ته و له وې دادگايان كړد به تاواني ته وه ي كه ته و دوژمني نينگلته رايه. مستر لوري كه پياوړي نينگلته را يه، كه نيسنا ليره حازره له نيو دادگاكهدا له و كاتهدا له و دادگايه دا بوو، ته تواني وه ك شاهه دي ك ته م راستي به لميني)).

پاش بيستني هه موو ته مانه. هه يته تي مونسيفه بريارياندا كه به گوږه ي پيوست شتيان بيت بويه ته وان ناماده بوون را ي خوځيان دهرپن له حال كيدا كه قازي گه وره هيوادار بوو برپاري باش بدات. قازي گه وره وتي چاوه روا نه و هيواداره.

هه يته تي مونسيفه يه ك له دواي يه ك برپاري خوځيان راگياندا. له گه هه رايه كدا كومه له خه لكه كه هه لده ستانه وه هاواريان ده كړد. هه موو راكان به دلې زيندان يه كه بوو. بويه قازيش رووني كړده وه كه ته و پياوه نازاده.

قيزه و هه رايه كې مه زن له هولته كه به رز بوو. فرمي سكي نازادي دارژا و سه دان كومه لې خه لك به دهران دهر ي دارني كو بوونه وه. به زه ختي كې زور له ده ستي ته وان روزگاري بوو. ته مانه نيسناش هه ر ته و خه لكه ن كه ناماده بوون له ناو شه قامدا له گه ل پاريزه ره كانيدا له ت و كوتي كه ن.

هه ر ته ونه دارني دوور خرايه وه پينج كه سي تر خيرا جيگه كه يان لينگرت. ته وان ه ته بې وه ك دژ به كوزماري ك محاكمه بكرين. بويه وه ك وشه يه ك يان وه ك راستي يه ك هاواريان ناكريت. محاكمه كه يان زوري نه خاياند. پيش ته وه ي كه دارني به رووني حوكمه كه ي وه رگريت ته وان حوكمي مردنيان به سه ردا سه پيترا.

زوربه ي ته و كه سانه ي كه له دادگاكه ي دارني ناماده ببوون هاوړتي ته ويان كړد بؤ نيو شه قامكه. له وې له گه ل كه ساني تر يه كيان گرت ه وه. كه هه موو شاد و دم به پيښه نين بوون. به لآم روا لته دي فارچ و ژنه كه ي تيدا ديار نه بوو.

خه لك به پال دارنيان خسته سه ر كورسيه ك و هه ليان گرت ه سه ر شانيان. پاشان له ره و تي كې به كومه لدا كه به دواياندا سه دان خه لكې هاوشاري دلخوش ده هاتن. چارلز هينرايه وه بؤ حه وشه ي مالي دكتور مانيت. پاشان دانرايه سه ر زه وې و به ره و پليكانه كان روښت. به ره و ته و شوپنه ي كه ژنه كه ي چاوه روا بوو. كاتي ك كه

تهقه دهروازیهك

گهرچی داپنی نازاد کرابوو، بهلام لویس ههر دلنیا نه بوو ههستی به شادمانی نهده کرد. بویه دلنی ههر له مهترسی دا بوو. خه لکی بیگوناخ و ههر هیشتا مه حکومت به مهرگ ده کران که سانیکی بیتاوانی وهک میرده کهی شهو. ههندهی کهسانی خۆشهویستی وهک خۆشهویسته کهی شهو هه موو رۆژان به شه چاره نووسی شهوتویان پی دهبه خشرا که شهوی لی رزگار بوو.

باوکی به شیوهی جۆراوجۆر ههستی ده بزاوا، شهو، شهو ئهرکهی که له سهری بوو به شه نجامی گه یاند. بۆ خۆی به راوردی ئهرکه کهی کرد و وه عدهی دا که چارلز نازاد بکات. ده بووا هیتری خۆی به توانا کردبا. شهویش ده یویست کهسانی دیکهش لهو موشکیله دا پیته ندیان پیته هه بووايه.

خاتوو پرووس و جیبری کرانچر خۆیان ساز دابوو له ماله وه بچنه دهره وه و بۆ کرینی خوارده مهنی له دوکانیکی بهو نزیکه دا خاتوو پرووس راوهستا که پرسیاریک له دکتۆر مانیت بکات: ((تهی باشه هیوايه که ههیه به مانه وه و ژیان لهم شوینه دا؟)). دکتۆر وهلامی دایه وه: ((ده ترسم نه بیته. شه گهر چارلز بیهو بیت لی ره پروات له وانیه بۆ چارلز ئهرکی تیدا بیت)).

خاتوو پرووس وتی: ((باشه، شه بی به هیوا و چاوه پروان بین مستر کرانچر؟)). رۆیشتنه دهره وه و لویس و میرده کهی و باوکی و منداله کهیان له پال ئاگری زۆپاکه دا به جیهیشت. چاوه پروان ده کرا مستر لۆری بهم زوانه له بهنک بگه ریتسه وه. هه موو شتیئک هیمن و بیدهنگ بوو. لویس شه وهنده ههستی به هه سانه وه ده کرد که تا ئیستا قهت وا نه بووه.

له ناکاو هاواری کرد: ((شه وه چییه؟)).

خه لکه که چاریان لیوو باوهشی کرده وه. بۆ (ژنه که) ی نیگای کزی و لاوازی یان تیدا دیتسه وه. له خۆشیدا ژنان و پیاوان یه کتریان ماچکرد و هه موویان دهستیان کرد به هه لپه رکی و هه لختنه وه له خۆشیدا.

کاتیئک که ماوهیه که به مه وه رایان بوارد، شه مجا ژنه جوانکیله کهیان خسته سهر کورسییه که و هه لیان گرته سهر شانیان. بویه وهک شاژنیکی نازاد یخواز هه لیان نا. له داوییدا هه موو خۆیان جیا کرده وه ههر به خۆشی و هورت و هه را له وان دوور کهوتنه وه و ههر یه کهو بۆ شوینی خۆی گه راپه وه.

لویس گه شابۆوه. ههر دووکیان بۆ ماوهیه کی دریتۆ ههر سهیری یه کتریان ده کرد. داپنی له توئی دل وتی: ((لویس، شهی هینی خۆم! خۆ رزگاریمان بو!)). ((خۆشهویسته کهم، داپنی! ده با شوکری خودا بکهین که توئی له ناو شه هه موو خهتهریاته دا هینايه دهره وه)).

ههر دووکیان سهریان به رزۆ کرد و شوکری خویان کرد. لویسی بچکۆله به دهستی خاتوو پرووس هه لگه را بۆ شه وهی ماچکریت. باوهشی کرد به ملی باوکیدا و شهی هیشت پروات.

پاشان، بیدهنگ ههر دووکیان خۆشحال و سهر به رز، دکتۆر مانیت به هاواریی مستر لۆری که دوا به دوا ده هات. به گهرمی پیروزیان له داپنی کرد. داپنی به لویسی وت: ((ئیستا، ههی خۆشهویستم ده بی سوپاس و پیزانینی باوکت بکهین نهک شه و پیاوهی که له فه ره نسادا ده سه لاتیشی هه بوو به لام هیچی نه کرد)).

لویس سهری نا به سنگی باوکییه وه بی شه وهی هیچی پی بللی. وهک شه کاتهی که ماوهیه کی زۆر زۆر له مه و پیئش سهری دهنه به سینه و مه مکی باوکییه وه له پاریس.

وتی: ((خۆشهویستم، تو نابی لاواز بکریت. قهت نه ترسیت پیم نه وتیت ههر شه بی نازادی بکهیم؟ باشه شهوا نازادم کرد)).

باوکی، دهستی هینا به قزیدا و وتی: «کچم. خو شه ریستم له سه رخو به!»
«دهنگی پینه کی زله له گویمدا زرنگایه وه، له سه ر پلیکانه کان دهات»
«کچم، پلیکانه کان ته و او بیده ننگ»
هه ر که باوکی نه وه ی گوت، ته قه یه ک ده رگاکه ی هه ژاند.

دکتور چرا قوتوله یه کی هه لگرت و رویشته ده رگاکه بکاته وه. لویس هه ر هیشتا له ترساندا ده لهرزی. له ده ره وه چوار پیوای زه به لاهی ته پله سووری دیت که به شمشیر و نیزه چه کدار بوون.

هه ر که ده هاتنه ژووره وه یه که م که سیان وتی: «هاوشاری ئیفرمۆند، ناسراو به دارپی»
دارپی وه لایمی دایه وه: «کی نه وی ده ویت؟»

«من نه وم ده وی ئیمه نه ومان ده وی. ده تناسم. ئیفرمۆند من نه مرۆ تۆم له دادگاکه دا دیتوه. تۆ هه ر ئیستاش هه ر زیندانییه کی کۆماره که یته»
هه ر چواریان ده وریان گرت. له م کاته دا خو ی و ژنه که ی و مناله که ی باوه شیان کردبوو به یه کدا.

«پیم بلین، من بوچی ئیستاش هه ر زیندانییم؟»
«هه ر نه وه نده به سه که له گه ل ئیمه دا بگه رپیتسه وه. به یانی خو ت تیده گه یته. به یانیش دادگایی ده کرپیتسه وه»
دکتور مانیته وه ک به رد وشک بوو. هه ر وه ک په یکه رتیک چراکه ی گرتبوو به ده ستیه وه راوه ستابوو. پاش نه م چه ند قسه چراکه ی دانایه زه وی و رووی کرده قسه که ره که.

دکتور وتی: «تۆ ده زانی من کیم؟»
«به لئ، ده زانم دکتوری هاوشاری»
«تۆ له داویدا وه لایمی پرسیاره کانی نه وم پی ده ده یته وه؟ نه مه چۆن سه ری هه لداوه؟»
به لاسارییه که وه یه که م پیو وتی: «دکتوری هاوشاری، نه وه له لایه ن خه لگانی

باره گای شه قامی نانتۆینه تاوانبار کراوه. نه م هاوشارییه»
«ئیمه له شه قامی نانتۆینه وه هاتوه»
دووه م که س ته قه ی لیدا «نه وه له لایه ن شه قامی نانتۆینه وه تاوانبار»
دکتور پرسیری کرد: «له پینی چی؟»
پیوای یه که م وتی: «دکتوری هاوشاری، زیاتر پرسیار مه که ئیفرمۆند ئیمه زۆر به په له یه ن»
دکتور داوای کرد: «تۆزی بوه ستن. نه کری پیم بلین کی تاوانی داوه ته پالی»
«نه مه پیوانه ی ره واله. به لام - قه ینا - نه وه له لایه ن ژن و پیوایی هاوشاری به ناوی دیفارجه وه تاوانباره. هه روه ها یه کیکی دیکه ش»
«نه وی دیکه ش کییه؟»
نه وه پیساره که له شه قامی نانتۆینه وه هاتبوو وتی: «به یانی وه لایمه که ی ده گرتیه وه»

خاتوو پرووس براکەى خۆى دەدۆزیتەوه

خاتوو پرووس بى ئەوهى ئاگای لەوه بىت كە لە مائەوه چى روو دەدات بەناو شەقامىكى تەسك و تروسكدا بەرپتۆه بوو. ئەو ھەر بىرى لەوه دەكردهوه كە دەبوا بىكرپى و بىيا بۆ مائەوه. مستر كرانچيريش شان بەشانى ئەو ھەر دەرۆيشت، كە سەوئەتەكەى بۆ ھەلگرتبوو.

لەكاتىكدا كە بە ناو شەقامەكەدا تىدەپەرپىن سەبرى ھەر دووكانىكيان دەكرد. بەلام خۆ ئاگاداريش بوون لەوهى كە خۆيان لە ھەر كۆمەلنىكى خەلك بيارين.

خاتوو پرووس ھەندى شتى خواردەمەنى و بازى رۆنى بۆ چراوكە كە كرى. پاشان بىرى كەوتەوه كەئەبى ھەندى خواردنەوھش (شەراب) بكرپت. سەرى كە بە ھەندى لە شەرابفرووشەكاندا بەلام لە بەر ئەوهى كە قەرەبالغ بوون و خەلكى زۆرى تىدا بوون نەدەچوو مائەوه. لەكۆتايىدا دوكانىكى پەيدا كەرد كە ھىمىنتر بوو، تەنھا چەند مشتەرىبەكى تىدا بوون. بۆيە لىرەدا چوو ژورەوه.

چەن كەسىكى تىدا بوو كە زۆربەيان چەكدار بوون. ھەندىكيان خەرىكى يارى كارت(پاستۆر) بوون. يەكىكيان خەرىكى خويندەنەوى رۆژنامە بوو بەدەنگى بەرز كە ئەوانى تىش گوپيان لىگرتبوو. يەك دوو كەسى دىكەش لە سەر كورسىبەكانى خۆيان خەويان لىكەوتبوو.

خاتوو پرووس و جىرى خۆيان نزيك كردهوه و پرسىاريان كەرد بۆكرپنى ئەو شەرابەى كە دەيانويست.

كە خەرىك بوون شەرابەكەيان بۆ دەكىشان، پىاوئىك خۆى لەوانى تر جيا كردهوه و لە سووچىكەوه ھەستايە سەرپى كە پرواتە دەرەوه. لە چوونە دەرەویدا. لەگەل خاتوو پرووس رووبەرۆ بوو، زۆر چاوى لى زەق نەكردبوو، كە خاتوو پرووس ھاوارىكرد.

ھەر كەسە و بۆ خۆى ئاوپى دابەوه كە داخوا چى قەماوه. ئەوان تەنھا ژن و پىاوئىكيان دىت كە لە يەك زەق ببوونەوه: پىاوهكە رىك لە فەرەنسى ئەچوو. ژنەكەش بىشك كە ئىنگلتەراپى بوو.

خاتوو پرووس ھاوارى كەرد: «ئۆف، سولۆمۆن. سولۆمۆنى خۆشەويستىم. پاش ئەو ھەموو سالانەى كە چاوم بە چاوت نەكەوتو، ئەو منم تۆم دۆزبووئەوه؟».

پىاوهكە بە توورەپى و بە ترس و لەرزەوتى: «بانگم لى مەكە سولۆمۆن، تۆئەتەوى من بە كوشتن بەدەيت؟».

خاتوو پرووس ھاوارى كەرد: «برا گيان، برا گيان! چۆن ئەتوانىت داوايەكى ئاوا زالمانەم لىبەكەيت؟».

سولۆمۆن وتى: «دەى كەواتە دەمى خۆت بگرە، ئەگەر ئەتەويت لەگەل من بدويت وەرە دەرەوه با قسەت لەگەل بكەم. پارەى شەرابەكەت بەدە و وەرە دەرەوه. ئەو پىاوه كىيە؟».

خاتوو پرووس، سەرىكى بە پەژارەوه بۆ برا بى رەحمەكەى راوھشانە و وتى: «مستر كرانچير».

سولۆمۆن وتى: «رىگەم بەدە با بىمە دەرەوه. تۆ بلىنى وا بىر بكاتەوه كە من رۆخىكم؟».

مستر كرانچير وەك رۆحىانەتئىكى دىتتەوه ھەر سەبرى بەژن و بالاي دەكرد. ئەوندەش بە لايەوه سەبر بوو كە ھەر چاوى لى نەدەبەست. سەرەراى ئەوھش ھىچى نەدەگوت. ھەر كەوتە دواى خاتوو پرووس و ھاتە دەرەوه لەدوكان.

لەھەمان كاتدا كە دەھاتنەدەرەوه. مستر سولۆمۆن لاي كردهوه بە لاي خەلكەكەدا و پىوت بە زمانى فەرەنسى كە ھەر يەكە و خەرىكى ئىشى خۆى بىت و برواتەوه سەر شوپنى پىشوى خۆى.

سولۆمۆن لەسوچىكى تارىكى شەقامەكەدا راوھستا و وتى: «ئىستا چىت دەويت؟».

پرووس ھەژار وتى: «تۆ چەندە بەبى بەزەبىانە لەگەل من دەدويت؟».

سولۆمۆن سەرى داخست و ماچىكى بچكۆلەى داپە.

«ئىتەر! ئىستا لە خۆت رازىت؟».

خاتوو پرووس سەرىكى بۆ لەقاند و لە دلەو بە بىدەنگ گىيا.

براكەى وتى: «ئەگەر واى بۆ دەچى كە من سەرم سوپ بىئى، وا نىبە، من دەمزانى كەتۆ لىرەيت. ئەمە ئەركى منە كە بزاتم ئەو لاوەكىانە لىرە چ دەكەن. ئەگەر ناتەوئى ژيانى من بىجەيتە مەترسىيەو. تا ئەو جىگەى كە بۆت دەكرى بە خىرايى مىلى رىنگە بگرە و پرۆ. با منىش پرۆم بە لاى كارى خۆمەو. چۆن من ئىشم ەهە. من باوەرپىيكرام.»

خاتوو پرووس وتى: «تەنھا يەك وشەى دلئىاكەرەو دەم پىي بلى.»

كرانچىر وتى: «يەك تاو راوەستە! جارئ مەرۆ. ئەمەوئ ەستى خۆتت لى پىرسم. ناوت جۆن سولۆمۆنە يا سولۆمۆن جۆن؟».

سولۆمۆن بە نارەزايىيەكى گەورەو لە لاى كردەو بەلايەو.

كرانچىر وتى: «وەرە! بلى جۆن سولۆمۆن يا سولۆمۆن جۆن؟ ئەو بانگى كردى سولۆمۆن. دەپى بزانى. دلئىايەت كە خوشكى تۆيە. منىش دەزاتم تۆ چۆنيت. ەەر ئەوەى كە لە پىشەو دىت؟ ئەى دەربارەى ناوى پرووسەو چى؟ كە لە ئىنگلتەرادا ناوى تۆ نەبو.»

«مەبەستت چىيە؟»

«دەزاتم ناوت پرووس نىبە. ناتوالم و بىرى بەئىنمەو كە خۆتت ناو نابوو چى؟ ەروەها ئەو ھاووپىكەشت كە ناوپىكى كورتكراوئى ەبوو. ئىستا تۆ لەو كاتەدا خۆت ناو نابوو چى؟»

دەنگىكى مەر وەلامى داىەو «بارساد!».

جىرى وتى: «ئەوئە! بارساد!».

سايدنى كارتۆن بە پىئو ەستابوو ەەر دوو دەستى لە پشت ملىەو گىدابوو. بىدەنگ و دل پەشىئو بوو. لەو كاتەدا وتى: «بەلى، بارساد.»

سايدنى وتى: «پرووس خوشكى خۆشەويستەم، زویر مەبە. دوپىنى ئىئوارە روپىشتمە ئىدارەكەى مستر لۆرى. ئىمە پىارماندا كە چىتر من خۆم بە بنەمالە نىشانەدەم تا وەزە باشتر بىت. يان تا ئەو كاتەى كە بايەخم پىبدرىت. ئىستاش ەاتووم لەگەل براكەتدا

ەندئوت و وئىز بكم. واش دەزاتم براكەت ئىش و كارى باشتر بىت. ەيوادارىشم لە بەر خاترى تۆش بىت جاسوسى پۆلىس نەبوئىت.»

جاسوس، ئەوەى كە رەنگى پەرىبوو، بە رۆحى تۆقيو لە لاى كردەو: «چۆن جورئەت ئەكەن شتى وا ئەلئىن؟»

سايدنى وتى: «پىت دەلىم، من تۆم دىت كە لە ەمالخانەكە سەعاتىك يان شتى زىاتر ەاتىتە دەرەو. روالئەتىكت بوو كە ئىستاش ەەر بىرم دەكەوئتەو. من ەەر روالئەتىك لە بىر دەمىنى. من پىم سەير بوو چۆن لە زىنداندا ەاتىتە دەرەو. من بىرم دەكەوئتەو كە تۆش پىئەندىت بە قوربەسەرىەكانى رابوردووى مستر دارنىەو ەبوو لە لەندەن. بۆيە كەوتە دوات، ەەر بەم بۆنەشەو بە دواتەو بووم تا چوويتە نىئو دوكانە شەرابفروئەكەو. لەپالتاندا دانىشتم و گويم لە ەموو داستانەكانتان گرت، ەروەها ئەوانەش كە لەبارەى تۆو دەگوترا. ەەر لەو رىگەو بۆم دەرەوت كە شىئەى سروشتى دامەرزاندنەكەى تۆ چۆن. بۆيە ەيدى ەيدى ەلئىستەم وەرگرت، مستر بارساد.»

«كام ەلئىست؟»

«لەوانەيە ئازار دراىت، لەوانەيە دوان لەو بارەو لەم سەر شەقامەدا زۆر خەتەرنەك

بىت. دەپى تكات لىبكم چەند دەقەيەك برۆين بۆ بارەگاەى مستر لۆرى؟»

«ئەى ئەگەر نەيەم چى؟»

«وا دەزاتم باشتر بىت. ئەگەر نەشىت، ئەوا خۆت دەخەملى.»

جاسوسەكە بەخۆگرژگردنەو روى كردە خوشكەكەى و گوتى: «ئەمانە ەمووى خەتاي غەلئەكانى تۆ بو.»

سايدنى وتى: «نەك ەەر ەمووى بەلكو ەلوئىستى رىزدارانەى من بەرانبەر بە خوشكەكەتە كە من ەاندەدات ناوا لەگەلئە رەفتار بكم. ئىستا دىت؟»

«گوئ دەگرم لەوەى كە دەتانهوئ بلىن. بەلى دىم.»

«دەى پىشنيار دەكەم خوشكەكەت بەرىن بۆ شوئىنەكەى خۆى لەو شەقامەى كە تىدا دەئى. ماوەم پىبىدە با قۆل كەم بە قۆلتا خاتوو پرووس. پارىس بۆ ئەو كەسانەى كە تىدا نەبوون شوئىنىكى خراپە. كەس لاىەنگرىت ناكات و ەەر بەو بۆنەشەو كە جىرى شتىك لە

بارەى مستر بارسادەو دەزانى، ھەرەھا ئەوئىش دەعوەت دەكەم بۆ ئەوئ تۆش نامادەيت؟ كەواتە وەرە)).

لەكاتىكدا كە بەرەو پېشتەر ھەنگاويان دەنا، خاتوو پرووس سەيرى روالەتى كارتۆنى كرد و داواى لىكرد نابى ھىچ نازارىك بەبراكەى بگەيەنى. ئەو (خاتوو پرووس) بۆى دەرکەوت كە ئەوئىش نىگايەكى ديارىكراوى ھەبىت. بۆيە ئەگەر بىھويت بىرپارىكى مەزن بدات بىگومان نىيازەكەى ئەو دەگۆرپىت. ئەويان (خاتوو پرووس) ھاوپرەتى كرد ھەتا سەر سوچى شەقامەكەى خۆيان و پاشان بەرەو دەفتەرەكەى مستر لۆرى رىئويىنى كرا. كە ئەمەش چەند دەقەيەكى خاياند.

جان بارساد (ئەو كەسەى كە ناوى سولۆمۆن پرووس بوو) شان بەشانى ھەنگاوى دەنا. مستر لۆرى ھەر ئەو كاتە نانى ئىوارەى خواردبوو لە پال نرەكى زۆپاكەدا دانىشتىبوو. سەيرى بلىسەى ناگرەكەى دەكرد و يادى رابوردوى دەكردەو. لەوكاتەدا كە ئەوان ھاتنە ژوورەو لەى كرد بە لايانەو بۆيە بە دىتنى ئەو لاو كىيە(غەربىيە) سەرى سوپما. سايدنى وتى: (گەرەم، براكەى خاتوو پرووسە خۆى ناو ناوە مستر بارساد)). ئەو پىاوه ماقولە پىرە دووپاتى كردهو: (بارساد؟ بارساد؟ وا دەزاتم ئەوناو و ئەو وئىنەم دىتتە)).

سايدنى بە كزىكەوە وتى: (پىم وتىت ناو وئىنەى تۆ زۆر بەناسانى وەبىر دىتتەو. مستر بارساد! تكايە دانىشە)).

كاتىك كە سەندەلپىيەكەى بۆ خۆى دانا، بەم كارەى يارمەتى مستر لۆرى دا كە بىرى كەوئتەو بەلى: (بارساد شايتىك بوو لە دادگايەكەى لەندەندا)).

مستر لۆرى بە خىرايى بىرىكەوتەو. بۆيە چارى تىپرى بە نىگايەكى قوللى ناخەزانەو سەيرى ئەو تازە ھاتووە كرد.

سايدنى وتى: (ئەمە خوشكەكەى خۆى كە ماوئىيەكى زۆرە لىنى ونبووە. ناسىيەو. ئەوئىش ھەر بە ھۆى خۆشەويستى و ھەستى براپەتتەو بوو. و ئەوئىش ئەو پەيوەندىيەى دان پىيانا. من دوو ھەوائى ناخۆشم پىبوو. دارنىش دىسان دەستگىر كراوئتەو)).

(چى دەلئى؟ خۆم ھەر دوو سەعات لەمەوئىش ئەوم بە سەرمەستى و ساغ و

سەلامەت لە مائەوە جىمەپشتووە بەھىواش بووم پىرمەوہ بۆ لای ئەو)).

((ئەو جارىكى تر گىراوئتەو. مستر بارساد كەى گىراوئتەو؟)).

((ماوئىيەكى كورت لەمەو پىش)).

((بىگومان كە ھىچ كەس لە مستر بارساد باشتەر نازانى. خۆم گوئىم لىبوو لەناو

مەپخانەكەدا نامازى بۆ كرد. ئەو دارنى ديوە كە دەبرا بۆ ھەمالخانەكە)).

مستر لۆرى تا ئىستاش ھەر بىدەنگ و پەشپو بوو.

سايدنى وتى: ((ئىستاش، مستر بارساد ھىوادارم كە ناو و رىزى دكتور مانىت

سەينى لەئەمرۆ كەلك ھىنەرتر بىت لە دادگايەكەى بەيانىدا)).

((ھىوادارم وايت)).

((بەلام، لەم كاتەدا شتەكان لەوانەيە جياواز بن. لىرەدا سەرخىك ھەيە ئەوئىش ئەوئىيە

كە لەوانەيە دكتور ئەم جارەيان نەتوانى لە ئەو بەند كراو پىشتىوانى بكات)).

مستر لۆرى وتى: ((لەوانەيە ئەو نەيزانىيەت كە دەستىكى تاوان ھا بە دوايەو)).

((بەلام، ئەمەش سەرخىكى خراپە. لەكۆتايىدا ئەمە ھەلئىكى زۆرپ مەترسىيە،

ھەرەھا لەوانەيە بىتە يارىكردنىكى پى مەترسى. با مەجال بدەين بە دكتور يارىيەكى

خۆى دەستپىبكات و منىش بۆ خۆم خەرىك دەم. گيانى ھىچ پىاوئىك بە قەد ئەو بايەخى

نىيە. ئەمەز كەسىك نەبوو ھەلئىكى بىباتەو بۆ ماڤ و پاشان بىگەرپىنئىتەو بۆ

زىندان و سەينى بۆ ژىر گالىوتىنە. ئىستاش ئەگەر ئەو نەگبەتتەيە روويدا، پىويستەم

بەيارمەتى دۆستىك دەبى لەھەمالخانەدا ئەو شۆئىنەى كە دارنى ئەبى تىدا دادگايى

بكرتتەو. بۆيە ئەبى لە دەسەلاتى مستر بارساد كەلك وەرگرم. ئەمەش وەك يارىيەكى

كارت (پاستور) وايە لە نىزان من و مستر بارساددا كە ئەگەر من يارىيەكە بىمەوہ ئەوا

ئەبى لە يارمەتى ئەو كەلك وەرگرم)).

جاسوسەكەش وتى: ((تۆ پىويستىت بە يارىيەكى زۆر باش ھەيە بۆ بردنەوئى ئەو

يارى كارتە!)).

((من كارتەكانى خۆمت پى نىشاندەدەم مستر لۆرى، تۆ بە لاوازى من دەزانى شەللا

ھەندى كونيكت پى بدامايە)).

ئەوھش خراپە بەردەمى، پەرداخىكى لى خواردەوھ و لە سەرخۇ قاپەكەى خستە ئەولادە. پاشان درېژەى پېدا، ھەر وەك ئەوھى كە خەرىكى يارى كارت بېت و لە سەرخۇ سەيرى كارتەكان بىكات درېژەى بەقسەكانى دەدا. كە وتى: «مستەر بارساد. تۆ جاسوسى پۆلىسى، بەرپۆدەبەرى يەككە لە كۆمىتەكانى كۆمارىيەكانىت. بەرپۆدەبەرىكى نەپىت - بەلام تۆ لە ناوېكى درۆيى (نازانو) كەلك وەردەگريت كە ئەمەش كارتىكى زۆر باشە بۆ من زۆر بە كەلكە. مستەر بارساد كەئىستا لە خزمەتى حكومەتى كۆمىتى خوازەكانى فەرەنسادیە، لەوھ پېش ھەر ئەو شەخسە نۆكەرى حكومەتى ئىنگلتەرا بوو. كەئەمەش ھەر كارتىكى بە كەلكە بۆ من. بۆ چى؟ لە بەر ئەوھ كەزۆرىەى كەس، وا بېر دەكەنەوھ كە ئەو نۆكەرايەتتېبە ئىستاش ھەر بەردەوامە بۆ حكومەتى ئىنگلتەرا، و ئىستاش ھەر جاسوسى كەواتە ئەوھ دوژمىنىكە لەناو دلى فەرەنسادا. ئەمە كارتىكە كە ناتۆپىن. بەلى مستەر بارساد يارىيە كارتەكەى من ئەمەيە».

بارساد وتى: «باشە پېشنىبارى ئەو يارىيە لاي تۆ چۆنە؟».

«يەكەم جار چاكتىن كارتەم دەخەمە يارىيەكەوھ. بە نىكىتەن كۆمىتەى كۆمىتى دەلېم مستەر بارساد دژ بە گۆمارە. دوژمىنىكى فەرەنسايە. سەيرىكى كارتەكانت بىكە مستەر بارساد، بزانه چىت ھەيە. ھىچ پەلە مەكە».

قاپەكەى كىشايە بەرەوھ بۆ خۆى و پەرداخىكى پىر كىرد و ناي بە سەرەوھ ھەلى قوراند.

«بەباشى ئاگات لە كارتەكانت بېت. مستەر بارسادكاتى بۆ راگرە!».

جاسوسەكە سەيرى كارتەكانى خۆى كىرد. لە راستىدا كارتىكى بى ھىزى بە دەستەوھ بوو. لېرەدا چەند كارتىكى خراب ھەبوون كە سايدنى كارتۆن ھەر ئاگاي لېنەبوو. بارساد لەئىنگلتەرادا لەكار دەرکرايوو لە بەر ئەوھى جاسوسىكى درۆزن و ناموھەقى پۆلىس بوو. ئەو ھەولەن ھات بۆ فەرەنسا بۆ ئەنجامدانى ئەو كارە سەر شۆرىە لەوھ. ئەم جارەشيان بۆ حكومەتى فەرەنسا. لە سەرەتادا ئەو ھەر جاسوسىكى ھاوولاتى خۆى بوو لە فەرەنسا. پاشان بوو بە جاسوسىكى فەرەنسى. بۆيە حكومەتى پاشايەتى فەرەنسا وەك جاسوسىكى تايبەت لە شەقامى ئانتۆينەدا دايمەزاند. بەتايبەت بۆ دىفارجەكان.

حكومەتى پاشايەتى زانىبارى تەواوى لە بارەى دكتور مانىتەوھ دابوو بە بارساد كە بەم بۆنەوھ لەگەل دىفارجەكاندا دانوستان بىكات. ئەو ھەولېدا كە ئەوھ بىكات بەلام ھەولەكان تېشكا. ئەو بېرى كەوتەوھ كە لەو كاتەدا كە ئەو قسەى دەكرد ژنەكە خەرىكى دروومان بوو چۆن دەلەرزى. ئەو لەو كاتەوھ كە ھەندى زانىبارى بە دژايەتى ھەندى كەس پىنداوھ ئەويش ژنەكەى لە نىو لىستەكەيدا ھەلدوورين. بەم زووانە زۆرەيان نىراون بۆ ژىر گالىوتىنە. دەيزانى كە ئەو جاسوسە ھەندى دوژمنى ھەيە و بەساغى دەرناچى: بۆيە دەيزانى لەم ئاكامەدا گومانى تەواوى لە سەرە و ناتوانى كۆتايى بەژيانى ئەو پىساوھ بەيىنى. لېرەدا ھىچ كارىكى بۆ نەمايەوھ بەلكو كارەكەش لە دەست دەرچوو.

سايدنى بە ھىمنى وتى: «ئەلېى كارتەكەى خۆتت خۆش ناو؟».

مستەر بارساد لاي كىردەوھ بەلای مستەر (لۆرى) دا. «داوات لىدەكەم بەرگرى لىبەكە با ئەوھندە نەلى. من قەبوولى دەكەم كە من جاسوسم و ئەم كارەش وەك ئىشكى سەرشورانە وايە. بەلام دەى خۆ ئەبى ھەر يەككە بىكات. بە دلئايەتەوھ پىساوچاكيك نايەت وەك جاسوسىكى خويىرى خۆى بىوژىنەتەوھ».

«مستەر بارساد. ئىستا ئەتوانم لە يارمەتى كەلك وەربگرم؟ يان دەبى بۆم بۆنىكىتەن كۆمىتەى كۆمىتى خوازەكان؟» سەعاتەكەى ھەلگرت. «تۆ ھەر چەند دەقەيەك مساوھت ھەيە بىبار بەدى».

«بەلام گەرەم، بە دلئايەتەوھ، رىزى تايبەتى ئىوھ بۆ خوشكەكەى من كە بەرگرى لە ئىوھ كىردوھ لە ...».

«باشتەن رىگەيەك كە من دەتوانم رىزى خۆم بە خوشكەكەى تۆى نىشانىدەم ئەوھيە كە لە دەستى براكەى رىزگارى بىكەم».

«يانى تۆ وا بېر دەكەيتەوھ؟».

«بەلى من دلئايەتەم بەوھ».

جاسوسەكە بىدەنگ مايەوھ. ھەموو وریەكى بە خۆى رۆبى بوو. بە تەواوى كەوتە ناو لالاندنەوھ لەوان.

سايدنى وتى: «بەراستى. من وابزاتم كارتىكى تىشم ماوھ. ئەو پىساوھكەى تر كە تۆ

قسهت له گهل ده کرد له مه بخانه كهدا، جاسووسيتكى تره. وا ده زانم شه ویش دهناسمه وه. كى بوو؟))

بارساد وهلامى دايه وه: ((پياويكى فهره نسی بوو. زور موهيم نه بوو)).

سایدنى وتى: ((له وانیه، من ئیستاش هه وینهی دهناسمه وه، فهره نسی قسهی ده کرد. به لام وهك خارجیهك. دلنیاك كه پیشتر دیومه)).

جاسوسه كه وتى: ((شتى وا نییه)).

سایدنى قیراندی به سه ریا و به دهستی میزه كهی دایه بهر مشت. ((من دیومه ته وه. كلای! نیمه نهو پیاوه مان به چاوی خومان دیت لای بیلی پیردا)).

جاسوسه كه وتى: ((نه، نیوه به هه له دا چوون. كلای له له ندهندا مرد و نیژرا)).

لیردها مستر کرانچیر هه ستایه سه ر پیر و چهند ههنگاویك به ره و پیش چوو.

وتى: ((من هه ندی شت له باره ی نه وه ده زانم. من ده زانم كه نهو نه نیژرا وه نهو پرسه و سه رخوشیه راست نه بوو. خو هیچ تهرمیك نه نیژرایه ناو گوره كه وه. تابووته كه ی پری بوو له بهر ددا. نهو پرسه درۆینه دروستكرا بو نه وهی هه موو كهس وا بیر بکاته وه كه نهو کردوه نیتر له بهر چاو ون بووه)).

مستر لوری وتى: ((جیری. تو چوون ئیشی وات کرد. پروا پینکراویكى تیلسوونه كان خوی تیکه له بهر کاره خه ترناکه ده کات. نهی چوون تو هه سستکرد كه نهو تابووته پره له بهر ددا؟)).

((ناتوانم پیتان بلیم گهره م، له کوتاییدا پیت ده لیم نهك ئیستا. به لام خو زانیم سهیری رواله تی نهو پیاوانه كه هه دروکیان ده زانن كه من راسته كهی ده لیم. نه بی هه دروکیان بکوژم)).

له راستیدا رووی مستر بارساد زهره بوو ده میشی وشك بوو سه ری سوپ مابوو.

مستر کارتوون وتى: ((من شتیك ده بینم. مستر بارساد هاوړپى پیاویكه وهك خوی. كه نه مه شه رازیكه. پیاویك كه شه مریت و دووباره دیته وه بو ناو دنیا و ده ژى. شه وه ش شتیكى ده گمه نه. له وانیه شه من بتوانم، بلیم، لیردها دوو جاسوس هه ن كه هه دروکیان له زیندان دان. هه دروکیان جاسوسى دهره ون هه دروکیان له زینداندا كرده كهن. هه در دژ

به كوژمان. نه مه شه وا دیاره کارتیکى دیکه شه بیت. مستر بارساد کایه ده كهیت؟)).

بارساد وتى: ((نه، من ته سلیم ده م من قه بو لده كه م كه خه لگی له نندن خو شیان له كلای نه ده هات خو شم هه روه ها بویه باشتر بوو كه هه لیبین. به سه ختی ریگه مان دیته وه. كلای قهت هه لته ده هات نه گهر نهو پرسه و سه رخوشیه درۆینه نه بوایه. به لام بو من وهك رازیك وایه كه داخو نهو پیاوه چوون پیتی زانیبیت)).

جیری وتى: ((وازی لیبینه. من خو م ده زانم نیتر به سه. پرسانه ی داهاتوو كه هینى تو و كلای ده بیت راسته قینه یه و درۆی نییه. كه هیوادارم کوتاییتان پى بینى)).

جاسوسه كه لهو گه رایه وه لای کرد به لای سایدنى کارتوونه وه.

((تو چیت له من ده وى بو ت نه نجامبده م؟ خیرا ده چمه وه بو سه ر کاره كه م هیشتا درهنگ نه بوو - وه بیریش بهی نیته وه. تو نابج زور پرسیارم لیبكهیت. نه گهر داوام لیبكهیت له م مه ترسییه گه ریه دا سه رم تیا به م، بهرگری ده كه م مه جبوورم له دژایه تی تو دا زانیاری بدرکینم. نهو جار له وانیه زور خه ترناك بیت بو من كه موافق بم تاكو به درۆی بخه مه وه. هه موومان له مه ترسیداین. نهی تو چیت ده وى؟)).

زورمان ناویت تو له هه مالخانه دا كرده كهی ده توانی برۆیته ژوره وه؟)).

((پیتده لیم له وى هه له هاتن نامومکینه)).

((چوون باسی هه له هاتن ده كهی؟ تو له هه مالخانه ئیش ده كهی؟)).

((من هه ندی كاریش ده كه م)).

((هه ر كاتیك كه هه لیبژرایت ده چیته شه وى؟)).

((كه هه لیبژرام هه ر ده توانم بچمه ژوره وه بیتمه دهره وه)).

کارتوون جامیكى تری پر له شه راب کرد، له خواردنه وه پیدا رای خوی گوری. به سانایی رشتیه سه ر ناوته ختی فهرشه كه.

((نیستاش مستر بارساد وه ره له گه لمدا بچینه هۆده ی تر و ریگه بده با ناخرین قسه مان بکه ین)).

سایدنى كارتۇن پىلانەكەى خۇى دەگىرى

كاتىك بارساد و كارتۇن پىكەوۋە چۈنە ناو ھۆدەكەوۋە. مستر لۇرى بە گومان و بى بېرۇايىوۋە سەبىرى جىرى كرد.

وتى: ((جىرى، وەرە بۇ ئىرە)).

مستر كرانچىر ھاتە پىشترەوۋە كە لە پىش ھاوشانەكەيەوۋە بو.

((چىت دە كرد لە پال ئەو پەيامنىرەدا؟ وا گومان دەكەم جىرى، تۆ لە بەنكە گەورەكەى تىلسۇنەكان كەلكت وەرگرتوۋە بۇ داپۇشىنى كارە ناياسايىەكانت. ئەگەر كر دووتە من لەو نەپنىيە جيا مەكەرەوۋە)).

جىرى وتى: ((گەورەم ھىوادارم تۆ قەت نازارى گىانى ھەزارىكى وەك من نەدەيت. دكتۇرەكان پىويستىيان بە تەرم ھەيە ھەر بۇ موتالەعەى خۇيان. ھەندىكىش ئەبى وەرگرن)).

مستر لۇرى ھاوارى كرد: ((ئە، من لە نىگای تۆ دەلەرزم)).

((گەورەم، ئەوئەندە لەمن گرژ مەبە. پىويستىم بەوۋە نەبوۋە پىتېلېم باشتر وايە لای خۇم بىت. تەنھا بە بۇنەيەكى باشوۋە پىموتوويت)).

مستر لۇرى وتى: ((راستە، زياتر قسە مەكە من ئىستاش ھەر دۆستى تۆم ئەگەر لەداھاتوۋشدا باشترىش بىت)).

لەو كاتەدا سایدنى كارتۇن و جاسوسەكە گەرانەوۋە.

پىشونەكە وتى: ((خوات لەگەل مستر بارساد. كارەكانمان دروستكراون تۆش نايەوېت ئىتر لە من بترسى)).

ھەر ئەوئەندە كە بارساد رۆيشت مستر لۇرى پرسىارىيەكرد كارتۇن چى كر دوۋە.

((زۆر نە بەلام وام دارپشتوۋە ھەر كاتىك پىويست بى چاومان بە دارنى

دەكەوېت لەزىنداندا)).

مستر لۇرى وتى: ((ئەى بە تەنھا يارمەتتىيان نادات)).

((قەت ئەو پرسىارەم نەكرد كە بتوانىت)).

مستر لۇرى لە پال زۇپاكەدا دانىشت. ئەو لەو كاتەدا پىرەپىياۋىك بو. لە ناخەوۋە پىر لە ھاودەردى لەگەل لويىس لەلایەكى دىكەشەوۋە پەرىشانە بۇ ھاوسەرەكەى. بۇيە ئەشكى دەھاتە خۇارەوۋە.

كارتۇن: ((بە لويىسى وت دەربارەى ئەو پىرۇژەوۋە ھىچ مەلئى، لەوانەيە ھەزاران ھۆ و خەيالى لىيدات و ھەركام لەوانەش بن بە كىشەيەكى نوئ. پىموايە ھەر چارم پىى نەكەوئ باشترە. من ھەر كارتىك لە دەستم بىت دەيكەم. بى ئەو شتەش ھىوادارم تۆ بەم زوانە چاوت پىبىكەوېت. لەوانەيە ئەمشەو زۆر دلئارەحەت بىت)).

((ھەر ئىستا دەچم)).

((زۆر پى خۇشخالم لەوۋەى كە تا ئەو رادەيە پىوئەندى بەتۆۋە ھەيە. ئەو روانگەى چۇنە؟)).

((ئەو پەرۇشە و دلئىشى زۆر نارەحەتە، بەلام زۆر جوانىشە)).

كارتۇن ھەناسەيەكى قوولئى ھەلكىشا و وتى: ((ئە!)). پاشان درىژەى دايەوۋە: ((گەورەم، ئەركەكانى تۆش لىرەدا كۇتايى پى ھاتوۋە؟)).

((بەلئى، ئەوۋەى كە لىرەدا پىم بىرئىت ئەنجامداوۋە. ھىوادارم ئەوانى دىكەش بە سەلامەتى تەواو بە جى بىلم. بەلئىنىشم وەرگرتوۋە بۇ رۆيشتن. من ئامادەبووم بۇ رۆيشتن)).

ھەردووكيان بىدەنگ بوون.

كارتۇن وتى: ((گەورەم، تۆ تەمەنىكى درىژت پىويستە پىدا بچىتەوۋە)).

((من ئىستا ھام لە حەقتا و ھەشتەمىن سالى ژيانغا)).

((نايا بە درىژايى تەمەنت بەكەلك بويىت. جىى پروا و متمانە و رىز بويىت؟)).

((ھەر لەوكاتەوۋە كە بووم بە كوپ ھەر سەر قال بووم. بەلام ھەر ژم نەھىناوۋە

وئىستاش ھەر وا تەنھام. كەسبىش بۆم ناگرى)).

ئەو گومانلىق كراۋە ھاۋسەرى كىچەكەى منە. كىيە كە دەلىلى من مېردى كىچەكەم تاۋانبار دەكەم؟).

((ھاۋشارى مانىت، لە سەرخۆبە گوتراگرە بۆ ئەۋەدى لەدواییدا دەلىن. لە ھەمانكاتىشدا بېدەنگ بە)).

ھەر كە دكتور دانىشت ھەرا و ھۆريايەكى خۆشى كرا، كە لىئو ھەرزى پى كەوتبۇو.

لەكاتىچدا دووبارە دادگاگە ھېۋر بوۋە، دىفارچ ھەستايە سەر پى و داستانى چۆنىەتى زىندانىيەكەى مانىت و ئەو كاتەى كە ئازاد بوو گەيشتنە لاي ئەو ھەلىدایەو.

((ھاۋشارى دىفارچ، تۆ لە گرتنەۋەدى زىندانى باستىلدا خزمەتى باشت كەرد؟)).

((ۋاى بۆ دەچم)).

((ھاۋشارى، ئەۋەدى كە لەو رۇژانەدا دەتكرد پىمانبلى)).

دىفارچ سەيرى ژنەكەى دەكرد وتى: ((من دەزام، دەزام كە ئەم زىندانىيە لە ھۆدەيەكى بە ناۋى سەدو و پىنج، بورجى شىمالى راگرا بوو. من ئەۋە لە خۆى فېر بووم. ئەو خۆى جگە بەو ناۋە سەد و پىنج بورجى شىمالى نەدەناسىيەو. كاتىك زىندانى باستىل تىكشكىندرا. بۆ خۆم چوومە ناۋ ھۆدە تەنيا كەسىكەو، كە بە رېئوتىنى نگانىك رۆيشتەم. ھۆدەكەم بە تاقەت تاقىكردەو و جوان گەرام. لە كونى لولە زۆپايە كدا نامەيەكى نووسراوم دۆزىەو. ئەمەش ئەو نووسراۋەيە كە دەست نوسى دكتور مانىتە. كە ئەو نووسراۋەيە دەھىنمە بەردەم سەرۆكى دادگاۋە)).

((جارى با بېخوتىتەو!)).

لە بېدەنگىيەكى تەۋاۋدا نامەكە بەم شىۋەى خوارەو خوتىندرايەو.

- ۲۲ -

بەسەرھاتى دكتور

من، ئەلكساندەر مانىت. لە سالى ۱۷۶۷ دا لەزىندانى باستىل ئەمە دەنوسم. نيازىشم ئەۋەيە كە نووسراۋەكەم لە كونىكى لولە زۆپاكەدا بشارمەۋە بۆيە لەۋانەيە پاش مەرگم كەسىك ئەو نووسراۋەيە بدۆزىتەو. ئىستا ئەحوالەم باشە. من شىت نىم (چونكە دەترسم لەۋانەيە خىرا خۆم ون كەم) يان باۋەر بە خۆم نەكەم. ئەۋەدى كە دەنوسم راستە، ئەمە بەنانوخى ژەنگاۋىيەۋە كە لە برىتى قەلەم بە كارم ھىناۋە و خوتىنى خۆشم تىكەل بە دۆرژەنگى زۆپاكە كروۋە لەبرىتى مەرگەب بە كارم ھىناۋە.

لە سالى ۱۷۵۷ دا لە شەۋىكى مانگەشەۋى تىكەل بە ھەر لەكەنارى روبرارى سايندا پىاسەم دەكرد. گارىيەك دوا بە دواى من ھات. كە لىم نىك بوۋە لە دەلاقەى گارىيەكەۋە پىۋاى مىلى كىشايە دەرەو. دەستورىدا گارىيەكە رادەستىت. بە ناۋى خۆمەۋە بانگىكردم. دوو پىۋاى رەنگ ماقول دەرپىن. ھەر ئەۋەندە تىگەيشتەم كە ھەردوۋىكىان لە يەك دەچوون بالاشيان بە قەد يەك بوون. ھەلس و كەوت و دەنگ و رەنگيان ۋەك يەك بوو.

يەكىكىيان وتى: ((تۆيت دكتور مانىت؟)).

ۋەلام دايەۋە: ((بەلى ئاغا خۆم)).

وتيان: ((ئىمە لە مالتان بووين. وتان داخۋا لەكوى دەتوانىن تۆ بدۆزىنەۋە. تىكايە ۋەرە سواری گارىيەكە بە)).

منىش ۋەلام دايەۋە: ((من ۋەك رەۋالى خۆم دەرپارەى شىۋەى سروسشى بانگكردنەكەى خۆم دەرپىس. ھەررەھا ناۋى ئەو كەسەى كە پىۋىستى بە يارمەتى من ھەيە)).

وتيان: ((ئىمە لە بنەمالەيەكى باشىن و دەرپارەى شىۋەى سروسشى بانگكردنەكەش بۆخۆت.

دەيىنىت)). ھەر يەكە و لەلایەكەۋە ۋەستابوون منىش بە گۆيم كردن.

گارىيەكە لە دەرگى باكوورەۋە رۆيشتە دەرەۋە، دەرەى دوو مالىنىك بەۋلاترەۋە رىگە ئەسلىيەكەى بەجىپىشت تا گەيشتە تەنيا مالىنىك. گۆيم لەدەنگى ھاۋار و گرىانىك بوو لە

هۆدەدی سەرەوه بوو. منیش برام بۆ ئەوئ. ئافرهتییکی جوانی لیبوو که گەرمایه کی زۆر جهستهی داگرتبوو. له بینینی ئەودا سەرم سووما و گێژم خوارد. زۆر جوان و دلرپین و به تهمه نیش لار بوو. قژی قرتابوو، به پەرۆیه کی پەشمینه هەر دوو بالیان به جهستهیهوه جهرا نذبوو. به سووچییکی کراسه که یهوه پیتی ((E)) نوسرابوو. چاوه کانی وهك چاوی هەر دیلهیی لی هاتبوو و کۆتایی به گریانه که یه هینا. ((هاوسه ره کهم رۆ، باو کم رۆ، برا کهم!)). دیسان دهستی کرد به ژماره ((یهك دوو و سی و هتد...)). تا زیاتر له دوانزده. پاشان وا دیار بوو گوئی دهگرت. له دوایدا دیسان دهستی پیکردهوه و زیاتر و زیاتر دهی ژمارد.

پرسیارم کرد: ((له که یهوه. ئاوی به سەر هاتوه؟)).

برا گه ورکه ی وتی: ((له دوینی شهو لهم کاتانهوه)).

هەندێ دەوا و دەروا ئه دا به کچه که بۆ ئەوهی که بینیمه سه رجی بۆ خهوتن و له پالیا دانیشم بۆ چاودیری ته نسیری ده زمانه کهم. پاش نزیکه ی نیو سه عاتیك هیورتر بووه وه. پاشان برا گه وره که ی وتی: ((یه کیکی تریش هیه)). چراو کیکی هه لگرت و رینوینی کردم بۆ هۆده که ی تر که شوینی داری سووته مه نی و ئالف و شتی تر بوو. تۆزی له خوارتر چهند نه سپییکی لیبوو.

کورپکی له ته مه نی هه قده سالی دا لهوئ به سەر زهویه که وه را کیشرابوو. دهستی راستی به سەر مه مکیدا دا که وتبوو. چاوی ده رتۆقی بوو، یه که به جار که دیم وامزانی خه ریکه ده مرئ. کاتیك که ریکه ی پیدام دهستی لا بدهم دیتم برینه که ی جیگه ی شمشیره که نزیکه ی بیست و چوار سه عات له وه پیش لیدراوه.

پرسیارم کرد: ((چۆن ئەمه ئیت روویداوه؟)).

هیچ مه خابن و په شیویه که له ده نگیدا نه بوو: ((تهو هەر ئیستاش تا که میرلاوی ئاوا ییه. جهختی کرد له برا کهم، شمشیری بۆ بکیشی)).

چاوی ته رمه که گه را به لای مندا. پرسیا ریکرد: ((دکتۆر. تهو کچه... تهوت چاوی پیکه وتوه؟)).

((به ئی چاوم پین کهوت)).

((تهوه خوشکه که ی منه که هزی له پیاویکی گه نجی ئاوا یی ده کرد. لهو کاته دا پیاوه که نه خۆش بوو که خوشکه که ی من شووی پیکرد. تهبا تهو هەر ناگای لهو بووا یه و به لایه وه

بووا یه. پاشان برا جوانتره که ی تهوی دیتبوو - بۆیه هزی لیکردبوو. پیاوه که یان هانده دا به شهو گاران کار بکات به یانیش تا ئیواره هەر عاره به انه یان پین ده کیشا. رۆژێکیان سەر له نیوه رۆ کاتیك که سه عات زهنگی دوانزده ی لیده دا له گه ل هەر چرکه یه کدا هاوار هاوارێکی ده کرد پاشان مرد. ئەوانیش کچه که یان هه لگرت. کاتیکیش که باو کم لهم کاره ساته ئاگادار بوو، مه راقی کرد و مرد. منیش خوشکه بچکۆله کهم هه لگرت و به رهو شوینیکی هیمنتر بردم. پاشان که وتمه دوا ی برا که ی بۆ ئیره. دوینی شهو هه لزانم به ماله که دا و شمشیره کیشم به دهسته وه بوو. ژنه که گوئی له من بوو رای کرده ژووره وه. له دوا ییدا پیاوه که هات من شمشیره کهم ده رهینا نه ویش له بهر گیانی خۆی دهستی دایه شمشیره که ی ته مه ش ناکامه که یه تی. دکتۆر گیان هه لمگره بمه سه ره وه. تهو ها له کوئی؟)).

منیش به رزم کرده وه، له پر تهو هیز و توانایه ی که تیدا ما بوو کردی له خۆی و هه ستایه سه ر پین.

وتی: ((مارکۆس، چارته کهم، ته بی به سه سابی تۆ وینه کاتا بگه م هه تا دوا که سی خیله که ت بۆ ته وه ی ته بی تاوانی تهو کارانه بدهی. تهوا خه تی خوینیت بۆ ته کیشم. هەر وه ها هه ره شه ده به مه سه ر برا که شت. چاره ره شی خیله به د نا وه که ت که ته بی سزا بدریت. وهک نیشانه یه که تهوا خه تی خوینیت بۆ ده کیشم)).

بۆ جاری دووه م دهستی خسته وه ناو برینه که ی سه رسگنی و به ناسمانه وه سه لیبییکی کیشا. پاشان دهستی دا که وت. هەر ته وه نده که رامکیشایه وه هه ستم کرد مردوه.

گه رامه وه بۆ لای کچه جوانه که. تهو هەر دهینا لاند. خۆشم ده مزانی تهوا چهند سه عات تیپه ری کردوه یه کیشی مردوه.

برا گه وره که هات و له نزیك من دانیشت.

وتی: ((دکتۆر، تۆ پیاویکی گه نجی له سه رته دا هاتووی خۆت دروستبکه ییت. باشتر ته وه یه ته وانه ی که لیره دا دیت و گویت لیبوو لای که س باسینه که ییت)).

من وه لأم نه دایه وه.

دوو سه عات پاش تهوه کچه که گیانی ده رچوو. هەر دوو برا که ی له خوار پلیکانه کانه وه دانیشتبوو. برا گه وره که ی کیفییکی پر له ئالتونی له باخه لیا ده ر کیشا و هینای بۆ من.

وتم: ((تکایه بمبورن ده رباری چۆنیه تی روودا وه که یه؟ نه، وه ری ناگرم)).

سهیری به کترین کرد. پشتم تینکردن و بی هیج قسه‌یه کی تر له‌یه که جیا بوونهوه.

سهر له بهیانی رۆژی دواتر کیفیکی پر له نالتون له‌ماله‌که‌ی مندا دانرابوو. منیش بۆ خۆم بریارمدا له‌م په‌یوه‌ندییه‌وه بۆ وه‌زیر نامه‌یه‌که بنووسم. ههر له‌م سهر و به‌نده‌دا پی‌موترا که ئافره‌تیکی گهنج ده‌یه‌وئ چاری به من بکه‌وئت. ههر له‌و ریگه‌وه ئه‌و ئافره‌ته په‌رده‌ی له‌ سهر رووداوه‌که هه‌لمالی می‌رده‌که‌ی ئه‌و کورده‌گه‌نجته‌که‌یان بوو، به‌لام ئه‌و حه‌زی به‌و هاوسه‌ریه نه‌کردبوو. ئه‌و نه‌یده‌زانی که کچه‌که مردوو به‌لام هیوادار بوو به‌ شیه‌یه‌کی شاراره له‌و ریگه‌وه بروات به‌ هانایه‌وه. ئه‌و خوشکه‌ بچکۆله‌ی کچه‌ مردوو‌که‌ی ده‌زانی و هه‌روه‌ها به‌ هیواش بوو بروات به‌ هانایه‌وه. من بۆ هه‌مووی پی‌موت ده‌زاتم وتیشم من ئه‌مزانی خوشکه‌ بچکۆله‌که له‌کوئیه. کاتی که له‌گه‌لی چووم تا دم ده‌رگا که له‌ناو کاریه‌که‌دا کورپکی سی سالانه‌م دیت.

ئافره‌ته‌که وتی: ((له‌ به‌ر رۆله‌که‌م، ئه‌مه‌وئ ههر شتیکی که له‌ ده‌ستمدیت بۆ ئه‌و بنه‌ماله‌ زالمه‌ بیکه‌م. ته‌گه‌ر نه‌یکه‌م ده‌بیته‌ تف و نه‌علته‌ له‌ من. خۆم هه‌سته‌ده‌که‌م له‌وانه‌یه‌ رۆژی که جه‌خت له‌ من بکات بۆ ئه‌وه‌ی تاوانی ئه‌و غه‌له‌تانه‌م لی‌بگریت که ته‌گه‌ر نه‌یکه‌م. من هه‌ندێ زێر و زیوه‌رم هه‌یه. ئه‌بێ له‌ سه‌ره‌مه‌رگیشمدا پی‌بیلیم بیدات به‌و بنه‌ماله‌یه‌ی که ئه‌و باوکیانه توشی غه‌له‌ت بوو)).

منداله‌که‌ی ماچکرد و وتی: «چارلزی بچکۆله، تۆش شه‌راشو ده‌بیت؟»

منداله‌که‌ش به‌ له‌ خۆبردووییه‌وه وه‌لامی دایه‌وه: ((به‌لی)).

ئه‌و ئاماژه‌ی بۆ ناوی می‌رده‌که‌ی کرد. وای ده‌زانی من نه‌یناسم. به‌لام من له‌نامه‌که‌دا هیج گۆرانی‌یکم نه‌کرد. ههر ئه‌و رۆژه‌ خۆم مۆر و ئیمزام کرد و خۆیشم ناردم.

ههر ئه‌و شه‌وه، پیاوی‌یک به‌ جلی ره‌ش خۆی دایب‌چابوو. په‌نجه‌ی نا به‌ زه‌نگه‌که‌دا و داوی چاوپێکه‌وتنی له‌گه‌ل من کرد. کاره‌که‌ره‌ گه‌نجه‌که‌م که‌ناوی ئیرنیست دیفارج بوو ده‌رگا‌که‌ی بۆکرده‌وه. ئه‌ویش که‌وته‌ داوی دیفارج هاته‌ سه‌ره‌وه‌ بۆلای من که له‌گه‌ل ژنه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌مدا دانیشتمبووم.

پیاوه‌که‌ وتی: ((له‌ شه‌قامی ریۆ — هۆنۆره‌ کاره‌ساتیکی به‌ په‌له‌ هه‌یه. گارییه‌که‌م پی‌یه‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ چاوه‌روانه)).

ههر ئه‌وه‌نده‌ هاتمه‌ ده‌ره‌وه‌ تووره‌که‌یه‌کی ره‌شیان کرد به‌ سه‌رما چاویان به‌ په‌رۆیه‌کی ره‌شدا پی‌چام. ههر دوو ده‌ستیان به‌ستم. ههر دوو براکه‌ له‌ تاریکایی شه‌قامه‌که‌وه‌ رۆیشتنه‌ ئه‌و به‌ره‌وه‌.

برا گه‌وره‌که‌ (مارکۆس) ده‌ستیکرد به‌ گیرفانی‌دا و ئه‌و نامه‌ی که من بۆ وه‌زیرم نوسی‌بوو ده‌ره‌په‌نا و به‌ گری چراوکی گارییه‌که‌ ئاگری دا و سووتوو‌ه‌که‌شی هاوت‌شسته‌ ناو ئه‌و قور و چلپاوه‌. هیج قسه‌یه‌که‌ نه‌کرا. پاشان گارییه‌که‌ منی هینا بۆ ئه‌م زیندانه، که بووه‌ به‌ گۆری من.

له‌ هه‌موو ئه‌م سالانه‌دا ئه‌م پیاوانه‌ منیان له‌ هه‌موو هه‌والی‌کی بنه‌ماله‌که‌م و ژنه‌که‌یشم بی به‌ری کردوو. نازاتم ئایا ئه‌و (ژنه‌که‌م) ماوه‌ یان مردوووه‌. هیج ره‌حم و به‌زه‌یی له‌ دلپاندا نییه‌. خواش به‌زه‌یی ناخاته‌دلپانه‌وه‌. مۆرکی خاکی سووریش (سه‌لیب) ههر له‌عنه‌تیان ده‌کات.

منیش ئه‌لکسانده‌ر مانیت، به‌ر له‌عنه‌تی ئه‌و دووبرا که‌وتووم و له‌ ناو ئاخیرین خراپه‌کاریه‌کانی دروستکراوی ده‌ستی ئه‌و کی‌به‌رکی‌یه‌ شه‌یتانیانه‌ی ئه‌وان نوتم بووم.

کاتی که خۆینده‌وه‌ی ئه‌و نامه‌یه‌ ته‌واو بوو ده‌نگی‌کی له‌رۆک له‌ناو خه‌لکه‌که‌دا به‌رز بووه‌وه... — هاواری بۆ خۆین.

پی‌وستی به‌وه‌ نه‌ده‌کرد که ئیستا جیی سه‌رسو‌رمان بی‌ت که بۆچی تا ئیستاش ئه‌و به‌لگه‌نامه‌یه‌ لای دیفارجه‌کانه‌وه‌ ههر وه‌ک نه‌ینییه‌که‌ ماوه‌ته‌وه‌. ئه‌و به‌لگه‌نامه‌یان هه‌لگرت بۆئه‌و کاته‌ی که گه‌وره‌ترین ته‌ئسیری هه‌بوو. لێره‌دا ئیتر پی‌وست به‌وه‌ ناکات جیی سه‌رسو‌رمان بی‌ت که بۆچی بنه‌ماله‌ی ئیفرمۆند له‌ لایه‌ن خه‌لکی شه‌قامی ئانتۆینه‌وه‌ له‌عنه‌ت ده‌کرین و خه‌لک ته‌وه‌نده‌ رق و بی‌زاری خۆیان به‌و بنه‌ماله‌یه‌ ده‌رپۆن.

خاتوو دیفارج که له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ برته‌ و بۆله‌ی ده‌کرد له‌ پال ژنیکی دیکه‌دا به‌ناوی ((قینیگنس)) دانیشتمبوو وتی: ((دکتۆر که ته‌وه‌نده‌ به‌ ده‌وری ئه‌ودا (دارنی) ئه‌پالئوی، ههر له‌ ئه‌وانه، وایه‌؟ به‌ره‌لای که دکتۆر، ده‌ی ته‌گه‌ر ئه‌توانی به‌ره‌لای که)).

ههر کام له‌ هه‌یه‌ته‌ی مونسیفه‌کان قه‌مه‌یان شه‌هات رایان تووره‌یی بوو، ته‌م و ئه‌و ههر هه‌مووی ههر قه‌مه‌ و تووره‌یی بوو.

هه‌موو بریاریندا! ئیفرمۆند، ناسراو به‌دارنی. ئه‌بێ بگه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ زیندان و له‌ ماوه‌ی بیست و چوار سه‌عاتاندا بکوژریت.

مستّر لۆرى به لىنىك دەدات

لويىس ھەر دوو بالى كردهوہ بۆ ميتردهكەى.

((بىھلن با يەك جار لىي كەوم! رى بدهن با ماچىكى كەم! ئۆف، ھاوشارىيانى باش دلتان بۆمان بسوتى!)).

زۆرىيە ئەو ((ھاوشارىيە باشانە)) رۆيشتنە دەرەوہ بەرامبەر بە زىندانىيەكە پىيان نا بەدلى خۆياندا. لەناو ئەواندا يەكىك ديار بوو كە ژوورى دادگاييەكەى بەجىھىشت، بارساد بوو.

وتى(جان بارساد): ((رىگەى بدن با ميتردهكەى ماچىكات. بۆ چركەيە كىش بىت)). ئەوان بەبىدەنگ ھىشتيان. ژنەكەيش رۆيشت بۆ ئەو شوئەى چارلى لى وەستابوو. باوكى كەوتە دواى كچەكەى و بەرامبەر بە ئەوان چۆكى دادا. بەلام چارلز گرتى و نەبھىشت چۆك دابدات و ھاوارىكى كرد بە گريانەوہ:

((نە، نە! بۆ ئىوہ چىتان كردوہ كە ئىستا ئەبى بەرامبەر بە ئىمە چۆك دادەن؟ ئىمە ئىستا دەزانين و تىگەشتووين كەئىوہ لە غەم و كىشەى ئىمەدا ھاوبەشن و ھەستتان كردوہ كە ئىمە كىن. ئىمە دەزانين ئىوہ چۆن بە سەر ھەستى خۆتاندا زالبورون و لە بەر خاترى ئەو خۆشەويستىيە، ئىمە لەقوولايى دلەوہ سوپاسى ھەستتان دەكەين. ھەر شاد و خۆش بن!)). لەو كاتەدا كە دەيان برد، ژنەكەى ھەر وەستابوو بەدوايدا دەپروانى، بەدەستى گرىدراو بە يەكەوہ و نگاى پىر لە خۆشەويستى بوو كە لە بەر چا و ن بوون ھەلگەرايەوہ كەوتەسەر خاك و پىي باوكى. پاشان، سايدنى كارتۆن گرتىيە باوہش و لەو شوئە تارىك و نوتەكەوہ كە ئەو چاوپروانى دەر كە ھەلگىرت و بردى بۆناو گاربيەكە. كاتىك كە گەيشتنە مالەوہ بردى بۆ ئەو ھۆدەيەى كە كچەكەى و خاتوو پرووس لەوئى بۆ خۆيان ھەر دەرگان.

كارتۆن وتى: ((پىش ئەوہى كە بۆم، ئەتوانم ماچى بكمە؟. دانەوۋى و روومەتى گرت و

دەم و چاوى ماچكرد، پاشان دوا بە دواى مستر لۆرى و دكتور رۆيشت)).

كارتۆن وتى: ((دكتور مانىت، تۆدوئىنى نفوزى زۆرت ھەبوو. تۆ ئەبى ئەوہى كە پىت دەكرىت لە بەينى ئەمىرۆ تا بەينى پاش ئىوہرۆ ئەنجامى بەدەيت بۆبەرەلاكردى ئەو)).

((پىرامداوہ و نيازىشم وايە تەنھا ساتىك نارامم نىيە)).

((باشە، ھىوايەكى بچكۆلە ھەيە كە ئەويش گومان ناكرىت، بەلام من ئەبى بزانم چۆن دەكەيت. ئەبى بىيىنى كە چۆن ئەو تەوانىيەت بە كار دىت؟)).

((يەك تا دوو سەعات)).

((ئەگەر من لە سەعات نۆدا بپروم بۆ لاي مستر لۆرى، ئەتوانم ناگادار ېم لەوہى كە تۆ ئەنجامتداوہ؟)).

((بەلى)).

((سەر كەوتوو بىت!)).

مستّر لۆرى كەوتەدواى كارتۆن ھەتا دەرگاى دەرەوہ، ھەردوو شانى سايدنى گرت وەك ئەوہى كە بىھوت بروت و ئەو بەرگرىبكات.

بە دەنگىكى مەلوولەوہ وتى: ((من ھىوام بپروہ)).

((بەلام من وانىم)).

((پاش ئەوہى كە خەلك ھەستى خۆيان دەرپر كرد كەس ناتوانى لەوان خۆى جىا كاتەوہ)).

كارتۆن لەكاتىكدا ھەنگاوى بەرەو خوار دەنا وەلامىدايەوہ: ((بەلى، ئەو دەمرىت، ھىوايەكى راستەقىنەى تىدا نىيە)).

لەئىو شەقامەكەدا منجەيەكى كرد، بەتەواوى بپىارى نەدابوو بۆ كوئى بچى. ((ئەبى ئەوہى چاكە بىكەم)). بىرى كردوہ ((بۆ ئەوہى خۆم نىشانىدەم، ئەبى بەخەلك بسەلمىنم كەپىاويكى وەك من لىردەا ھەيە. لەوانەيە ئەمە ئەنجامىكى زۆر زەرورى بىت)). لاي كردوہ بەلاى شەقامى تانتۆينەوہ.

نانى ئىوارەى خوارد و ئەمەش يەكەمىن جار بوو لەژيانىدا كە شەپابى زۆرى لەگەلدا نەخواردىت. پاشان رۆيشت بۆ شەپابرفۆشسيەكەى دىفارجەكان. خۆى كرد بە ژوردا و

جیگه یه کی بۆ خوی گرت پاش ئهوه داوای هه ندی شه رابی کرد. (به زاراوه ی سهر و پی شکاوی فه رهنسی). مادام دیفارح هه روا به بی مهیلی سه رنجیکی دا، پاشان نیگا که ی تیژ و تیژتر بووه ده.

مادام دیفارح خۆی ورده ورده له کارتۆن نزیکبووه وه و پرسیا ریکرد که داوای چیت ده کات. هه ر ئه وه ی که پیتشت داوای کردبوو دووپاتی کرده وه.

مادام پرسیا ری کرد: «ئینگلته راییت؟».

(به ئی، مادام، من ئینگلته راییم).

مادام ئه وی به جیه پیتشت که شه رابی بۆ بی نیئت و له ویشه وه میژده که ی ناگادار کات.

(سویندت بۆ ده خۆم هه روه ک ئیفرمۆند وایه و له خۆی ده چیت).

جاکیۆسی سییه م که له وئ راوه ستابوو، وتی: «ئیفرمۆند زۆر له میشتکندا جیی گرتوه». که سهیری کارتۆنیان ده کرد بیده نگیه که دا یگرتن. که سه رگه رم بوو به خویندنه وه ی و ده رقه یه که وه که به سه ختی بۆی ده خویندرا یه وه و به نووکی په نجه وشه کانی ده ژمارد.

جاکیۆسی سییه م وتی: «ئه وه ی که مادم وتی راسته. بۆچی له سه ر ئیفرمۆند بوه ستین؟».

دیفارح وتی: «له وانیه که سینک له شوینی وه ستابو».

مادام وتی: «من ئه بی هه ر له سه ری برۆم ئه گه ر هه مووشیان مردوو بن».

دیفارح وتی: «رایه کی باشه، به لām دکتۆر زۆرتر ره نجه کیشی. تو ئیوه سهیری رواله تی ئه وتان کرد کاتیک که نامه که خوینرا یه وه؟ خۆ کچه که شتان دیت».

مادام وتی: «رواله تی ئه وم دیت. هه روه ها کچه که شم دیت. من ئه مرۆ و رۆژانی تریش هه ر ئه و رواله تی کچه که م دیتوه وه. له سه ر شه قامدا له پال زیندانه که شدا هه ر دیتومه. وازی لیینن با ناگدار بیته وه. به لām ئیوه ئه تانه وئ ئه و پیاوه ئازاد بکه ن، له ئیستا وه ده ی ئه گه ر ئه توان بیکن».

دیفارح وتی: «نه».

مادام وتی: «گوێ رایه لن. ئه م بنه ماله یه له میژه له نیو لیسته که ی مندا به لām و غه درکه ر نا براون. کاتیک که میژده که ی من ئه و نامه یه له زیندانی با ستیلدا په یادا کرد له

به ر تیشکی ئه و چه را که دا خویندمانه وه. که ته وا ومان کرد نه ئییه که م پیتوت. ئه و بنه ماله یه، به شپۆ به کی زۆر خراب که وتبوونه به ر هیرشی ئه و دوو برایه، که له بنه ماله ی من بوون. ئه و کوره ش که کوژرابوو برای من بوو. خوشکه که شی خوشکی من بوو».

دیفارح وتی: «ئه وه راسته».

(که واته پێیان بلێ له هه ر کوئییه که راده وه ستن با بوه ستن به لām داوای ده ست به رداربوونی من نه که ن).

خه لکه کانی تر هاتنه نیو مه یخانه که و ئیتر کوژیونه وه که تیشکا و هه لۆه شایه وه. پیاوه ئینگلته راییه که ش پاره ی شه رابه که ی دا و رۆیشه ده وه.

کاتیک که پیاوه که گه رایه وه بۆ لای مستر لۆری پیاوماقوولیکی دیت که به په شپۆی و بی نارامی به رده وام بۆ خوی پیاوه ده کرد. دکتۆر مانیت له سه عات چه راره وه له و کاته وه که له بانکه وه هاتوه ته ده وه که س نه دیدتوه. ئه وان به بی خودی هه ر له وئ چه روه ران بسوون هه تا سه عات ده. پاشان مستر لۆری چه و بۆ لای لویس و کارتۆنیس له هۆده که ی مستر لۆریدا له پال زۆیا که دا به ته نیا دانیشت.

له ده وری سه عات دوازده دا مستر لۆری گه رایه وه. خیرا پاش چه ند که لیمه یه که ده نگی پیتی دکتۆر له پله کانه کانه هات. هه ر ئه وه نده ئه و هاته ماله وه، به ناشکرا بی هه موو ئه و با سانه شارانه وه.

ئه گه ر ده رباری هه ر که سی هه لویستی راسته قینه بوایه، یان ئه گه ر ته واوی ئه و شه وه له نیو شه قامه که دا پیاوه ی بکر دایه، له به ر ئه وه بوو که چه وای به وان نه که وئ که ئه وان پرسیا ریکیان لیکرد رواله تی ئه و وه لāmی هه موویانی دایه وه.

دکتۆر وتی: «ناتوام په ی دای بکه م له کوئییه؟ کورسییه که ی من له کوئییه؟».

سهیری یه کتریان کرد و پیکه وه دلێ هه موویان دا که وت.

دکتۆر هاواری کرد: «وه رن، وه رن، بیه لن ده ست به کاره که م بکه مه وه، لیتم گه رپین با ده ست به کاره که م بکه مه وه».

بیگومان گه ران بۆ هۆکاره که ی بیسوود بوو، هه ر ئه وه یان پینکرا که هه ر کام ده ستیان نایه سه ر شانی و داوا و دا کوکیان لیکرد که دانیشیت له پال زۆیا که دا و دلخۆشیان کرد به م

زوانه کاره کەمی خووی دەستیپێدە کاتەو. دکتۆر خووی دادا بو سەندە لیبە کە و بە چاوی فرمیسکایبەو هەر سەیری یە کتریان کرد.

دیسان سەیری یە کتریان کرد.

کارتۆن وتی: «ناخرین مەجالە کەمی تریشمان لە دەست چوو. چاکتر وایە بەریتەو بە لای ئەو (کچە کەمی). بە لایم پێش ئەو کە برۆیت تۆزێ گویم، بۆ رادێرە؟ تۆ دەزانی من بۆچی داوای لیبوردنت لێدە کەم؟ هۆیە کە باشم هەبە».

مستەر لۆزی وتی: «شکم لە هیچ شتێک نییە. درێژە بە دەری».

کارتۆن دانەوی بو ئەو پالتاوە کەمی دکتۆر کە لە زەویدا کەوتبوو هەلبەرگرت. کە ئەو وایکرد لە گێرفانە کەمی دکتۆردا، کیفیکە بچکۆلە دا کەوت. کارتۆنیش هەلبەرگرت. نامەییەکی پێچراوی تێدا بوو. نامە کەمی کردەو بە خووشییەو هەواواری کرد «خوای گەورە سوپاس».

مستەر لۆزی پرساری کرد: «ئەو چی یە؟».

«تۆزێ راوێستە! با یە کەم باسیکەم لە کوێو هاتوو».

دەستی کردەو بە ناو گێرفانی پالتاوە کەدا و نامەییەکی تریشی لێدەرھێنا - «ئەمە ئەو بەلگە نامەییە کە من توانیم لەشار پێی بێمە دەروە. سەیری کەن. ئەبێنی - سایدنی کارتۆن، پیاویکی ئینگلتەرایی؟».

مستەر لۆزی بە هەردوو دەست گرتی و بە قوولێ سەیری رومەتی کارتۆنی کرد.

«هەتا بەیانی بۆم راگرە. ئەبێ بەیانی چارلز بێنیم، جا بیری لیکەرەو، پیموایە باشتر ئەو یە لە زینداندا نەبێت. ئەو نامەییەش هەلگرە کە دکتۆر مانیت لەم بارەو هەلبەرگرتوو، بەراستی ئەمە مەجال دەدا بە خووی و کچە کەمی و منالە کەمی بەم بۆنەو شارە کە جیبیلن».

«بەلێ».

کارتۆن وتی: «ئێستا گوێ رایەلە. من دەلبیلێکم بە دەستەو یە کە کارکردن لە سەر ئەو بەلگە نامەییە ئەبێ لەبەر چاوی دکتۆردا دوور بچریتەو، لە راستیدا ئەوان لە خەتەرێکی گەورە دان. گویم لە مادام دیفاراج بوو ئەمشەو لەبارەو ئەوان قسە پێدە کرد. ئەو نەندەش تەسک بێر مە کەو. ئەتوانی هەموو بیان رزگار کەیت».

«هیوادارم، لەوانەشە بتوانم، بە لایم چۆن؟».

«خەریکم پێت دەلێم کە چۆن ئەمە پێوێندی بە خوێتەو هەبە کە ئەمەش ناتوانی کاری پیاویکی لە تۆ چاکتر بێت. ئەوان بێشک تا چەند رۆژێکی تریش هەر بێوێ ئەبن».

«بەلێ».

«تۆ پارەت هەبە. بە خێرای ئەو هاتن و چوانەمی کە بۆ کەناری دەریا دەکرین بیانکریت. سەر لە بەیانی لە سەعات دوو دا ئەتوانی هەموو ئەسپەکان نامادە کەیت بۆ دەستی پێکردن».

«ئەو دەکریت!».

«تۆ دلێت دەوڵەتمەندە دەتوانی بە کچە کە (لویس) بلێت خوێت دەزانی گیانی خوێت و باوکی و منداڵە کەت لە مەترسیدان. پێی بلێ ئەبێ پاریس بە جیبیلێت. ئەبێ پێی بلێ کە ئەمە یە کێک لە ئاواتەکانی مێردە کە یەتی. پێی بلێ پێوێندی هەبە بەووە کە برۆی بە خوێراگری هەبیت یان هەروا ئومێدەوار بێت. هەموو ئەو دارشتنە لەم حەوشەییەدا پێکھاتوو. ئەبێ لە ناو گارییە کدا جیبی بۆخووی دانێ. نایەوێت چاوەروانی بکیشی. با جینگە کەمی منیش بگریتەو، پاشان ملی ری گرت بۆ ئینگلتەرایی».

«تێدەگم، ئەبێ چاوەروانی هەولەکانی دواتری تۆ بۆ؟».

«تۆ بە رەحەتییەو بەلگە نامە کەمی منت بە دەستەو یە. بەس هەر چاوەروانی ئەمە بە چۆن جینگە کەمی من بگریت».

«دەو خۆ ئەبێ پیاویکی گەنج بێت لام دانیشیت؟».

«بێگومان ئەبێ وای! بە لایم تۆ جاری ئیجازەم لیبگرە و بکەو دەوای بۆچونە کام».

«تکا دەکەم!».

«ئەرکەت بەجێ بێنە. جا منیش کارە سەرەکییە کانت بۆ دەکەم. خوات لەگەڵ!».

کارتۆن لە بردنی دکتۆردا بۆ لای کچە کەمی یارمەتی مستەر لۆزی دا. لە دەم دەرگا کەدا ئەوانی بە جی هیشت و بۆ چەند دەقیە کە بە تەنھا مایەو. لەوێ سەیری تیشکی چراکانی هۆدە کەمی لویس دەکرد. پێش دوورکەوتنەو لەوێ بە نیشانەو خوێشەویستی ئاخوین هەناسەو قوولێ بەرامبەر بە لویس کیشا.

سایدنی کارتۆن نامهیهك دەنوسى

چارلز دارنى، بە تەنیا لە زیندان داوێ و هیچ ئومیدىكى نەماوێ. پاش گۆئ گرتن لە نامەكەى دکتۆر، ھەرۆھا ھەرا و ھۆریا كێشانى خەلك تىگەيشت كە ھىچ سەرنجىكى ئومیدوار بۆ نازاد بوونى نەماوێتەوێ. ئەو دەشیزانى كە ئەبى بىریت نەك لە پىناوى جىنايەتێكدا كە خۆى كردبىتى، بەلام ديارە لە پىناوى ئەو ھەموو جىنايەتەداوێ كە لە لایەن زۆرىەى دەربەگەكانەوێ یان بنەمالە ملھۆرەكانەوێ بە سەر ملوین خەلكى بىدفاعەوێ نەبجامدراون.

بەلام مەرگ شتىكى سەختە. جودايش ھەر سەختە، كە بۆ ھەميشە و ھەتا ھەتايە ژنى خۆشەويستى خۆت و منالى بە باوھش بەخۆى كراوت پاش ماوھىەكى زۆر، دوورى بەجىبىليت. بەلام ھەر بىر كۆرەنەوێ لەو چارەنوسە رەشە و لەدوايیدا دیدارىكى ئاوا جىگەى دلگەرمىيە. ژمارەيەك لەو كەسانەش ھەر بى گوناح مەحكوم بەو جىنايەتەوێ بوون، كە بەو رىگەدا چوون و ھەموو رۆژى ئەو رىگەيان تا كۆتايى پىواوێ. ھەروا كاتىك كە ھىسور بووئەوێ دانىشت بۆ ئەوێ كە بۆ خۆشەويستەكانى ئاخىرین نامە بنوسى.

بۆ لويس نووسى:

((... من ھىچم دەربارەى زىندانى بوونى باوكت نەدەزانى، تا ئەو كاتەى كە خوت بىت و تم. من ئەمەشم نەدەزانى كە ئەوانەى كە زۆريان لە باوكت كردووە، مامە و باوكى من بوون. من ناوى ئەسلى خۆم بە باوكت وت. ئىفرمۆند. بەلام ئەو بە منى وت كە لە مبارەوێ بەتۆ ھىچ شتىك نەلێم. بەلام ھەر ھىشتا ھىشتى زەماوئەند كەين. گومانى تىدا نىيە كە باوكت ئەو نامەيە كە لە كۆنە دىوارى زۆپاى زىندانى باستىلدا شاردوويەتەوێ لە ناو چووە يان لە كاتى سوتاندنى باستىلدا ئەويش سووتاوێ. يان

لەوانەيە ھەر لە بىرىشى نەمايى. باوكت دلنيا نەبوو. رىگە بە باوكت نەدەى بەھىچ شىوھىەك خۆى تاوانبار كات.

شمشير و تۆلە ئەستاندن لە بىر بەرەوێ روو بكەرە ژيان و ژيانيش بە باوكت بەخشە و ناگايشت لەو مندالە بىت باش بەخۆى كەى. رۆژىك ئەبى ئەگەر لە دواى مەرگىش بىت خۆشى بىينن و يەكتريش دووبارە بگريئەوێ.

ھەرۆھا نامەيەكيشى بۆ دكتۆر نوسىبوو، كە ژنەكەى و منالەكەى داوويە دەستى ئەو داواى كردبوو كە ناگای لىيان بىت. (بەم واتە، واى بۆ دەچوو لەوانەيە بەرگريكات لەوێ كە نەخوازەلا دكتۆر لە دەلىلەكەى خۆى بگريئەوێ).

ئاخىرین نامە كە نووسى بۆ مستر لۆرى بوو. كە تىيدا شىكردبووئەو كە چۆن ئەبى سوپاس و پىزانىنى خۆى بەرامبەر ئەو ھەلوئىستە دۆستانەى كە لە جىھاندا بىوئەيە دەرپرى. ھەر بىرى سايدنى کارتۆنى نەبوو. مىشكى پىر بوو لەوانەى قەت تىشكى بىر و راوئىژيان بۆ نەدەھاوئىشت.

چارلز دارنى پىش ئەوێ چراوكەكان بىرئە دەرەوێ نامەكانى تەواو كرد.

كاتىك كە ناو ھۆدەكە تارىك بوو ئەجار راكشا و بىرى لەوێ كردوئەو كە چۆن تەمەنى تەواو بوو دىياى بەجىھىشت. بەلام دىيا، ئەو دىيا رۆشنەى كە ئەو ھەزى لىدەكرد پاش خەو لىكەوتن ھاتەوێ خەوئەكەى. وا ھاتە خەيالئىيەوێ كە گەراوئەتەوێ بۆمالەكەى خوى لە ((سوھۆى لەندەن))، خۆشحال و سەربەخۆيە. لويس پىيدەوت تۆ نىيازت پاك نەبوو. خەيالئت خراب بوو بۆيە ھەر لە كۆلى نەدەبووئەو و جى ئەدەھىشت. پاشان بۆچركەيەك بە خەبەر بووئەو، پاشانىش نىوہ خەوتوو و نىوہ خەبەر وئەوزى دەدا و ماوھىەكى درىژ خايەن وردە وردە چەند سەعات خۆى ھەواندەوێ.

لەكۆتايىدا، ھەر لەگەل ھەلئەتەنى يەكەم تىشكى سەر لەبەيانىدا سىبەرى تارىكى بەو بەيانىيە زوو لە مىشكى ھاتە دەرەوێ و ئەو جار زانى كە رۆژىكى تر لەژيانى ھاتەپىشەوێ. ئەويش و پەنجار يەك نەفەرى تىرش. ئەبى ھىچكام سەر لە بەيانى رۆژىكى تر بە چا و نەبىينن.

خۆى دەيزانى كە چۆن دەمى، بەلام قەت ئەو مەكىنەى كە كۆتايى بە ژيانى

دههينى نه ديتبوو. دهستېکرد به ليکولېنه وه دهرباره و نه مه کينه. ناخو چوڼ بيت، ناخو کام لای رواله تې بهر که ویت. ناخو نه و یه که مین که س بیت یان ناخرین نه فەر که بهری که ویت. نه مه و چوند بېر و بېر و کیکې تریش هاتنه وه یادی. هەر وه که نه ساتانه ی سهر له بهیانی به سهریدا تیپه پری کرد.

هەر خوار و ژووری ده کرد سعات هەر کاته کانی ده ژمارد نه و کاتانه ی له وانه یه نه و جاریکې تر گوئ لینه بیت. بو هه میشه نو و ده و یازده تیپه پری کرد. ئیستا بیری ناشتی و ناسایش له میشکی دایه. به پاکې و خاوینی ناوی نه و خو شه ویستانه ی ده هاتنه وه یاد و دوغای خیری بو ده کردن. بو هه میشه نه و دوازده ش تیپه پری کرد.

نه و پیوترا بو ناخرین کات سعات سییه. به لام خو ی ده یزانی که نه وان پیتش نه و سعاته دین به دوایدا. هات و چوو و تیپه پری کرد به ناو شه قامه که دا بو نه رابه گوره کان قورس بوو زوری ده خایاند. نه و هیشتا دوو سعاتی ماوه بو نه و کاته ی که نه بې چاوه روان بیت بین به دوایدا. بو یه بریاریدا وری خو ی پته وتر بکات و به م بو نه شه وه له وانه یه بو دوا بواریش که پیوه ندی گری به کزچهره کانه وه (مسافره کان) نه بې به وری قایمه وه پرواته نیو شه قامه وه.

به لئ هەر دهنگی ده هات له کاتی کدا که هه ردوو قوئی به سنگ و مه مکیه وه به سترابون هەر ده هات و ده چوو. به سه رسورمانه وه دهنگی لیدانی سعات یه که هاتو گوئی. سوپاسیکرد له مه زنايه تې (خوای مه زن) بو نه و هیمنیه ی که له میشکیدا یه. بیری کرده وه. (ته نه ا یه که سعات ماوه بو چاوه پروانی). دیسان گه رایه وه بو پیاسه.

راوه ستا، گوئی له دهنگی پی بوو له دهره وه ی دهرگا که وه. کللیک خرایه نیو کیلونه که وه و هه لخوا. هەر نه وه نده که دهرگا که کرایه وه پیوایک به سووکی وتی: (نه و قه ت منی لیرده نه دیوه. من هەر چاوم له ریگه که یه وه بوو. به ته نیا خو ت برؤ. من لیرده چاوه روان ده میتمه وه. کات به فېرؤ مه ده).

پاشان به په له خیرا دهرگا که کرایه وه و داخرایه وه. له ویش پیشت له نه و، رووبه پروو بووه له گه ل یه کیکی سمیل سپی، که په نجه ییکی بهر زکرده وه و راوه ستابوو

که سایدنی کارتوڼ بوو.

هه ندی شت روښن و له بهر چاودا بوون. دهرباره ی سایدنی کارتوڼ بوچرکه یه که چارلز دارنی وای ده زانی نه مه دیو و درنجه که نه و ده ییینی. به لام که قسه ی کرد زانی کارتوڼه. له راستیدا نه و ده سته ی که ده سته ی نه و ده گوښی هەر نه بې ده سته ی کارتوڼ بې.

کارتوڼ وتی: (له ناو هه موو خه لکی نه م که ونه دا تو بېرت له و نه ده کرده وه که لیرده چاوت به من بکه ویت. ده ت کرده وه؟).

به دل په شوییه وه پرسیاریکرد: (نه متوانی پروا بکه م که نه مه تو بیت. ئیستاش هەر به سه ختی پروا ده که م، تو ش زیندانی نیت؟).

((نه، به ریکه وت من به بو نه ی هیژیکه وه ده توانم به و نه فسه ره ش که لیرده دایه ده ستور بده م و ئیستاش هەر به م هیوریه وه که لیرده له بهر ده متا وه ستاوم. دارنی خو شه ویست. من له لایه ن نه وه وه هاتووم - ژنه که ت)).

زیندانییه که (دارنی) ده سته ی کارتوڼی گوښی و کارتوڼیش هەر دریژه ی دایه و وتی: ((من له لایه ن نه وه (ژنه که ی) تکایه کی به په له م بو هیناوی. نه و داوای لیکردیت، هه روه ا که نه وت خو ش نه ویت راسته و خو نه وه ی نه بې که پیت ده لیم نه نجامی بده ییت پیویست ناکات پرسیارم لییکه ییت. له بهر نه وه من کاتی وه لامدانه وم نییه. تو به س له سه رته نه وه ی که من ده لیم نه نجامی بده ییت، هه روه ا که نه و ده ستوری داوه. نه و چه کمانه ی که له پیی ده که ییت دایکه نه و نه مانه ی خو م بکه ره بیت)).

به ته مووی دیواری هو ده تا که که سیه که وه کورسییه که دانرابوو له پشت زیندانییه که وه. کارتوڼ پالی تیوه ناو خیرا وه که هه وره تریشقه گرتی و جله کانی له بهر دامالی و رووتی کرده وه.

((ناده ی خیرا نه وانه بکه ره بهرت)).

((کارتوڼ که س لیړه دهرناچی، که س تا ئیسته نه ییتوانیوه لیړه راکات. هه ولدان بو

راکردن لیړه شیتانه یه)).

((من داوام لیکردوویت راکه ییت؟ نه گهر وتم نا له و دهرگا برؤ دهره وه نه و جاره ش

تۆبلى شىتانهيه. ئەو پالتاۋەت داكەنە و ئەۋەدى من بىكەرە بەرت)).

دارنى ۋەك منان! ۋا بوو بەدەست كارتۆنەۋە. سايىدى بۆ خۆى داراي برواي پتەۋ بوو. ھەرۋەھا ئومىدەۋارېش بوو. چارلز ھەر منجەى دەكرد و بەرگى ئەكرد. كەم تا فرەيەك دەترسا و نەيدەزانى خەۋتوۋە يان خەبەرە تۆ بلىي خەۋن بېينىت؟

((بەلام كارتۆن، كارتۆنى خۆشەۋىستىم من تىناگەم)).

((نامەۋى تۆ لىي تىبگەيت. ئەمە ھەر ئەۋەيە كە ژنەكەت دەى ھەۋىت. تۆ ئەبىي ملكەچى ئەۋ بىت ئەمە ئاخىرىن داۋاكارى ئەۋە)).

((تۆ كارى باش ناكەيت، تۆخەرىكى خۆت لە پىناۋى مندا ئەمەرىنى. رىگەى راكردن نىيە)).

((داۋام لى كاردويت، دارنى خۆشەۋىست. لەۋ دەرگا بچىتە دەرۋە؟ ئەگەر داۋام لىكردىت مەيىكە. بە سەر ئەۋ مېزەۋە قەلەم و كاغەز ھەيە. دەستت گۆ دەكات بنوسى؟))

((پېش ئەۋەدى كە تۆ بىت بنوسىۋە)).

((دەستت بخرە رى و ئەۋەدى كە پىت دەلېم بنوسە خىرا. ھاۋرى، خىرا! ئەۋەدى كە پىت دەلېم ئەنجامى بە)).

دارنى بە دەستى سەرى خۆى گوشى و لە سەر كورسىيەكە دانىشت. كارتۆن كە دەستى راستى لەباخەلېدا بوو بە پىۋە بە سەرىۋە ۋەستابو.

((رىك و پىك ھەرچىكم وت دەينوسى)).

((بۆ ئەۋ كەسەيەكە ئادرەسى پىدەدەم؟)).

((بۆ كەس نىيە، فەقەت ئەۋەدى كە دەلېم بىنوسە)).

زىندانىيەكە قەلەمى ھەلگرت و ئامادە بوو بۆ بنوسىن.

كارتۆن وتى: ((لە بىرتە؟ « بنوسە» لە بىرتە... ئەۋ ھەموو وت و وپژەدى كە لەمەۋىپىش لەنىۋانغاندا ئال و گۆر كران. ئەمە لە سروشتى تۆدا نىيە كە لەبىرت بچىتەۋە)).

كارتۆن ھەندى شتى بە دەستەۋە بوو. دەستىشى لەگەل قسەكانىدا دەجوۋلاندى.

((نوسىۋوتە. لە بىرم چون؟)).

((ئەى ئەۋە چىيە بەدەستەۋە؟ چەكە؟)).

((ئەمن چەكدار نىم)).

((ئەى ئەۋە چىيە؟)).

((لە يەك چركەدا تىدەگەى چىيە. تۆ بنوسە: «من سوپاسكارم كە كاتى ئەۋە ھاتوۋە ئەۋ چەند وشەيە بنوسم. ۋدەشى بنوسم)). دىيارە ئەمەش ھۆكەى پەژارەيەك يان پەشىمان نىيە)).

كاتىك كە ئەم قسانەى دەكرد، ئارام ئارام، دەستى بە شلى ھىنايە سەر روۋمەتى نووسەرەكە.

پىنوسەكە لە دەستى دارنى داكەوت. سەيرى دەۋر و پىشتى خۆى بەبى پروايىۋە دەكرد.

((ئەۋە بۆنى چى دىت؟)).

((بۆن؟ من ھىچ بۆنىك نابىسم. ئىرە ھىچى بۆندارى تىدا نىيە. خىراكە پىنوسەكە ھەلگەرە و تەۋاۋىكە.. خىراكە.. دەى خىرا!)).

زىندانىيەكە دىسان پىنوسەكەى ھەلگرتەۋە. ۋا گومان دەكرا كە لە بەكار ھىنانى بىر و راي خۆيدا توۋشى كىشەيەك بوۋىت. بە چاولىلىۋە سەيرى كارتۆنى كەرد. بەلام ھەر زياتر بە سەر بەلگەكەدا دادەنەۋى.

كارتۆن ھەر دوۋپاتى كەدەۋە ((لە بەر پەژارەيە يان لە بەر پەشىمانى)). دىسان ھەر دەستى شل بوۋەۋە، ئارام و بى دەنگ. سەيرى پىنوسەكەى كەرد. روانى خەرىكى نووسىنى ھەندى شتى بى مانايە بە سەر ۋەردەقەكەۋە.

پىنوسەكە لە دەستى داكەوت. ۋىستى ھەستىتە سەر پى بەلام ئەژنوكانى لە ژىر كۆنترۆلى خۆيدا نەبون. كارتۆن باۋەشى كەرد بەناۋ قەدىدا و نايەى بن دەستى خۆى و بە كوتى پەرۆ دەم و لوۋتى خنى. بۆ چەند چركەيەك دارنى لەگەل ئەۋ پىۋەدى كە ھاتىۋو كىبانى خۆى پىبەخشى شەرىكەرد. پاشان بى ھەست و ھەۋاس كەۋتە زەۋى و راكشا.

بىدەنگ و خىرا، كارتۆن خۆى گۆرى و زىندانىيەكەش ھەروا بەلادا لەزەۋىدا

کەوتەوتەبوو. پاشان بە سووکی بانگیکرد: «ئێستا دەتوانی بێیتە ژوورەوه. وەرە ژوورەوه».

بارسادی جاسوس خۆی بۆ ئامادە کردبوو.

کارتۆن وتی: «بەرستی؟ ئەزانی مەترسییەکی زۆر گەورەیه؟».

کارتۆن دانەوی بۆ سەر ئەژنۆ لەگەڵ رەفیقەکییدا و نامەیهکی نووسراوی خستە نێو گیرفانی پائناوهکی شویئیک کە بەدزڕیتەوه».

جاسوسەکی بە پەشێوی وتی: «مستر کارتۆن، ئەگەر لە قسەکاندا راست کردبێ ئەوا من هیچ مەترسییەکم نییه».

«لێم مەترسە. هەتا ئەمەم راستم لەگەڵتا».

«ئەبێ راستبیت. مستر کارتۆن، ئەگەر ژمارەکی راستبیت، ئەمە پەنجاو دوو کەس ئەبێ بمرن. ئەگەر تۆش بەو جلو بەرگانهوه بتوانی ژمارەکی تەواو کەیت ئەوا ئیتەر منیش هیچ خەم نییه».

«خەمی ئەوە نەبێ! خێرا ئەبێ لەم رێگە پرمەترسییەدا، کە بۆ تۆ، یان بۆ هەر کەسیکی تر زیانی هەبێت دەرنازەم. بۆ ئەوانی دیکەش. لەوانەیه تەکا لە خودا بکەن با لێرەدا خێرا دوور بکەونهوه. ئێستاش داوای یارمەتی بکە و بیکە بە هاوار و من هەلگەر بۆ ناو گارییە».

جاسوسەکی پرسیاریکرد: «تۆ...؟!».

«لەگەڵ ئەوا، هەلبەتە خۆمان گۆزیووتەوه. تۆ ئەتوانی برۆیتە دەرەوه بۆ لای دەرگاکی هەر ئەو شویئیک کە خوت منت لێهێنایە ژوورەوه؟».

«هەلبەتە».

«ئەو کاتە کە تۆمنت هێنایە ژوورەوه و من زۆر کز و لاواز بووم. ئاخیرین دیدار لەگەڵ دۆستەکم زۆر بوو بۆ من. شتی لەو بابەتەش هەر پێشتر روویداوه. ئەمە یەکەم جار نییه کە لە کاتی خواحافیزیدا دۆستتیک بە کزی ئاخیرین ماڵ ئاواپی بکات وایە؟ گیانی خۆت بە دەستی خۆتەوهیه، خێرا! هاوار کە داوای یارمەتی بکە!».

«سویند دەخۆی کە نامبەیتە مەحکەمەوه؟».

«پیاو، پیاو...! ئەی پێشتر سویندم بۆ نەخواردیت؟ بۆ چی ئەو کاتە بە نرخە بە فیرۆ دەدە؟ دەی هەلگەرە بیهەرە حەوشەکە. خۆت شارەزایت، خۆت ببخەرە نێو گارییەکەوه. خۆت ببه نیشانی مستر لۆری بە پێی بلی پێشەکی هیچی وەک خواردن پێنەدات. بەلام هەواي ئازادی پێ بگهیهنن. دەربارەي قسەکانی منیش بلی بە مستر لۆری بیری لێبکاتەوه. هەرۆهها بیریشکاتەوه لە بەلێنەکانی خۆی بۆ ئەوهی کە ئەبێ دوورە پەریز بێت».

بارسادی جاسوس رویشته دەرەوه. کارتۆن خۆی لەسەر مێزەکەدا دانیش. سەری نابوو بە سەر هەر دوو دەستیدا. جاسوسەکی خێرا لەگەڵ دوو پیاویدا گەرایهوه.

یەکیکیان سەیری تەرمە کەوتوووەکی کرد و وتی: «سەلام! ئاخیرین خواحافیزی لێبکە چۆن لەوانەیه هەر زۆر بێت بۆ ئەو. وایە؟ ئەو لەگەڵ ئەو بۆچوونەکی کە رۆژ باش بە گالیوتینە دەکریتدا نییه و حەزی لێ ناکات».

پیاوێکی لەسەر خۆچوووەکیان بەهەر دووکیان هەلگرت لە بەینی خۆیاندا کیشیان کردبوو دەمە و دەرگاکی.

جاسوسەکی بە دەنگێکی ئاگادارکەرەوه وتی: «ئێقرومۆند. کات کەمە».

کارتۆن وەلامی دایهوه «باش ئەزانم، ئاگات لە دۆستەکم بێت. تکات لێدەکم بە تەنهاش جیم بێت».

بارساد وتی: «هاورپێنایی باش. دەی وەرن. با پرۆین ئەو جی بێلین».

دەرگاکی داخرا، کلێلەکی خرایهوه نێو کیلۆنەکی و بە سەر کارتۆندا کە بە تەنها لەو دیو بوو داخرا. گوئیگرت بۆ هەر دەنگێکی وەک ئاگادار کەرەوه بەلام هیچ شتیکی رووی نەدا. جگە لە دەنگی ئاسایی زیندانەکی هیچی تر نەبوو.

هیچ هاوار و قیژەیهک نەبوو. پەلە و پەلە کوتیش هەر نەبوو. بە ئازادییەکی زۆرەوه دەستیکرد بە هەناسە کێشان. بەلام هیشتا هەر گوئی رایەشتبوو بۆ زەنگی سەعات دوو.

پاشان دەنگە دەنگ دەهات، دەنگی شتیکی ناسراو بوو کە ئەو لێی دەگەشت: بۆ ئەو دەنگەش خۆی ئامادە کردبوو. چەند دەرگایەکی، یەک لەدوای یەک دەرگانهوه تا

له كۆتاييدا هيپنه كەي ئەو كراپەو. نىڭابانىكى زىندانە كە بوو كە لىستە يەكى له ناوى زىندانىيە كان بە دەستەو بوو سەيرى ئەوى كرد وتى: «وەرە بەدواى مندا ئىقىرمۆند». سايدنى ھەستا و كەوت دواى ئەو تا گەيشتنە ھۆدە درىژە كە كە شونىيەكى تاريك و نوتەك بوو. كە نىوہ بوو لە خەلكدا. كە ھىنابونىيان بۆ ئەوئى دەستيان ببەستەو. ھەندئ بە پىتوہ وەستابون ھەندئ دانىشتبون. ھەندئ دەگرىيان و ئەوانى دىكەش بىئارام بە دەور خۆياندا دەگەرەن. بەلام زۆربەيان بىدەنگ و بى جوولە بوون و لە نىڭابانە كان ماق مابوون و مريان لىدە كەردەو.

سايدنى كارتۆن لە سووچىكەو بە تاريكى وەستابوو. پىاويك كە لە بەردەميا دەرۆيشت بۆ ئەوئى سەلامى لى بكات تۆزئى وەستا. بەلام دواى رۆيشت. پاش تاوئى ئافرەتتىكى گەنج لە سەر جىگە كەيدا دانىشتبوو ھەستا و ھاتە لايەو كە قسەى لەگەل بكات. وەك كىچىكى نەرم و نىيان وابوو. دەم و چاو باريك و لەر بوو بەلام خۆشروو و شىرین بوو بە روالەتەو جىي دەوا و درمان نەدەبىنرا.

كچەكە بە دەستە چىاوەكانى دەستى ئەوى گرتو وتى: «ئىقىرمۆندى ھاوشارى، من ھەر ئەو كىژۆلە ھەزارەم كە لەزىندانى «لا-فۆرس» خەياتىم دەكرد لەگەل تۆدابوم». ئەوئى پرتەيەكى لىتوہ ھات «راستە، لە بىرم نەماوہ كە بۆ چى تاوانبار كرابووت».

«قىل و تەلەكە، ئەو مەزنايەتەيە دەزانى كە من بى گوناحم. كىيە بىر لەوہ دەكاتەو كە ھەزار و لاوازيكى دروستكارى وەك من تاوانبار دەكات؟». بەو خەم و پەژارەو زەردەخەنەيەك گرتى لەو كاتە كە قسەى دەكرد فرمىسك لە چاوەكانى سايدنى ھاتنە خوار.

«خۆ لەوہ ناترسم كە بىرم لە بەر ئەوئى ھىچ شتىكى ناپەوام نەكردوہ. ئەگەر ئەو كۆمارە كە ئەبى بە ھاناي ھەزارانەو بىت و ئەگەر لە بەر ئەو مەبەستەيە كە مردنى من قازانجى بۆ ئەو بىت، ئەوا قەينا كە من حەز بەو مەرگە دەكەم. بەلام داخوا تەرمى ھەزارىكى لاوازى وەك من ئەبى چ جىگەيەك بگرت؟!».

پەژارەيەكى گەورە دلئى سايدنى پركرد و وايلىكرد ھەر سەبىبىكەت و گوئى بۆ

بگرت. ئەو (كچەكە) ئاخىرەن كەس بوو كە ئەبوا قسەى لەگەل بكات.

«باوەرەكەى بىستم كە ئازاد بوويت. ھاوشارى ئىقىرمۆند. ھىوادارم راست بىت».

«بەلئى وا بوو بەلام دووبارە گىرامەو».

«ھاوشارى ئىقىرمۆند، ئەگەر ھىشتيان پىكەوہ سوار بىن، ئەيەلئ دەستت بگرم؟

خۆ من ناترسم، بەلام من بچكۆلەو لاوازم. كە ئەمەش ورم پى دەدات».

كە كچەكە چاوە پىر لەتازارەكانى لە چاوى ئەو گىپرا. ئەمجار ئەوئى لە پىر گومانىكى حاصل كرد. بۆيە سەرى سوپما. بەدەستە ماندووەكانى بەدەست برسى و نەحەساوەكانى دەستى نا بەدمىدا و توند گوئى.

كچەكەش بە چپە وتى: «خۆتيا بۆ دەدەى بە كوشت؟».

«وس... ئەرى، لە بەر كچەكە و ژنەكەيەتى».

«ئەى لاوەكى (غەربىيە) لە خۆ بردوو، ئىستا دەيەلئ دەستەكانت بگرم؟».

«وس... ئەرى، خوشكى ھەژارى خۆم! بۆ ئاخىرەن جار».

تەۋاۋ بوون لە پاريس(دا)

خەرىك بوو سىبەر دەھاتەۋە بە سەر دەرگای زىندانە كەدا. سىبەر بە سەر دروازە كانى شارىشدا خەرىك بوو دەھاتەۋە، گارىيەك خەرىك بوو لە پاريس دەردەچوو، بەرەو ئەو دەروازانە دەچوو كە دەبى ھەلسەنگىنرىن.

«كىيە لىنە دەروازە؟ بەلگەنامە كەت!».

بەلگەكان دەستا و دەست كەوتن و دەخویندارنەۋە.

«ئەلكساندەر مانىت، دكتورى فەرەنسى. كىيە؟».

«ئەو پىاۋە: ئەو پىاۋە پىر و لاواز و پەك كەوتە».

«وادىارە دكتور لە سەر خالى خۆى نىيە. بلىي لەوانە يە خوشەۋىستى شۆرش زىياتر بووبى لەۋەي كە دكتور تاقەتى لى ھەبى؟».

«زىياتر لە تاقەتى دكتور».

«ئەھا زۆربەي بازارە كەي! لويىس كچە كەي بوو. ئەو فەرەنسىيە. كچە كەي كىيە؟».

«ئەمە ئەۋىش».

«لويىس. ژنە كەي ئىفرمۆند، ئەمە نىيە؟».

«خۆيەتى».

«ئەھا! ئىفرمۆند. لە ھەر جىگەيە كى ترىشدا جىگەي سەرغە! لويىسە چكۆل، مندالە كەي خەلكى ئىنگلتەرەيە. ئەمە خۆيەتى؟».

«بەلى».

«ۋەرە ماچمكە مندالە كەي ئىفرمۆند. تۆ ھاۋشارىيە كى كۆمارە كەت ماچكردۋەرە. ھەندى شت لە بنە مالدە نوپىە! سايدنى كارتۆن دادپەرۋەر ئىنگلتەرايى كامەيە؟».

«لىرەدا راکشاۋە».

«بووراۋەتەۋە؟».

«ھىوادارىن بەم زووانە لە ھەۋايە كى تازەدا بىتتەۋە سەر خۆ. ئەو پەشپىۋى ئەۋەيە كە يە كىك لەدۆستە كانى بەرپۆيە بۆ ژىر گالىۋتىنە».

«جا وايە؟ خۆ ئەۋە شتتىكى مەترسىدارى ئەۋتۆنىيە! وىنەيان زۆرن. جارويس لۆرى كارمەندى بانكە، خەلكى ئىنگلتەرا، كامەيە؟».

«ئەۋە خۆم. ھەر پىۋىستە خۆم ئاخىر كەس م».

ئەۋ كەسەي كە ۋەلامى ھەموو پىرسىارە كانى دەدايەۋە جارويس لۆرى بوو. لە پال دەرگای گارىيە كەدا راۋەستا بوو لەگەن تاقمى لە رەسمىيە كاندا (دەرەجە دارەكان) قىسەيدە كرد. بە ئارامى گارىيە كەيان پىشكىنى و جانتاكانىش كە بە سەر بانى گارىيە كەۋە بوو ھەر گەران».

«فەرموو ئەمەش بەلگە كانت. جارويس لۆرى. ئىمزاين بكە».

«ھاۋشارى. ئىمە دەتوانىن برۆين».

«ئەتوانن برۆن لىخورن بۆپتەۋە! سەفەر بە خىر!».

يە كەمىن مەترسى تىپەرى كرد.

ترس و لەرز لىرەدايە لەناۋ گارىيە كەدا. گرىبان و دلە خورپى و ھەنسكدانى مسافەرەكان.

لويىس وتى: «ناتوانىن تۆزى بە پەلەتر برۆين».

مستەر لۆرى ۋەلامى داپەۋە: «ۋەك ئەۋە وايە كە گومان بكرىت ئىمە ئەمانەۋەئى ھەلىپىن بۆيەش لەۋلاترەۋە كەس نايە بەدواماندا».

بەم زووانە لە شار دەرچوون، گەيشتنە لادىيەك. بە پال چەند كۆلىتتىكدا تىپەرىيان كرد كە دوو دوو و سى سى لە پال يە كدا بوون. بە ناۋ شەقامە كاندا تىپەرىيان كرد كە دەرختە كانى گەلەيان لى پرابوو. بە پال زەۋى و زار و مالە ۋىرانە كاندا تىپەرىيان كرد.

ئەسپەكان گۆران. رۆيشتت بە ناۋ لادىيە كدا. خوار و ژورر ئەم گرد و ئەۋ گرد تا بەناۋ رىگەيە كى بارىكدا رۆيشتن. لە پىر دەنگى ھاۋارىك ھات.

«ھۇ! ئىيۈە لە ناو گارييە كدا! قسە بكن:!».

مستر لۆرى لە دەلاقەى گارييە كەوۋە روانى بۆ دەرەوۋە پرسیارى كرد: «ئەو چى بو؟».

«ئەمپۆ چەن زۆر بو؟».

«لىتان تىناگەم».

«ئەمپۆ بۆ گاليۆتىنە چەن زۆرن؟».

«پەنجا و دوو كەس».

«منىش وتم! ژمارەيەكى باشن ھاوړپيەكى ھاوشاريم ليرە وای دەزانى كە چل و دوو كەسن. دە سەر زياتر بوو! ھەز دەكەم! ھەز لە گاليۆتىنە دەكەم!».

شەوگار تەواو بوو. مسافرەكان لەسوچيكي گارييە كەدا بە خۆدا ھاتنەوۋە و دەستيانكرد بە وت و وئۆ. «پروانن بۆ دەرەوۋە! پروانن بۆ دەرەوۋە! و سەير بكنەن بزائن چۆن بپروا دەكەن!».

كزەبا دوا بە دواييان ھەرپەشەى دەكرد و ھەورى رەشيش بەدواياندا دەھات. بەلام ئەوان لەولاترەوۋە بەھيچ شتيكي تروش پروايان نەدەكرد!

- ۲۶ -

درومان كۆتايى پى ھات

لەكاتيكدە پەنجا و دوو كەس ژن و پياو كە خەريك بوو ئاخرين ساتەكانى ژيانيان بە سەر دەبرد لە رووى زەويدا. مادام ديفارج لەگەل ھاوړپيەكەيدا، فينگينسى و ئەوى تروش جاكپۆسى سىيەم لە كۆلپتەكەى دارپرەكە (جاكپۆسى سىيەم) قسەى دەكرد.

جاكپۆسى سىيەم يەكئىك بوو لە ئەندامەكانى ھەيئەتى مونسيفە. دارپرەكە (ئەوۋەى كە لەمەو پيش دروستكەرى رينگە و بان بوو) لەولاترەوۋە دانىشتبوو ھيچى نەدەگوت تا رووى قسەيان تى نەكردايە.

جاكپۆسى سىيەم وتى: «ديفارجەكەى خۆمان بە دلئاييەوۋە كۆماربخوازيكي باشە، وا نىيە؟».

فينگينسى ھەرايەكى كرد: «لە فەرەنسادا لەو باشتەر نىيە».

مادام ديفارج وتى: «فينگينسى چكۆلە، تۆزى ھىمەن بە، مېردەكەم بەدلئاييەوۋە چاكترين كۆمارى خواز و بەخېرەتترين پياوۋە. سزاوارى سوپاس و پيژانينى كۆمارەكە بوو. بەلام ئەو يەك لاوازی ھەيە. ئەويش ئەوۋەيە كە ھەر بۆ دكتۆر پەژيوە».

جاكپۆسى سىيەم وتى: «پەژارەيەكى گەورەيە. خۆ كۆمارى خوازيكي باش نابى خۆى خەفەت بۆ ئەو جۆرە كەسانە بخوات».

مادام ديفارج وتى: «گوئى گرن، من ھيچ خەمى دكتۆرم نىيە. ئەو لەوانەيە سەرى خۆى ھەلگىرى گۆرى خۆى گومبكات. ھەمووش ھەر ئەوۋەيە كە بنەمالەى ئېغرمۆند دەبى تىكبشكيترين. با ژنەكە و كچەكەش بەدواى باوكياندا برون».

جاكپۆسى سىيەم نامازەى كرد: «ژنەكەش گەردىتيكى باشى ھەيە بۆ گاليۆتىنە من لەوئى چارى شينى و پرچى خەنەيى جوائم زۆر ديوە. كە سەيرت دەكردن دلرفين و سەرغراكتيش بوون كە نيشانى خەلك دەدران».

مادام دیفارج چاوه کانی داخست و رویشت به داغدها.

جاکیۆسی سییم که له دهنگی قسمی خۆی چیژی ودرده گرت دهریخست: «مندالئه کهیش همر وهها، ئه ویش چاوی شینه و پرچی زهرده. ئیمه به ریکهوت مندالمان لهوئ نه دیتوو. ئه بی دیمه نیکی جوانی هه بیئت».

مادام دیفارج سه ری بهرز کردهه. هاته سه برپاریتک.

«راستییه کهی ئه ویه که من پروا و متمانه به میرده کهم نه ماوه. له م باسه دا ناتوام هانییده. ناویرم میرده کهم له ناوه رۆکی ئه و باسه ناگادار بکه. چونکه لهوانه یه ناگاداریان بکاتهوه و ئهوانیش بۆی دهر باز بن».

جاکیۆسی سۆ خۆی تووره کرد: «شتی وا نابی، نابی کهس دهر باز بیئت. به گویره ی پیویست که للهی سه رمان نابیئت بۆ ئه م جار. له کۆتاییدا ئه بی ئه م جار بۆ ئه مپۆ سه د که لله سه رمان هه بیئت».

مادام دیفارج درێزه ی دایه: «به کورتی له یه ک وشه دا بیهرینه وه. میرده کهم وه ک من باوه ر به و ده لیلانه ناکات که من هانیان ددهم و پالیان ددهم به ره و مردن هه تا که سیان له و بنه ماله یه نه میه بیته وه منیش هیچ ده لیلیکم به دهسته وه نییه وه ک ئه و داستانی دکتور کۆتایی پییتم. به لام ئه بی کاریک بۆ خۆم بکه م همر به و مه به سه ته. و ره هاوشاری چکۆله ی خۆم!».

دارپه که ریزیکی زۆری له مادام دیفارج ده گرت بۆیه لیشی ده ترسا هاته پیتشه وه ده ستی گرت به ته پله سووره که یه وه.

«همر وه ک سه رنجیک که ژنه که ده یکرد بۆ همر کام له زیندانییه کان. تۆ ده توانی ته حه مولی ئه و شایه دانه بکه یت که له م رۆژانه دا دین؟ واته ده توانی شایه تی به دیت؟».

«به لئ، به دلنیا یه وه. بۆ چی نه؟». ئه و (دارپه که) هاواری کرد: «هه موو رۆژیک له هه موو شوینی کدا. له سه عات دووه وه تا چوار به رد هوام ئه و (لویس) له وئ حازر بو هه ندئ جار مندالیکی له گه ل بو هه ندئ جاریش به ته نها ده هات. من به همر دوو چاوی خۆم دیتم».

جاکیۆسی سۆ وتی: «همر ئه و پیلانه نه یه نییه یه. هه لبه ته».

مادام دیفارج پرساری کرد: «باشه تۆ دلنیا یه له ئه ندامه کانی تری هه بیته تی مونسیفه؟».

«ژنه هاوشاری خۆشه و یست تۆ ده توانی پیوه ندیان پیوه بگری. خۆم ده توانم وه لامی ئه وانه

بده مه وه».

مادام دیفارج و پزای بیر کرده وه وتی: «ئیسئا لیتمگه ری با بزاتم ئه توانم له بهر میرده کهم دکتۆری لیده رکه م؟ من هه یچ هه سستیکم له هه یچ کام له ئه و دوو رتییه نییه؟ ئه توانم جیا یکه مه وه؟».

جاکیۆسی سۆ همر ده یروانی و چاوه روان بوو: «ئه بی ئه ویش وه ک سه ریک حه ساب بکریت. به راستی خۆ سه لکه زه لامه کان که من ته وای بن. واده زاتم حه یفه».

ئه و (دیفارج) درێزه ی دایه: «ئه و به ته نهایی له گه ل که چه که ی ده ژیا که من ده صدیت. من ناتوام له باه ی که سیکه وه که له گه ل ئه ودا بیئت قسه بکه م. نه! ئه بی ئه و شانسی خۆی تاقیب کاته وه. ناتوام جیا یکه مه وه. تۆ ده بی له سه ر سه عات سیئا سه لکی همر په نجا و دوو که سه که به گالیۆتینه بیینیت. ئه بی خۆیشم له وئ بم. که ئه وه ته وای بوو تۆیش له گه ل مندا بیئت پیکه وه ده چینه سه ر شه قامی ناتۆینه و به دژایه تی ئه وان ناگاداری دده یین».

دارپه ی هه ژار که زۆر پین خۆش حال ده بیئت به و خۆش یه وه سه ربه رز ده بیئت که له گه ل مادام دیفارجا هاویش و هاوکاری بکات. ئه ویش به ساردی لایه کی لیکرد وه و همر وه ک سه گیک ی په ت له مل، ملکه چی ئیشاره تی چاوی ئه و بوو رویشته سه ر جیگه که ی.

مادام دیفارج ئه و نا ی دیکه شی بانگ کرده وه بۆ لای ده رگا که وه له و پیلانه ناگاداری کردن. لویس مانیت نیستا له ماله ویه. همر کات ده ژمیری بۆ هه وائی مه رگی میرده که ی. له وانه یه خه ریکی شیون و زاری بیئت. له وانه یه له و هه و له دا له داخی دل، ده ستبکات به قسه ی ناشیرین به دادگای کۆماره که. له وانه یه له گه ل دوژمه کانی ئیمه دا هاویر بیئت و بداته پال ئه وان. من ده چم بۆ گیانی ئه ویش».

فینگینس هاواری کرد و ماچیکی کرد: «به راستی شیره ژینیکی! کۆمارخواری راسته قینه ی ئه ی خۆشه و یسته که م!».

مادام دیفارج دروومه انه که ی دایه ده ستی فینگینس وتی: «دروومه انه که م بۆ هه لگه ره و بیخه سه ر جیگه تابه تیه که ی خۆم. هه ره ها کورسییه تابه تیه که م بۆ هه لگه ره، ده ی برۆ، برۆ بۆ ئه و جیگه ی که خه لکی زۆری لی کۆ بۆ ته وه».

فینگینس ماچیکی چه ناگه ی دیفارجی کرد و وتی: «من به خۆش حالیه وه به گوئی

دەستووری گەورەى خۆم دەكەم. ئەى تۆ زۆرت پى ناچى؟».

((من پىش ئەوەى ئەوان لەوئى بن حازر دەم)).

فینگىنس ھەر بە دواى ئەودا كە دەريشت بۆ ناو شەقامەكە دەى قىراند: ((لەوئى پىش پىش ئەوەى كە گارىيەكان پىن و لەوئى حازر بن. دلئىابە لەوئى دەبىت خۆشەويستەم ھەتەن پىش ھاتنى گارىيەكان لەوئى پىش)).

مادام دىفارج بە نىشانەى ئەوەى كە گوئى لىبوو و لەوئى حازر دەبىت بە دەم رىو، سەرى بۆ دەلەقاند. پاشان دىفارج بە خىرەتەو كشا بۆ ناو شەقامەكە. لە ناو ھەموو ژنى پارىسدا، بە كىكى تر پەيدا نەبوو كە بە قەد مادام دىفارج ترسەپتەن پىش. ئەو بە روالەت بى خەم و مەترسى بوو واديار بوو كە سايىيەكى جوان و سەرخراكىش بوو بە تايە ئەندىيەكانىدا ديار بوو. ئەو بە ھەستىكى قولئى غەلەتەو و بە ھىز و توانايى دەلەمەندىبوونەو گەورە بوو و خولقاو. تەنھا شتىك كە ئەو ئەسەفى بۆ ناخوات مردنە و بە ھىوای مەرگىش نىيە. ھىچ بە لايشىو موهىم نىيە كە پىاوئىكى بىگوناخ بە بۆنەى گوناحى كەسىكى ترەو بەرەو مەرگ دەروات. ئەو ھەر بە لايشو موهىم نىيە كە ژنىك دەبىتە پىو ژن و مندا لىك ھەتپو دەكەوت ئەمانە ھەموو بەس نىيە بۆ ئەو لە بەر پىشتىنەكەدا لە ژىر كراسەكەيو دەمانچەيەكى شار دەبوو. چەقۇبەكى تىيشى لە كەمەرى دابوو. ئەگەرچى خۆى گورج كەدبوو مادام دىفارج بە ناو شەقامەكەدا روويكردە مالى دوزمەكانى.

لەھەمانكاتدا گارىيەكەيش خەرىك بوو بەرەو ھەسارەكانى باكور خۆرى لى تاوا دەبوو. كە لەناو گارىيەكەشدا پىرە پىاوئىكى ئىنگلتەرابى و دايكىكى گەنج و كىژۆلەيەكى مندا و پىرە پىاوئىكى فەرەنسپىش كەواديار بوو خۆى لە دەست دابوو، ھەرودھا پىاوئىكى گەنجىش كە ھەر بى ھۆش بوو.

پىسارىك لە خاتوو پرووس و جىرى كرانچىر دەبىتە ھۆى ناومىدى مستر لۆرى. ئەو خوازىارى لىخورىنى گالىسكە نەبوو. بەو چراوكە كەم شەوقە ھەتا ئەيتوانى بە تىزى دەريشت. جگە لەوە مسافەرەكانى كەم بوون، لە ھسارەكاندا تاقىكردنەو كەن كورتتر بوون. لە ھەر چركەبەكدا مەترسىيە ھەبوو. لە نىوان مەرگ و ژياندا فەرقى زۆرى تىدا نەبوو. ئەو پىرارىدا كە ئەبى خاتوو پرووس و جىرى جيا جيا سەفەر بكەن. بە چرا قوتولەيەكەو كاتىك

تارىك و لىل پىش گارىيەك بگرن. ئەوان دەبى دواى ئەوانىتر خىرا برون و پىوئەدى بگرن پىيانەو و برون داواى ئەسپى تر بكەون لە شارىكى تردا. بەم بۆنەو گەلنىك كات دەكەوتتە پىشتەرەو.

خاتوو پرووس و جىرى ويستبوويان ئەو گارىيەكى كە دەستى بە روىشتن كەدبوو گومان دەكرا ئەو پىاوە پەشىو و بى ھۆشە كە لە ناو گارىيەكەدايە بارساد پىش ھىتابىيانەو. ھەر ئەوئەدە كە مادام دىفارج نزيكتر بووئە لە مالىكە ھەردوو كيان بە پەشۆكاويەكى گەورەو دەستيان كەد بە وت و وئىز كە چى بلىن و چى بكەن.

خاتوو پرووس وتى: ((مستر كرانچىر، بەلاى تۆو چاكتر نەبوو كە ئىمە لەم ھەوشەدا دەستمان پى نەكردايە؟ چونكە گارىيەك پىشتەر ھەر لەم جىگەو روىشتوو ئەمەى دىكەش گومانى لىدەكەت)).

جىرى وتى: ((نا دەزائم تۆ راست دەكەيت خاتوو پرووس. لە ھەر حالەتتىكدا نامادەم بۆ رىنوئىيەكانت)).

((من لە پەرىشانىيەكى ئەوتۆدام كە بە سەختى دەتوام بىرى لىبەكەمەو. بەلام وام پى باشە تۆ برۆى بۆ ناو خەلكەكە و گارىيەكەمان بەپىنى بۆ شوئىنەكەى تر؟ من لەوئى چاوەرەواتان دەم تا ئىو دەين و من لەوئى ھەلەكەرن)).

((ئەى چۆن بىدۆزمەو؟)).

((لە كلىساکەى (تۆتيردام)دا). لەم بارەو ھىچ غەلەتتىك نەكەيت. من لەوئى چاوەرەواتان دەكەم. خىرا راست برۆ بە گارىيەكەو لەوئى سەعات سى حازر پىش)).

جىرى ھەز ناكات خاتوو پرووس بۆ خۆى لەوئى بە جى بىلئى. بۆيە وتى: ((بىر لە خۆت نەكەيتەو)). وەلامى داپەو: ((كچەكەم! بىر لەوانى دىكەش بكەرەو. من پىوئە دەم، كەمتر لە ماوئى نىو سەعاتى دىكە پىكەو لە نىو گارىيەكەدا دەبىن)).

ھەر ئەوئەدە كە جىرى بەرپى كەوت، خاتوو پرووس پىش دەستىكرد بەخۆ نامادەكردن بۆ سەفەر. گۆزەيەك ئارى ھەلگرت بۆ ئەوئە دەم و چارى بشوات كە لە بەر گريانى زۆر سوور ھەلگەرايون. ئەو نەيدەويست ھىچ سەرخىك بە لاى خۆيدا راكىشى لەكاتىكدا كە بەنىو شەقامەكەدا تىپەرى دەكرد. كە دەم و چارى شۆرد خاتوو پرووس مىل كىشا داوہە بزائى كەس

لە نۆڧ ھۆدەكەدا نىيە. بۆ خۇشى دەترسا كە بە تەنھا لەوى مابوو. پاشان كە گەراپەو
دواو ھاوارىكى كرد. ھاوارەكەش لە بەر ئەو بو لەناو پراستی ھۆدەكەدا زەبەلاحتىك
راو ھەستا بو.

دەستشۆرەكە (كاسەى دەست شۆرىنەكە) داكەوت و شكە و لەت و كوت بو، ناو كەش
بارىكەى سەند و رۆيشت بۆ بەرپىي مادام دىفارج.

مادام دىفارج بە ساردى سەريى كرد وتى: «ژنەكەى ئىفرمۆند لە كوئىه؟»
خاتوو پرووس خىرا بىرى كەوتەو كە ھەموو دەرگاكانى ھۆدەكان كراو. بەكەمىن كارى
ئەو بو خىرا ھەموويان بەستى. پاشان خۆى ھەلپەسارد بە دەرگای ئەو ھۆدەدا كە لويىسى
تیدا دەھەسايەو.

مادام دىفارج ئەو كە ئەو ئەنجامیدا تىر سەريى كرد و بەتورەى بۆى روانى كە دەرگاكانى
تەواو داخست. بە چاوى شلەژاوەو خاتوو پرووس لاىكرد بە لايەو. ھەردوو كيان لە چەند
رئىسەكى جىاوە جىدى بوون بۆخۆيان. دلە خورپى خىرەتى ناىە بەر ژنە فەرنەسسىيەكە.
خۆشەويستى ئىستا لە دلئى ژنە ئىنگلتەرايىيەكەدا بۆتە ھاندان و تەشويق كردن.

خاتوو پرووس بەبى گرى وتى: «دايم وەك ژنە شەيتانىكى بۆ خۆت. تا ئىستا لە من
باشترت نەدیتەو. من ژنىكى ئىنگلتەرايىم».

مادام دىفارج رىك دەيزانى كە ئەم ژنە دۆستى گيانى بە گيانى بنەمالەيە خاتوو پرووسىش
دەيزانى ئەو ژنە (دىفارج) دۆزمنى سەرسەختى بنەمالەكەيە. (مانىت)

مادام دىفارج وتى: «من ئەمەوى بۆم بۆ ئەو شوپنە ديارىكراو كە كورسىيەكەم و
دروومانەكەم لەویدا بۆم ھەلگىراو. ھىوادارم ژنەكەى ئىفرمۆندم چاوى پى بەكەوت».

خاتوو پرووس وتى: «خۆ دەزام نىازەكەت شەيتانىيە».

ھەر ژنە و بە زاراوى خۆى قسەيدە كرد و ھىچكامىشيان لە يەكتر تىنەدەگەيشتن. بەلام
ھەر يەك نىازى يەكترىان دەزانى چىيە».

مادام دىفارج وتى: «من پىيدەلەيم باشترە خۆى لە من نەشارتەو. نىشتمانپەرورانى باش
دەزان ئەو ماناى چىيە. رىمبەدا با چاوم پىي بەكەوت. بۆ پىي بلئى دەمەوى چاوم پىي
بەكەوت. گووت لىيە؟».

خاتوو پرووس وتى: «ھىچ دەستورىكى تۆ بە جى ناھىم. تۆ ژنىكى بەدكارىت،
لاو كى».

مادام دىفارج قىراندى: «بىعەقلى رەنگە مالىس (خۆگى مى)؛ من خوازيارى دىستنى
ئەوم. يان پىيلى، يان بۆ ئەو لاو لەرئىمدا، با خۆم بۆم بۆلى».

ھەردوو كيان چاويان لەيەك دەرتۆقاندبوو. مادام دىفارج ھەنگاوى: ھاتە پىشەو.

خاتوو پرووس وتى: «من ژنىكى ئىنگلتەرايىم، ھىچ ھەقم نىيە جى روو دەدات. من ھەر
ئەو ئەزام كە زۆرتىر لىرەدا راتدەگرم. ئەمە گەورەترىن ھىواكانى خۆشەويستەكەمە. ئەگەر
مەيتەكەيشم بچەيتە، دەست لەو پرچە رەشانە كە بە سەرتەوئەيە بەرنا دەم».

خاتوو پرووس كەتا ئىستا لە ژيانيدا، ئەوئەندە پىشى نەخواردۆتەو. دلئى پىر بو لە دلە
خورپى و دلە راوكى. چاوى پىر بو لە فرمىسك ھاتنە خوارەو. مادام دىفارجىش بە نىشانەى
زەعيفى ئەو فرمىسكانەى بەچاويەو سڤى.

پىكەنى «ھا ھا. تۆ شتىكى زەعيفى، ئەو بايى چەندى؟ من ئەو دكتورە بانگ دەكەم».

پاشان دەنگى بەرز كردهو و بانگى كرد: «دكتورى ھاوشارى! ژنەكەى ئىفرمۆند! وەلام
بدەنەو يەككتان وەلامم بدەنەو. يەككتان بىت خۆ ئەم ژنە ئەجمەقە زىرەى كرد. وەلامى
ھاوشارى خۆتان دىفارج بدەنەو!».

بەلام خۆ وەلامىك نەبوو سەرنجىكى گومان، ھات بە دىدەيدا. خىرا دەرگا بەدەرگا خۆى
كرد بەژوردا و ھەموو ھۆدەكانى گەرا. ھەر سى ھۆدەكە چۆل بوون.

«ئەم ھۆدانە بەتالئ. ئەوان كەل و پەليان كۆكردۆتەو و رۆيشتون. ئەو دەرگا كە لە
پشتەو بىكەرەو بە سەريىكى ناو ئەو ھۆدەكەم».

خاتوو پرووس وەلامى داىەو: «شتى وا ناىت».

ژنە چىيە، ھەرودھا كە خۆى دەيزانى وەلامى داىەو.

«ئەگەر ئەوان رۆيشتن. ھەر ئەيانگرن و دەيانگىرئەو».

خاتوو پرووس وتى: «بەلام ھەتا ئەو كاتە كە لىرەدايت، دلئىا مەبە چونكە نازانىت چى
بەكەيت. لەوئەش دلئىا مەبە كە من بتوام پىت بلئم. لە ھەر بارودۆخىكدا، تۆ ئەم مالى جى
ناىلئىت تا ئەو كاتەى من دەتوام راتگرم».

مادام دیفارج وتی: ((به کهم جار من دەست دەدەمە بەرنگار بوونەوه. بۆیه هیچ شتێکی شتێکی نانتوانی بەرگری له من بکات. ئەگەر له بەردەم ئەو دەرگایەشدا لا نهچی لەت لەت دەکەم)).

خاتوو پرووس وتی: ((ئیمە لەم ماله‌دا تەنیاين. کەس ناتوانی گوتی لە ئیمە بێت. هەر چرکەیکە که من تۆ لێره مانتلکەم نرخی سەدان پۆندی هەیه بۆ لویس)).

مادام دیفارج هێرشیکرد بۆ دەرگاگە. خاتوو پرووس باوەشی کرد بە کەمەریدا و بەرزێ کردەوه. بیکەلک بوو بۆ مادام دیفارج که بەرەره کانی بکات لە گەل ئەودا بۆیه لێیدا. خاتوو پرووسیش هەو لێدانە بەهێزتر بوو. بۆیه هەر ئەو خۆشەویستییه هانیدا که زۆرتر بەرگری بکات و له زهوی هەلپەری. دەستەکانی مادام دیفارج ئیشی پێگەیشت، دەم و چاوی ئەوی پێگوشی ئەویش (خاتوو پرووس) سەری دانەنەواند، بەلام هەر ئەوی بە باوەشەوه بوو دای نەخستە زهوی.

خێرا مادام دیفارج دەستی له کوتان هەلگرت و هەستی بە دەست بردن بۆ چەقۆ کرد. خاتوو پرووسیش لە ژێر لچەوه وتی: ((وا له ژێر بالی مندا. بۆیه تۆ ناتوانی هەلی کێشی. من له تۆ به هێزترم. سوپاس بۆ خوا، هەر ئاوا هەلت دەواسم هەتا به کێکمان ماندوو دەبین بیان دەمرین)).

مادام دیفارج دەستی خستە ژێر کراسەکە. خاتوو پرووس سەری بەرز کردەوه دیتی خەریکە دەمانچە دەر دەهێنێ بۆیه تێبەرەواند. لێرەدا تەقەیهک هات و یه کێک پێکرا. خاتوو پرووس به سەر پێوه وەستا بوو له پشتمیهوه له لاته مویهوه دووکەل هەلدهستا.

که دووکەل ئەما وادیار بوو باشتەر وایه هەللیت و تەرمی ئەو ژنە هەلەشەیه به بێگیان کەوتبوو به سەر زهویدا بیبات و بروت.

بهو هەموو ترس و لەرزەوه خاتوو پرووس، مەیتەکە هەلگرت و تا ئەو جێگە ی توانای بوو دووری خستەوه. بۆیه خێرا له پله کانهوه هاته خوارهوه بۆ هاوار کردن بۆ یارمەتی. بەلام خێرا بیری کەوتەوه که ئەو کاره چەننده زیانی بۆخۆی هەیه. خێرا گەرایهوه. هێزی کرد له خۆی که ئەو شتانهی پۆابوون بەوانەودا لایان بدات و کلاو و شتی پێداویستی خۆی کۆ بکاتەوه. پاشان هۆدەکە به جێهێشت و لایهکی کردەوه و بەدواي خۆیدا. بۆ ئەوهی خۆی هێز کاتەوه ماوهیکە له سەر پلێکانەکاندا دانیشت. پاشان هەستایه سەری و به پەله دوور کەوتەوه هەگالەکە دادایهوه به سەر خۆیدا بۆ ئەوهی له هەر ئەیاڕێک خۆی حەشار بدات. له لایهکی

دیکهوه خۆ ئەو نەیدەتوانی بێ ئەوهی کەس ئاگای لێ بێت بەناو شەقامە کەدا تێبەر بکات. بۆیه هەندێ جار رادەوهستا.

به پەله به ناو شەقامەکاندا تێدەپەری. لەچەمەکه پەرییه ئەو بەر و هاته ناو کلیسای (نوێتر - دۆم). پاش چەند دەقەیهک چاوه‌روانی، هاتن به خێری گارییه‌کە دیت که جیری له ده‌لاقه‌کەیه‌وه ملی کێش‌ابوو دەر‌وه. تەنانهت پێش ئەوهی گارییه‌کە رابووستی دەرگاگە کرایهوه بۆ ئەوهی پرووس به پەله سوار بێت. به نیکایه‌کی ئازاد‌وه چوو به ناو سەنده‌لی گارییه‌کەدا و له پال جێریدا دانیشت.

پرووس پرسای لێکرد: ((هەراو هۆریا نەبوو له ناو شەقامە کەدا؟)).

مستر کرانچیر به نیکایه‌کی سەرسور هێنەر‌وه خۆی نیشاندا و وەلامی پرسیاره‌کە دایه‌وه: ((هەر ئەو هەراو هۆریا ئاساییه بوو)).

پرووس وتی: ((تیناگەم دەلێی چی وت چی؟)).

ئیتەر بێ کەلک بوو جاریکی تر دووپاتی بکاتەوه. بۆیه هەر سەریکی بۆ له‌قاند. دواتریش هەر پرووس ئەو پرسیاره‌ی کرد‌وه ئەویش هەر سەری بۆ له‌قاند.

پرووس وتی: ((هیچ شتێک ناییس)).

جیری بۆ خوی وتی: ((ناخۆ چی به سەر هاتبیت؟ چۆن له ماوه‌ی نیو سەعاتدا کەر بووه؟)).

خاتوو پرووس وتی: ((من هەستدەکەم، ئەگەر تەقەیه‌ک بوویت ئەوا بەرنگار بونیش هەبووه. ئەو تەقەیه‌ش ئاخیر شتێک بووه که من به گوتی خۆم بیستم)).

جیری وتی: ((گوێبگره. من گویم له‌دەنگی ئەو کارته ترسینەر‌انه‌وه. ئەی تۆ نای بیسیت؟)).

خاتوو پرووس دەیدیت که ئەو خەریکه بۆ ئەو قسه ده‌کات.

وتی: ((من هەر هیچ شتێک ناییس)).

جیری وتی: ((باشه که تۆ دەنگی پێکادانی ئەو کارتانه‌ت ناییسیت؟ دەی ئیستاش ئەوا سەفەر کۆتایی پێدیت. به رای من تۆ ئیتەر هیچ شتێک لەم دنیا‌یه‌دا ناییسیت)).

له راستیدا ئەو هەر نەیدەبیست. له بەر ئەوهی که بۆ هەمیشه کەر بوو.

گالیۆتینه

به نیتو شهقامه کانی پاريسدا گارییه کانی مهرگ هر هات و چۆيان ده کرد. شهش گاری خه ریکی کۆکردنه وهی خۆراکه کانی گالیۆتینه بوون. که تایه کانی ده خولانه وه. وا گومان ده کرا که به نیتو خه لکدا له نیتو شه قامدا په له کوتی ده کات. به لّام ده لّیتی زۆربهی ساحیب مالّه کان موعتادان به سه رکردن بۆیه له هه چ ده لاقه یه که وه کهس سه یری نه ده کردن. و هه ندی جاریش ده ست وشک ده بوو کاتیک که چاویان به و هه موو سه ره ده که وت له ناو گالیسکه کانی مهرگدا. له سوار کردنی گالیسکه کاندا، هه ندی به ده ور و به ری خۆياندا ده یانروانی و به هیمنی بۆ ناخرین که ناره کانی شه قامه کانیان ده پروانی. روانینه که یان ناحه زانه بوو. هه ندی کهس ماق له قوولایی ناخی خۆياندا نوقمبون. یان سه ریان دانه وانده بوو. هه ر بیده نگ ون ده بوون. هه ندی هه ر به هیوا بوون چۆن ده توان که سانی دیکه یان چاویکه ویتته وه. بۆیه هه ر ناگیان له وه بوو به سه ره رزییه وه سه یری خه لکه که بکه ن. هه ر گالیسکه یه که له پان گالیسکه چیه که دا نگابانکی هه بوو. هه ندی جار روانه تیک لای ده کرده وه به لای گالیسکه چیه که و وه که خه لکی ناو شه قامه که ناوی یه کیک له زیندانییه کانی ده پرسی. یه کیک به سه ره پلیکانی کلنسا که وه چاوه پروانی گالیسکه کان بوو که شه ویش بارسادی جاسوس بوو. سه یریکی یه که م گالیسکه ی کرد. ((لیره دا نییه)). سه یری دوهه می کرد. ((لیره نییه)). که سه یری سه یه م دانای کرد روانه تی رۆشن بوییه وه. پیاویک له پشتیه وه وتی: ((ئیقرمۆند کییه ؟)). ((شه وته له وئ له پشتیه وه)). ((شه ویدی که دهستی به دهستی کچه کانه وه یه ؟)).

((به لّی)).

پیاوه که قیراندی ((مردن بۆ ئیقرمۆندا! با بروات بۆ گالیۆتینه!)).

جاسوسه که به ترس و خه جاله ته وه داوای کرد: ((هۆش، هۆش!)).

((یانی بیده نگ بن)).

((شه ی هاوشاری. بۆ چی نه ؟)).

((شه و ده پروات که به هایه که بدات. شه و ده بی تا پینچ ده قه ی تر به ها که بدات. ری بی

بدن ناسوده بیته)).

به لّام پیاوه که هه ر درێژه ی دا به قیره که ی ((مردن بۆ ئیقرمۆندا)).

بۆ له چرکه یه که روانه تی ئیقرمۆند گه را به لایه وه. ئیقرمۆند جاسوسه که ی دیت

که به پالییدا تپه پری.

سه عات بوو به سی. له به رده م گالیۆتینه دا هه ندی به سه ر کورسییه وه

دانیشته بوون چه ند که سیکیان خه ریکی درومان بوون. به سه ر یه کیک له

کورسییه کانه وه قینگینس دانیشته بوو رووی کردبوو به لای دۆسته که یه وه.

قیراندی: ((تریسا! کی شه وی دیتوه ؟ تریسا. دیفارچ!)).

یه کیک له ژنه کان وتی: ((شه و پپشتر قه ت ون نه ده بوو)).

قینگینس قیراندی: ((نه نابی ئیتستاش ون بیته. تریسا!)).

ژنیک نه سیحه تی کردن: ((به رزتر)).

((شه ری، به رزتر، قینگینس زۆر به رزتر! به لّام خۆ شه و ده نگت نابیسی. ژنیک ی تر

بنیره با گه ری به داویدا به خوا شه وانیش هه ر نای دۆزنه وه)).

قینگینس هاواری کرد: ((به د شانس ئیقرمۆند ده کوژریت به لّام شه و لیره دا نییه.

سه یری درومانه که ی که ن به ده ست منه وه. کورسییه که ی که خالییه بۆ دانراوه، من

به شپزی هه ر هاوار ده که م!)).

گالیسکه کان هه ر خالی ده بنه وه و گالیۆتینه شه دهستی پیکردوه. لییده دا!

سه لکیک دا که وت و ژنه دوورینه ره که ژماری ((یه که! لیده! ژماریان دوو!)).

ئیقرمۆندی گومان لیکراو له گالیسکه که دابه زی و خه یاته که شه دوا به داوی شه و

هينرايه خوارده. ټه و (پياوه كه) هه هيشتا دهسته سارد و نه خوښه كاني كچه خهياته كه به دهسته و بو. بويه به نارامی خستيه پشت كچه كه و له و كاته دا كه گاليوتينه هه به رده و ام ده چوه سه رده و دهاته خوارده له پشت ماشينه كه وه سه يری رواه تي پياوه كه ی كرد و سوپاسی كرد.

((به لام له بهر تو، غه ربه ی خوښه ويستم، نابې بیده نگ ېم، من سروش تيبه كه دلتم نييه و له بواری ماليشدا فه قيرم، وا ده زانم تو له به هه شته وه بو من هاتوی)). سايدنی کارتو نيش وتی: ((يان تو نيش بو من، روله ی خوښه ويستم چاوه كانت هه لپړه و به هيچ شتيكي تر بير مه كره وه)).

((هه تا دهستم به دهسته وه بيت به هيچ شتيك ياد ناكه مه وه، نه گهر تو نيش په له ت بيت به هيچ شتيكي تر بير ناكه مه وه)).

((ټه وان به په له ن. تو نه ترسی)).

كچه كه ټه وی ماچر د، ټه و نيش هه كچه كه ی ماچر كرده وه. باوه شيان كرد به يه كتر دا. دهسته بچكوله كاني نه ده له رزی كه ټه و به ريدا و نيجازه ی رو شتني دا به. له رواه تيدا هيچ شتيك به قه د شيريني دهرديكي گه شينانه په شپو نه بووه. كچه كه رو شتته پيشه وه بو لای ټه و. ژنه دروومان به دهسته كان ژمارديان.

((بيست و دو)).

دهنگی چه ند هاوارېك هاته گوی. چه ند روومه تيك لايان كرده وه. دهنگی چه ند كه سيكه له ناو خه لكه كه وه دهات: به تيكرا دهستيان كرد به ته قه.

((بيست و سي)).

ده ربه ی ټه وه و تيان ټه و شه وه له و شارده ټه مه ناشتی هينه رترين رواه ت بوو كه له ويدا بينرا بوو.

ټه گهر کارتو ن خوی به زماني خوی قسه ی بكر دا به، ټه وان نيش ټه مه يان ده وت: ((من بارساد نيم. كلای، ديفارج هه روه ها قازيه كانش هيمای ټه و پياوه زالمانه. كه پيش وه ستاني گاليوتينه دهرمن. من ده بينم له م شوينه پر مه ترسيه دا شارتيكي جوان و خوښ دروسته ديبت و ده بينم كه ورده ورده ټه م شه يانه دهرمي ت و دهروات)).

((ده زانم ټه و گيانانه ی كه من خو ميان بو ده كه مه قورباني، روحي ناشتی و به كه لكه و خو شحالېن له و نينگلته رايه دا من له وانه زياتر نابينم. ده زانم لويس كورپك له باوه ش ده گري ت. كه ټه و مندا له ش پاش من ناو ده نري ت. ده بينم باوكی پر ده بيت و ده كو ميته وه. به لام باش و عاقيبه ت به خي)).

((ده زانم لويس ده بيته پيره ژن و له ياد كردنه وه ی ټه م بيره وه ربه دا بو من ده گری. من ده زانم ټه و هاوسه ره كه ی كه، كاتي ك كه ژيانيان كو تايی پيديت له پال يه كتر دا راده كشي ن و له تاخرين جيگه ی سه ر زه ويدا به خو يانه وه، خو يان به به خته وهر ده زانن و روحي منيش له ناو روحي خو ياندا ده بينن)).

ده زانم ټه و مي ر مندا لانه ی كه به ناوی منه وه ناو دهر ني ت، گه وره ده بيت و ده بيته پياويك نيستا ټه و له و ريگه وه كه رچه ی ژيانی من بوو و ويستی من بو هه لده فری و بال ليده دات. ده زانم ټه و ده يات ه وه، هه روه ها كه ناوی من ده بيته نازناو بو ناساندنی ټه و.

ده زانم كه ټه و نيش كورپك به قوی ته لاييه وه ده هيني ته ټه م شوينه. منيش گوي م ليده بيت كه خه ري كه داستانی به سه رها تی منی بو ده گير يته وه به دهنگی خو ش. ټه مه ش دووره، دووره به لام چاكت ر له ويه كه من ده يكه م. چاكت ر له وه ش كه من له ژياندا كرومه. دووره، دوور به لام چاكت ر له و پشو ودانه ی كه تا نيستا من ناسيومه)).